

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

31 באוגוסט 2015

951

ט"ז באלול התשע"ה

עמוד

הצעת חוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2015 ו־2016), התשע"ה–2015	1352
הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2015 ו־2016), התשע"ה–2015	1566
הצעת חוק להפחתת הגירעון והגבלת ההוצאה התקציבית (תיקון מס' 15) (שיעור הגירעון בשנות התקציב 2015 ואילך וסכום ההוצאה הממשלתית בשנות התקציב 2015 ו־2016), התשע"ה–2015 ...	1652

(5) בפסקה (15), במקום הרישה עד המילים "שבו מנהל סוכן פנסיוני את עסקיו" יבוא "סוכן פנסיוני שהשתמש במילה "ייעוץ" או בכל מילה הנגזרת ממנה בשם שבו הוא מנהל את עסקיו".

תיקון חוק הפיקוח
על שירותים
פיננסיים (קופות
גמל)

24. בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005³¹, בסעיף 20 –

(1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) עובד שהמעסיק מפקיד בעבורו כספים לקופת גמל בהתאם להוראות סעיף זה, רשאי, בכל עת, לבחור בכל בעל רישיון לשם מתן שיווק פנסיוני, ייעוץ פנסיוני או ביצוע פעולות בקופת הגמל, למעט הפקדת כספים לקופת גמל, ולעניין פעולה בקופת גמל שמתקיים לגביה האמור בסעיף 13(ב)(1) לחוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני – רשאי לבחור לבצע פעולה כאמור שלא כחלק מייעוץ פנסיוני או שיווק פנסיוני ושלא בהמשך לו; מעסיקו של עובד כאמור לא יתנה את הפקדת הכספים לקופת גמל בעבור העובד או מתן טובת הנאה אחרת לעובד, בכך שבעל רישיון מסוים ייתן לעובד כאמור שיווק פנסיוני או ייעוץ פנסיוני או יבצע בעבורו פעולות אחרות בקופת הגמל";

(2) בסעיף קטן (ד), לפני ההגדרה "קופת גמל" יבוא:

"בעל רישיון, "ייעוץ פנסיוני" ו-"שיווק פנסיוני" – כהגדרתם בסעיף 1 לחוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני"

פרק ז': הגנה על בריאות הציבור (מזון)

סימן א': מטרה ופרשנות

מטרה

25. פרק זה בא –

(1) להסדיר את אחריותו של יצרן מזון, את הפיקוח על ייצור מזון, את אחריותו של יבואן המייבא מזון ואת הפיקוח על יבוא מזון, והכל לשם אספקת מזון ברמת איכות, תקינות ובטיחות נאותים לציבור ובכלל זה בתנאי ייצור נאותים, המתאימים לאמות המידה שנקבעו בחקיקת המזון בישראל;

ד ב ר י ה ס ב ר

(להלן – הצוות או ועדת קדמי), כדי ללמוד את מאפייניהם של שוקי המזון ומוצרי הצריכה, לאתר כשלי שוק, ולגבש המלצות לצורך שיפור רווחת הצרכן, בין היתר, על ידי הגברת התחרותיות.

ביום כ"ח בתמוז התשע"ב (18 ביולי 2012) פרסם הצוות הבין-משרדי את המלצותיו. חלק מהמלצות הצוות, בעיקר בהיבטי צרכנות ותחרות במקטע האספקה ובמקטע הקמעונאי, ביחסי ספקים-קמעונאים, עידוד מותגים פרטיים ועסקים קטנים ובינוניים, גובשו לדבר חקיקה במסגרת החוק לקידום התחרות בענף המזון, התשע"ד-2014, שהתקבל ביום י"ז באדר ב' התשע"ד (19 במרס 2014). חלק אחר מהמלצות הצוות, עוסק בכל הקשור ליבוא מזון, ועל כך הפרק המוצע. בעניין זה מצא הצוות כי הליכי יבוא מזון לישראל מסובכים, באופן החוסם באופן מעשי אפשרות ליבוא מקביל של מזון, העשוי להביא להפחתת מחירי המזון לצרכן. לפיכך, המליץ הצוות על אימוץ מערכת פיקוח על היבוא הדומה יותר

סעיף 24 בהתאם למצב הקיים כיום, מעסיקים רבים מוכנים לבצע פעולות במוצר פנסיוני בעבור לקוח אך ורק באמצעות בעל רישיון מסוים וזאת מאחר שבעל הרישיון מבצע בעבור המעסיק את סליקת כספי העובדים. מוצע לתקן את סעיף 20 לחוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני, ולקבוע שמעסיק לא יהיה רשאי להתנות ביצוע הפקדת כספים לקופת גמל בעבור עובד או מתן טובת הנאה אחרת לעובד (כגון, הגדלת שכר או ביטוחים נוספים) בכך שפעולות ביצוע עסקה במוצר פנסיוני ייעשו באמצעות בעל רישיון מסוים.

פרק ז': הגנה על בריאות הציבור (מזון)

סימן א': מטרה ופרשנות

כללי ביום כ"ה בסיוון התשע"א (27 ביוני 2011) מינו שר האוצר ושר התעשייה המסחר והתעסוקה צוות בין-משרדי לבחינת רמת התחרותיות והמחירים בתחום מוצרי המזון והצריכה

³¹ ס"ח התשס"ה, עמ' 889; התשע"א, עמ' 92.

(2) להסדיר את אחריותו של משווק מזון וחובותיו בכל שלב משלבי העברת המזון מעת ייצורו, דרך ייבואו ועד מקום המכירה ישירות לצרכן, כדי להבטיח כי המזון הנמכר יוצר בידי גורם המורשה לכך, ואם יובא, שהיבואן בעל תעודת יבואן רשום, וכן כדי להבטיח כי הוא משווק ברמת איכות, תקינות ובטיחות נאותים המתאימים לאמות המידה שנקבעו בחקיקת המזון בישראל;

(3) לקבוע אמות מידה לבטיחות, תקינות ואיכות המזון בישראל, בהתאם למקובל במדינות המפותחות, לרבות בתקנים בין-לאומיים מובילים.

“אזור” – אזור וכן שטחי המועצה הפלסטינית, כהגדרתם בתוספת לחוק להארכת תקן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשל”ח-1977³²;

ד ב ר י ה ס ב ר

אישור מקדים על עמידה בדרישות החוקיות לייבוא מזון רגיל (לרבות הליך רישום יבואן והליך רישום ייבוא למזון או למוצר) – יכלול התהליך קבלת הצהרת היבואן וקבלת אישור מיידי לייבוא, באופן שיאפשר שחרור הסחורה מהנמל בתוך 24 שעות. במקביל וכפועל יוצא מכך יתמקד הפיקוח במקטעי השיווק ובדרכי השיווק, תוחמר הענישה לעוסקים במזון (יצרנים, יבואנים ומשווקים), ותינתן סמכות לגורמים מינהליים להטיל עיצומים כספיים במקרים המתאימים, במטרה לעודד ציות לחוק לכתחילה, ולמנוע הפרות.

לבסוף, תיערך רפורמה מקיפה בתחום הפיקוח הווטרינרי על בשר ומוצרי, שבמסגרתה תגובש מערכת פיקוח וטרינרי אחידה ומודרנית, המבוססת על עקרונות של ניהול סיכונים. במסגרת הרפורמה תבוטל באופן הדרגתי החובה להגיע ל’בדיקת משנה’, והפיקוח ינוהל באמצעות תאגיד לפיקוח וטרינרי שיוקם בחוק.

סעיף 25 מטרתו של הפרק המוצע היא לאסדר את כל שרשרת הערך של שוק המזון – מקטע הייצור, מקטע הייבוא ומקטע השיווק, לשם אספקת מזון ברמת איכות, תקינות ובטיחות נאותים לציבור. הפרק המוצע יקבע ויסדיר את אחריותם של יצרן מזון ויבואן מזון למקטעים שבהם הם פועלים, ואת אחריותו של משווק מזון וחובותיו בכל שלב משלבי העברת המזון מעת ייצורו, דרך ייבואו ועד מקום המכירה ישירות לצרכן, כדי להבטיח כי המזון הנמכר יוצר או יובא בידי גורם המורשה לכך. כל זאת במטרה להבטיח כי המזון המשווק בישראל הוא ברמת איכות, תקינות ובטיחות נאותים, המתאימים לאמות המידה שנקבעו בחקיקת המזון בישראל. שתי מטרות מרכזיות אלה יושגו באמצעות קביעת אמות מידה לבטיחות, תקינות ואיכות המזון בישראל, בהתאם למקובל במדינות המפותחות, לרבות בתקנים בין-לאומיים מובילים.

סעיף 26 בסעיף זה מובאות הגדרות שונות, שישמשו לאורך הפרק המוצע.

להגדרה “אזור” – במסגרת הפרק, שמסדיר את הייצור, הייבוא והשיווק של המזון בישראל, מוצע להסדיר אף את הפעילות הקשורה להבאת מזון מהאזור: ייצורו, הבאתו לשטח ישראל ושיווקו, בשים לב למצב המשפטי הייחודי

למערכת הפיקוח בארצות הברית או באיחוד האירופי בכל הקשור למזון רגיל (שאינו רגיש), בהתבסס על ניתוח סיכונים.

בהחלטת ממשלה מספר 5176 מיום ה' בחשוון התשע”ג (21 באוקטובר 2012) אומץ דו”ח הצוות, ובין השאר, הוטל על המנהל הכללי של משרד הבריאות לתקן את תהליכי העבודה והנהלים במשרד הבריאות בעניין ייבוא מזון רגיל לישראל, לשם קידום התחרות בשוק המזון. עוד נקבע, כי סגן שר הבריאות יקים צוות בין-משרדי אשר יבחן חלופות שונות להקלה על ייבוא מקביל של מזון לישראל.

ביום י”א בשבט התשע”ד (12 בינואר 2014) התקבלה החלטת ממשלה מספר 1169 בדבר “קידום הייבוא המקביל של מוצרי מזון”, אשר נועדה לקדם את יישומם של סעיפים 13 ו-14 להחלטת הממשלה מס’ 5176, שתוכנם פורט לעיל. ביום י”ח באייר התשע”ד (18 במאי 2014) התקבלה החלטת ממשלה מספר 1606 בעניין “רפורמה בתחום ייבוא המזון הרגיל לישראל”. בהחלטה זו הוטל על שרת הבריאות, בשיתוף עם ראש הממשלה, שר האוצר ושר הכלכלה להפיץ תזכיר חוק לתיקון פקודת בריאות הציבור (מזון), שיקבע כי הסדרת ייבוא המזון הרגיל לישראל תותאם לעקרונות ייבוא המזון של רשויות בין-לאומיות מתקדמות, כדוגמת האיחוד האירופי, המאפשרים כניסה של מזון רגיל על בסיס הצהרת היבואן על עמידה בכל הוראות הדין, וקיום פעולות פיקוח בשווקים. כמו כן נקבעה הוראה לקידום הפצתו של תזכיר חוק להסדרת מתווה חדש בנוגע למזון מן החי, על ידי משרד החקלאות ומשרד הבריאות. תזכירים כאמור הופצו ובוצעו בהם שינויים לפי הערות שהתקבלו. ביום כ”ז בסיוון התשע”ד (25 ביוני 2015) התקבלה החלטת ממשלה מספר 112 שאישרה את טיוטת הפרק המוצע, בכפוף לתיקונים ולהערות שבוצעו מיום קבלת ההחלטה.

על פי המוצע, תבוצע אסדרה בכל שרשרת הערך של שוק המזון – החל משלב הייצור, דרך מקטעי הייבוא/ייצוא והשיווק, זאת, לצורך הבטחת בטיחותו ואיכותו של המזון ולשם שמירה על בריאות הציבור. בפרט, יוסדר מחדש הפיקוח על ייבוא מזון, תוך פישוט והתאמה של תהליך הפיקוח לפי סוג המזון, תהליך האישור ישונה כך שבמקום קבלת

³² ס”ח התשל”ח, עמ’ 48.

"אישור יצור נאות" – אישור שנותן מנהל שירות המזון לבעל רישיון יצור בהתאם להוראות סעיף 67;

"אישור מוקדם לייבוא" – אישור לפי סעיף 92 שניתן ליבואן רשום, שנקוב בה מזון רגיש מסוים;

"אישור קבלת הצהרה" – אישור בדבר קבלת הצהרה לפי סעיף 109 שניתן ליבואן רשום, בדרך ממוחשבת;

"בית קירור" – מקום המשמש לאחסנת מזון בקירור או בהקפאה;

"אתר האינטרנט" – הדף של שירות המזון באתר האינטרנט של משרד הבריאות;

"הצהרה" – הודעה לפי סעיף 102 שמסר יבואן רשום לרשם בדבר כוונתו לייבא מזון רגיל מסוים;

"הוועדה" – ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת;

"חומר טעם וריח" – חומר שאינו נצרך לכשעצמו, המוסף למזון כדי להקנות לו טעם או ריח מסוימים או לשנותם, למעט חומרים בעלי טעם בלעדי מתוק, חמוץ או מלוח ותבלינים;

"חומר מסייע יצור" – חומר אשר אינו נצרך ככלל כמזון בעצמו, אשר נעשה בו שימוש מכון למטרה טכנולוגית בתהליך הייצור של מזון או של רכיב במזון, ואשר שימוש בו עשוי להביא לנוכחות לא מכוונת ובלתי נמנעת של שאריות החומר או נגזרותיו במוצר המזון הסופי, ובתנאי שהן אינן מהוות סיכון בריאותי ואין להן כל מטרעה טכנולוגית במוצר המזון הסופי;

"חלב גולמי" – נוזל, למעט קולוסטרומ, המתקבל על ידי חליבה של בעל חיים שלא עבר תהליך עיבוד, לרבות אריזה; לענין זה, "עיבוד", לרבות הוספה או גריעה מהחלב הגולמי;

ד ב ר י ה ס ב ר

של אזור זה.

לפי סוג המידע.

להגדרה "חומר טעם וריח" – כיום, ישנה הגדרה דומה בתקנות בריאות הציבור (מזון) (תוספי מזון), התשס"א-2001 (להלן – תקנות תוספי מזון), וכעת מוצע להתאימה ולעדכן אותה בהתאם להוראות הפרק המוצע, כאשר הדגש העיקרי הוא כי בהגדרה זו כלולים חומרים אשר אינם נצרכים כשלעצמם.

להגדרה "חומר מסייע ייצור" – אף הגדרה זו מופיעה באופן דומה בתקנות תוספי מזון. חומר זה אינו נצרך לכשעצמו, ומטרת השימוש בו היא למטרה טכנולוגית, בייצור מזון או בייצור רכיב מזון. חומר מסייע ייצור אינו מהווה חלק מרכיבי המזון אולם לעתים, שימוש בחומר מסייע ייצור מותיר שארית ממנו במזון, ואין בכך פסול כל עוד אין סכנה בריאותית מכך.

להגדרה "חלב גולמי" – מונח זה מתייחס לחלב במצבו הטבעי לאחר חליבתו, לפני שעבר כל תהליך שהוא.

להגדרה "חקיקת המזון" – כיום, יש דברי חקיקה רבים, שבסמכות שרים שונים (שר האוצר, שר הכלכלה ואף שר הבריאות), החלים על שלבים שונים בשרשרת ערך המזון. בהגדרה זו נעשה שימוש לאורך הפרק כאשר יש צורך

להגדרה "אישור ייצור נאות" – אישור זה ניתן ליצרן המזון על ידי מנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות (להלן – המנהל) ליצרן מזון, בהתאם לתנאים הקבועים בפרק, והוא מעיד על כך שהיצרן מיישם את מערכות אבטחת בטיחות ואיכות.

להגדרות "אישור מוקדם לייבוא", "אישור קבלת הצהרה" ו"הצהרה" – בשל שינוי שיטת הפיקוח על שוק המזון בישראל בכלל, וכדי לפשט את תהליך ייבוא המזון לישראל בפרט, מוצע לקבוע כי יבואן יידרש לקבל אישור מוקדם לייבוא לענין מזון רגיש, ואישור קבלת הצהרה, לאחר שהצהיר על כוונתו לייבא מזון רגיל לישראל.

להגדרה "בית קירור" – מוצע להגדיר בית קירור כמקום המשמש לאחסנת מזון בקירור או בהקפאה, כדי לוודא כי מזון הטעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת מטופל במקום ייעודי לכך.

להגדרה "אתר האינטרנט" – מוצע כי סוגים מסוימים של מידע שמפרסם משרד הבריאות מכוח הפרק המוצע יהיו טעונים פרסום באינטרנט, בדף שירות המזון שבאתר משרד הבריאות, בין באופן בלעדי או בנוסף לפרסום ברשומות,

"חוק הגנת הצרכן" – חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981³³;

"חוק התקנים" – חוק התקנים, התשי"ג-1953³⁴;

"חוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים" – חוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי, התשי"ז-1957³⁵;

"חוק רישוי עסקים" – חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968³⁶;

"חקיקת המזון" – חיקוק המפורט להלן:

(1) פרק זה, תקנות לפיו או הוראות המנהל שלהלן:

(א) הוראה לפי סעיף 35(ג), שעניינה שאריות מזון;

(ב) הוראה לפי סעיף 119(ב), שעניינה ביצוע בדיקות מיוחדות כתנאי למתן תעודת שחרור;

(ג) הוראה לפי סעיף 185, שעניינה החזקה בטמפרטורה מבוקרת;

(ד) הוראה לפי סעיף 190, שעניינה מניעת סכנה ממזון מסוים;

(2) תקנים רשמיים לפי חוק התקנים החלים על מזון, לרבות חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון;

(3) חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957³⁷, וצווים מכוחו החלים על מזון לרבות חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון;

(4) צווים, שהותקנו בהסכמת שר הבריאות, לפי סעיף 37(ב) לחוק הגנת הצרכן;

(5) תקנות שהתקין שר הבריאות לפי סעיף 10(א) לחוק רישוי עסקים;

"טמפרטורה מבוקרת" – טמפרטורה מוגדרת הקבועה בחקיקת המזון, או בקביעת יצרן לעניין תנאי הייצור, האחסון וההובלה של מזון, ובכלל זה הוראה כי הטמפרטורה של מזון מסוים לא תעלה על טמפרטורה מסוימת או לא תפחת מטמפרטורה מסוימת או קביעת טווח טמפרטורות מוגדר, ויכול שתהא הגדרת טמפרטורה שונה בייצור, אחסון והובלה, וכן למוצר או סביבת המוצר;

"יבואן" – אדם העוסק בייבוא מזון;

ד ב ר י ה ס ב ר

הציבור (מזון) (שיווק ביצי מאכל), התשנ"ד-1994 או בתקני מזון רשמיים. לפיכך מוצע לקבוע בחקיקה ראשית, כי טמפרטורה מבוקרת יכול שתהיה בטווח מסוים העשוי להיקבע בחקיקת המזון או לפי קביעת יצרן המזון, או לפי קביעת השלב שבו מצוי המזון (ייצור, אחסון או הובלה ועוד). בהתאם, מוצע לקבוע כי יידרש רישיון אחסנה ורישיון הובלה לאדם שיאחסן או יוביל, בהתאמה, מזון הטעון שמירה בטמפרטורה מבוקרת.

להגדרות "יבואן", "יבואן רשום" ו"תעודת יבואן רשום" – בשל שינוי שיטת ייבוא המזון לישראל, מוצע לקבוע כי יבואן רשום הוא אדם העוסק בייבוא מזון, אשר רשום

להתייחס כמקשה אחת לדברי חקיקה אלו, יחד, וכדי לייתר את הצורך לחזור כל פעם על מלוא הרשימה. לפיכך, מוצע לקבוע הגדרה הכוללת את מכלול החיקוקים הרלוונטיים, לרבות תקנות, צווים, תקנים רשמיים והוראות מינהל, החלים על המזון.

להגדרות "טמפרטורה מבוקרת", "רישיון אחסנה" ו"רישיון הובלה" – כיום אין הגדרות בחקיקה ראשית למונחים אלה המתייחסים לשלבי אחסון והובלה של מזון שיש להחזיקו בטמפרטורה מוגדרת, וזאת חרף החובה הקבועה לעניין זה ביחס לסוגי מזון מסוימים, למשל בתקנות מחלות בעלי חיים (בתי שחיטה לעופות), התש"ך-1960, בתקנות בריאות

³³ ס"ח התשמ"א, עמ' 248.

³⁴ ס"ח התשי"ג, עמ' 30.

³⁵ ס"ח התשי"ז, עמ' 44.

³⁶ ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.

³⁷ ס"ח התשי"ח, עמ' 24.

"יבואן רשום" – אדם הרשום במרשם היבואנים לפי סעיף 135 ויש לו תעודת יבואן רשום תקפה לפי סעיף 140;

"ייצור" – פעולה לפי אחד מסוגי הפעילות המפורטים בפסקאות (1) עד (6), והכל בין אם למטרות מכירה ובין אם לאו:

(1) אריזת מזון, למעט צירוף יחד בעטיפה או בדרך אחרת של מספר מוצרי מזון מסומנים וארוזים מראש על ידי יצרן, אשר אינם דורשים אחזקה בטמפרטורה מבוקרת (להלן – עטיפה);

(2) סימון מזון, ולמעט סימון על גבי אריזת המזון או הצרור המכיל אותו, אשר אין לגביו הוראות בחקיקת המזון;

(3) הכנת מזון;

(4) עיבוד מזון או טיפול בו בכל דרך שהיא ובכלל זה הקפאת מזון והפשרתו, הוספת תוסף מזון, חומר טעם וריח או חומר מסייע יצור, ועיבוד כהגדרתו בסעיף 33;

(5) שינוי מזון מבחינת הצורה, הטיב, האיכות, הרכב, צבע, או מכל בחינה אחרת;

(6) פעילות שהיא אחת מאלה, ובלבד שמבוצעת על ידי מי שמקיים אחת מפעילויות לפי פסקאות (1) עד (5), כחלק בלתי נפרד מאתר הייצור:

(א) אחסנה בטמפרטורה מבוקרת;

(ב) הובלה בטמפרטורה מבוקרת;

ולמעט –

(1) איסוף, מיון, אריזה וסימון של ביצים כשהן טריות ובקליפתן; לעניין זה "טריות" – לאחר ההטלה, ללא טיפול כלשהו, למעט שטיפה, שימון או ציפוי;

(2) גידול וטיפול בעלי חיים שבשרם או תוצרתם מיועדים למאכל אדם, המתתם ושחיטתם;

ד ב ר י ה ס ב ר

אחת הפעולות שלעיל. הגדרה רחבה זו תאפשר פיקוח על גורמים שונים העוסקים בשרשרת הטיפול במזון, גם אם אינם מייצרים מזון במובן המילולי הפשוט. מנגד מוצע להבהיר אילו פעולות אינן נחשבות לייצור מזון, ובפרט פעולות שאין בהן עיבוד או טיפול מהותי במזון. כך לא ייכללו בהגדרת ייצור מזון: איסוף ומיון ביצים, גידול בעלי חיים, המתתם ושחיטתם, גידול וקטיף של תוצרת חקלאית, דיג, ציד, חליבה וייצור דבש. יש להדגיש כי ההגדרה יצרן מתייחסת למי שעוסק בייצור מזון, אף אם אינו עושה זאת תחת משטר של רישוי, בין אם משום שאינו נדרש לכך ובין אם מייצר מזון שלא כדין, וזאת כדי להחיל גם על יצרן כזה את ההוראות בפרק החלות לגבי יצרן (להבדיל מההוראות החלות על בעל רישיון ייצור בלבד).

במרשם היבואנים המנוהל על ידי עובד שירות המזון שמינה המנהל, ויש לו תעודת יבואן רשום תקפה, שבה יצוינו בין השאר פרטי המזון המיובא והתנאים לייבואו.

להגדרות "ייצור" ו"יצרן" – כיום, אין הגדרה בחקיקה ראשית אשר כוללת את כל הפעולות הכרוכות בייצור מזון, כתהליך ייצור מודרני. אמנם, צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצור והחסנתו), התשכ"א-1961, מגדיר יצרן ייצור באופן חלקי כ"אדם העוסק, בין בעצמו ובין על ידי אחרים, בייצורו של מוצר או בשינוי מבחינת הצורה, הטיב, האיכות או מכל בחינה אחרת, או העוסק באריזתו או במזיגתו", אולם הגדרה זו אינה תואמת את החקיקה העדכנית ביחס למזון ואינה תואמת תהליכי ייצור חדשניים. מוצע לקבוע כי ייצור כולל גם פעולת אריזה, סימון, הכנת מזון, עיבוד מזון, שינוי בדרך כלשהי, אחסנתו והובלתו בטמפרטורה מבוקרת על ידי מי שעושה

(3) גידול, קטיף, איסוף, מיון, אריזה וסימון של תוצרת חקלאית טרייה מן הצומח וכן פעולות הבחלה או חיתוך שמתבצעות בבית אריזה של ירקות או פירות לפי החוק לפיקוח על ייצור הצמח ושיווקו, התשע"א-2011³⁸; לעניין זה, "טרייה" – לאחר הקטיף, ללא עיבוד;

(4) דייג ומיון דגים, לרבות סרטניים ורכיכות, בסמוך לאחר הדייג האמור;

(5) צייד;

(6) חליבה, אחסון חלב גולמי והובלתו עד שער המחלבה;

(7) כל השלבים של ייצור דבש בכוורת עד רדייתו מהכוורת;

"ייצרן" – אדם העוסק בייצור מזון;

"לשכת בריאות מחוזית" – לשכת בריאות של משרד הבריאות האחראית על מחוז, ולרבות לשכת הבריאות האזורית אשקלון;

"מזון" – כל חומר, מעובד, מעובד למחצה או שאינו מעובד, כולל משקאות וגומי לעיסה, המיועד לצריכת אדם בבליעה, לעיסה או שתייה, או כל חומר שהיה בשימוש בתהליך ייצור מזון, הכנתו או בתהליך עיבודו של מזון, לרבות מזון ייעודי ומי שתייה כהגדרתם בסעיף 52 לפקודת בריאות העם, 1940³⁹, ולמעט תמרוק, כהגדרתו בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981⁴⁰ (להלן – פקודת הרוקחים), מוצרי טבק כהגדרתם בחוק הגבלת הפרסומת והשיווק של מוצרי טבק, התשמ"ג-1983⁴¹, סמים כהגדרתם בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973⁴², מכשיר המשמש לטיפול רפואי, כהגדרתו בפקודה (1) להגדרה "ציוד רפואי" בחוק ציוד רפואי, התשע"ב-2012⁴³, ותכשיר או סמי מרפא כהגדרתם בפקודת הרוקחים ובכלל זה כאשר הסם המסוכן, התכשיר או סם המרפא הוא חלק מתהליך הייצור של מזון אחר;

"מזון חדש" (novel food) – מזון או רכיב מזון שמתקיים בו האמור בפקודות (1) ו-(2):

(1) מתקיים בו אחד מאלה:

(א) הוא בעל מבנה ראשוני חדש ברמה המולקולארית או אשר עבר שינוי מכוון במבנה הראשוני ברמה המולקולארית אשר אין לגביו ניסיון רב של צריכה בטוחה לאדם בישראל; לעניין פסקה זו, "ניסיון רב של צריכה בטוחה לאדם בישראל" – ניסיון רב של צריכה בטוחה בישראל לפני חודש פברואר בשנת 2006;

ד ב ר י ה ס ב ר

ייכללו בהגדרת מזון, אף אם הם נצרכים על ידי אדם בבליעה, לעיסה או שתייה או משמשים בתהליך הייצור של מזון אחר.

להגדרה "מזון חדש" – מזון חדש (novel food) הוא מזון או רכיב מזון חדשני, שלא היה בשימוש באופן ניכר

להגדרה "מזון" – מוצע לקבוע הגדרה רחבה הכוללת את כל החומרים המיועדים לצריכת אדם בבליעה, לעיסה או שתייה, אף אם חומרים אלה שימשו באחד השלבים של ייצור המזון ונטמעו במוצר הסופי. לנוכח רוחב ההגדרה מוצע לקבוע גם כי תמרוקים, מוצרי טבק, סמים, מכשירים המשמשים לטיפול רפואי, תכשירים או סמי מרפא לא

³⁸ ס"ח התשע"א, עמ' 1075.

³⁹ ע"ר 1065, תוס' 1, עמ' (ע) 191 (א) 239.

⁴⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 694.

⁴¹ ס"ח התשמ"ג, עמ' 38.

⁴² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.

⁴³ ס"ח התשע"ב, עמ' 1394.

(ב) הוא מכיל אורגניזם מהונדס או חלק ממנו;

(ג) הוא מכיל צמחים, בעלי חיים, מיקרואורגניזמים, פטריות או אצות או בודד מהם, ואינו כולל אנזימים, אשר אין לגביהם ניסיון רב של צריכה בטוחה לאדם בישראל;

(ד) יוצר בתהליך ייצור, שלא נעשה בו שימוש בישראל לגבי המזון או רכיב המזון המסוים, והתהליך גרם לשינוי משמעותי בהרכב המזון או במבנהו או ברכיביו, ואשר השפיע על ערכו התזונתי, חילוף החומרים בגוף או רמת החומרים הבלתי רצויים במזון, ולמעט תהליך ניקוי וחיטוי;

(2) הוא אינו אחד מאלה:

(א) תוסף תזונה או רכיב של תוסף תזונה שהשר קבע שהוא מותר לשימוש ובהתאם לתנאים שקבע;

(ב) תוסף מזון שהשר קבע שהוא מותר לשימוש ובהתאם לתנאים שקבע;

(ג) חומר מסייע יצור או חומר טעם וריח;

"מזון ייעודי" – מזון המותאם לצרכים בריאותיים או תזונתיים מיוחדים בהתאם לגיל, מין ומצב תחלואה, אשר ניתן לשימוש תחת פיקוח והתוויה רפואיים או תזונתיים, המיועד להזנה כולית או חלקית, במסגרת טיפול במצב מחלה לבעלי בעיות פיזיות ומטבוליות או הפרעות במערכת העיכול, ובכלל זה הפרעות ספיגה, לעיסה, בליעה ואחרות, בין אם נצרך בדרך של בליעה או לעיסה ובין אם בדרך אחרת, ולמעט בהזנה תוך ורידית;

"מזון רגיל" – מזון שאינו מזון רגיש;

"מזון רגיש" – סוג מזון שהשר, לפי המלצת מנהל שירות המזון, הכריז עליו שהוא מזון רגיש לפי הוראות סעיף 86 או סוג מזון שמנהל שירות המזון הכריז עליו שהוא מזון רגיש בהכרזה זמנית לפי הוראות סעיף 90;

ד ב ר י ה ס ב ר

אחרים הרשומים כתכשירים רפואיים הם מוחרגים מכלל הגדרת מזון.

להגדרות "מזון רגיל" ו"מזון רגיש" – בהתבסס על ניתוח סיכונים המיוחסים להיבטים שונים של בטיחות המזון, דוגמת מזהמים כימיים ומיקרוביאלים, מקור חומרי גלם, ייעוד המוצר, סיווג המזון המיועד לישראל לשתי קבוצות מוגדרות ב"נוהל יבוא מזון רגיל" – רישום מוקדם ושחרור מהנמל". בנספח ז' לנוהל זה מפורטות קבוצות מזונות בעלי סיכון גבוה (מזון רגיש) לפי דרגת סיכון, רמת רגישותן ובהתחשב באוכלוסיות היעד הצורכות אותם. דוגמאות למוצרי מזון רגישים הם מוצרי חלב, מזון לתינוקות, מזון ייעודי וכו'.

מוצע ששר הבריאות יוסמך להכריז על סוגי מזון מסוימים כמזון רגיש, כמפורט בסעיף 90, ולגבי מזון כזה יחולו הוראות מיוחדות בנוגע לתהליכי ייצור, ייבוא ושיווק, ובפרט דרישה לקבלת אישור מוקדם לייבוא ודרישות ביחס להובלה ואחסנה בתנאים מתאימים, לפי לעניין. בהתאם להוראת המעבר שבסעיף 334(ו) לפרק המוצע,

בישראל או שאין לגביו ניסיון מספיק בישראל העשוי להעיד על בטיחותו, או שיש בו רכיב של פיתוח טכנולוגי או ביוטכנולוגי שאין לגביו ניסיון רב, בין ברכיבי המוצר בתהליך ייצורו. כדי להבטיח את בריאות הציבור, כל מזון חדש עובר הערכה על ידי שירות המזון הארצי במשרד הבריאות, טרם אישורו לשיווק. הגדרת מזון חדש כוללת בתוכה מזון או רכיב מזון מהונדס גנטי ואינה כוללת תוספי מזון ותוספי תזונה המאוששים לשימוש בישראל, וכן חומרי טעם וריח או חומרים מסייעי ייצור.

להגדרה "מזון ייעודי" – אנשים הסובלים מבעיות רפואיות מסוימות מוגבלים בצריכת מזון והם נדרשים להשלמת צורכיהם התזונתיים באמצעות מזון מיוחד, או שתזונתם מבוססת כולה או בעיקרה על מזון המותאם באופן מיוחד לצורכיהם, ומכיל את כל רכיבי המזון הנחוצים להם, במקום מזון רגיל. מזון ייעודי הוא מזון תחליפי למזון רגיל, ואולם הוא גם דומה לתכשיר רפואי בחשיבותו לבריאות האדם המזון באמצעותו. מזון מפורק המיועד להחדרה ישירות לווריד מוחרג מקטגוריה זו. ככל שיש מוצרים

”מכירה” – בסיטונאות או בקמעונאות, באופן מקוון, ברכילות או בכל דרך אחרת, בין שלא בתמורה ובין בתמורה, לרבות תמורה ישירה, עקיפה, מותנית או נדחית, ולרבות –

- (1) הצעה למכור;
- (2) פרסום והצגה;
- (3) החלפה או המרה;
- (4) אחסנה או החזקה;
- (5) הפצה, הספקה או חלוקה;
- (6) הובלה, משלוח או העברה;
- (7) ייצוא;

”המנהל” – המנהל הכללי של משרד הבריאות או עובד המדינה שהוא הסמיכו לכך;

”מפקח” – מי שמונה על ידי השר לפי סעיף 274;

”מפעל שאושר לייצוא” – מפעל שקיבל אישור לייצוא לפי החוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים;

”מעבדה בישראל” – מעבדה לבריאות הציבור של משרד הבריאות או מעבדה שהוכרה לפי סעיף 197;

”משווק” – כל מי שעוסק במכירה של מזון;

”משווק גדול” – ספק גדול או קמעונאי גדול, כהגדרתם בחוק קידום התחרות בענף המזון, התשע”ד–2014⁴⁴;

ד ב ר י ה ס ב ר

גדול חלות כמה הוראות שבהן נמצא כי הנטל שבהן אינו מוצדק בהחלה על בעלי עסקים קטנים ובינוניים אך מנגד, בשל האינטרס הציבורי המשמעותי בקביעתן, נמצא כי אין מניעה להחילן ביחס למשווק גדול, וזאת לעניין סימון אזהרות, אחסנת המזון ושמירת מסמכים. היותו של משווק גדול משליכה גם על מדיניות הפיקוח.

להגדרה ”מפעל שאושר לייצוא” – מוצע לקבוע כי מפעלים העוסקים בייצוא בעלי חיים ותוצרת מן החי והם בעלי אישור לייצוא לפי החוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי ייחשבו כמפעלים מאושרים לייצוא גם לעניין פרק זה, ובעניינים שלגביהם חל החוק האמור יחולו הוראותיו גם ביחס לפרק זה.

להגדרה ”מעבדה בישראל” – מוצע לקבוע כי במקומות שבהם נדרשת בדיקת מעבדה למזון היא תבוצע במעבדה לבריאות הציבור של משרד הבריאות, או במעבדה אחרת שמשרד הבריאות הכיר בה לעניין זה לפי הוראות תת-סימן ג' לסימן ז'.

עד להכרזה על ידי השר יראו את המזון שהוכרו ופורסם באתר האינטרנט של שירות המזון בנוהל האמור, כאילו הוכרזו כמזון רגיש לפי הפרק המוצע, וזאת לתקופה של שלוש שנים. מזון רגיל הוא כל מזון שלא הוכרזו כמזון רגיש, ולגביו מוצע לקבוע, כמפורט בסעיפים 102 עד 110, הוראות שיאפשרו ייבוא וייבוא מקביל בהסתמך על הצהרת היבואן והתחייבותו, וביצוע הפיקוח בשווקים.

להגדרות ”מכירה”, ”משווק” ו”משווק גדול” – מוצע לקבוע הגדרה רחבה של פעולות שונות הכרוכות בשיווק ומכירה של מזון בכל דרך שהיא ולכל מטרה, לרבות בעקיפין, ללא תמורה או בהחלפה, באופן מקוון או ברכילות ובשיטות מכירה נוספות, וכן מוצע לכלול בהגדרה זו גם פעולות לפרסום והצעת המזון לזולת, אחסנתו ושמירתו, הפצתו, הובלתו וחלוקתו בדרכים שונות, בין בישראל ובין לחוץ לארץ (ייצוא). משווק הוא כל העוסק במכירה של מזון. משווק נחשב כמשווק גדול אם הוא ספק גדול או קמעונאי גדול כפי שהוגדרו בחוק קידום התחרות בענף המזון, שבו נקבעו אמות מידה לפי היקף הפעילות העסקית, מחזור המכירות, מספר החנויות ושיקולים נוספים. על משווק

⁴⁴ ס”ח התשע”ד, עמ’ 438.

נושא משרה בתאגיד – מנהל החברה, מנהל אבטחת איכות בחברה או כל תפקיד אחר שמשמעותו דומה וכן כל בעל תפקיד בכיר בתאגיד בתחום איכות המזון ובטיחותו, ולרבות בעל שליטה בתאגיד; לעניין זה, "שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968⁴⁵;

נותן רישיון ייצור – מנהל שירות המזון או רופא מחוזי;

ניהול סיכונים – ניהול סיכונים מקובל בתחום בטיחות המזון במדינות מפותחות המתייחס לסיכון הנשקף מהמזון;

נמל – נמל ימי, נמל תעופה או מעבר יבשתי שבהם קיים אחד או יותר מאלה:

(1) תחנת הסגר;

(2) שירות הסגר למזון רגיל שהקים המנהל לפי סעיף 1 לפקודת ההסגר; רשימת הנמלים בהם הוקם שירות הסגר כאמור תפורסם באתר האינטרנט של המשרד; "סימון מזון" – לרבות ציונו, כינויו, התווייתו או תיאורו בדרך אחרת, ובכלל זה אזהרות, וכן כל דבר מודפס, מצויר או מתואר בדרך אחרת והכול בין כשהוא מופיע על מזון, ובין כשהוא צמוד אליו, ארוז עמו או חלק בלתי נפרד מהאריזה או הצרור המכיל אותו;

סמל תנאי ייצור נאותים – סמל שקבע השר לפי סעיף 74;

עוסק במזון – מי שעיסוקו במזון;

עיסוק במזון – כל אחד מאלה: ייצור, ייבוא ומכירה של מזון;

ד ב ר י ה ס ב ר

להגדרות "סימון מזון" ו"תווית" – מוצע לקבוע הגדרות רחבות לסימון מזון ולתווית המופיעה על מזון, ובכלל זה כל סוג של כיתוב, הדפסה או ציור על גבי המזון, על אריזתו, בתוכה או בצמוד לה או למזון.

להגדרות "סמל תנאי ייצור נאותים", "תנאי ייצור נאותים" ו"תקנים בין-לאומיים מקובלים" – מוצע לקבוע כי יצרני מזון מסוגים שייקבעו יהיו חייבים לקיים תנאי בקרה, בקרת איכות ובטיחות לפי תקנים בין-לאומיים המקובלים בתחום המזון וייצורו כמפורט בפרק (ובכלל זה תקן HACCP, תקני ISO, תקני הקודקס אלימנטריוס וכל תקן אחר המקובל במדינות מפותחות, שהשר יקבע), וזאת כדי להבטיח את תקינות המזון ואיכותו ואת קיום הוראות החוקים וההוראות החלים ביחס למזון. ניתן יהיה לקבוע דרישות שונות לגבי סוגי מזון שונים. בנוסף מוצע להסמיך את השר לקבוע סמל בלעדי, שיעיד על עמידת ייצור המזון בתנאי הייצור הנאותים, ורק יצרן שקיבל אישור ייצור נאות לפי סעיף 67 המעיד על כך שהוא עומד בתנאי ייצור נאותים לגבי המזון שהוא מייצר, יהיה רשאי לסמן את המזון שאושר בסמל האמור, וזאת כדי להעביר מסר חיובי לצרכן ולמנוע הטעיה על ידי שימוש בסמלים שונים או סמלים שלא אושרו.

להגדרות "עוסק במזון", "עיסוק במזון" – מוצע לקבוע הגדרה כוללת למכלול העיסוקים בשרשרת הטיפול במזון: ייצור, ייבוא ומכירה של מזון (כאמור לעיל "מכירה" מוגדרת באופן רחב הכולל בין השאר גם הובלה, פרסום וייצוא).

להגדרה "נושא משרה בתאגיד" – מוצע לקבוע בעלי תפקידים בכירים ומתאימים בתאגידים הפועלים בתחום המזון, שזהותם ועברם יהיו רלוונטיים לרישום יצרן ויבואן מזון ולביטול רישום כאמור, והם יישאו באחריות אישית על הפרות החוק ותנאי הרישיון על ידי התאגיד, במישור המינהלי והפלילי כאחד.

להגדרה "ניהול סיכונים" – באסדרת העיסוק במזון יש הכרח לקיים תהליכי איתור סיכונים, הערכת עוצמתם ונזקם ומנגד עלויות האמצעים לשיפור ויעילותם, ולהגדיר את הצעדים שיש לנקוט בהתאם לשיקולים אלה. ניהול סיכונים בתחום המזון הוא מתודולוגיה שיש לה כללים מקובלים החלים במדינות מפותחות ומעוגנים בחקיקתן. מוצע לעגן גם בפרק זה את השימוש בניהול סיכונים בקבלת החלטות בשירות המזון, ביחס לדרישות שיושגו על יצרני סוגי מזון מסויימים, הכרה על מזון כרגיש, וקביעת מדיניות הפיקוח על המזון לרבות יצירת חקיקת משנה.

להגדרות "נמל", "שירות הסגר" ו"תחנת הסגר" – מוצע לקבוע הוראות ביחס ליבוא מזון, ולשם כך יוגדר נמל ככל אחד מהמקומות שבהם עשוי מזון להגיע או להיות מאוחסן בתהליך הבאתו לישראל, ובלבד שניתן בו שירות הסגר גם למזון רגיל, כפי שמוגדר "שירות הסגר" בפקודת ההסגר [נוסח חדש], התשמ"א-1981. משרד הבריאות יפרסם באתר האינטרנט שלו את רשימת הנמלים שבהם הוקם שירות הסגר ופועלת תחנת הסגר.

⁴⁵ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

"עקיבות" – היכולת לאתר ולעקוב אחר מזון וחומרי הגלם ששימשו לייצורו או חומר אחר המיועד או הצפוי להיות משולב במזון, הכול בכל אחד משלבי היצור, המכירה לרבות יבוא, ההובלה, האחסנה, העיבוד, השיווק או הסחר בו, ולרבות היכולת לעקוב אחר בדיקות, מפרטים ואישורים, מגורמים בארץ ובחוץ לארץ, ומגורמים אשר החזיקו או עיבדו בכל דרך שהיא את חומרי הגלם או המזון;

"פקודת בריאות הציבור (מזון)" – פקודת בריאות הציבור (מזון), [נוסח חדש] התשמ"ג-1983;⁴⁶

"פקודת ההסגר" – פקודת ההסגר [נוסח חדש], התשמ"א-1981;⁴⁷

"פקודת היבוא והיצוא" – פקודת היבוא והיצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979;⁴⁸

"פקודת מחלות בעלי חיים" – פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985;⁴⁹

"פקודת המכס" – פקודת המכס [נוסח חדש];⁵⁰

"צרור" – כל דבר שעוטפים, אורזים או מצרפים בו מזון או שנותנים לתוכו מזון;

"קביעת היצרן" – התנאים שסומנו על גבי המזון או אריזתו על ידי בעל רישיון היצרן או בעל תעודת היבואן הרשום, לפי העניין, לרבות לעניין אחסון, הובלה וטמפרטורה מבוקרת;

"רופא מחוזי" – רופא הממונה על לשכת בריאות מחוזית, לרבות רופא אזורי בלשכת הבריאות האזורית אשקלון, ואם לא מונה רופא אזורי כאמור, רופא נפת בלשכת הבריאות האזורית אשקלון; לעניין זה – "לשכת בריאות מחוזית" – לשכת בריאות של משרד הבריאות האחראית על מחוז, ולרבות לשכת הבריאות האזורית אשקלון;

ד ב ר י ה ס ב ר

בו, לרבות העברתו וקבלתו מעביר, וכן מוצע לקבוע הוראות ביחס לאופן ותקופות השמירה של אמצעים אלה, ולסמכויות הפיקוח ביחס לקיומה של עקיבות על מזון בכלל ועל סוגי מזון מסוימים בפרט.

להגדרה "צרור" – מוצע לקבוע הגדרה רחבה שתכלול סוגים שונים של אריזות שבהן ניתן לתת מזון, ובכלל זה עטיפה, אריזה או כל אמצעי או כלי אחר, וכל אלה ייקראו צרור.

להגדרה "קביעת היצרן" – היצרן, בהיותו אחראי על איכותו ובטיחותו של המזון שהוא מייצר, הוא בעל הידע המרבי ביחס לאופן הטיפול הנכון במזון שייצר, כדי למנוע ממנו ליקוי וקלקול. לכן, מוצע לחייב יצרן, בלי לגרוע מדרישות החקיקה, לקבוע הוראות לאחסון המזון, הובלתו ושמירה עליו בטמפרטורה מבוקרת בהתאם לצורך, ולחייב יצרן לסמן הוראות אלה בצורה נאותה ולתת מעמד מחייב לקביעת היצרן בעניינים אלה כלפי משווקי מזון, למעט משווק גדול במצבים שבהם נקבעה הוראה סותרת או שונה במסגרת חקיקת המזון.

להגדרה "רופא מחוזי" – כיום מוזכר בפקודת בריאות הציבור (מזון) המונח "רופא המחוז או הנפה" שכבר אינו

להגדרה "עקיבות" – מונח זה (traceability) הוא בעל חשיבות רבה. העקיבות היא האפשרות לעקוב אחר מזון בין החוליות השונות בשרשרת המזון – החל ממזון שיוצר, אוסן, הובל והגיע למשווק ועד למזון שיוכא ועבר שרשרת דומה. ההקפדה על העקיבות מהותית לעצם יכולת הפיקוח האפקטיבית של שירות המזון לשם שמירה על בריאות הציבור ובטיחותו. שמירה על שרשרת אספקת המזון משלב ייצורו ועד לצרכן חשובה לאיתור המזון וגורם הסכנה במקרים שבהם זוהה חשש לבטיחות המזון ובכך למנוע או לצמצם את הפגיעה בבריאות הציבור.

לשם מעקב ואיתור מזון מסוים וחומרי גלם מסויימים של מזון ואחר שרשרת הטיפול בהם, נדרשת שמירה על מסמכים וסימון או אמצעים טכנולוגיים המאפשרים לזהות את המזון וחומרי הגלם ולאפשר לדעת מהיכן הגיעו, כיצד הובלו, אוחסנו, עובדו, נארוזו או בוצעה בהם כל פעולה אחרת. מוצע לקבוע מספר חובות קונקרטיות וסמכות לשר לקבוע הוראות נוספות בנושא עקיבות המזון ובהם שמירה על תיעוד (מסמכים, תוצאות בדיקות וכיוצא באלה) ביחס למקור המזון, תהליכים שעבר, רכישתו, הובלתו וכיוצא באלה. מוצע להטיל את החובה לנקוט אמצעים לשמירה על עקיבות המזון על כל העוסקים במזון בכל שלבי הטיפול

⁴⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 36, עמ' 749.

⁴⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 747.

⁴⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 625.

⁴⁹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 84.

⁵⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

”רופא ממשלתי” – כל אחד מאלה:

- (1) רופא מחוזי, רופא הממונה עליו ורופאים הכפופים לו במחוז או בנפה;
- (2) רופא וטרינר שהוסמך כרופא ממשלתי על ידי מנהל היחידה הווטרינרית, והוא אחד מאלה: עובד מדינה, עובד רשות מקומית או עובד התאגיד; לענין פסקה זו, ”תאגיד” ו”מנהל היחידה הווטרינרית” – כהגדרתם בסעיף 204;

”רישיון אחסנה” – רישיון לאחסון בטמפרטורה מבוקרת לפי סעיף 178(א)(1);

”רישיון הובלה” – רישיון להובלה בטמפרטורה מבוקרת שניתן לפי סעיף 175(1);

”רישיון ייצור” – רישיון לייצור מזון שניתן לפי סעיף 55;

”רישיון עסק” – רישיון, היתר או אישור לפי חוק רישוי עסקים, שעניינו מזון, לרבות הובלת מזון או אחסון מזון;

”רשות מקומית” – עירייה שנתכוננה לפי פקודת העיריות⁵¹, או מועצה מקומית שנתכוננה לפי פקודת המועצות המקומיות⁵²;

”שיווק קמעונאי” – מכירת מוצר ישירות לצרכנים;

”שירות הסגר” – כמשמעותו בסעיף 1 לפקודת ההסגר;

”שירות המזון” – שירות המזון הארצי במשרד הבריאות;

”השר” – שר הבריאות;

”תווית” – סימן או ציון או כל דבר מודפס, מצויר או מתואר בדרך אחרת המופיע על מזון, צמוד אליו, ארוז עמו או כחלק בלתי נפרד מהאריזה והמתייחס למזון או לצורך המכיל אותו;

ד ב ר י ה ס ב ר

להגדרות ”רישיון אחסנה”, ”רישיון הובלה” ו”רישיון ייצור” – מוצע לקבוע חובה לקבל רישיונות מראש למספר עיסוקים בתחום המזון והם: לייצור מזון, וכן לאחסונו והובלתו בטמפרטורה מבוקרת.

להגדרה ”שיווק קמעונאי” – מוצע לקבוע כי שיווק קמעונאי הוא מכירת מוצר ישירות לצרכן, להבדיל ממכירתו לעוסקים אחרים במזון, לרבות משווקים.

להגדרה ”שירות המזון” – מוצע לקבוע תפקידים מוגדרים ומרכזיים בפיקוח על העיסוק במזון, לשירות המזון הארצי במטה משרד הבריאות.

להגדרה ”השר” – מוצע לקבוע כי ”השר” יהיה שר הבריאות לאורך הוראות פרק זה, בשים לב לכך שהוא השר האחראי על ביצוע החוק ויישומו. זאת, בנוסף לכך שאסדרת העיסוק במזון על כל שלבי הטיפול בו מחייבת שיתוף פעולה עם משרדי ממשלה נוספים, שכן, כאמור לגבי הגדרת ”חקיקת המזון”, שרים נוספים אחראים על יישומן של הוראות חקיקים אחרים במסגרת חקיקת המזון.

נוהג במשרד הבריאות. מוצע לקבוע כי סמכויות ברמה מקומית יינתנו לרופא מחוזי, שהוא ראש לשכת הבריאות המחוזית של משרד הבריאות, ששירות המזון המחוזי הוא חלק ממנה. אזור אשקלון הוא ייחודי בכך שיש לו רופא אזורי או נפתי אך הוא אינו חלק ממחוז ולכן עולה צורך להתייחס אליו בהגדרה זו.

להגדרה ”רופא ממשלתי” – בפקודת בריאות הציבור (מזון) מוגדר רופא ממשלתי כ”רופא, או רופא וטרינר, שהוא עובד המדינה או עובד רשות מקומית”. מדובר בהגדרה רחבה מאוד הכוללת רופאים רבים שאין להם נגיעה לתחום המזון או הפיקוח. מוצע לקבוע הגדרה חדשה שתצמצם את ההגדרה הקיימת ביחס לרופאים וביחס לוטרינרים ברשות מקומית. ההגדרה החדשה ביחס לרופאים תכלול רק רופא העובד בלשכות הבריאות המחוזיות של משרד הבריאות (רופא המחוז או הכפופים לו), ואת הממונה על רופא מחוזי. ביחס לרופאים ווטרינרים אחרים, ובשים לב לרגישות הסמכויות המסורות בידי רופא ממשלתי, מוצע לקבוע כי תידרש הסמכה של מנהל היחידה הווטרינרית, מבין רופאים ווטרינרים שהם עובדי מדינה, עובדי רשויות מקומיות או עובדי התאגיד.

⁵¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.

⁵² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

"תוסף מזון" – חומר שאיננו נצרך ככלל כמזון לכשעצמו, ואיננו משמש כרכיב אופייני של המזון, בין אם יש לו ערך תזונתי ובין אם אין לו, אשר הוספתו למזון הינה למטרה טכנולוגית בייצור, הובלה או אחסון, והוא או תוצרי הלוואי שלו או תוצרי הפירוק שלו, נועדים, צפויים או הופכים למרכיב במזון, באופן ישיר או עקיף, או נותרים באופן המשפיע בצורה אחרת על תכונות המזון, למעט מזהם, חומר טעם וריח וחומר המוסף למזון כרכיב תזונתי;

"תוסף תזונה" – ויטמין, מינרל, חומצת אמינו, צמח או מזון אחר, ולרבות תמצית, מיצוי, רכיב, תוצר פירוק, נגזרת או תערובת של כל אחד מאלה, ואשר דרך צריכתם המקובלת וייעודם הם להשלמת תזונה באמצעות מקור מרוכז של רכיבי תזונה, למעט אם הוא –

(1) תכשיר רשום לפי פקודת הרוקחים;

(2) צמח מרפא כהגדרתו בפקודת הרוקחים, ובלבד שאינו מוצג כמזון קונבנציונלי;

"תחנת הסגר" – שירות הסגר שמקיים המנהל לפי סעיף 1 לפקודת ההסגר;

"תנאי ייצור נאותים" – תנאי בקרה, לרבות בקרת איכות ובטיחות, לפי תקנים בין-לאומיים מקובלים שנועדו להבטיח את התקיימותם של התנאים, התקנים או ההוראות המהותיים החלים על ייצור ושיווק המזון, לרבות לפי הוראות היצרן; "התקנים הבין-לאומיים המקובלים" – התקנים בתחום הבטיחות במזון המנויים להלן, הכוללים הליך מובנה וקבוע של זיהוי כשלים בתהליכי הייצור וההובלה של המזון, ניתוח סיכון לנקודות פיקוח קריטיות (HACCP – Hazard Analysis Critical Control Points), ואמצעים לשמירה על עקיבות המוצרים ואיסוף יזום שלהם מן השוק;

(1) תקנים של המכון הבין-לאומי לתקינה the International Organization for Standardization (ISO);

(2) תקני ה־ Food Hygiene Basic Texts של Codex Alimentarius;

(3) כל תקן בין-לאומי אחר המקובל בקרב המדינות המפותחות, שקבע השר לעניין זה;

"תעודות" – כל אחת מאלה:

(1) אישור מוקדם לייבוא;

(2) אישור קבלת הצהרה;

ד ב ר י ה ס ב ר

להגדרה "תוסף מזון" – מוצע לקבוע הוראות ביחס לחומרים שכלל אינם נצרכים כמזון כשלעצמם, אלא נוספים למזון למטרה טכנולוגית בייצור, בהובלה או באחסון (כגון חומרים משמרים) אם חומרים אלה או תוצרי פירוקם נטמעים במזון באופן המשפיע על תכונות המזון. מהגדרה זו מוחרגים חומרי טעם וריח, מזהמים, ורכיבים תזונתיים המוספים למזון. מוצע להסמיך את השר לקבוע רשימה של תוספי מזון מותרים לשימוש ולייבוא. כמו כן, בהגדרת "מזון חדש" מוצע להסמיך את השר לקבוע רשימה של תוספי מזון שלא ייחשבו כמזון חדש. מהגדרת תוספי תזונה מוחרגים תכשירים וצמחי מרפא המוגדרים בפקודת הרוקחים.

להגדרה "תוסף מזון" – מוצע לקבוע הוראות ביחס לחומרים שכלל אינם נצרכים כמזון כשלעצמם, אלא נוספים למזון למטרה טכנולוגית בייצור, בהובלה או באחסון (כגון חומרים משמרים) אם חומרים אלה או תוצרי פירוקם נטמעים במזון באופן המשפיע על תכונות המזון. מהגדרה זו מוחרגים חומרי טעם וריח, מזהמים, ורכיבים תזונתיים המוספים למזון. מוצע להסמיך את השר לקבוע רשימה של תוספי מזון מותרים לשימוש ולייבוא. כמו כן, בהגדרת "מזון חדש" מוצע להסמיך את השר לקבוע רשימה של תוספי מזון שלא ייחשבו כמזון חדש.

(3) תעודת יבואן רשום;

(4) תעודת שחרור;

"תעודת יבואן רשום" – כמשמעותה בסעיף 140;

"תעודת שחרור" – תעודה שמנפיק שירות ההסגר ליבואן לצורך שחרור של משלוח מזון מתחנת ההסגר או ממנל, לפי הוראות סעיף 112.

סימן ב': הבטחת תקינות המזון ואיכותו

27. (א) השר רשאי, באישור הוועדה, להתקין תקנות לשם הגנה על בריאות הציבור, ובכלל זה נקיטת אמצעים למניעת כל אחד מאלה:

(1) סכנה לבריאות הציבור ממזון;

סמכות השר
להתקין תקנות
לשם הבטחת
תקינות המזון
ואיכותו

(2) עיסוק במזון שיש בו סכנה לבריאות הציבור;

(3) חשש לסכנה ממזון או מעיסוק בו כאמור בפסקאות (1) ו-(2) או פעולות העלולות להביא לחשש כאמור.

(ב) השר רשאי, באישור הוועדה, לקבוע בתקנות דרישות לשם שמירה על בטיחותו של מזון, איכותו ותקינותו, ובכלל זה הוראות בעניינים אלה:

(1) בטיחותו, איכותו, מהותו ותכונותיו של מזון, לרבות פירוט של דרישות או תקנים שיחולו ביחס למזון;

ד ב ר י ה ס ב ר

מסוימים (כגון אזהרה על מזון משום סכנת חנק, סימון סוכרים והוראות לסימון ואיסור הוספת חומרים לבשר על סוגיו). מוצע לבטל את סמכות המנהל הכללי להתקין תקנות, ולהסמיך את שר הבריאות להתקין, באישור הוועדה בכנסת, תקנות שיסדירו מגוון רחב של אמצעים ופעולות לשם הגנה על בריאות הציבור ממזון או מעיסוק במזון, וזאת בהתאם לאמות מידה לבטיחות, תקינות ואיכות המזון בישראל, כמקובל במדינות המפותחות, לרבות בתקנים בינלאומיים מובילים.

התקנות יגדירו דרישות מפורטות לשמירה על בטיחות המזון, על איכות המזון ועל תקינותו, כגון תקנים שיחולו על מזון, סימון נאות של רכיבים תזונתיים ושל אלרגנים, אזהרות מפני סכנות על גבי המזון ובשילוט, וכן תקנות על אמצעי בקרה כגון אופן נטילת דוגמאות מזון לבדיקה וקביעת תנאים להכרה במעבדות העורכות בדיקות במזון. כמו כן יוסמך השר לקבוע בתקנות אגרות בעד הטיפול ברישיונות, תעודות ואישורים, ושירותים אחרים לפי הפרק. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ד) כי תקנות לפי סעיף קטן זה, לעניין אותם הנושאים המנויים בו, יגברו על הוראות הקבועות באותם נושאים בתקן רשמי החל על מזון. זאת, נוכח חשיבות ההסדרה הערכית בתחומים אלה לבטיחות הציבור, באופן כללי, לפי התקדמות הידע המקצועי ועל פי הסמכות הנתונה לשר הבריאות. עם נושאים אלה נמנים מזהמים שונים, שאריות חומרי הדברה, תוספי מזון, חומרי טעם וריח, חומרים המסייעים בתהליכי ייצור וכן טמפרטורה מבוקרת ואורך חיי מדף.

להגדרות "תעודות", "תעודת יבואן רשום" ו"תעודת שחרור" – מוצע לקבוע סוגים של תעודות רשמיות לעוסקים במזון שיעידו על עמידתם המקדמית בדרישות הפרק: אישור מוקדם לייבוא, אישור קבלת הצהרה של יבואן (לייבוא מזון שאינו טעון אישור מוקדם), תעודת יבואן רשום, ותעודת שחרור מהסגר של מזון. מוצע להסמיך את השר לקבוע בתקנות את סוגי המסמכים הדרושים והתנאים לשם קבלת תעודות מסוגים שונים והתנאים לסירוב מתן תעודות כאלה או ביטולן, וכן לקבוע אגרות בעד קבלת תעודות מסוימות, וחובת שמירה של תעודות מסוימות באופן ולתקופה שייקבעו.

סימן ב': הבטחת תקינות המזון ואיכותו – כללי

סימן ב' לפרק המוצע מבוסס בחלקו על הוראות לפי פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג-1983 (להלן – הפקודה), והתקנות לפיה ולפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תוך התאמת ההוראות לחקיקה במדינות מתקדמות, להתפתחויות בטכנולוגיית המזון ולהנחיות בין-לאומיות החלות על ייצור, ייבוא, ייצוא ושיווק מזון, ובכלל זה תהליכי ייצור, הוספת חומרים וסימון המזון.

סעיף 27 כיום, ככלל, הסמכות לקבוע חקיקת משנה מסורה לשרים לפי סעיף 37 לחוק-יסוד: הממשלה. בפקודה סמכות התקנת תקנות מסורה בחלקה למנהל הכללי של משרד הבריאות ובחלקה לשר הבריאות, כאשר לשר מוקנות סמכויות להתקין תקנות רק לעניינים

- (2) סימון נאות של מזון, לרבות סימון תזונתי של סוכרים במזון, הימצאות גלוטן במזון, הוראות בדבר חובת סימון אזהרת חנק על גבי אריזות של מוצרים מסוימים וכן הוראות בדבר סימון אזהרה בשלט במקום הממכר בנוסף לאזהרה על אריזות מוצרים, ולרבות לעניין שפת הסימון;
- (3) נטילת דוגמאות מזון ובדיקתן;
- (4) תנאים להכרה במעבדות, ובכלל זה סוגי הבדיקות ודרכי ומועדי עריכתן, תוקף האישור, וכן תנאים באישור ודרכי פסילתו;
- (5) אגרות בעד שירות הניתן לפי פרק זה והוראות לעדכון, לרבות לעניין מתן רישיונות, היתרים, תעודות ואישורים, ובכלל זה אישורי מעבדות, ובעד בקשות למתן שירות כאמור, שנקבעו לפי פרק זה.
- (ג) תקנות לפי סעיף זה יכול שיהיו דרך כלל או ביחס לאזור או למקום שיפורטו, וכן יכול שיהיו כלליות, או לקבוצות או לסוגים שונים של מזון או למזון מסוים, לרבות לאוכלוסייה שלה מיועד המזון, ויכול שיאסרו, יגבילו או יתירו סימון או פרסום לגבי עניין מסוים שנקבע בהן במפורש.
- (ד) במקרה של סתירה בין תקנות לפי סעיף זה, בנושאים אלה, לבין הוראות תקן רשמי החל על מזון או חומרים הבאים עימו במגע, יגברו הוראות התקנות:

- (1) מזהמים כימיים;
- (2) מזהמים ביולוגיים;
- (3) שאריות חומרי הדברה;
- (4) תוספי מזון;
- (5) חומרי טעם וריח;
- (6) חומרי מסייע יצור;
- (7) טמפרטורה מבוקרת;
- (8) אורך חיי מדף מרביים.

28. עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מזון בניגוד לתקנות לפי סעיף 27, להוראות לפי פרק זה או להוראות לפי פסקה (1) להגדרה "חקיקת המזון".
29. עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מזון שנמצא בו אחד מאלה:
- ייצור, ייבוא או שיווק מזון בניגוד לתקנות
- ייצור, ייבוא או שיווק של מזון פסול

ד ב ר י ה ס ב ר

ייבוא ומכירה של מזון כאמור. ברשימה בסעיף נכללים ליקויים או פגמים כגון הימצאות חומר רעל או מזיק במזון, במידה העולה על המותר על פי המנוי בתוספת לאותו חומר, החזקת המזון בתנאי תברואה לקויים, הימצאות חומר מחולל מחלה או גוף זר במזון וכיוצא באלה. כמו כן מפרט הסעיף מצבים שבהם מזון נחשב למקולקל באופן שיש למנוע את הגעתו לצריכת הציבור: אריזה נפוחה, עובש נראה לעין או תסיסה והחמצמה של רכיב במזון, זאת אם לא מדובר בתופעה המצויה במזון לפי טיבו (כגון בגבינה 'בחולה' שבה המצב התקין הוא שהעובש נראה לעין).

סעיף 28 מוצע לקבוע איסור על ייצור, ייבוא, ומכירה של מזון באופן המנוגד להוראות שייקבעו בתקנות לפי סעיף 27 בפרט והפרק בכלל, המנוגד להוראות סעיפים בחוק או להוראות לפי פסקה (1) להגדרה "חקיקת המזון" שבסעיף 26 לפרק המוצע (בעניין שאריות מזון, החזקה בטמפרטורה מבוקרת ומניעת סכנת חיים במזון).

סעיף 29 מוצע לקבוע איסור על ייצור, ייבוא ומכירה של מזון שיש בו פגם או ליקוי, על פי רשימת פגמים וליקויים המפורטת בסעיף, מתוך מטרה למנוע סכנה לבריאות הציבור הצורך את המזון ולהבטיח את אחריות העוסק במזון וחובתו להיות ער למניעת ייצור,

- (1) המזון אינו ראוי למאכל אדם;
- (2) המזון יוצר, יובא או נמכר בתנאי תברואה בלתי נאותים;
- (3) יש במזון חומר רעיל או מזיק, מן הסוגים כמפורט בתוספת הראשונה אלא אם הדבר הותר בתקנות ובמידה שהותרה בתקנות;
- (4) יש במזון חומר מחולל מחלה בבני אדם;
- (5) נמצא במזון גוף זר שאינו חלק מהחומרים המשמשים באופן שיטתי בייצור המזון המסוים;
- (6) אריזת המזון נפגמה באופן העלול לחשוף את המזון בתוכה לזיהום, לגורמי סיכון סביבתיים או לרקב;
- (7) המזון התקלקל, לעניין זה, "התקלקל" – התקיים במזון קלקול, לרבות באחד מאלה, ובלבד שאינו מתקיים במזון על פי אופיו והרכבו של המזון:
- (א) אריזתו התנפחה;
- (ב) יש בו עובש נראה לעין;
- (ג) רכיב במזון תסס או החמיץ.
- (8) המזון יוצר, יובא או שווק בתנאים שאינם בהתאם להוראות לפי סעיף 10(א) לחוק רישוי עסקים.
30. עוסק במזון לא ייצר, יבא או ימכור מזון שמתקיים לגביו אחד מליקויים אלה, במידה העלולה לגרום לפגיעה בתקינות המזון או בבריאותו –
- (1) המזון רקוב או שיש בו רקב;
- (2) המזון עבר שינוי לא אופייני של צבע, מרקם, ריח או טעם שלא כחלק שיטתי מתהליך ייצור המזון המסוים;
- (3) המזון הושחת;
- (4) נמצא במזון או התווסף בו או באריזתו, חומר רעיל או מזיק או דבר אחר שלא צריך להימצא בו, וכן מזהם, ובכלל זה מזהם ביולוגי או כימי;
- (5) חסר בו רכיב או חומר שצריך להימצא בו, כולו או חלקו, והכול בין אם הרכיב מופיע בהרכב המזון על גבי תווית המזון ובין אם לא.
31. לא יציע אדם לציבור מזון שאינו ראוי למאכל אדם או שהוא פגום מחמת רקב, הזדהמות או כל סיבה אחרת, והכול ובלבד שהוא עלול לפגוע בבריאות של אדם; סעיף זה לא יחול בנסיבות כאמור בסעיף 331.

יצור, יבוא או מכירת מזון שבו ליקוי העלול לגרום לפגיעה בתקינות המזון ואיכות

הצעת מזון לציבור העלול לפגוע בבריאותו

ד ב ר י ה ס ב ר

מזיקים או רעילים או מזהמים שונים וגוף זר או חוסר ברכיב שצריך להימצא בו.

סעיף 31 כדי להשלים את ההגנה על הציבור ממזון ואת האיסורים החלים על יצרן, יבואן ומשווק על פי סעיפים 28 עד 30 לעיל, מוצע לקבוע גם איסור, החל על כל אדם, להציע לציבור מזון פגום העלול לפגוע בבריאות של אדם. זוהי הוראה בעלת חשיבות, נוכח החובה שהיא קובעת על כל אדם המבקש להציע מזון לציבור ולא רק על עוסקים במזון, והאחריות שהיא יוצרת. מהוראה זו

סעיף 30 מוצע לקבוע איסור מהותי על ייצור, יבוא ומכירה של מזון שמתקיים בו אחד הליקויים המנויים בסעיף, במידה העלולה להביא לפגיעה בתקינות המזון או בטיחותו. בשונה מן האמור בסעיף 29, ליקויים אלה עשויים להביא לסכנה לבריאות הציבור, אך הסכנה תלויה במידה ובעוצמה שבה מתקיים הליקוי. הליקויים המפורטים בסעיף זה מעידים על חשש לאי-תקינות המזון או בטיחותו: קיומו של רקב במזון, שינויים במרקם, בצבע, בריח או בטעם של המזון, השחתתו שלו, הימצאות חומרים

32. (א) עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מזון הכולל תוסף מזון או חומר טעם וריח, אלא אם כן הותר התוסף או החומר בתקנות לפי פרק זה וכפי שהותר.

(ב) לא ייצר יצרן מזון תוך שימוש בחומר מסייע יצור שנבקעו לגביו הוראות בתקנות, אלא בהתאם לתקנות האמורות; לא ייבא יבואן ולא ימכור משווק מזון הכולל חומר כאמור.

(ג) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ייצור, ייבוא ושיווק של תוספי מזון, חומרי טעם וריח וחומרים מסייעי ייצור.

33. (א) בסעיף זה –

הסדרת הוספת מים
וחומרים לבשר

"בשר" – חלקים אכילים של בהמות, עופות ובעלי חיים החיים במים;

"בהמות" – רשימת הבהמות כמפורט בתוספת הראשונה לפקודת מחלות בעלי חיים, עם עצמות או בלעדיהן;

"עופות" – רשימת העופות כמפורט בתוספת הראשונה לפקודת מחלות בעלי חיים, עם עצמות או בלעדיהן ועם עור או בלעדיו;

"בעלי חיים החיים במים" – דגים, לרבות סרטניים ורכיכות;

"בשר מיושן" – שרירי שלד של בהמות שעברו תהליך של הבחלה טבעית בטמפרטורה שלא עלתה על שתי מעלות צלסיוס ולא פחתה מאפס מעלות צלסיוס במשך ארבעה עשר ימים רצופים לפחות;

"בשר מיושן קפוא" – בשר מיושן שהוקפא לאחר תהליך ההבחלה;

"בשר טרי" – בשר אשר לא עבר עיבוד כלשהו, למעט צינון בטמפרטורה שלא עלתה על ארבע מעלות צלסיוס ולא פחתה מאפס מעלות צלסיוס, ובלבד שנשמרו תכונותיו הטבעיות של הבשר;

"בשר קפוא" – בשר אשר לא עבר עיבוד כלשהו, למעט הקפאה בטמפרטורה פנימית שלא עלתה על 18 מעלות צלסיוס מתחת לאפס;

"עיבוד" – עיבוד מכל סוג שהוא של בשר, לרבות הוספת מים, תבלינים, חומרי כבישה או חומרים אחרים וכן הפשרה וכבישה ולמעט ניקור, הכשרה, פירוק, פריסה ואריזה;

ד ב ר י ה ס ב ר

של בהמות, עופות ובעלי חיים החיים במים (לרבות דגים, סרטנים ורכיכות). מוצע לקבוע הבחנה בין בשר טרי, בשר מיושן, בשר מיושן-קפוא, ובשר קפוא, וכן בין כל אלה לבין מוצרי בשר מעובדים, ולקבוע הגדרות ערכניות לכל אחד מסוגים אלה. בסעיף קטן (ב) מוצע לאסור לייצר, לייבא ולמכור בשר תוך הצגתו באופן מטעה, שאינו תואם את מהותו ואת ההגדרה שבפרק לאותו סוג בשר, כגון – מכירת בשר קפוא (שהופשר) כאילו הוא בשר טרי; בסעיף קטן (ג) מוצע לאסור על הוספת חומרים לבשר, שהוספתם נאסרה או הוגבלה בתקנות שיקבע השר; בסעיף קטן (ד) מוצע לקבוע חובת סימון של בשר מעובד. בסעיפים קטנים (ה) ו-(ו) מוצע להסמיך את השר לקבוע בתקנות הוראות בנושאים הפורטים בסעיף ובהם מגבלות על הוספת חומרים למוצרי בשר מעובד, ואת אופן החישוב והסימון של שיעור המים ושל חומרים אחרים שהוספו למוצרי בשר, לסוגיהם השונים.

מוחרגים מקרים שעניינם שימוש פרטי, בהתאם לסעיף 330 (אי תחולת הפרק).

סעיף 32 מוצע לקבוע, בסעיף קטן (א), כי שימוש בתוספי מזון או בחומרים שנועדו להוסיף למזון טעם או ריח אסור אלא אם כן חומרים אלה הותרו במפורש בתקנות, ובמידה ובאופן שהותרו. מוצע לקבוע איסור על ייצור, ייבוא ומכירה של מזון המכיל חומרים כאמור, אלא אם כן הותרו. בסעיף קטן (ב) מוצע לקבוע כלל ואיסור דומה ביחס לשימוש בחומרים המסייעים בתהליך הייצור. בסעיף קטן (ג) מוצע להסמיך את השר לקבוע בתקנות הוראות בעניין ייצור, ייבוא ושיווק של תוספי מזון, חומרי טעם וריח וחומרים מסייעי ייצור.

סעיף 33 מוצע לעדכן ולקבוע את הכללים לעיבוד בשר ומוצרי, ובפרט הוראות בדבר הוספת מים וחומרים אחרים לבשר וזאת בלי לגרוע מכלל ההוראות החלות על כלל מוצרי המזון. בשר מוגדר כחלקים אכילים

”מוצר בשר מעובד” – מוצר המיוצר מבשר טרי או מבשר קפוא שעבר עיבוד, לרבות מוצר המכיל בשר ושאינו מוכן לאכילה;

”תכונות טבעיות של בשר” – טעם, צבע, ריח ומרקם.

(ב) עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור בשר כבשר טרי, מיושן, מיושן קפוא או קפוא, אלא אם כן הוא בשר טרי, מיושן, מיושן קפוא או קפוא, לפי העניין.

(ג) לא יוסיף יצרן, יבואן או משווק למוצר בשר מעובד חומר מכל סוג שהשר קבע לגביו הגבלות או איסורים לפי הוראות סעיף קטן (ה)(1).

(ד) עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מוצר בשר מעובד אלא אם כן הוא מסומן במילים ”מוצר בשר מעובד”, ”מוצר עוף מעובד” או ”מוצר דג מעובד”, לפי העניין;

(ה) שר הבריאות, באישור הוועדה, יקבע בתקנות את כל אלה:

(1) סוגי חומרים שאסור להוסיפם למוצר בשר מעובד והגבלות על הוספת חומרים למוצר כאמור;

(2) אופן סימון שיעור המים שמכיל מוצר בשר מעובד שלא עבר טיפול בחום, ודרכי חישוב של שיעור המים המוסף במוצר בשר מעובד מסוים;

(3) אופן סימון מוצר בשר מעובד, בשר מיושן, בשר מיושן קפוא, בשר טרי ובשר קפוא, לרבות אופן סימון החומרים והמים שהוספו, גודל האותיות, וכללים נוספים בדבר האריזה.

(ו) תקנות לפי סעיף זה יכול שיהיו כלליות או לסוגים שונים של מוצר בשר מעובד, כפי שקבע השר.

(ז) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מתחולת הוראות סעיף 32.

34. לא ייצר יצרן ולא ייבא יבואן מזון שאריזתו, החומרים שמהם היא עשויה, תכונותיה או דרכי החזקתה וכן חפץ או חומר הנלווה למזון בתוך אריזתו, נאסרו או הוסדרו בחקיקת המזון, אלא כאמור בחקיקה האמורה.

35. (א) בסעיף זה, ”שאריות” – מזון שניטש, הושלך או נזרק, לרבות מה שנותר ממזון שהועמד בבית אוכל לצריכתו של אדם.

(ב) לא ייצר יצרן מזון משאריות, לא ייבא יבואן מזון שהוא שאריות ולא ימכור משווק מזון שהוא שאריות, למעט במקרים שקבע השר בתקנות.

(ג) מנהל שירות המזון רשאי להורות, בהוראה שתפורסם בהודעה ברשומות ובאתר האינטרנט, כי מה שנותר ממזון לאחר עיבודו ייראה כשאריות לענין סעיף זה; הוראה לפי סעיף זה יכול שתהיה, בין השאר, ביחס למזון מסוים או ביחס לדרך עיבוד מסוימת.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 35 שימוש בשאריות מזון עלול להיות סכנה לבריאות הציבור בשל התפתחות גורמי מחלות, אולם במצבים מסוימים ניתן להתיר שימוש בשאריות, לכן, מוצע לקבוע שאין לייצר, לייבא ולמכור מזון שהוא שאריות של מזון או שאריות של עיבוד מזון, אלא בתנאים שייקבעו בתקנות ובהתאם להוראות מקצועיות שיפרסם מנהל שירות המזון במשרד הבריאות ושיפורסמו ברשומות, ואשר יכול שייקבעו ביחס למזון מסוים או ביחס לדרך עיבוד מסוימת.

סעיף 34 מוצע לקבוע הוראות שמטרתן להבטיח את בטיחות המזון, מבחינת החומרים המשמשים לאריזתו ותכונותיה או דרכי החזקתה, וכן ביחס לחפץ או לחומר הארוז יחד עם המזון (כגון צעצועי ילדים ב”ביצת הפתעה”), תוך הפניה, לענין זה, גם להסדרים הקיימים בחקיקת המזון.

- החזקה במזון בהתאם להוראות היצרן 36. משווק יחזיק מזון בהתאם להוראות יצרן המזון.
- תאריך אחרון לשימוש או המומלץ לשימוש 37. (א) לא ימכור משווק ולא ייבא יבואן מזון שהתאריך האחרון לשימוש בו או שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו, כפי שקבע יצרן המזון, עבר.
- (ב) לא יעשה יצרן שימוש במזון שהתאריך האחרון לשימוש בו או שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו, כפי שקבע יצרן המזון האמור, עבר; ואולם רשאי מנהל שירות המזון להתיר לבעל רישיון יצרן שימוש במזון מסוים בתנאים ולייעוד שיקבע; היתר כאמור יפורסם באתר האינטרנט, בלי לפרסם פרטים מזהים בדבר מגיש הבקשה להיתר.
- איסור ייחוס סגולות מרפא למזון 38. לא ייחס אדם למזון סגולה של חיזוק או ריפוי הגוף או אחד מאיבריו או מערכותיו, או של מניעת מחלה או ריפוי שלה, בדרך של סימון או פרסום, אלא אם כן הותר הדבר בתקנות לפי סעיף 27.
- התאמת הסימון והמסמכים למזון 39. (א) לא ייצר יצרן ולא ייבא יבואן מזון המסומן בסימון אשר אינו תואם את המזון.
- (ב) לא ימסור יצרן או יבואן מידע המתייחס למזון שהוא מייצר או מייבא, לפי העניין, ואשר אינו תואם את המזון, ובכלל זה מידע הנוגע לתהליך ייצור המזון, מהותו, רכיביו או תכונותיו.
- (ג) לא ימסור משווק מידע המתייחס ל –
- (1) מזון שאינו ארוז מראש שהוא משווק, ואשר אינו תואם את תכונות המזון.
- (2) מזון ארוז מראש שהוא משווק, ואשר אינו תואם את תכונות המזון בפרט מהותי העשוי לסכן את בריאות הצרכן.
- (ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות לפי חקיקת המזון לרבות מה שהותר לפיה.
- סימון מזון 40. (א) יצרן או יבואן יסמן את המזון או את אריזתו, לפי העניין, בסימונים האלה ולא יאוחזר מהמועדים הקבועים בסעיף קטן (ב) או בסעיף 123, לפי העניין:

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיפים** מוצע לקבוע חובה על משווק מזון להחזיק 36 ו-37 את המזון לפי הוראות היצרן, ואיסור על משווק למכור את המזון מעבר למועד האחרון או למועד המומלץ שקבע היצרן, לשימוש במזון. כמו כן, בסעיף 37(ב) מוצע לאסור על יצרן מזון להשתמש במזון שהמועד האחרון או המועד המומלץ לשימוש בו חלף, אך מנהל שירות המזון רשאי להתיר לבעל רישיון יצרן להשתמש במזון מסוים למרות חלוף המועד כאמור, במגבלות ביחס לתנאים ולייעוד המזון, שיפורסמו ברשומות בלא פרטי בעל הרישיון.
- סעיף 38** כיום קבועות בתקנות בריאות הציבור (מזון) (איסור ייחוס סגולת ריפוי למצרף מזון), התשל"ח-1978, הוראות ביחס לאיסור לייחס סגולות מרפא למוצרי מזון, וכן קבועות הוראות קונקרטיות בעניין זה בתקנות נפרדות ביחס לתוספי תזונה ולמים מינרליים. תופעת ייחוס סגולות שונות ומשונות למוצרי מזון, כשאין הוכחה מדעית המאששת את קיומן של סגולות כאלה, נפוצה ועלולה לפגוע בבריאות האדם. אורחים
- סעיפים** מוצע לקבוע חובה לסמן מוצרי מזון בסימון 39 עד 41 התואם את רכיביו של המזון, ואיסור על יצרן ויבואן מזון למסור מידע על המזון, על תהליך ייצורו, מהותו, רכיביו ותכונותיו, שאינו תואם את העובדות בפועל. מוצע לקבוע איסור על משווק מזון למסור מידע שאינו תואם את המזון שהוא משווק. אולם, ביחס למזון ארוז מראש, דהיינו שיש לו אריזה שעל גביה מפורטות תכונותיו, ושלמשווק אין שליטה על תוכן האריזה ייאסר על משווק למסור מידע שאינו תואם את המזון רק אם מדובר בפרט מידע מהותי העלול לסכן את בריאות הצרכנים. כל האמור בסעיף זה כפוף לכך שאי התאמות מסוימות מותרות לפי חקיקת המזון (כגון במקרה שבו

(1) סימונים כפי שנקבעו בתקנות לפי פרק זה;

(2) הוראות לעניין סימון כפי שנקבעו באחד או יותר מאלה:

(א) תקנים רשמיים לפי חוק התקנים החלים על מזון, לרבות חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון;

(ב) צווים, שהותקנו בהסכמת שר הבריאות לפי סעיף 37(ב) לחוק הגנת הצרכן;

(ג) חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים וצווים מכוחו החלים על מזון לרבות חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון;

(3) הוראות לפי פסקה (1) להגדרת "חקיקת המזון", שעניינן סימון מזון.

(ב) יצרן ישלים את עמידתו בהוראות לעניין סימון לפי סעיף קטן (א). טרם הובלת המזון למחסן שנמצא מחוץ לאתר הייצור או למשווק, אלא אם כן נקבע אחרת ברישיון היצרן שלו.

(ג) משווק יסמן את המזון או את אריזתו בסימונים כאמור בסעיף קטן (א) החלים על פעולתו כמשווק או ביחס למקום ממכר המזון.

41. (א) לא ישנה אדם סימון שנדרש לפי חקיקת המזון וסומן על גבי מזון, ובכלל זה, לא יסתירו, לא יסירו, לא יוסיפו על גביו ולא ימחקו, אלא אם כן הדבר הותר לפי חקיקת המזון.

(ב) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הוספת סימון אשר נדרש לפי דין אחר או סימון אשר אין לגביו הוראות בחקיקת המזון, ובלבד שאין בהוספת הסימון כדי להפר את הוראות סעיף קטן (א).

(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), רשאי מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו לכך, להתיר ליצרן או יבואן, בכתב, לבקשתו, לשנות סימון כאמור, בהתאם להוראות שבהיתר, אף אם לא נקבעה בחקיקת המזון הוראה לעניין שינוי סימון כאמור; היתר כאמור יינתן במקרים של טעות בסימון, חשש כי סימון קיים עשוי להטעות את הציבור או במקרים שבהם הוברר, מטעמים מיוחדים, צורך בהבטחת התאמה של המידע למזון; היתר לפי סעיף קטן זה יפורסם באתר האינטרנט בלי לחשוף את פרטי המבקש או המוצר, אלא אם כן סבר מנהל שירות המזון כי מדובר בהיתר פרטני שאין בו עניין לציבור או לעוסקים אחרים במזון.

ד ב ר י ה ס ב ר

(בסעיף 41) איסור לשנות את הסימון כאמור ולשנותו (להוסיף או למחוק), או להסתירו, אלא אם כן הדבר הותר במפורש או נדרש מכוח חקיקת המזון או לפי דין אחר, ובמגבלות שימנעו פגיעה בסימון הנחוץ לפי החוק. מוצע לקבוע חריג לכך, בסעיף 41(ג), המסמיך את מנהל שירות המזון או מי שהסמיך להתיר שינוי בסימון למטרות כגון תיקון טעות, חשש להטעה או אי התאמה של המידע למזון. מנהל שירות המזון יפרסם באופן נגיש לציבור את האישורים שנתן לתיקון סימונים (כלי לחשוף את פרטי המוצר והיצרן או היבואן שביקש זאת), אלא אם כן סבר כי אין עניין לציבור או לעוסקים אחרים במזון, בתיקון המסוים.

מותר לסטות במידה מוגבלת מהתכונות המדויקות של מוצר המזון, ומובהר שסעיף זה אינו גורע מהוראות חקיקת המזון ומהיתרים שקיימים בה.

מוצע לקבוע הוראות ביחס לחובתם של יצרן, יבואן ומשווק לסמן מזון ואריזות של מזון. הוראות מפורטות ביחס לסימון ייקבעו בתקנות, בתקנים רשמיים לפי חוק התקנים, לפי חוק הגנת הצרכן, לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים ולפי חקיקת המזון בעניין סימון מזון, לפי העניין. ככלל, סימון מזון על ידי היצרן ייעשה בטרם יציאת המוצר אל מחוץ לאתר הייצור, אלא אם כן קיבל אישור לחרוג מכך, ברישיון היצרן שלו. על משווק תחול חובה מצומצמת יותר, לסמן מוצרים שהוא משווק בסימונים הרלוונטיים לפעילותו כמשווק או למקום הממכר, בלבד. מוצע לקבוע

העושה אחד מאלה במטרה להטעות את הקונה ביחס למהותו או לאיכותו של מזון, מבצע הונאה במזון:

(1) יצרן המוסיף למזון חומר או רכיב בעת ייצורו או הכנתו או מטפל או מעבד את המזון בדרך כלשהי, באופן המשנה או מסווה את מהותו או איכותו, או מגדיל את הנפח, המשקל או המידה של המזון;

(2) יצרן, יבואן או משווק המסמן מזון בניגוד לסעיפים 40 ו-41, או מתאר מזון באמצעות תווית, מסמך, פרסומת או הצגה אחרת של מידע המתאר באופן כוזב את המזון;

(3) משווק שמכר מזון שהוסף לו חומר או רכיב או שטופל או עובד כאמור בפסקה (1), או מזון שסומן או תואר כאמור בפסקה (2).

43. הסדרת ייצור, ייבוא ושיווק של מזון ייחודי

(א) בסעיף זה, "מזון ייחודי" – כל אחד מאלה: תוסף תזונה, מזון חדש או מזון ייעודי. (ב) עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מזון ייחודי, אלא אם כן הותר הדבר לפי פרק זה וכפי שהותר.

(ג) יצרן או יבואן יהיה רשאי להגיש בקשה בעניין הכרה במזון חדש וקביעה בהתאם להוראות שייקבעו לפי סעיף קטן (ה)(1).

(ד) רשימת מזונות שהוכרו כמזונות חדשים לפי סעיף זה, תפורסם בהודעה ברשומות ובאתר האינטרנט.

(ה) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ייצור, ייבוא ושיווק מזון ייחודי, ובכלל זה הוראות בנושאים אלה:

(1) בקשות לרישום סוגי מזון חדש כאמור בסעיף קטן (ג), תנאים לאישורם, וכן לקבוע אגרות לבקשות רישום כאמור;

(2) סימון מזון ייחודי, ייצורו, ייבואו.

44. הסמכה להתקין תקנות בעניין משקאות משכרים

השר רשאי לקבוע הוראות לעניין החלת הוראות פרק זה על ייבוא, ייצוא, ייצור ושיווק של משקאות משכרים, ובכלל זה הדרישה להעדר עבר פלילי, בשינויים ובתנאים שיקבע, ובכלל זה דרישה, בהתייעצות עם שר האוצר, כי יצרן משקאות משכרים יהיה בעל האישורים הנדרשים כדין לצורכי מס; הוראות לפי סעיף זה בעניין ייצוא משקאות משכרים ייקבעו בהתייעצות עם שר הכלכלה.

ד ב ר י ה ס ב ר

כמו צריכה גבוהה של ויטמינים (תוספי תזונה) או העלולים להכיל רכיבים המסוכנים לצריכה (מזון חדש) או להזיק לאוכלוסייה רגילה (מזון ייעודי). ייצור, ייבוא ושיווק שלהם מצריכים פיקוח הדוק יותר. מוצע לקבוע הסדרה הכוללת איסור על ייצור, ייבוא ומכירה של מזון ייחודי שלא לפי הוראות הפרק ולפיו (סעיף קטן (ב)). בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד) מוצע לקבוע הוראות לגבי מזון חדש, ולהתוות מסלול להכרה במזון חדש ופרסום רשימת המזונות החדשים באופן הנגיש לציבור. עוד מוצע לקבוע סמכות לשר להתקין תקנות ביחס לייצור, יבוא ושיווק של מזון ייחודי לסוגיו, ביחס לאופן הגשת בקשות להכרה במזון חדש ותנאים לאישורו ואגרות רישום, וכן לקבוע בתקנות הוראות לייצור, ייבוא וסימון מוצרי מזון רגישים אלה.

סעיף 44 מוצע לקבוע סמכות לשר הבריאות לקבוע בתקנות הוראות שיחילו את הוראות הפרק המוצע על ייבוא, ייצוא, ייצור ושיווק של משקאות

סעיף 42 מוצע לקבוע במפורש איסורים על פעולות המהוות הונאה במזון, המטעות את הציבור ביחס למהות המזון, איכותו ורכיביו, ובכלל זה הוספת חומרים המשנים או מסווים את מהותו או איכותו של המזון או מגדילים את מידותיו, סימון המנוגד לדרישות הפרק, סימון כוזב ופרסומת כוזבת. האיסור מוטל הן על עצם עשיית הפעולות הגורמות להונאה – והן על מכירת מזון שבוצעו בו פעולות כאלה.

סעיף 43 מוצע לקבוע הוראות לעניין הסדרת הייצור, הייבוא והשיווק של סוגים מסוימים של מזון ורכיבי מזון: תוספי תזונה (ויטמינים, מינרלים וכיוצא באלה, שאינם תרופות או צמחי מרפא), מזון חדש (מזון שיש בו רכיב ביולוגי או טכנולוגי חדשני) ומזון ייעודי (מזון המותאם לצרכים בריאותיים או תזונתיים מיוחדים) – והכול כפי שמוגדר בסעיף 26. סוגי מזון אלה נחשבים רגישים במיוחד משום שצריכתם עלולה לפגוע בבריאות

סימן ג': הסדרת ייצור מזון

תת-סימן א': חובות ייצור

45. לא ייצר אדם מזון, אלא אם כן הוא עומד בדרישות החלות עליו לפי חקיקת המזון וחובות ייצור ומתקיימות לגבי הוראות פרק זה בכלל והוראות סימן זה, בפרט.
46. (א) לא ייצר אדם מזון, אלא אם כן יש בידיו רישיון ייצור תקף למקום שבו מיוצר המזון.
(ב) לא ייצר אדם מזון אלא לפי סוג פעילות הייצור או סוג המזון שהותר לו לייצר ברישיון הייצור.
(ג) לענין סעיף זה, "ייצור מזון", למעט פעולת ייצור במזון שהיא פעולת הכנה או אריזה לקראת מכירה לצרכן, המתבצעת על ידי המשווק באתר המכירה לצרכן.
47. (א) לא ייצר אדם מזון שנקבעה לגביו חובה לקבל אישור ייצור נאות לפי סעיף 67, אלא אם כן יש בידיו אישור ייצור נאות.
(ב) לא ייצר אדם מזון אלא בהתאם לתנאים של אישור ייצור נאות – בין אם חלה עליו חובה לקבל אישור כאמור בסעיף 67(ב) ובין אם קיבל היתר סימון תנאי ייצור נאותים לפי סעיף 72.

ד ב ר י ה ס ב ר

זה, המסדיר את חובות ייצור המזון. בהקשר זה, יוער כי הגדרת ייצור, בנוסחה המוצעת, כוללת אף פעולות כאריזת מזון, סימונו, הכנתו, עיבודו או שינויו וכן החסנתו, במקרים מסוימים, בטמפרטורה מבוקרת או בקור.

סעיף 46 כדי לפקח על ייצור מזון באופן יעיל, מוצע לקבוע כי תנאי לייצור מזון, על ייצור להחזיק ברישיון ייצור בתוקף, שבו יהיו נקובים המקום שבו מיוצר המזון וכן סוג פעילות הייצור (מסוג הפעילויות הקבועות בהגדרת "ייצור") וסוג המזון שהותר לו לייצר. עם זאת, מוצע למעט מתוך תחולת סעיף זה פעולת ייצור במזון שהיא פעולת הכנה או אריזה לקראת מכירה לצרכן, המתבצעת על ידי המשווק באתר המכירה לצרכן, שכן פעילות זו הוגדרה ככזו שדורשת אישור לפעילות יצרנית ולא רישיון ייצור.

סעיף 47 סעיף 68 לפרק המוצע קובע כי שר הבריאות רשאי לקבוע כי ייצור מזון מסוים או סוג מזון מסוים טעון אישור ייצור נאות מאת מנהל שירות המזון הארצי, בנוסף לרישיון ייצור. כמו כן, ישנם יצרנים אשר אינם חייבים לייצר מזון בתנאי ייצור נאותים, אולם משנמצא כי הם עומדים בתנאים אלה, הם רשאים לקבל היתר סימון המזון שייצרו בסימון תנאי ייצור נאותים. לפיכך, מוצע לקבוע באופן מפורש הוראה האוסרת על ייצור לסמן מזון בסימון תנאי ייצור נאותים ללא היתר. כמו כן, מוצע לקבוע כי לא ייצר אדם מזון אלא בהתאם לתנאים של אישור ייצור נאות שקיבל, בין אם הוא חייב לקבל אישור זה, ובין אם הותר לו לסמן מזון בתנאי ייצור נאותים, כאמור לעיל.

משכרים, באופן שיבטיח הן את בטיחותם ותקינותם של המשקאות המיובאים, והן את ביטחון הציבור בהתייחס לעוסקים בייצור, ייבוא ושיווק משקאות אלה. הוראות לענין ייצור משקאות כאלה ייקבעו בהסכמת שר הכלכלה, והוראות ביחס להיבטי מיסוי על ייצור משקאות משכרים – בהתייעצות עם שר האוצר.

פרק ג': הסדרת ייצור מזון – כללי

סעיף 45 במצב החוקי הנוהג כיום, כל עסק לייצור מזון טעון רישיון מאת משרד הבריאות על פי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר המזון, ייצורו והחסנתו), התשכ"א-1960 (להלן – הצו), שהותקן מכוח חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957 (להלן – חוק הפיקוח). רישיון זה מבטיח פיקוח ישיר של המשרד על מפעלי מזון, והוא מותנה בתשלום אגרה. מאחר שתוקפו של הצו מותנה בקיום מצב חירום במדינה, דינו להתבטל, ויהיה צורך להתקין תקנות לפי החוק ובכלל זה לקבוע אגרות. זאת, לאור החלטת הממשלה להיערך לביטול ההיזקקות לחוק הפיקוח לגבי חקיקה שאינה תלויה באכרזה על קיום מצב חירום במדינה. על כן, במסגרת ביטול הפקודה וחקיקת החוק החדש, מוצע להסדיר את רישיון הייצור בחקיקה ראשית, לרבות ההוראות השונות הנחוצות לשם קביעת התנאים למתן רישיון ייצור לסוגי המזון והפעילות השונים, הליך מתן הרישיון, התלייתו, הגבלתו או ביטולו, במידת הצורך.

ראשית, מוצע לקבוע הוראה כללית שלפיה לא ייצר אדם מזון, אלא לפי כלל ההוראות והחוקים הנכללים בהגדרה "חקיקת המזון" שבסימן א' לפרק, ובפרט לפי סימן

48. (א) יצרן מזון יסמן את המזון שאותו ייצר בהתאם לדרישות חקיקת המזון החלות על אותו המזון, וזאת בלי לגרוע מחובתו לעמוד בדרישות סימון שאינן לפי חקיקת המזון.
- (ב) יצרן מזון יקבע ויסמן את אורך חיי המדף של המזון שאותו ייצר, אך בכפוף להוראה לגבי אורך חיי מדף שנקבעה בחקיקת המזון, לרבות פטור מסימון אורך חיי המדף, הפוטרת אותו מסימון כאמור ביחס לסוג המזון המיוצר; לעניין זה, "אורך חיי מדף" – תקופה שלגביה ניתן להניח, לפי בדיקות מקובלות, כי תכונות המזון יישמרו.
49. יצרן מזון יחזיק מסמכים בהתאם להוראות סעיף 58.
50. (א) לא יבצע אדם פעולת ייצור במזון שהיא פעולת הכנה או אריזה לקראת מכירה לצרכן, המתבצעת על ידי המשווק באתר המכירה לצרכן, אלא אם כן ניתן לו אישור פעילות יצרנית ובהתאם לתנאיו.
- (ב) על מתן אישור לפעילות יצרנית יחולו הוראות תת-סימן ב' לסימן זה, בשינויים המחויבים, ובשינויים נוספים שהשר רשאי לקבוע.
- (ג) מנהל שירות המזון רשאי לפרסם ברשומות הודעה על פעולות אשר ביצוען אינו דורש אישור לפעילות יצרנית, ורשאי הוא לקבוע בהודעה תנאים ביחס לביצוע פעולות כאמור בלא אישור לפעילות יצרנית; הודעה כאמור תפורסם גם באתר האינטרנט.
51. (א) על אף הוראות סעיף 46, הכנת מזון בבית אוכל, אינה טעונה קבלת רישיון ייצור, למעט בבית אוכל אשר 30% לפחות, בממוצע שבועי, מן המזון שמכנים בו נועד להספקתו לגופים אחרים שאינם צרכני הקצה, לשם צריכה מחוץ לבית האוכל.
- (ב) בסעיף זה, "בית אוכל" – עסק שבו מכינים מזון לשם אכילתו בבית העסק או מחוצה לו, ובכלל זה בית קפה, מסעדה, מזנון ועסק של מזון מהיר.

ד ב ר י ה ס ב ר

המשווק להחזיק באישור לפעילות יצרנית. לעניין זה, רשאי מנהל שירות המזון הארצי לפרסם ברשומות ובאתר האינטרנט של שירות המזון הארצי הודעה על פעולות אשר ביצוען אינו דורש אף את האישור לפעילות יצרנית, ורשאי הוא לקבוע תנאים לביצוע פעולות אלה.

סעיף 51 כיום, בתי אוכל אינם טעונים רישיון ייצור, והפיקוח עליהם מתבצע מכוח חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968. בהתאם לכך, מוצע כי הכנת מזון בבית אוכל תהיה פטורה מקבלת רישיון ייצור, שכן מדובר, ככלל, בהכנת מזון בהיקפים לא גדולים ובחשיפה לאוכלוסיית צרכני קצה מצומצמת בגודלה באופן יחסי. לעניין זה, בית אוכל מוגדר כעסק שבו מכינים מזון לשם אכילתו באותו המקום או מחוצה לו, למשל בית קפה, מסעדה, וכיוצא באלה. עוד מוצע לקבוע, כי הכנת מזון בבית אוכל שלפחות 30% מהמזון שמכנים בו אינו מיועד לצרכני קצה, תהיה טעונה קבלת רישיון ייצור, שכן החשיפה לכלל האוכלוסייה גדולה יותר, וכפועל יוצא נדרש פיקוח הדוק יותר.

סעיף 48 מוצע לקבוע כי יצרן מזון יסמן את המזון שהוא מייצר על פי חקיקת המזון, כהגדרתה בפרק, החלה על אותו מזון. מובהר בפרק כי אין בכך כדי לגרוע מחובות סימון אחרות החלות על היצרן, למשל חובות סימון שמקורן בחוק התקנים. בפרט, מוצע לקבוע כי על יצרן לקבוע ולסמן את אורך חיי המדף של המזון שייצר.

סעיף 49 כדי לפקח ביעילות על ייצור מזון ולאפשר מעקב במקרה הצורך אחרי תהליך ייצור המזון כאמור בסעיף 58 לפרק, מוצע לקבוע כי על יצרן מזון להחזיק ברשותו מסמכים מסוימים, כפי שיקבע השר, ולתקופה שהוגדרה בסעיף האמור.

סעיף 50 על פי המוצע, בהגדרת "ייצור" נכללות גם פעולות הכנה או אריזה של מזון. למרות זאת, מוצע לפטור משווק מחובת קבלת רישיון ייצור, כאשר הוא עושה פעולות אלה לקראת מכירה לצרכן באתר המכירה (למשל, פריסת גבינות קשות לשם מכירה ללקוחות). שכן מדובר בפעולות אחרונות לפני מכירה לצרכן הקצה, המצויות "במעגל החיצוני" של פעולות הייצור ושאינן משנות באופן מהותי את המזון. במקרים אלה, יידרש

52. (א) על אף הוראת סעיף 46, הכנת מזון במטבח מוסדי, אינה טעונה קבלת רישיון ייצור; ואולם אם ראה השר כי הדבר דרוש לשם שמירה על בריאות הציבור, רשאי הוא לקבוע, באישור הוועדה, כי מטבח מוסדי יהיה טעון רישיון מטבח מוסדי בהתאם לתנאים שיקבע לעניין זה, ולעניין מטבח מוסדי במלון – בהתייעצות עם שר התיירות; קביעה כאמור יכול שתהא לפי סוג המטבח המוסדי, סוגי המזון שמכינים בו, היקף פעילותו ומערכות בקרת האיכות שהוא מפעיל.

(ב) בסעיף זה, "מטבח מוסדי" – בית אוכל במוסד או בעסק, שמכינים בו מזון המיועד לצריכת העובדים המועסקים באותו מוסד או עסק או לצריכת קבוצה מוגדרת של אנשים הנמצאים באותו מוסד או עסק, ובכלל זה מטבח של גן אירועים, של אולם אירועים, של מלון, של מוסד רפואי, של בית ספר או של בית אבות.

פטור בתקנות
מחובות ייצור

53. השר רשאי לקבוע הוראות פטור אלה:

- (1) פטור מחובת רישיון ייצור או מהחובה לקבל אישור ייצור נאות למטרות מסוימות וכן לסוגים של פעילות ייצור או מזון מסוימים, ורשאי הוא לקבוע תנאים לפטור כאמור, ובכלל זאת עמידת הזכאי לפטור בתנאים הקבועים לפי סימן זה;
- (2) פטור או הקלות מחובות לפי סימן זה לייצור מזון במסגרת מחקר ופיתוח של מזון ובלבד שאינו מיועד למכירה.
- (3) פטור מחובות לפי סימן זה או פטור לסוגים של פעילות ייצור או מזון מסוימים, והכול כדי לאפשר ייצור לשם ייצוא בלבד; בתקנות לפי פסקה זו ייקבעו התנאים לפטור כאמור והם ייקבעו בהתייעצות עם שר הכלכלה.

תת-סימן ב': רישיון ייצור

הגשת בקשה
לרישיון ייצור

54. (א) המבקש רישיון ייצור או חידוש רישיון ייצור יגיש בקשה בצירוף מסמכים, פרטים וטפסים (בסעיף זה – מסמכים), בהתאם לתקנות לפי סעיף 75; הבקשה תוגש ללשכת הבריאות המחוזית, במחוז שבו נמצא מקום הייצור שבעבורו התבקש הרישיון.
- (ב) אדם אשר לפי סעיף 46(א) חייב לקבל יותר מרישיון ייצור אחד, יגיש בקשה נפרדת לכל אחד ממקומות ייצור המזון.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 53 מוצע לקבוע כי שר הבריאות יהיה רשאי לפטור, בתקנות, מחובת רישיון ייצור או מהחובה לקבל אישור ייצור נאות למטרות מסוימות או לסוגים של פעילות ייצור או מזון מסוימים. כמו כן, רשאי שר הבריאות לקבוע בתקנות, בהתייעצות עם שר הכלכלה, פטור מחובות לפי פרק זה או פטור לסוגים של פעילות ייצור (למשל סימון בעברית) או מזון מסוימים, כאשר מדובר בפעילות ייצור לשם ייצוא בלבד. זאת, בשל העובדה שמזון המיועד לייצוא בלבד אינו משווק ואינו מיועד לצריכה של הציבור בישראל.

סעיף 54 מוצע לקבוע הוראות שונות לעניין הגשת בקשה לרישיון ייצור או לחידוש רישיון כאמור לרבות דרישת מסמכים וקציבת מועד להחלטה בבקשה בתוך 120 ימים מהמועד שבו הוגשה הבקשה המלאה.

סעיף 52 ככלל, כיום מטבחים מוסדיים, שבהם מתבצעת הכנת מזון לקבוצה מוגדרת של אנשים או עובדים, אינם טעונים רישיון ייצור, והפיקוח עליהם מתבצע מכוח חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968. בהתאם לכך, מוצע לקבוע כי ככלל הכנת מזון במטבח מוסדי פטורה מקבלת רישיון ייצור. במקרים שבהם הדבר דרוש לשמירה על בריאות הציבור, רשאי שר הבריאות לקבוע, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, כי מטבח מוסדי יהיה טעון קבלת רישיון מטבח מוסדי בתנאים שייקבעו. כאשר מדובר במטבח מוסדי בבית מלון, הטלת חובה לקבלת רישיון מטבח מוסדי וקביעת התנאים לקבלתו יהיו בהתייעצות עם שר התיירות. לעניין סעיף זה, מוצע לקבוע כי מטבח מוסדי הוא בית אוכל במוסד או בעסק, שמכינים בו מזון לצריכת קבוצה מוגדרת של אנשים הנמצאים במוסד או העובדים בבית העסק.

(ג) נותן הרישיון רשאי לדרוש מהמבקש מסמכים נוספים הנחוצים לו לצורך החלטה בדבר עמידה בתנאים לפי סעיף 56.

(ד) החלטה לעניין הבקשה למתן רישיון יצרן תינתן בתוך 120 יום מהמועד בו הוגשה הבקשה המלאה ללשכת הבריאות המחוזית, ובכלל זה כלל המסמכים שנדרש לצרף לבקשה; לעניין זה, יראו בקשה שהוגשה לאחר החלטה על דחיית בקשה למתן רישיון ובה מסמכים המעידים על השלמת דרישות שניתנו בהחלטה האמורה, כהגשת בקשה חדשה.

(ה) בקשה לחידוש רישיון לפי סעיף קטן (א) תוגש 90 יום טרם מועד פקיעת הרישיון; הוגשה הבקשה במועד כאמור בצירוף המסמכים הנדרשים להחלטה ולא ניתנה החלטה בבקשה עד מועד פקיעתה, יראו כאילו הוארך הרישיון עד למועד ההחלטה בבקשה.

מתן רישיון יצור 55. (א) נותן הרישיון ייתן רישיון ייצור למבקש לאחר שמצא כי –

(1) הוא עומד בתנאים לייצור מזון לפי תת-סימן זה ולפי סעיף 27;

(2) הוא עומד בהוראות לפי סעיף 10(א) לחוק רישוי עסקים;

(3) הוא, ובתאגיד – נושא משרה בתאגיד, לא הורשע בעבירה או לא הוגש נגדו כתב אישום בעבירה, שלדעת נותן הרישיון, מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להחזיק ברישיון מטעמים של שמירה על בריאות הציבור; מנהל שירות המזון רשאי להנחות את נותני הרישיון לעניין סעיף זה.

(ב) רישיון כאמור יינתן לפי סוג פעילות ייצור או סוגי המזון שהותרו לבעל הרישיון לייצר.

קביעת תנאים ברישיון יצור 56. (א) נותן הרישיון רשאי להתנות רישיון ייצור, לרבות רישיון קיים, בתנאים, ובכלל זה תנאים מיוחדים הנדרשים לעניין ייצור המזון שניתן לגביו הרישיון, ככל שלא נקבעו לפי סעיפים 27, 75 או סעיף קטן (ב), ובלבד שתנאי שנקבע ברישיון ייצור קיים ינומק בכתב ולאחר שניתנה לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ב) מנהל שירות המזון רשאי לקבוע הנחיות לעניין התנאים שיקבעו ברישיון יצרן בהתאם לסוג המזון המיוצר; נקבעו הנחיות כאמור, לא יינתן רישיון יצרן ללא התנאים שנקבעו אלא באישור מנהל שירות המזון.

(ג) נקבעו הנחיות לפי סעיף קטן (ב) לעניין סוג מזון מסוים וביקש נותן הרישיון להתנות את רישיון הייצור של המזון המסוים בתנאי נוסף שלא באופן פרטני, לא יעשה זאת אלא באישור מנהל שירות המזון.

ד ב ר י ה ס ב ר

ואולם, מוצע להגביל את נותן הרישיון בקביעת תנאים מיוחדים נוספים, שלא על פי הסעיפים המוזכרים בסעיף, כך שהוא חייב לנמק בכתב את דרישתו לתנאים מיוחדים ממבקש הרישיון המסוים, ולתת למבקש הרישיון או לבעל רישיון קיים הזדמנות לטעון את טענותיו. בנוסף, מוצע לקבוע כי מנהל שירות המזון הארצי רשאי לקבוע הוראות לעניין התנאים שייקבעו ברישיון היצרן, ומתן רישיון יצרן שלא על פי התנאים שקבע מחייבת את אישורו. גם במקרה זה, מוצע לקבוע כי נותן הרישיון לא יתנה מתן רישיון בתנאים נוספים, אלא באישור מנהל שירות המזון, למעט מקרים שבהם הדבר נדרש לאתר ייצור פרטני.

סעיף 55 מוצע לקבוע הוראות לעניין מתן רישיון ייצור, שלפיהם הגורם שנותן את הרישיון יעשה זאת רק לאחר שמצא כי מבקש הרישיון עומד בתנאי ייצור מזון לפי סימן זה, לפי תקנות שהתקין שר הבריאות לפי סעיף 27 לפרק זה ולפי סעיף 10(א) לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, שמטרתן הגנה על בריאות הציבור, וכי מבקש הרישיון לא הורשע בעבירה ולא הוגש נגדו כתב אישום בעבירה, שלדעת נותן הרישיון, מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להחזיק ברישיון מטעמים של שמירה על בריאות הציבור.

סעיף 56 מוצע לקבוע כי נותן הרישיון רשאי להתנות רישיון ייצור בתנאים, ובכלל זה תנאים מיוחדים.

(ד) אין באמור בסעיף קטן (ב) כדי לגרוע ממסכות נותן הרישיון לקבוע תנאים נוספים ברישיון בהתאם לסעיף קטן (א) במקרים שבהם הדבר נדרש לאתר ייצור פרטני בהתאם למאפייניו.

תקופת תוקפו של רישיון ייצור

57. (א) תוקפו של רישיון ייצור יהיה שנתיים, ואולם בחידוש הרישיון רשאי נותן הרישיון לתת את הרישיון לתקופה של שלוש, ארבע או חמש שנים סך הכל, בשים לב, בין השאר, לסוג המזון המיוצר, סוג פעילות הייצור, היקף הייצור, השאלה אם בידו אישור ייצור נאות או היתר לסימון כאמור, מערכות בקרת האיכות שהוא מפעיל, התקופה שבה הרישיון נמצא בידי בעל הרישיון והקפדתו על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון במהלך תקופה זו.

(ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), רשאי נותן הרישיון, בהחלטה מנומקת, לקבוע כי תקופת הרישיון תהיה קצרה משנתיים, אך לא פחות משלושה חודשים, אם ראה צורך בכך לשם שמירה על בריאות הציבור.

(ג) מנהל שירות המזון רשאי להנחות את נותן הרישיון לעניין החלטות לפי סעיף זה.

(ד) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין תקופת תוקפם של רישיונות שחודשו לפי סעיף קטן (א), ובכלל זה לפי סוג המזון או סוג פעילות הייצור.

שמירת מסמכים בידי יצרן לצורך עקיבות

58. (א) השר רשאי לקבוע את המסמכים או פרטי המסמכים, לרבות בדיקות, מפרטים ואישורים הנדרשים לצורך עקיבות המזון שיישמרו אצל בעל רישיון הייצור, משלב חומרי הגלם ששימשו לייצור המזון עד לשיווק המזון על ידי היצרן למשווקים שלהם מכר את המזון; תקנות כאמור יכול שיקבעו דרישות שונות לגבי סוגי מזון מסוימים, תנאי ייצורם, הובלתם ואחסונם.

(ב) בעל רישיון ייצור ישמור את המסמכים הנדרשים לפי סעיף קטן (א), בנוגע לכל אצוות מזון שייצר, למשך תקופה שלא תפחת משנה ממועד תום חיי המדף של המזון או, בהיעדר סימון של מועד כאמור, שנה ממועד העברת המזון לאחר, בהתאם לתאריך שבו קיבל את המזון כפי שמצוין בתעודת המשלוח.

חובת דיווח על שינוי במסמכים

59. חל שינוי במסמכים כמשמעותם בסעיף 54, ידווח המבקש או בעל רישיון היצרן, לפי העניין, על השינוי ללשכת הבריאות המחוזית שלה הגיש את הבקשה לרישיון ייצור, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-14 ימי עבודה.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 58 כדי להחיל פיקוח יעיל על המזון המיוצר, מוצע ליתן לשר הבריאות סמכות לקבוע הוראות לעניין שמירת מסמכים, בדיקות, מפרטים ואישורים בנוגע לכל אצוות מזון, שעל בעל רישיון ייצור לשמור אצלו. שמירת המסמכים אצל בעל רישיון הייצור נועדה להבטיח כי בכל זמן נתון יתאפשרו פיקוח ובקרה על המזון שיוצר על ידו, החל בשלב חומרי הגלם ששימשו לייצורו ועד לשיווקו על ידי היצרן. בהתאם, מוצע לקבוע חובה על בעל רישיון ייצור לשמור את המסמכים האמורים ברשותו למשך שנה מתום חיי המדף של המזון. בהיעדר סימון כאמור, שמירת המסמכים תהיה לתקופה של שנה לפחות ממועד העברת המזון על ידי בעל רישיון הייצור לאחר, בהתאם לתאריך המצוין בתעודת המשלוח.

סעיף 59 לאור חשיבותם המרכזית של המסמכים שבידי היצרן, וההסתמכות עליהם לשם מעקב ופיקוח על ייצור המזון, מוצע להטיל עליו חובה לדווח על כל

סעיף 57 כיום, רישיון ייצור ניתן לשנה אחת. לפיכך, מוצע לקבוע כי תוקפו של רישיון ייצור יהיה שנתיים. עם זאת, מוצע לקבוע כי נותן הרישיון רשאי לקבוע כי תקופת הרישיון תהיה קצרה משנתיים, אך לא פחותה משלושה חודשים, אם הדבר נדרש לשם שמירה על בריאות הציבור, כאשר מנהל שירות המזון רשאי להנחותו בעניין זה. לצד זאת, מוצע לקבוע כי ניתן לתת את הרישיון לתקופה ארוכה יותר בעת חידוש הרישיון – עד לתקופה של חמש שנים. לשם כך, על נותן הרישיון לבחון היבטים שונים הרלוונטיים לקבלת החלטה בדבר חידוש הרישיון ותוקפו, כגון סוג המזון שבשלו מבוקש הרישיון, סוג פעילות הייצור, מידת ההקפדה של בעל הרישיון על מילוי הוראות חקיקת המזון ועוד.

עוד מוצע לקבוע, כי השר רשאי לקבוע הוראות לעניין תקופת תוקפם של רישיונות שחודשו, בין השאר לפי סוג המזון או סוג פעילות הייצור.

(א) נותן הרישיון רשאי להגביל רישיון ייצור, להתלותו, לבטלו, לסרב לחדשו או לצמצם את הפעילות המותרת על פיו, להגבילה או להתנותה בתנאים, אם מצא כי התקיים אחד מאלה:

- (1) הרישיון ניתן על יסוד מידע כוזב;
- (2) הרישיון ניתן על סמך מידע שגוי או מטעה, אשר לו היה עומד בפני נותן הרישיון לא היה נותן את האישור;
- (3) חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת הרישיון;
- (4) המבקש, בעל הרישיון או נושא משרה בתאגיד, הפר תנאי מתנאי הרישיון או הוראה מהוראות לפי חקיקת המזון, לרבות חובה, הגבלה או תנאי שנקבעו לפי סימן זה, או חדל מלקיים תנאי או הוראה כאמור;
- (5) מי שנקבע לגביו בהליך שיפוטי או מנהלי לפי דין שהפר תנאי או הוראה כאמור בפסקה (4);
- (6) בעל הרישיון או אחראי מטעמו סירב לשתף פעולה עם בירור חשד כאמור בסעיף 62;
- (7) בעל הרישיון או האחראי מטעמו על הייצור, גילה חוסר מיומנות, כישורים לקויים או ידע מקצועי חסר בחקיקת המזון באופן העלול להביא לסכנה לבריאות הציבור (בפסקה זו – ליקוי); ואולם נותן הרישיון לא יורה על ביטול או על התליה לפי פסקה זו אלא אם כן שוכנע כי לא ניתן לקבוע לגביו תנאים שקיומם יביא לתיקון הליקוי, ובכלל זה דרישה כי בעל הרישיון או אחד לפחות מעובדיו הבכירים יעבור קורס הכשרה מתאימה לאבטחת איכות ובטיחות המזון, כפי שיקבע השר;
- (8) השתנה פרט במסמכים, בטפסים או במידע שנמסרו לפי סעיף 30 אשר נותן הרישיון לא היה נותן רישיון לפי תת-סימן זה לו היה עומד בפניו מלכתחילה;
- (9) בעל הרישיון לא מקיים תנאי מהתנאים שנקבעו ברישיון.

ד ב ר י ה ס ב ר

אם הפר תנאי מתנאי הרישיון, נקבע לגביו כאמור בהליך שיפוטי או מנהלי או שהוא מסרב לשתף פעולה עם בירור חשד שהתגלה אצלו באשר לעמידתו בדרישות חקיקת המזון. מקרה נוסף שבו רשאי נותן הרישיון לפעול כאמור לעיל הוא כאשר התגלה כי בעל רישיון הייצור אינו בעל מיומנות או ידע מקצועי מספקים באשר לחקיקת המזון, באופן העלול לסכן את בריאות הציבור. אולם, במקרה זה ייקבעו תנאים לתיקון שקיומם יביא לתיקון הליקויים, לרבות דרישה כי בעל הרישיון או אחד מעובדיו הבכירים יעברו קורס הכשרה בתחום אבטחת איכות ובטיחות המזון. ככל שלא ניתן לקבוע תנאים לתיקון הליקויים כאמור, יהיה רשאי נותן הרישיון להתלות ואף לבטל את רישיון הייצור ליצרן זה.

הואיל והחלטות לפי סעיף זה הן בעלות משקל מבחינת בעל רישיון הייצור, מוצע כי מנהל שירות המזון יהיה רשאי, כגורם המקצועי האחראי על הפיקוח לפי פרק זה, להנחות את נותן הרישיון לעניין החלטות לפי סעיף זה. כמו כן, ובשל המשמעות שבהגבלת רישיון הייצור כאמור

שינוי בהם, ללשכת הבריאות המחוזית שלה הגיש את הבקשה לרישיון ייצור, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ־14 ימי עבודה. חובה זו נועדה להבטיח כי בכל זמן נתון יהיה תיעוד מדויק ונכון שיאפשר את המעקב הדרוש כאמור.

סעיף 60 כאמור, בהסדר המוצע ישנה חשיבות רבה למסמכים ולמידע שעל פיהם ניתנים הרישיונות והאישורים לעוסקים במזון, שכן מידע ומסמכים אלה מהווים את הבסיס לפיקוח ולבקרה יעילים בדרכי השיווק. לפיכך, מוצע לקבוע כי נותן הרישיון רשאי להגביל רישיון ייצור, להתלותו, לבטלו, לסרב לחדשו, לצמצם את הפעילות המותרת על פיו או להגבילה ולהתנותה בתנאים, במקרים שבהם המידע שלפיו ניתן הרישיון היה כוזב, שגוי או מטעה, או כאשר השתנה פרט כלשהו במידע שנמסר לנותן הרישיון, אשר מלכתחילה לא היה מאפשר ליצרן לקבל רישיון ייצור. כמו כן, נותן הרישיון רשאי לפעול כאמור לעיל גם במקרים שבהם חדל להתקיים תנאי כלשהו מהתנאים המחייבים לקבלת רישיון, או כאשר מבקש הרישיון או בעל הרישיון מתנהל באופן שאינו ראוי, למשל

(ב) מנהל שירות המזון רשאי להנחות את נותן הרישיון לעניין החלטות לפי סעיף זה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי נותן הרישיון להתנות את החלטתו בתיקון ההפרה בתוך מועד שיקבע, במקרים המתאימים לכך, ובתנאים שיקבע.

61. הוראה על התליית רישיון לפי סעיף 60, לא תינתן לתקופה העולה על שלושה חודשים, אולם ניתן, באישור מנהל שירות המזון, להאריך התליה כאמור לתקופות נוספות שלא יעלו על שלושה חודשים נוספים, ורשאי הוא לקבוע תנאים לסיום ההתליה.

62. (א) חשד נותן הרישיון כי המזון אינו עומד בדרישות חקיקת המזון או בהוראות שנקבעו לפי פרק זה, רשאי להתלות או להגביל את הרישיון עד לבירור החשד האמור אם הדבר דרוש עקב חשש לבריאות הציבור או בטיחותו.

(ב) התליה או הגבלה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעלו על תקופה של חודש או עד בירור החשד, לפי המוקדם, ואולם מנהל שירות המזון רשאי, בנסיבות מיוחדות, להאריך את ההתליה או ההגבלה בתקופות נוספות שלא יעלו על חודש אחד נוסף.

63. על אף האמור בסעיף 64 ומבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף 60, היה לנותן הרישיון יסוד סביר להניח כי מתקיימת לגבי בעל הרישיון עילה מהעילות האמורות בסעיפים 60 או 62(א), וסבר כי קיים צורך דחוף ומיידי להתלות את רישיונו לאחר ששוכנע כי קיים חשש לסכנה חמורה לבריאות הציבור, רשאי הוא להתלות את הרישיון לאלתר, בהחלטה מנומקת, ובלבד שייתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר ההתליה, ולא יאוחר מ־14 ימים ממועד ההתליה.

64. לא יקבל נותן הרישיון החלטה לפי סעיפים 60, 62 או 63 אלא לאחר שנתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו.

65. הודעה על החלטת נותן הרישיון לפי סעיפים 60, 62 או 63 תימסר בכתב לבעל הרישיון הנוגע בדבר, בהודעה מנומקת.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפיכך, מוצע לקבוע כי במקרה שלנותן הרישיון היה יסוד סביר להניח שמתקיימת אחת מהעילות שבשלהן הוא יכול להגביל את רישיון הייצור שניתן ליצרן, כאמור בסעיף 62, וקיים חשש לסכנה חמורה לבריאות הציבור, הוא רשאי להתלות את רישיון הייצור באופן מיידי, בהחלטה מנומקת, ואינו חייב לאפשר לבעל הרישיון להשמיע את טענותיו תחילה. ברם, מוצע לקבוע כי יש לאפשר לבעל הרישיון לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר ההתליה, ולכל המאוחר כעבור 14 יום ממועד זה.

סעיף 64 מוצע לקבוע כי כל החלטה של נותן הרישיון באשר להגבלת רישיון ייצור כאמור בסעיף תתקבל רק לאחר שניתנה לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו. אף הוראה זו נועדה להבטיח הליך קבלת החלטות תקין על פי עקרונות המשפט המינהלי.

סעיף 65 מוצע לקבוע כי כל החלטה של נותן הרישיון כאמור בסעיף תהיה מנומקת. הוראה זו, המבוססת על עקרונות המשפט המינהלי, מעניקה ליצרן את האפשרות לבחון את שיקול הדעת שהפעיל הגוף המינהלי, ולשקול הגשת השגה בהתאם לקבוע בפרק.

לעיל, מוצע לקבוע כי במקרים המתאימים לכך, רשאי נותן הרישיון לתת הזדמנות לבעל רישיון הייצור לתקן את ההפרות שהתגלו בתוך זמן ועל פי תנאים שיקבע, לפני מתן החלטה בעניין.

סעיף 61 מוצע לקבוע כי תקופת התליית הרישיון המרבית תהיה שלושה חודשים, כאשר מנהל שירות המזון רשאי להאריך תקופה זו בשלושה חודשים נוספים לכל היותר, וכן רשאי הוא לקבוע תנאים שאם יקיים אותם בעל הרישיון, תסתיים ההתליה.

סעיף 62 מוצע לקבוע, כי במקרים שבהם מתעורר חשד שהמזון אינו עומד בדרישות החקיקה או בהנחיות לפיה, וישנו חשש לבריאות הציבור או בטיחותו, יהיה רשאי נותן הרישיון להתלות או להגביל את הרישיון עד לבירור החשד או לתקופה של חודש ימים, לפי המוקדם. מנהל שירות המזון רשאי להאריך תקופה זו בחודש נוסף אחד לכל היותר.

סעיף 63 על אף האמור בסעיף 65, ישנם מקרים שבהם יש לאזן בין החובה לשמוע את בעל הרישיון לפני החלטה באשר להגבלת רישיונו באחת הדרכים האמורות בסעיף 60, לבין שמירה על בריאות הציבור.

מתן רישיון ייצור לאחר ביטול 66. בוטל רישיון ייצור מטעמים שפורטו בסעיף 60, לא תידון בקשתו של בעל הרישיון שבוטל למתן רישיון ייצור לאחר הביטול, אלא לאחר שעברה תקופה של 12 חודשים מיום הביטול; ואולם, נותן הרישיון רשאי לקצר תקופה זו, לפי בקשת בעל הרישיון, מנימוקים שיירשמו.

תת-סימן ג': אישור ייצור נאות

אישור ייצור נאות 67. (א) מנהל שירות המזון ייתן ליצרן אישור ייצור נאות בהתאם להוראות לפי תת-סימן זה, לייצור של מזון מסוים או סוג מזון מסוים, שנקבע בתקנות לפי סעיף קטן (ב).

(ב) השר, בכפוף להוראות סימן ח', לפי המלצת מנהל שירות המזון שתינתן בהתבסס על ניהול סיכונים, רשאי לקבוע בתקנות כי ייצור מזון מסוים או סוג מזון מסוים מחייב את היצרן בקבלת אישור ייצור נאות מאת מנהל שירות המזון, בנוסף לקבלת רישיון ייצור.

(ג) בתקנות כאמור בסעיף קטן (ב) רשאי השר לקבוע, בין השאר, תנאים נוספים למתן אישור ייצור נאות הנוגעים לבקרה ולפיקוח על הייצור ועל המכירה של המזון או סוג המזון, לאחר.

אישור תנאי ייצור 68. (א) לא ייתן מנהל שירות המזון אישור ייצור נאות אלא לאחר שהמבקש הגיש לו בקשה בהתאם להוראות שקבע השר לפי סעיף 67(ב), וצירף לו אישור מאחד הגופים המנויים להלן המעיד כי ייצור המזון במפעל שלו נעשה בתנאי ייצור נאותים, ולאחר שנוכח כי מתקיימים התנאים הנוספים שנקבעו לפי סעיף 67(ג), ככל שנקבעו:

(1) גוף התעדה שקיבל הכרה מאחד הגופים הרשומים כחברים ב-IAF

International Accreditation Forum כמוסמך לתת אישור כאמור;

(2) רשות ממשלתית בישראל המוסמכת לפי דין לתת אישור כאמור;

(ב) אישור תנאי ייצור לפי סעיף זה מהווה היתר ליצרן לסמן את המזון שאושר בסמל תנאי ייצור נאותים, לפי סעיף 62.

ד ב ר י ה ס ב ר

איכות ובטיחות, הנעשים לפי תקנים בין-לאומיים מקובלים (כהגדרתם בפרק) ואשר נועדו להבטיח את התקיימותם של התנאים, התקנים או ההוראות המהותיים החלים על ייצור ושיווק המזון, לרבות לפי הוראות היצרן.

מוצע לקבוע כי מנהל שירות המזון, ייתן אישור ייצור נאות ליצרן שביקש זאת, בכפוף להוראות תת-סימן זה ובהתאם לתקנות שיקבע השר. בתקנות אלה יקבע השר, לפי המלצת מנהל שירות המזון ובהתבסס על ניהול סיכונים מקובל בתחום בטיחות המזון במדיניות מפותחות, מהם סוגי המזון שייצורם מחייב קבלת אישור ייצור נאות, נוסף על קבלת רישיון ייצור.

סעיף 68 כתנאי מהותי לקבלת אישור ייצור נאות, מוצע לקבוע כי על מבקש הבקשה להמציא, בין השאר, אישור המעיד כי הליך ייצור המזון במפעל שלו מתבצע בתנאי ייצור נאותים. אישור זה יהיה תקף אם הוא התקבל מגוף התעדה המוכר כמוסמך לתת אישור זה או מרשות ממשלתית בישראל המוסמכת לפי דין לתת אישור כאמור. מתן אישור ייצור נאות ליצרן תייר ליצרן לסמן את המזון שאושר בסמל תנאי ייצור נאותים.

סעיף 66 סעיף 60 קובע מהם המקרים שבהם עלול להתבטל רישיון ייצור, כאשר המכנה המשותף לכל המקרים הללו נעוץ בהתנהלות לא תקינה של בעל הרישיון הייצור. לפיכך, מוצע לקבוע כי אם בוטל רישיון ייצור בשל אחת מהסיבות המנויות בסעיף, לא תידון בקשה חדשה שהגיש בעל רישיון הייצור שרישיונו בוטל, אלא כעבור 12 חודשים מיום הביטול, כאשר נותן הרישיון רשאי לקצר תקופה זו בהחלטה מנומקת לפי בקשת בעל הרישיון.

סעיף 67 כיום, ההוראות לעניין ייצור מזון בתנאי ייצור נאותים מוסדרות בתקנות בריאות הציבור (מזון) (תנאי ייצור נאותים), התשנ"ג-1993. תנאים אלה מנחים את יצרן המזון ומהווים חלק ממערכת אבטחת איכות ובטיחות המבקרת את מערך הייצור והבדיקה של המזון. מוצע לקבוע את ההסדר לייצור נאות בפרק זה, לרבות את התנאים לקבלת אישור ייצור נאות ולביטולו, הגופים המוסמכים לתת אישור בדבר ייצור מזון בתנאי ייצור נאותים ועוד, וכן להסמיך את השר לקבוע בתקנות את סוגי המזון שייצורם מחייב קבלת אישור ייצור נאות ואת הליך הגשת הבקשה לאישור זה. יובהר כי תנאי ייצור נאותים מוגדרים בפרק המוצע כהליכי בקרה, לרבות בקרה

69. תוקפו של אישור ייצור נאות יהיה לשנתיים. תוקפו של אישור
70. (א) מנהל שירות המזון רשאי לבטל אישור ייצור נאות אם נוכח כי התקיים אחד מאלה: ביטול אישור ייצור נאות
- (1) האישור ניתן על יסוד מידע כוזב;
- (2) האישור ניתן על סמך מידע שגוי או מטעה, אשר לו היה עומד בפני מנהל שירות המזון לא היה נותן את האישור;
- (3) חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת האישור;
- (4) השתנה פרט מהפרטים שנכתבו בבקשה לקבלת האישור או במסמכים שצורפו לה, שאילו היה עומד בפני מנהל שירות המזון מלכתחילה הוא לא היה נותן את האישור.
- (ב) על ביטול אישור כאמור בסעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיפים 64, 65 ו-66, בשינויים המחויבים.
71. השתנה פרט מהפרטים שנכתבו בבקשה לקבלת אישור ייצור נאות או במסמכים שצורפו לה או שבוטל אישור שצורף לבקשה כאמור בסעיף 68(א), ידווח על כך בעל האישור למנהל שירות המזון בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבעה ימי עבודה.
72. (א) בעל רישיון ייצור רשאי לבקש ממנהל שירות המזון היתר לסימון בסמל תנאי ייצור נאותים, אף אם לא נקבע בתקנות לפי סעיף 67 כי המזון שהוא מייצר מחייב קבלת אישור ייצור נאות.
- (ב) לא ייתן המנהל היתר לפי סעיף זה אלא לאחר שנוכח כי התקיימו התנאים האמורים בסעיף 68.
- (ג) על בקשה שהוגשה לפי סעיף קטן (א) ועל אישור שניתן לפיה, יחולו הוראות סעיפים 69, 70 ו-71.
73. יצרן לא יסמן מזון בסמל תנאי ייצור נאותים, אלא אם כן יש בידיו היתר לסימון לפי סעיף 72.
- שימוש בסמל תנאי ייצור נאותים

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 69 בדומה לקבוע כיום בתקנות מכוח הפקודה, מוצע לקבוע כי אישור ייצור נאות יהיה תקף לשנתיים מיום נתינתו.
- סעיף 70 בדומה לקבוע בסעיף 60 לעיל, מוצע לקבוע מקרים שבהם רשאי מנהל לבטל אישור ייצור נאות, וזאת כאשר הוא נוכח לגלות כי המידע שעל בסיסו ניתן האישור כוזב, שגוי או מטעה, או כאשר חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת האישור או שהשתנה פרט מהפרטים הבקשה לקבלת האישור. עוד מוצע לקבוע, כי על ביטול אישור כאמור, יחולו ההוראות האמורות לעיל לעניין רישיון יצרן.
- סעיף 71 הואיל ושיטת הפיקוח בפרק המוצע נסמכת, בין השאר, על המידע המועבר מהגורם המבקש את האישור או את הרישיון, מוצע לקבוע כי בעל אישור ייצור נאות ידווח למנהל על כל שינוי בפרט מהפרטים או במסמכים שצורפו לבקשה לקבלת האישור, בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבעה ימי עבודה.
- סעיף 72 כאמור לעיל, ישנם סוגי מזון אשר ייצורם מחייב קבלת אישור ייצור נאות. ואולם, בעל רישיון ייצור רשאי לבקש מהמנהל היתר לסימון מזון בסמל תנאי ייצור נאותים באופן וולונטרי. כדי לקבל אישור ייצור נאות במקרה כזה, על היצרן לעמוד בכל התנאים שנקבעו ליצרנים החייבים לקבל אישור ייצור נאות. על הבקשה ועל האישור שניתן לפיה יחולו ההוראות שנקבעו ביחס ליצרן החייב לקבל אישור זה.
- סעיף 73 מוצע לקבוע באופן מפורש כי יצרן לא יסמן מזון בסמל תנאי ייצור נאותים, אלא אם כן יש בידיו היתר לפי הפרק. הוראה זו נועדה למנוע שימוש לא ראוי בסמל זה, באופן שעלול להטעות את צרכני המזון.
- סימן ד': הסדרת יבוא מזון כללי
- כאמור לעיל, אחת מהסוגיות המרכזיות שבהן עסקה ועדת קדמי היתה בחינת נושא ייבוא המזון לארץ. בעניין זה, מצאה ועדת קדמי כי הליכי ייבוא מזון לישראל מסובכים, באופן החוסם באופן מעשי אפשרות לייבוא

74. סמל תנאי יצור נאותים
השר יקבע את מראהו של סמל תנאי יצור נאותים.

תת-סימן ד': תקנות לעניין יצור מזון

75. תקנות לעניין יצור מזון
השר רשאי להתקין תקנות בדבר –
- (1) בקשה לרישיון ייצור (בסעיף זה – רישיון) או חידושו, ובכלל זה בעניין דרך הגשתה, המסמכים שיש לצרף לה ואופן הטיפול בה;
 - (2) קביעת תנאים למתן רישיון ותנאים ברישיון, ויכול שקביעה כאמור תהיה בשים לב לסיווגם של רישיונות לפי קבוצות המזונות המיוצרים או לפי סוגי פעילות הייצור;
 - (3) בקשה לקבלת אישור ייצור נאות או חידושו, לרבות דרך הגשת בקשה כאמור, המסמכים שיש לצרף לה, אופן הטיפול בה והנסיבות לביטול אישור כאמור, דרך ביטולו וכן תוקף האישור;
 - (4) סמל תנאי ייצור נאותים, ובכלל זה בדבר צורתו, גודלו, תוכנו, מאפייניו ודרך סימונו;
 - (5) תנאים לעניין צירוף יחד, בעטיפה או בדרך אחרת, של מספר מוצרי מזון מסומנים וארוזים מראש על ידי יצרן, אשר אינם דורשים אחזקה בטמפרטורה מבוקרת;
 - (6) תנאים לעניין ייצור מזון ייעודי וסימונו;
 - (7) תנאים לייצוא, בעניינים שלהלן:
 - (א) תנאים או דרישות למתן אישורים, תעודות או רישיונות מאת נותן הרישיון, כפי שהתבקשו על ידי מדינות יעד לצורך ייצוא;
 - (ב) תנאים נוספים לעניין ייצוא, הנובעים ממחויבות של המדינה לפי אמנה בין לאומית;
 - (ג) תקנות לפי פסקה זו ייקבעו בהתייעצות עם שר הכלכלה;

סימן ד': הסדרת יבוא מזון

תת-סימן א': חובות יבואן

76. חובות יבואן
לא יבא אדם מזון, אלא אם כן הוא עומד בדרישות החלות עליו לפי חקיקת המזון ומתקיימות לגביו הוראות פרק זה בכלל והוראות סימן זה, בפרט.

ד ב ר י ה ס ב ר

תקנות בנוגע לייבוא ועוד. השינוי המרכזי הוא שיטת הפיקוח על שוק הייבוא. על פי ההסדר המוצע, תתאפשר כניסה קלה יותר של מזון רגיל לישראל מחד גיסא, ללא חסמים ביורוקרטיים משמעותיים בשער הכניסה לישראל, באמצעות הצהרת יבואן על עמידתו בכל הוראות הדין הרלוונטיות למזון שבכונתו לייבא, וזאת בלי לפגוע ביכולת הפיקוח והשמירה על בריאות הציבור ועל תקינות, בטיחות ואיכות המזון הנכנס לישראל מאיך גיסא.

סעיף 76 מוצע לקבוע הוראה כללית שלפיה לא יבא אדם מזון, אלא לפי כלל ההוראות והחוקים הנכללים בהגדרה "חקיקת המזון" שבסימן א' לפרק, ובפרט לפי סימן זה, המסדיר את חובות יבואן המזון.

מקביל של מזון. לפיכך, המליץ הצוות על אימוץ מערכת פיקוח על הייבוא הדומה יותר למערכת הפיקוח בארצות הברית או באיחוד האירופי בכל הקשור למזון רגיל (שאינו רגיש), בהתבסס על ניתוח סיכונים.

כיום, כדי לייבא מזון לישראל, נדרש אדם להירשם כיבואן ולקבל אישור מוקדם לייבוא או רישום מוקדם לייבוא, בהתאם לסוג המזון שברצונו לייבא. לאחר מכן נבדקים כל המסמכים בתחנת ההסגר בשער הכניסה לישראל וממשיך הליך שחרור משלוח המזון מהנמל. הליך זה מסורבל ועשוי לעתים לקחת זמן רב.

סימן זה מסדיר את ייבוא המזון, ובו יפורטו כלל ההוראות הקובעות את החובות שיחולו על יבואן מזון, רישומו במרשם היבואנים, מתן אישורים לייבוא, התקנת

77. (א) לא ייבא אדם מזון, אלא אם כן יש בידיו תעודת יבואן רשום תקפה. החזקת תעודת יבואן ועמידה בתנאיה

(ב) לא ייבא אדם מזון, אלא אם כן המזון שהוא מייבא עומד בתנאים הקבועים בתעודת היבואן הרשום.

78. (א) לא ייבא אדם מזון שנקבע לפי סעיף 67 כי ייצורו טעון אישור ייצור נאות, אלא אם כן יש בידיו אישור המעיד כי ייצור המזון נעשה בתנאי ייצור נאותים. יבוא מזון שייצורו חייב באישור ייצור נאות

(ב) אישור על ייצור כאמור בסעיף קטן (א), יכול שיינתן על ידי כל אחד מאלה:

(1) אחד הגופים המנויים בסעיף 68(א);

(2) רשות ממשלתית מחוץ לישראל המוסמכת לפי דין בארצה לתת אישור כאמור, ואשר תוכר לעניין זה על ידי מנהל שירות המזון, לפי כללים שהורה עליהם בהתאם למקובל במדינות מפותחות, לרבות כללים לעניין התחומים שבהם רשות כאמור תוכר לצורך מתן אישור, ובשים לב למדינות מפותחות המאפשרות ייבוא לשטחן על בסיס אישור של רשות ממשלתית כאמור; רשימת גופים שהוכרו לפי פסקה זו יפורסמו באתר האינטרנט.

79. לא ייבא אדם מזון רגיל, אלא אם כן – יבוא מזון רגיל

(א) יש בידיו אישור קבלת הצהרה;

(ב) הוא מייבא את המזון בהתאם להוראות לעניין מזון רגיל שבסימן זה.

80. לא ייבא אדם מזון רגיש אלא אם כן – יבוא מזון רגיש

(א) יש בידיו אישור מוקדם לייבוא המזון הרגיש והוא מקיים את הדרישות שפורטו באישור המוקדם ליבוא;

(ב) הוא מייבא את המזון בהתאם להוראות לעניין מזון רגיש שבסימן זה.

81. לא ייבא אדם מזון שמנהל שירות המזון אסר לייבא בייבוא אישי או בניגוד למגבלות שנקבעו לגביו, ובכלל זה הגבלות לגבי הכמות שניתן לייבא ממנו בייבוא אישי, ככל שנקבעו; מנהל שירות המזון יפרסם ברשומות ובאתר האינטרנט רשימה של מזונות מסוימים או סוגי מזון האסורים ביבוא אישי; בסעיף זה, "ייבוא אישי" – לפי פקודת היבוא והיצוא.

ד ב ר י ה ס ב ר

לأרצה על בסיס אישור כאמור. כדי להגיש את המידע לציבור היבואנים, מוצע כי רשימת הגופים המורשים המוכרים בישראל תפורסם באתר האינטרנט של שירות המזון הארצי (להלן – אתר האינטרנט).

79 סעיף מוצע לקבוע את העיקרון המרכזי בפרק זה, ולפיו לא ייבא אדם מזון רגיל, אלא אם כן קיבל אישור קבלת הצהרה. משמעות אישור זה הוא שרשם היבואנים קיבל את מלוא הפרטים הדרושים של היבואן, יצרן המזון במדינת המקור והמזון שבכוונתו לייבא לישראל.

80 סעיף בהתאם, מוצע לקבוע כי יבואן לא ייבא מזון רגיש, אשר טעון פיקוח הדוק יותר, אלא אם כן יש בידיו אישור מוקדם לייבוא, כפי שיפורט להלן, והוא מקיים את כל הדרישות הקבועות באישור.

81 סעיף כיום, ישנם מזונות או סוגי מזונות האסורים בייבוא אישי מכוח פקודת היבוא והיצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979. מוצע להסמיך את מנהל

סעיף 77 בשל מעבר לשיטת הפיקוח לעיל, מוצע לקבוע כי לא יוכל אדם לייבא מזון ללא שיש בידיו תעודת רישום יבואן תקפה. בתעודה זו יפורטו התנאים המחייבים שלפיהם רשאי הוא לייבא את המזון להלן. יורחב באשר למרשם היבואנים שינוהל על ידי שירות המזון הארצי.

סעיף 78 כאמור לעיל, ישנם סוגי מזון שייצורם בארץ מחייב יישום מערכות הבטחת איכות ובטיחות וטעון קבלת אישור ייצור נאות, נוסף על רישיון היצרן הרגיל. בהתאם, מוצע לקבוע כי יבואן החפץ לייבא מזון מסוג זה, יהיה רשאי לעשות זאת רק לאחר שהמציא אישור המעיד כי המזון, שיוצר מחוץ לישראל, אכן יוצר בתנאי ייצור נאות. אישור זה יוכר בישראל רק אם הונפק על ידי אחד מהגופים המנויים בסעיף 68 לעיל, ובשל העובדה שמדובר במזון המיוצר מחוץ לישראל, אף אם ניתן האישור על ידי רשות ממשלתית המוסמכת לתת אישור זה לפי הדין בארצה. זאת, לפי כללים שיקבע המנהל, בשים לב לכך שמדובר ברשות ממדינה מפותחת המאפשרת ייבוא מזון

82. פטור לייבוא של מזון מסוים
- הוראות סימן זה לא יחולו על ייבוא של כל אחד מסוגי מזון אלה הטעון היתר לייבוא לפי פקודת מחלות בעלי חיים והכול מבלי לגרוע מהוראות חקיקת המזון לגביהם –
- (1) ביצים כשהן טריות ובקליפתן, וטרם עברו בישראל שיקוף במכונה, החתמתה או אריזה לשיווק;
- (2) חלב גולמי.
83. תקנות לעניין פטור לייבוא שנעשה למטרה מסוימת
- על אף האמור בסעיף קטן 76, רשאי השר לקבוע, בהתייעצות עם שר הכלכלה, תנאים למתן פטור מדרישות סימן זה, כולן או חלקן, בתנאים שיקבע, לרבות לעניין סוגי שימוש, היקף או ייעוד מסוימים ולעניין משך הפטור, ובלבד שהמזון יובא לאחת ממטרות אלה:
- (1) יבוא מזון שלא לצורך מכירה או לצורך ייצור מזון שלא מיועד למכירה, ובכלל זה דוגמאות מזון;
- (2) ייבוא מזון שלא לשם שימוש כמזון לאדם;
- (3) ייבוא מזון לצורך כל אחד מאלה:
- (א) ייצוא;
- (ב) ייצורו לשם ייצוא;
- (4) יבוא מזון לשם החזרת משלוח מזון שיוצא והוחזר שלא מטעמים של בריאות הציבור.
84. תקנות לעניין חובות יבואני מזון רגיש
- השר רשאי לקבוע, בהתייעצות עם שר הכלכלה, חובות, הקלות, הגבלות ותנאים נוספים שיחולו על יבואני מזון רגיש, והכול בהתאם לנדרש לצורך הבטחת בטיחות, תקינות ואיכות המזון ולשם שמירה על בריאות הציבור.
85. (א) בסעיף זה, "מפר אמון" – מי שמייבא מזון או מבקש לייבא מזון, שנכח מנהל שירות המזון שהתקיים לגביו אחד או יותר מאלה:

ד ב ר י ה ס ב ר

במשלוח חוזר של מזון שיוצא בעבר, שלא מטעמים של בריאות הציבור. במקרים אלה, כאמור לעיל, לא עשויות להתעורר סוגיות הקשורות לבריאות הציבור או בטיחות, ושר האוצר רשאי לקבוע, בהתייעצות עם שר הכלכלה, תנאים למתן פטור מדרישות סימן הייבוא, כולן או חלקן.

סעיף 84 מוצע לקבוע כי השר רשאי לקבוע, בהתייעצות עם שר הכלכלה, תנאים נוספים לעניין ייבוא מזון רגיש.

סעיף 85 על פי המוצע, ייבוא מזון יאושר בהתבסס על הצהרת יבואן ועל מסמכים שונים שיומצאו על ידו. בשל חשיבות המידע והמסמכים שעל פיהם ניתן אישור הייבוא, מוצע לקבוע כי יבואן מזון או אדם המבקש לייבא מזון שסיפק מידע כוזב או שגוי, הפר תנאי מהתנאים שנקבעו בתקנות לייבוא מזון או הפר הוראה חוקית אחרת בנוגע לייבוא מזון ייחשב למפר אמון לתקופה של עד שנה. קביעה זו תאפשר, מבחינה מעשית, להעלות את רמת הדרישות שבהן יידרש יבואן זה לעמוד, לרבות דרישת ערובה ובדיקות בתדירות גבוהה יותר, כפי שיקבע השר בתקנות.

שירות המזון לקבוע רשימה של מזונות כאלה, שיפורסמו ברשומות ובאתר האינטרנט, לפיכך, מוצע לקבוע כי גם במעבר לשיטת הפיקוח החדשה על ייבוא מזון לישראל, ייאסר לייבא מזון מסוג זה, אלא בהתאם למגבלות שנקבעו לגביו.

סעיף 82 ישנם סוגי מזון, אשר ייבואם לישראל מוסדר בחוק אחר. לפיכך, מוצע לקבוע כי הוראות סימן זה לא יחולו על ייבוא ביצים וחלב גולמי, שכן ייבואם מותנה בקבלת היתר לפי פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985 והתקנות שלפיו. זאת מבלי לגרוע מהוראות אחרות בפרק המוצע, החלות על סוגי מזון אלה, למשל הוראות סימן, אריזה או הובלה.

סעיף 83 הסדרת מקטע הייבוא מטרתה לפקח על ייבוא מזון שנועד לשיווק ולצריכה בישראל. ישנם מקרים שבהם אין הצדקה לחייב יבואן לעמוד בכל דרישות הייבוא כאמור בסימן זה, שכן מדובר בייבוא מזון שלא נועד לצריכת אדם או שלא נועד לשיווק בישראל. לפיכך, מוצע לקבוע כי לא יחולו הוראות סימן הייבוא כאשר מטרת ייבוא המזון אינה לשם מכירתו, כאשר מדובר במזון שאינו לשימוש אדם, כאשר ייבוא המזון הוא לשם ייצוא, בין באופן ישיר ובין לאחר הליך ייצור בארץ, או כאשר מדובר

(1) ייבא מזון או ביקש לייבא מזון על יסוד מידע כוזב או שגוי לרבות באמצעות מסמכים כוזבים או שגויים; לעניין זה, "מסמכים" – לרבות הצהרה לפי סעיף 102, התחייבות המצורפת להצהרה כאמור לפי סעיף 107(א), אישור לפי סעיף 115(א) (4) והצהרה לפי סעיף 137(א);

(2) הפר תנאי מן התנאים שנקבעו בתקנות ליבוא המזון לפי סעיף 148 או חדל מלקיים תנאי כאמור ומנהל שירות המזון סבר כי מפאת מהותה, חומרתה ונסיבותיה של ההפרה יש יסוד סביר לקבוע כי הוא מפר אמון;

(3) הפר הוראה מהוראות פרק זה או חיקוק אחר החל בעניין ייבוא של מזון או הפר הוראה לפי כל אחד מהם וסבר מנהל שירות המזון לגביה כי מפאת מהותה, חומרתה ונסיבותיה של ההוראה שהופרה יש יסוד סביר לקבוע כי הינו מפר אמון; לעניין זה, "הוראה שהופרה" – מי שנקבע לגביו כי הפר הוראות דין בהליך שיפוטי או מנהלי לפי דין, ובכלל זה הטלת עיצום כספי או התראה מנהלית לפי סימן י"א לפרק, ניתן לו צו הגבלה מנהלי לפי סעיף 313, או הופעלה לגביו אחת הסמכויות המנויה בסעיפים 191 ו-195;

(4) יבואן שבוטל רישונו ונרשם לאחר תקופה לפי סעיף 66.

(ב) נוכח מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו לכך כי יבואן רשום או כי המבקש להיות יבואן רשום – מפר אמון, רשאי הוא לקבוע כי ייראה כמפר אמון לתקופה שלא תעלה על שנה, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ג) מנהל שירות המזון יהיה רשאי לקבוע למפר אמון דרישות נוספות על דרישות סימן זה לעניין הצגת מסמכים ועריכת בדיקות, שיחולו גם לגבי משלוחים עתידיים, ובכלל זה קביעת מספרן של הבדיקות ודרישת ערובה.

(ד) השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה –

(1) יקבע הוראות לעניין דרישת ערובה ממפר אמון לפי סעיף זה וסעיף 124(2) ובין השאר, הוראות בדבר סוג הערובה, תנאיה, סכומה והתנאים לחילוטה;

(2) רשאי לקבוע הוראות לעניין סוגי הבדיקות, תדירותן ומספרן שיחולו על מפר אמון.

ת-סימן ב': הכרזה בדבר מזון רגיש

86. השר רשאי, לפי המלצת מנהל שירות המזון, בהתבסס על ניהול סיכונים, להכריז על סוג מזון או מזון מסוים, על מזון שיובא או יוצר באזור מסוים, או על מזון המכיל רכיב או חומר מסוים, שהוא מזון רגיש (בפרק זה – הכרזה בדבר מזון רגיש) או לבטל הכרזה כאמור.

87. (א) טרם הכרזה בדבר מזון רגיש תפורסם הודעה על כוונה להכריז על מזון כרגיש לפי סעיף קטן (א). 60 יום לפחות בטרם הכרזה על מזון כאמור, אלא במקרים חריגים שבהם ישנה דחיפות בהכרזה כאמור.

ד ב ר י ה ס ב ר

בשל ההשפעה שיש בקביעת מזון כמזון רגיש על הציבור בכלל ועל יבואנים בפרט, ועקב המעבר לתהליך ייבוא שונה, תוך אבחנה בין מזון זה למזון רגיל, מוצע לקבוע כי 60 ימים לפני הכרזה על מזון רגיש, תפורסם הודעה על כוונה להכריז כאמור. ההודעה תפרט את הנימוקים להכרזה, ואת אופן העברת ההערות בנוגע לכך. במקרים חריגים, וכאשר ישנה דחיפות לכך, ניתן להכריז על מזון רגיש בטרם חלפו 60 הימים.

סעיף 86 מוצע לקבוע כי השר רשאי להכריז או לבטל הכרזה על מזון מסוים או על סוג מזון מסוים, על מזון שיובא מאזור מסוים או על מזון המכיל רכיב או חומר מסוים כמזון רגיש. זאת, לפי המלצת המנהל כגורם המקצועי ובהתבסס על ניהול סיכונים.

סעיף 87 כיום, מזון רגיש נקבע ברשימה שמפרסם שירות המזון הארצי במשרד הבריאות באתר האינטרנט

- (ב) הודעה כאמור תכלול את עיקרי ההנמקה להכרזה, ואת הדרך להעברת הערות ביחס להכרזה האמורה, לרבות כתובת דואר אלקטרוני להעברת הערות.
- (ג) הודעה כאמור תפורסם באתר האינטרנט של שירות המזון ותימסר בו בזמן בדואר האלקטרוני לבעלי תעודות יבואן רשום אשר כתובתם מצויה במרשם היבואנים, או למי מהציבור אשר נרשם לקבלת עדכונים כאמור באמצעות כתובת דואר אלקטרוני.
88. הפרסום ההכרזה הכרזה בדבר מזון רגיש תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט של שירות המזון, ותימסר בריבוי בדואר האלקטרוני לבעלי תעודות יבואן רשום אשר כתובתם מצויה במרשם היבואנים, או למי מהציבור אשר נרשם לקבלת עדכונים כאמור באמצעות כתובת דואר אלקטרוני.
89. מועד כניסתה לתוקף של ההכרזה הכרזה בדבר מזון רגיש תיכנס לתוקף 30 ימים מיום פרסומה ברשומות, למעט אם התקיים אחד מאלה:
- (1) כאשר נקבע בהכרזה תוקף מוקדם יותר, בנסיבות חריגות שיירשמו, ובלבד שאינו קודם למועד פרסום ההכרזה ברשומות;
- (2) לגבי מזון שניתנה לגביו הכרזה זמנית בדבר מזון רגיש לפי סעיף 90, ההכרזה לפי סעיף קטן (א) בו, תיכנס לתוקף ברציפות מיד בתום ההכרזה הזמנית, אלא אם כן נקבע אחרת בהכרזה כאמור.
90. הכרזה זמנית (א) על אף הוראות סעיפים 86 עד 89, רשאי מנהל שירות המזון להכריז, באופן זמני, כי מזון הוא מזון רגיש (בסעיף זה – הכרזה זמנית), במקרים שבהם סבר כי קיים צורך דחוף בהכרזה כאמור עקב חשש לפגיעה בבריאות הציבור.
- (ב) הכרזה זמנית תהיה לתקופה שלא תעלה על 3 חודשים, ורשאי מנהל שירות המזון להאריך את ההכרזה הזמנית לתקופות נוספות ככל שסבר כי הצורך בהכרזה דורש זאת, ובלבד ששך התקופות לא יעלה על שישה חודשים.
- (ג) הכרזה זמנית תפורסם בידי מנהל שירות המזון ברשומות ובאתר האינטרנט של שירות המזון, ותימסר בו בזמן בדואר האלקטרוני לבעלי תעודות יבואן רשום אשר כתובתם מצויה במרשם היבואנים;
- (ד) הודעה על הארכת ההכרזה הזמנית תימסר ותפורסם שלושה שבועות לפני תום ההכרזה הזמנית הראשונה, בדרכים האמורות בסעיף קטן (ג).
- (ה) הכרזה זמנית תיכנס לתוקף עם פרסומה ברשומות או במועד שנקבע בה, לפי המאוחר מבניהם, אולם רשאי המנהל לתת הוראות לתחנות ההסגר שלפיהן יש להתייחס למזון כמזון רגיש מרגע החלטה בעניין, עוד בטרם הפרסום ברשומות.

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 88 כדי לחשוף את ההכרזה על מזון רגיש לפני אוכלוסייה רחבה ככל האפשר, וכדי לתת לה תוקף רשמי, מוצע לקבוע כי הכרזה על מזון רגיש תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט, ואף תימסר בדואר אלקטרוני למי שרשום במרשם היבואנים או שנרשם לקבלת עדכונים כאמור.
- סעיף 89 בשל ההשלכות הרחבות שיש בהכרזה על מזון רגיש, מוצע לקבוע כי ההכרזה תיכנס לתוקף כעבור 30 ימים ממועד פרסומה ברשומות, ואולם, בהתקיים נסיבות חריגות או כאשר מדובר בהכרזה זמנית, תיכנס ההכרזה לתוקף במועד מוקדם יותר.
- סעיף 90 ייתכנו מקרים שבהם יש צורך בהכרזה דחופה על מזון רגיש, וזאת בנסיבות שקיים חשש לבריאות הציבור. במקרה מעין זה, רשאי מנהל שירות המזון להכריז הכרזה זמנית כי מזון הוא רגיש לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים, ורשאי הוא להאריך תקופה זו עד לתקופה כוללת שישה חודשים לכל היותר. ההכרזה תפורסם באופן האמור לגבי הכרזה רגילה, והודעה על הארכת התקופה כאמור תפורסם שלושה שבועות לפני תום תקופת ההכרזה הראשונה. בשל החשש לבריאות הציבור, ההכרזה תיכנס לתוקף עם פרסומה ברשומות, אולם המנהל רשאי להורות לתחנות ההסגר לפעול לפי האמור בהחלטתו בעניין מיום קבלת ההחלטה, אף לפני פרסומה.

תת-סימן ג': אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש

91. לשם קבלת אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש, יגיש יבואן רשום למנהל שירות המזון או עובד שירות המזון שהוא הסמיכו לכך (להלן – נותן האישור) בקשה בהתאם להוראות סעיף 92.

92. (א) נותן האישור ייתן אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש מסוים למבקש שמתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא יבואן רשום, אלא אם כן קיבל פטור לפי סעיף 83;

(2) הוא מסר את כל המסמכים, הטפסים והמידע שהשר קבע לפי סעיף 148(3) שעל יבואן להגיש במצורף לבקשה, המעידים על עמידת המזון הרגיש בדרישות חקיקת המזון ועל הקשר ליצרן המזון;

(3) המבקש שילם את האגרה המתאימה בעד הגשת הבקשה לאישור.

(ב) נותן האישור רשאי לעכב את הטיפול בבקשה אם מצא כי לא צורפו המסמכים או המידע הנדרשים לפי סעיף קטן (א)(2), ולהורות על צירופם בתוך מועד שיקבע; לא צורפו במועד כאמור, רשאי לדחות את הבקשה על הסף.

(ג) נותן האישור לא ייתן אישור מוקדם לייבוא למזון שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון.

93. חל שינוי בפרט מן המסמכים, הטפסים או המידע שמסר היבואן לפי סעיף 92(א)(2), חובת דיווח על שינוי במסמכים ידווח היבואן לנותן האישור על השינוי בכתב, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ־7 ימי עבודה.

94. נותן האישור רשאי להורות באישור המוקדם לייבוא כי משלוח המזון ייבדק במעבדה בישראל עם הגיעו לתחנת ההסגר, בסוגי בדיקות שפירט באישור וכן כי תבוצע בו בדיקה אורגנולפטית, וכן רשאי הוא לקבוע הוראות מקצועיות נוספות הנדרשות לסוג מזון מסוים, בין השאר בשים לב להסדרים המקובלים במדינות מפותחות בתחום המזון; לעניין זה, "בדיקה אורגנולפטית" – בדיקה של ריח, מראה חיצוני וטעם.

95. (א) תוקפו של אישור מוקדם לייבוא יהיה לשנה, שנתיים, שלוש או ארבע שנים, בהתאם לבקשת היבואן.

ד ב ר י ה ס ב ר

וההסתמכות עליה לשם מתן אישור מוקדם לייבוא, מוצע להטיל עליו חובה לדווח על כל שינוי בהם לנותן האישור. בשל העובדה שמדובר במזון רגיש, דיווח על שינוי זה בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ־7 ימי עבודה.

סעיף 94 בשונה מהטיפול במזון רגיל, מוצע לקבוע כי נותן האישור רשאי לקבוע במסגרת האישור המוקדם לייבוא, כי משלוח מזון רגיש ייבדק במעבדה מיד עם הגיעו לתחנת ההסגר, בסוגי הבדיקות המפורטים באישור, לרבות בדיקה של ריח, מראה וטעם, או לקבוע הוראות מקצועיות נוספות הנדרשות לסוג מזון מסוים, בשים לב למקובל במדינות מפותחות.

סעיף 95 כיום, תוקף אישור יבוא מוקדם הוא לשנה וניתן להאריך את תוקפו לשנה נוספת מדי שנה, עד לתקופה מרבית כוללת של ארבע שנים. כעת, מוצע להקל על היבואנים, ולקבוע כי תוקף הרישיון יהיה בין שנה

סעיף 91 כדי לייבא לישראל מזון רגיש, על יבואן לקבל אישור מוקדם לייבוא, לאחר שהגיש בקשה בהתאם לחוק.

סעיף 92 מוצע לקבוע כי כתנאי לקבלת אישור מוקדם לייבוא, על יבואן להיות רשום במרשם היבואנים, ולמסור את כל המסמכים והמידע שנקבעו כמחייבים והוא שילם את האגרה המתאימה בעד הגשת הבקשה לאישור. אי צירוף כל המסמכים הדרושים עלול להביא לעיכוב בטיפול בבקשה עד להשלמתם במועד שיקבע נותן האישור, וככל שלא צורפו במועד רשאי נותן האישור לדחות את הבקשה על הסף. בכל מקרה, מוצע לקבוע כי נותן האישור אינו רשאי לתת אישור מוקדם לייבוא למזון שאינו עומד בדרישות חקיקת המזון.

סעיף 93 בדומה לאמור בסעיף 59, לאור חשיבותם המרכזית של המסמכים שבידי היבואן,

(ב) על אף הוראת סעיף קטן (א) רשאי נותן האישור לתת את האישור לתקופה קצרה מזו שהתבקשה, שלא תפחת משנה אלא בנסיבות חריגות, בשים לב, בין השאר, לסוג המזון, להיקף הייבוא על ידי היבואן, לתקופה שבה האישור נמצא בידיו והקפדתו על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון במהלך תקופה זו.

נותן האישור רשאי להגביל אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש, להתלותו, לבטלו, לא להאריך את תוקפו או לסרב לחדשו, לאחר שנתן לבעל האישור הזדמנות לטעון את טענותיו, בהתקיים אחד מאלה:

- (1) האישור ניתן על יסוד מידע כוזב;
- (2) האישור ניתן על סמך מידע שגוי או מטעה, אשר לו היה עומד בפני נותן האישור לא היה נותן את האישור;
- (3) חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת האישור;
- (4) בעל האישור הפר תנאי מתנאי האישור או הוראה מהוראות לפי חקיקת המזון, לרבות חובה, הגבלה או תנאי לשימוש באישור שנקבעו לפי סימן זה;
- (5) בעל האישור סירב לשתף פעולה עם בירור חשד כאמור בסעיף קטן 74(א);
- (6) בעל האישור הורשע בעבירה, שלדעת נותן האישור, מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להחזיק ברישיון מטעמים של שמירה על בריאות הציבור;
- (7) בעל האישור או האחראי מטעמו על הייבוא גילה חוסר מיומנות, כישורים לקויים או ידע מקצועי חסר בחקיקת המזון באופן העלול להביא לסכנה לבריאות הציבור (בפסקה זו – ליקוי); ואולם נותן האישור לא יורה על ביטול או על התליה לפי פסקה זו אלא אם כן שוכנע כי לא ניתן לקבוע לגביו תנאים שקיומם יביא לתיקון הליקוי, ובכלל זה דרישה כי בעל האישור או אחד לפחות מעובדיו הבכירים יעבור קורס הכשרה מתאימה לאבטחת איכות ובטיחות המזון, כפי שיוורה מנהל שירות המזון.

ד ב ר י ה ס ב ר

ראוי להחזיק ברישיון. מקרה נוסף שבו רשאי נותן האישור לפעול כאמור לעיל הוא כאשר התגלה כי בעל רישיון האישור אינו בעל מיומנות או ידע מקצועי מספקים באשר לחקיקת המזון, באופן העלול לסכן את בריאות הציבור. אולם, במקרה זה ייקבעו תנאים לתיקון שקיומם יביא לתיקון הליקויים, לרבות דרישה כי בעל האישור או אחד מעובדיו הבכירים יעברו קורס הכשרה בתחום אבטחת איכות ובטיחות המזון. ככל שלא ניתן לקבוע תנאים לתיקון הליקויים כאמור, יהיה רשאי נותן האישור להתלות ואף לבטל את האישור לייבוא זה. מקרה נוסף שבהתקיימו רשאי נותן האישור להגביל באחת הדרכים האמורות את בעל האישור הוא כאשר מבקש האישור או נושא משרה בתאגיד המבקש אישור הורשע בעבירה הקשורה בעיסוק או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה מסוג זה.

הואיל והחלטות לפי סעיף זה הן בעלות משקל מבחינת בעל האישור המוקדם לייבוא, מוצע לקבוע כי כתנאי להגבלת האישור, תינתן לבעל האישור הזדמנות לטעון את טענותיו בעניין. מוצע כי מנהל שירות המזון יהיה רשאי, כגורם המקצועי האחראי על הפיקוח לפי פרק זה, להנחות את נותן הרישיון לעניין החלטות לפי סעיף זה. כמו כן, ובשל המשמעות שבהגבלת רישיון הייצור כאמור

לארבע שנים, לפי בקשת היבואן. נותן האישור רשאי לתת את האישור לתקופה קצרה יותר מהמבוקש, שלא תפחת משנה אלא בנסיבות חריגות, בשים לב לסוג המזון, היקף הייבוא, הקפדת היבואן על הוראות הפרק ועוד.

סעיף 96 בדומה לקבוע בסעיף 60 לעניין הגבלת רישיון יצרן, מוצע לקבוע הוראה דומה לעניין אישור מוקדם לייבוא, שתכליתה פיקוח ובקרה על המידע והמסמכים המהווים בסיס לקבלת האישור המוקדם. לפיכך, מוצע לקבוע כי נותן האישור רשאי להגביל אישור מוקדם לייבוא, להתלותו, לבטלו, לא להאריך את תוקפו ולסרב לחדשו, במקרים שבהם המידע שלפני נותן האישור היה כוזב, שגוי או מטעה, או כאשר השתנה פרט כלשהו במידע שנמסר לנותן האישור, אשר מלכתחילה לא היה מאפשר לייבואן לקבל אישור מוקדם לייבוא. כמו כן, נותן האישור רשאי לפעול כאמור לעיל גם במקרים שבהם חדל להתקיים תנאי כלשהו מהתנאים המחייבים לקבלת האישור, או כאשר בעל האישור מתנהל באופן שאינו ראוי, למשל אם הפר תנאי מתנאי הרישיון, נקבע לגביו כאמור בהליך שיפוטי או מינהלי, הוא מסרב לשתף פעולה עם בירור חשד שהתגלה אצלו באשר לעמידתו בדרישות חקיקת המזון או שהוא הורשע בעבירה שבשלה אין הוא

(8) השתנה פרט במסמכים, בטפסים או במידע שנמסרו לפי סעיף 68(א)(2) אשר נותן האישור לא היה נותן אישור מוקדם לפי סעיף זה לו היה עומד בפניו מלכתחילה.

(9) התקיים במבקש האישור, ואם הוא תאגיד – באחד מנושאי המשרה בו, אחד מאלה:

(א) הוא הורשע בעבירה הקשורה בעיסוקו ושמחמת חומרתה או נסיבותיה הוא אינו ראוי לדעת נותן האישור לקבלת אישור מוקדם;

(ב) הוגש נגדו כתב אישום בעבירה הקשורה בעיסוקו.

97. הוראה על התליית אישור לפי סעיף 96, לא תינתן לתקופה העולה על שלושה חודשים, אולם רשאי נותן האישור, בנסיבות מיוחדות, להאריך את ההתליה לתקופות נוספות שלא יעלו סך הכול על שלושה חודשים נוספים, ורשאי הוא לקבוע תנאים לסיום ההתליה.

98. (א) התעורר חשד שהמזון אינו עומד בדרישות חקיקת המזון כאמור בסעיף 96(4), רשאי נותן האישור, לאחר שנתן לבעל האישור הזדמנות לטעון את טענותיו, להתלות או להגביל את האישור המוקדם לייבוא עד לבירור החשד האמור אם הדבר דרוש עקב חשש לבריאות הציבור או בטיחותו.

(ב) התליה או הגבלה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעלו על תקופה של חודש ימים או עד בירור החשד, לפי המוקדם, ואולם נותן האישור רשאי, בנסיבות מיוחדות, להאריך את ההתליה בתקופות נוספות שלא יעלו על חודש אחד נוסף.

99. היה לנותן האישור יסוד סביר להניח כי מתקיימת לגבי בעל האישור המוקדם עילה מהעילות האמורות בסעיפים 96 או 100, וסבר כי קיים צורך דחוף להתלות את האישור לשם מניעת סכנה חמורה לבריאות הציבור, רשאי הוא להתלות את האישור לאלתר, ובלבד שייתן לבעל האישור הזדמנות לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר ההתליה, ולא יאוחר מ־14 ימים ממועד ההתליה.

100. הודעה על החלטת נותן האישור לפי סעיפים 96, 100 או 99, תימסר בכתב לבעל האישור המוקדם לייבוא הנוגע בדבר, בהודעה מנומקת.

ד ב ר י ה ס ב ר

וזאת לאחר שנתן לבעל האישור לטעון את טענותיו בעניין. עוד מוצע לקבוע כי תקופת ההתליה תהיה חודש ימים לכל היותר או עד לבירור החשד, אולם נותן האישור רשאי להאריך את ההתליה בתקופות נוספות שלא יעלו על חודש אחד נוסף.

סעיף 99 במקרים חמורים ביותר, שבהם קיים צורך דחוף להתלות אישור לשם מניעת סכנה חמורה לבריאות הציבור, מוצע לקבוע כי נותן האישור רשאי להתלות באופן מיידי, ובלבד שייתן לבעל האישור הזדמנות לטעון את טענותיו בתוך 14 ימים לכל היותר.

סעיף 100 מוצע לקבוע כי החלטה שמגבילה את האישור המוקדם לייבוא תימסר בכתב לבעל האישור ותהיה מנומקת. זאת, בדומה לקביעה באשר להחלטת נותן רישיון יצרן. הוראה זו נועדה לתת אפשרות לבעל האישור להשיג על ההחלטה.

לעיל, מוצע לקבוע כי במקרים המתאימים לכך, רשאי נותן הרישיון לתת הזדמנות לבעל רישיון הייצור לתקן את ההפרות שהתגלו בתוך זמן ועל פי תנאים שיקבע, לפני מתן החלטה בעניין.

סעיף 97 בדומה לרישיון ייצור, מוצע לקבוע כי תקופת התליית אישור מוקדם לייבוא המרבית תהיה שלושה חודשים, כאשר נותן האישור רשאי להאריך תקופה זו בתקופות נוספות שלא יעלו בסך הכל על שלושה חודשים נוספים, וכן רשאי הוא לקבוע תנאים שאם יקיים אותם בעל האישור, תסתיים ההתליה.

סעיף 98 כדי להבטיח פיקוח נאות על מוצרי מזון רגישים, מוצע לקבוע כי אם התעורר חשד שהמזון אינו עומד בדרישות חקיקת המזון, באופן המקים חשש לבריאות הציבור או לבטיחותו, רשאי נותן האישור להתלות או להגביל את האישור המוקדם לייבוא עד לבירור החשד,

מתן אישור מוקדם לייבוא לאחר ביטול 101. בוטל אישור מוקדם לייבוא מטעמים שפורטו בסעיף 96, לא תידון בקשתו של בעל האישור שבוטל למתן אישור מוקדם לייבוא לאחר הביטול, אלא לאחר שעברה תקופה של 12 חודשים מיום הביטול; ואולם, נותן האישור רשאי לקצר תקופה זו, לפי בקשת בעל האישור, מנימוקים שיירשמו.

תת-סימן ד': אישור קבלת הצהרה ליבוא מזון רגיל

הגשת הצהרה בדבר יבוא מזון רגיל 102. יבואן רשום אשר יש בכוונתו לייבא מזון רגיל מסוים יגיש הצהרה לפי הוראות תת-סימן יבוא מזון רגיל זה, בנוסח שבתוספת השנייה.

הנפקת אישור על קבלת הצהרה 103. לשם הנפקתו של אישור קבלת הצהרה לצורך ייבוא מזון רגיל כאמור בסעיף 109 יגיש יבואן רשום הצהרה, באמצעות אתר האינטרנט, בהתאם למפורט בסעיף 105.

סירוב להנפיק אישור קבלת הצהרה 104. אישור קבלת הצהרה לא יונפק למזון שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון.

פרטי ההצהרה 105. ההצהרה תכלול את הפרטים האלה:

- (1) שם היבואן, מענו ומספר תעודת היבואן הרשום;
- (2) שם המזון הרגיל שבכוונתו לייבא בעברית ובאנגלית, ושמו המסחרי, ככל שקיים, כפי שמופיע על תווית המזון כשהוא נמכר במדינה שממנה יובא המזון;
- (3) ייעוד המזון, משקל יחידת מזון ותיאור אריות המזון; בפסקה זו, "ייעוד" – לאחת או יותר ממטרות אלה: לייצור מזון על ידי יצרן מזון, לשיווק קמעונאי, סיוטנאי או אחר, כגון שיווק למטבח מוסדי או גוף דומה;
- (4) שם יצרן המזון הרגיל המיובא, לרבות מדינת הייצור וכתובתו המלאה של אתר ייצור המזון במדינה האמורה וכאשר מיובא המזון האמור באמצעות ספק – גם שם הספק, לרבות ארץ הספק.
- (5) האם יש בידיו אחד לפחות מהמסמכים האמורים בסעיף 131(א) אם לא.

שפת ההוראות למילוי ההצהרה 106. ההוראות למילוי ההצהרה יהיו בשפות עברית, ערבית, אנגלית ורוסית.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 104 מוצע לקבוע את העיקרון הכללי שלפיו לא יינתן אישור קבלת הצהרה למזון כלשהו אם הוא לא עומד בתנאי חקיקת המזון, כהגדרתה בפרק.

סעיף 105 הואיל והצהרת היבואן היא המקור העיקרי למידע אודות המזון המיובא, ועל בסיס מידע זה ניתן אישור קבלת הצהרה המתיר את ייבוא המזון, יש לקבוע בפרק מהם הפרטים החייבים להיכלל בהצהרה. לפיכך, מוצע לקבוע כי ההצהרה תכלול את שם היבואן ופרטיו המלאים, שם היצרן ופרטיו המלאים, פרטי הזיהוי של המזון לרבות ייעודו – ייצור, שיווק ויעד השיווק וכן אחד מהמסמכים המפורטים בסעיף 131(א), המעידים על כל שהמזון שיוצר עבר פיקוח במדינת הייצור על ידי גורמים מוסמכים וניתנו לו אישורים מתאימים לכך.

סעיף 106 כדי להקל על ציבור היבואנים, ולפשט את תהליך הייבוא, מוצע לקבוע כי ההוראות למילוי ההצהרה יופיעו על גבי טופס ההצהרה בארבע שפות.

סעיף 101 בדומה לקבוע לגבי רישיון יצרן, מוצע לקבוע כי אם בוטל אישור מוקדם לייבוא כאמור בסעיף 96, שהמכנה המשותף לעילות המנויות בו הוא התנהלות לא תקינה של בעל האישור, לא תידון בקשה חדשה שהגיש בעל האישור שאישורו בוטל, אלא כעבור 12 חודשים מיום הביטול, כאשר נותן האישור רשאי לקצר תקופה זו בהחלטה מנומקת לפי בקשת בעל האישור.

סעיף 102 מוצע לשנות את שיטת פיקוח על הייבוא מזון רגיל, כך שהיא תתבסס על הצהרת היבואן, בדומה למדינות מפותחות אחרות, ובכך תקל על יבואנים לייבא מזון רגיל לארץ בהשוואה להיום שהיבואן נדרש להגיש בקשה לרישום בנוגע למזון שברצונו לייבא.

סעיף 103 לשם קבלת אישור הצהרה, יגיש יבואן את ההצהרה באמצעות אתר האינטרנט, שתכלול את כל הפרטים הרלוונטיים המסייעים לזיהוי ולעקוב אחר המזון המיובא ומקורותיו.

107. (א) להצהרה תצורף התחייבות של היבואן, בנוסח שבתוספת השלישית. צירוף מסמכים להצהרה

(ב) המגיש יצרף לבקשה לאישור קבלת הצהרה פרטים, מסמכים ומידע שקבע השר לפי סעיף 148(2);

108. עם מסירת ההצהרה, תשולם, כתנאי למסירתה, אגרה בסכום של 481 שקלים חדשים אשר יעודכן פעם בשנה לפי מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

109. מסר יבואן רשום הצהרה לפי סעיף 102, ושילם אגרה לפי סעיף 108, יקבל את אישור קבלת ההצהרה באופן מקוון. קבלת אישור הצהרה מקוון

110. (א) הצהרה לפי סעיף 102 תחול לגבי כל המשלוחים של המזון המסוים שבהצהרה, תחולת ההצהרה מיום מתן אישור קבלת ההצהרה ואילך.

(ב) בסעיף זה, "מזון מסוים" – ובלבד שלא השתנה אחד מאלה:

(1) פרט מהפרטים שמסר בהצהרה לפי סעיף 105;

(2) הרכב המזון מהמועד שבו הוגשה ההצהרה; לעניין זה, "הרכב המזון" – לפי מסמך חתום על ידי היצרן של המזון בדבר הרכב המזון; על אף האמור, בייבוא מזון שנארז מראש על ידי היצרן והמיועד לשיווק קמעונאי, ייקבע הרכב המזון לפי ההרכב המסומן על גבי התווית המקורית של המזון כפי שנמכר בחוץ לארץ. (ג) בהתקיים אחד מאלה, יגיש יבואן הצהרה חדשה לפי הוראות סעיף 105 –

(1) השתנה אחד מהפרטים כאמור בפסקאות (1) או (2) להגדרה "מזון מסוים";

(2) לא ייבא היבואן משלוח של המזון המסוים שבהצהרה במשך תקופה של שנתיים לפחות.

ת-תסימן ה': תעודת שחרור מזון מתחנת הסגר או מנמל

111. בת-תסימן זה, "תחנת הסגר" – לרבות נמל; הגדרות

ד ב ר י ה ס ב ר

תחול על כל משלוח של מזון זה, כל עוד לא השתנה פרט מהפרטים שמסר בהצהרתו או הרכב המזון המיובא. לעניין זה, מוצע לקבוע כי כאשר מדובר בייבוא מזון שנארז מראש על ידי היצרן והמיועד לשיווק קמעונאי, הרכב המזון יהיה כאמור בתווית המקורית של המזון כפי שנמכר בחוץ לארץ, או לפי מסמך חתום בידי היצרן.

עוד מוצע לקבוע, כי על היבואן להגיש הצהרה חדשה באחד משני מקרים – הראשון, במקרה של שינוי במזון כאמור לעיל. השני, באם לא ייבא את המזון שהצהיר לגביו במשך תקופה של שנתיים ימים. תקופת זמן משמעותית כזו בה המוצר כלל לא יובא מחייבת תיקוף מחדש של ההצהרה.

סעיף 111 כיום, שחרור מזון מתחנת ההסגר מתבצע לאחר בדיקת כל המסמכים הרלוונטיים וקבלת תוצאות בדיקות מעבדה במקרה הצורך, או הפקדת ערבות והתחייבות לאי שיווק המזון עד לקבלת ממצאי בדית מעבדה תקינים. אישור שחרור המזון מתחנת ההסגר מהווה תנאי מקדים שלאחריו רשאי המכס להמשיך את תהליך שחרור המזון מהנמל.

סעיף 107 בשל חשיבות נכונות ההצהרה כבסיס לפיקוח על המזון ולעקיבות אחריו, מוצע לקבוע, כי היבואן יתחייב, בנוסח קבוע בפרק, באשר לנכונות הפרטים שמסר בהצהרה. כמו כן, מוצע לקבוע כי מגיש הבקשה יצרף את כל הפרטים, המידע והמסמכים שקבע השר.

סעיפים כתנאי למסירת ההצהרה, מוצע לחייב את 108 ו-116 היבואן בתשלום אגרה על סך 481 ש"ח, כפי שמשולם כיום. כמו כן, מוצע לקבוע כי סכום אגרה זהה ישולם גם בעד הגשת בקשה לקבלת תעודת שחרור למזון רגיל או לקבלת תעודת שחרור למזון רגיש שאינו מוצר בשר.

סעיף 109 כיום, משך הטיפול בהנפקת תעודת רישום ייבוא למוצר מזון רגיל הוא עד כעשרה ימי עבודה. כחלק מייעול הליך הייבוא, ומעבר לשיטת עבודה מקוונת, מוצע לקבוע כי אם מסר יבואן את הצהרתו ושילם אגרה כנדרש, הוא יקבל אישור שהצהרתו התקבלה באופן מקוון.

סעיף 110 הליך נוסף שמטרתו להקל על הליך הייבוא הוא הארכת התחולה של הצהרת היבואן. לפיכך, מוצע לקבוע כי הצהרת היבואן באשר למזון המסוים

- תעודת שחרור מזון מתחנת הסגר או מנמל 112. לא יוציא יבואן משלוח מזון מתחנת הסגר אלא אם כן קיבל תעודת שחרור לאותו משלוח מזון מאת שירות ההסגר.
- סירוב לתת תעודת שחרור למזון שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון 113. תעודת שחרור לא תינתן למזון שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון.
- בקשה לקבלת תעודת שחרור 114. בסמוך להגעת משלוח מזון לישראל, ולא מוקדם מיום העבודה הקודם ליום שבו הגיע משלוח המזון לישראל, יגיש יבואן רשום בקשה מקוונת דרך אתר האינטרנט לקבלת תעודת שחרור, ובבקשה יצוין, בין השאר, כי –
- (1) לגבי מזון רגיש – יש בידיו אישור מוקדם לייבוא שקיבל לעניין אותו מזון קודם הגשת הבקשה;
 - (2) לגבי מזון רגיל – יש בידיו אישור קבלת הצהרה שקיבל לעניין אותו מזון קודם הגשת הבקשה.
115. (א) בקשה לקבלת תעודת שחרור למזון רגיל תכלול את הפרטים האלה:
- (1) פרטי תעודת היבואן הרשום, מגיש הבקשה;
 - (2) פרטי משלוח המזון, ובכלל זה פרטי חשבון המשלוח, נמל ההגעה וכלי התחבורה שבו יגיע המשלוח;
 - (3) מספר אישור קבלת ההצהרה ופרטים בדבר המזון שבמשלוח;
 - (4) אישור כי המזון שבמשלוח נכלל בהצהרה שפרטיה נמסרו לפי פסקה (3) וכי האמור בהצהרה נכון לגבי המזון שבמשלוח במועד הגעת המשלוח.
- (ב) בקשה לקבלת תעודת שחרור למזון רגיש, תכלול את הפרטים האמורים בפסקאות (א)(1) ו-(2), וכן כל פרט נוסף שנקבע בתקנות לפי סעיף 148(8).
116. תעודת שחרור למשלוח מזון רגיל תינתן בדרך מקוונת בסמוך להגשת הבקשה ולא יאוחר מיום העבודה שלאחר יום קבלת הבקשה, למעט –
- (1) בתקופה שבה המערכת המקוונת אינה פעילה או תקינה, ובה תינתן התעודה בהקדם האפשרי;
 - (2) לגבי משלוח מזון הדורש בדיקה לפי סעיף 121.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיפים הבקשה לקבלת תעודת שחרור היא למעשה השלב האחרון שלפני שחרור המזון מהנמל טרם שיווקו בישראל, ומכאן שישנה חשיבות עליונה לנכונות הפרטים שבה, תוך הצלבת המידע עם המידע שכבר התקבל מהיבואן במסגרת הצהרתו. לפיכך, מוצע לקבוע כי במסגרת הבקשה ייכללו פרטי היבואן, פרטי המשלוח ומקורו, מספר אישור קבלת ההצהרה ווידוא כי הפרטים האמורים בהצהרה תואמים את המזון שבמשלוח וכן כל פרט נוסף שייקבע בתקנות.

סעיף 116 מוצע לקבוע כי תעודת השחרור למשלוח מזון רגיל תינתן בסמוך להגשת הבקשה ולא יאוחר מיום העבודה שלאחר קבלת הבקשה. מדובר בקיצור זמנים משמעותי לעומת המצב הקיים כיום.

ואולם, ייתכנו מקרים שבהם לא תתאפשר הנפקת תעודת השחרור. זאת, כאשר המערכת המקוונת אינה

כעת, כחלק משינוי שיטת הייבוא לישראל, שמטרתה ייעול ופישוט התהליך, באופן שהמזון ייכנס לשטח ישראל ללא עיכובים משמעותיים, מוצע לקבוע כי יבואן יהיה רשאי להוציא מזון מתחנת ההסגר לאחר קבלת תעודת שחרור, כמפורט להלן.

סעיף 112 מוצע להבהיר כי למרות פישוט התהליך הייבוא, אין הדבר בא על חשבון פיקוח ובקרה יעילים על המזון, ועל כן לא תינתן תעודת שחרור למזון שאינו עומד בדרישות חקיקת המזון.

סעיף 113 מוצע לקבוע כי לשם שחרור המזון, יגיש יבואן רשום בקשה מקוונת דרך אתר האינטרנט לקבלת תעודת שחרור. בקשה זו תוגש בסמוך למועד הגשת המזון לישראל, אך לא מוקדם מיום עבודה אחד לפני הגעתו לישראל. בבקשה יצוין היבואן, בין השאר, האם בידיו אישור מוקדם לייבוא או אישור קבלת הצהרה, בהתאם לסוג המזון המיובא.

117. (א) בעד הגשת בקשה לקבלת תעודת שחרור למזון רגיל תשולם אגרה בסכום של 481 אגרה בעד בקשה לקבלת תעודת שחרור שקלים חדשים.

(ב) בעד הגשת הבקשה לקבלת תעודת שחרור למזון רגיש שאינו מוצר בשר כהגדרתו בסימן ח', תשולם אגרה.

(ג) תעודת השחרור לא תינתן אלא אם כן היבואן שילם את האגרה לפי הוראות סעיף זה.

118. תעודת שחרור למוצר בשר כהגדרתו בסימן ח', לא תינתן אלא אם היבואן שילם את האגרה כאמור בסעיף 243 בעבור המשלוח.

119. (א) משלוח מזון ייבדק בידי מפקח בתחנת הסגר, כתנאי למתן תעודת שחרור, אם התקיים אחד מאלה:

בדיקת משלוח
מזון בתחנת הסגר
כתנאי למתן
תעודת שחרור

(1) המשלוח כולל מזון רגיש, כולו או חלקו;

(2) היבואן הצהיר בהצהרה לפי סעיף 102 כי אין בידיו מסמך מהמסמכים המפורטים בסעיף 131(א) או שלא מסר את כתובתו המלאה של אתר הייצור, לפי סעיף 105(4).

(3) בדיקה יזומה של בקשה לשחרור משלוח בהתאם לנוהל שיורה עליו מנהל שירות המזון, המבוסס, בין השאר, על ניהול סיכונים ועל נתונים שברשות משרד הבריאות לגבי היבואן, יצרן המזון, ארץ המוצא או המזון המסוים;

(4) בדיקה אקראית מתוך כלל המשלוחים, אשר לא תעלה על חמישה אחוזים מתוך כלל המשלוחים, בחישוב שנתי.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א)(3), במסגרת בדיקה יזומה שיסודה בניהול סיכונים, בנסיבות חריגות, ולצורך מניעת סיכונים לבריאות הציבור, רשאי מנהל שירות המזון להורות, בהודעה שיפרסם באתר האינטרנט, גם על ביצוע בדיקות מיוחדות לסוג מזון, לתקופה שיורה ואשר לא תעלה על שישה חודשים, כתנאי למתן תעודת שחרור; בסעיף זה, "בדיקה" – לפי סעיף 94 ותקנות שנקבעו לפי סעיף 148(6).

120. תעודת שחרור לא תינתן אם המפקח בתחנת ההסגר הורה על בדיקה לפי סעיף 119, ובדיקה כאמור טרם בוצעה.

עיינו במתן
תעודת שחרור
בשל הצורך לבצע
בדיקה במזון

ד ב ר י ה ס ב ר

כאשר אין מידע מספק בהצהרה שמסר היבואן, ואשר עליה למעשה מבוסס תהליך הייבוא. כמו כן, עשויה להתבצע בדיקה יזומה גם אם מדובר במזון רגיל שיש לגביו את כל המידע, בהתאם לנוהל שיורה המנהל בהתבסס, בין השאר, על ניהול סיכונים, או בדיקה אקראית מתוך כלל המשלוחים אשר לא תעלה על חמישה אחוזים מתוך כלל המשלוחים בחישוב שנתי.

סעיף 120 ככלל, ישוחרר משלוח המזון על בסיס הצהרת היבואן וקבלת האישורים המתאימים לכך. ואולם, מוצע לקבוע כי אם הורה המפקח על בדיקת משלוח מזון כאמור לעיל, לא ישוחרר המזון בטרם ביצע הבדיקה.

פעילה או תקינה, שאז תונפק התעודה בהקדם האפשרי, או כאשר המזון המיובא מועבר לבדיקת בתחנת הסגר בשל בדיקה יזומה בהתאם לנוהל שיורה המנהל המבוסס, בין השאר, על ניהול סיכונים או בשל הכללתו בבדיקה אקראית מתוך כלל המשלוחים.

סעיף 117 בדומה לאמור במוצרי מזון שאינם בשר, מוצע לקבוע כי תעודת שחרור למוצר בשר תינתן רק לאחר תשלום האגרה בעבור המשלוח.

סעיף 119 למרות שינוי שיטת הפיקוח על המזון, שעיקרה מעבר לפיקוח בדרכי השיווק במקום בשער הכניסה לישראל, ישנם מקרים שבהם משלוח מזון ייבדק על ידי מפקח בתחנת ההסגר לשם הבטחת תקינות המזון ובטיחותו. זאת, כאשר מדובר במשלוח המכיל מזון רגיש,

121. ראה מנהל שירות המזון, מי שהוא הסמיכו לכך או מפקח בתחנת ההסגר כי הוגשה בקשה לקבלת תעודת שחרור לגבי מזון הנמצא בתחנת הסגר אשר התעורר לגביו חשש כי מדובר במזון האסור לייבוא, יודיע על כך לגובה מכס כהגדרתו בפקודת המכס, מיד עם היוודע לו על כך, בלא דיחוי, ורשאי, במקרים חריגים, לעכב את הטיפול בבקשה עד לאישור גובה המכס כי האחראי על החיקוק הנוגע לעניין הסכים לכך; לעניין זה, "אסור לייבוא" – אסור לייבוא מכוח חיקוק שלא לפי חקיקת המזון.

122. (א) בסעיף זה, "פגם מהותי" – פגם הכולל תנאי מהתנאים שבסעיפים 29 או 31. מתן אישורים למזון שנמצא בו פגם שאינו מהותי

(ב) "אישורים" – אישור מוקדם לייבוא, אישור קבלת הצהרה או תעודת שחרור;

(ג) אישורים לא יינתנו בהתקיים אחד מאלה, אלא אם כן התיר זאת מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו לכך, מנימוקים שיירשמו:

(1) משלוח המזון נפסל לייבוא או לייצוא בידי מדינה אחרת, מחמת פגם שאינו מהותי;

(2) התקבל מידע ממדינה אחרת או מארגון בין-לאומי בתחום המזון על מניעת שיווק המזון שבמשלוח מחמת פגם שאינו מהותי;

(ד) מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך רשאי שלא לתת אישורים אם התקבל מידע, שלא לפי סעיף קטן (ב)(2), על פגם שאינו מהותי במשלוח המזון או חשש לפגם כאמור.

(ה) החלטה לפי סעיף זה לא תינתן אלא לאחר שניתנה למבקש האישור הזדמנות לטעון את טענותיו.

123. (א) לגבי מזון רגיל – לעניין הוראות של התאמת הסימון והמסמכים למזון כאמור בסעיפים 40, 129 ו-130(ב) ו-(ג), רשאי יבואן להשלים את עמידתו בהוראות האמורות טרם הוצאת מזון רגיל מהמחסן הרשום בתעודת רישום היבואן, אלא אם כן נקבע אחרת בתעודת הרישום היבואן.

(ב) לגבי מזון רגיש – לעניין ההוראות של התאמת הסימון והמסמכים למזון כאמור בסעיף 40, רשאי יבואן להשלים עמידתו בהוראות האמורות, טרם הוצאת המזון מהמחסן הרשום בתעודת רישום היבואן, אם קיבל היתר לכך בתעודת רישום היבואן.

היתר למתן תעודת
שחרור בתנאי
שיושלמו דרישות
טרם יציאת המזון
מהמחסן

ד ב ר י ה ס ב ר

(להלן – פגם מהותי). ככלל, מוצע לקבוע כי גם כאשר קיים במזון פגם שאינו מהותי, וקיימת אינדיקציה לכך, כגון משלוח המזון נפסל לייבוא או ליצור על ידי מדינה אחרת, או שנתקבל ממדינה אחרת או מארגון בין-לאומי בתחום המזון כי שיווק המזון נמנע מחמת פגם כאמור, לא יינתנו אישורים לייבוא, אלא אם התיר זאת המנהל או מי שהסמיכו בהחלטה מנומקת. במקביל, מוצע לקבוע כי אם התקבל מידע על פגם מהותי או על חשש לפגם כזה שלא באחת הדרכים המוזכרות לעיל, רשאי המנהל או מי שהסמיכו שלא לתת אישורים לייבוא המזון. החלטות לפי סעיף זה יינתנו לאחר שניתנה הזדמנות למבקש האישור לטעון את טענותיו.

סעיף 123 לאחר קבלת תעודת השחרור מועבר משלוח המזון למחסן הרשום בתעודת היבואן, וזאת בטרם שיווקו הלאה. כדי להקל בתנאי שחרור המשלוח, ובמקביל להבטיח כי המשלוח לא יועבר לשיווק בטרם

סעיף 121 בתהליך שחרור משלוח המזון המגיע לישראל ישנה מעורבות גם של מינהל המכס המפקח על חוקיות הייבוא לישראל והייצוא ממנה. לפיכך, מוצע לקבוע כי אם ראה מנהל שירות המזון, מי שהסמיכו לכך או מפקח בתחנת ההסגר כי ישנו חשש שמזון שהגיע לתחנת ההסגר אסור לייבוא לישראל מכוח חקיקה אחרת שאינה חקיקת המזון, יודיע על כך ללא דיחוי לגובה המכס, שהוא הגורם האחראי על כך כאמור. בנוסף, רשאי הוא במקרים חריגים לעכב את הטיפול בבקשה לקבלת תעודת שחרור עד אשר יקבל אישור מגובה המכס שהייבוא מותר. הוראה זו מאפשרת פיקוח יעיל ו"סגירת מעגל" בין עובדי משרד הבריאות, שבאחריותם הפיקוח על המזון לפי חקיקת המזון לבין עובדי המכס המפקחים על חוקיות ייבואן.

סעיף 122 סעיפים 29 ו-30 לפרק המוצע קובעים כי אין לייצר, לייבא או לשווק מזון פסול או מזון שבו ליקוי העלול לגרום לפגיעה בתקינות המזון ובטיחותו

(ג) אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מחובתו של היבואן לעמוד בדרישות סימון שאינן לפי חקיקת המזון.

124. על אף האמור בסעיפים 122(ב) ו-122(ג) רשאי מנהל שירות המזון, או מי שהוא הסמיכו, לתת אישורים אלה במקרים המפורטים לצדם:

סמכויות מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו לתת תעודת שחרור למזון שאינו עומד בדרישות מסוימות

(1) לתת אישור בתעודת השחרור לשווק משלוח מזון על אף שאינו עומד בדרישות חקיקת המזון לעניין סימון או אריזה, כאשר מדובר בטעויות כתיב או דפוס או הפרות שהן בגדר זוטות דבריים, אשר אינן נוגעות לתכונות מהותיות של המוצר או זיהויו וזיהוי יצרן המזון, ואשר אין בהן כדי לסכן את בריאות הציבור או ליצור הטעיה משמעותית של הצרכן או חשש להטעיה כאמור, ובתיקון יש כדי להשית נטל משמעותי על היבואן, ורשאי מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לקבוע תנאים באישור כאמור;

(2) לתת אישורים בתעודת שחרור למשלוח שהמזון בו אינו עומד בדרישות חקיקת המזון לעניין סימון, אריזה, שמירת מסמכים או תוצאות בדיקת מעבדה, ובלבד שיקבע תנאים באישור לשם קיום הדרישות האמורות בטרם שחרור מהמחסן שצוין בתעודת היבואן הרשום ורשאי הוא לדרוש מתן ערובה לעמידה בהן, בהתאם לסעיף 61(ד)(1);

(3) לתת תעודת שחרור למשלוח מזון שיוצא והוחזר שלא מטעמים של בריאות הציבור, כאמור בסעיף 83(4) ורשאי הוא לקבוע תנאים בתעודה.

125. לא ניתנה תעודת שחרור למזון מכיוון שלא עמד בהוראות סעיף 122(ב) ו-122(ג), יחולו הוראות אלה:

סמכויות מפקח בתחנת הסגר ביחס למזון שנמצא בו פגם

(1) כאשר מצא מפקח שהפגם במזון ניתן לתיקון – רשאי הוא, באישור מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו, להורות ליבואן על הדרך לתקן את הפגם שנפל במזון בטרם שחרורו או לאחר השחרור, במחסן היבואן, בהתאם לתנאים שיקבע; תוקן הפגם במזון בהתאם להוראות כאמור, ידווח על כך היבואן למפקח, והמפקח יהיה רשאי לתת תעודת שחרור אם מצא כי לאחר התיקון, המזון עומד בתנאים למתן תעודת שחרור;

ד ב ר י ה ס ב ר

שירות המזון יהיה רשאי להתיר שחרור למחסן היבואן בלבד במקרים האמורים לעיל או לעניין שמירת מסמכים או תוצאות מעבדה, ובתנאי שיקבע תנאים לשם קיום הדרישות שטרם הושלמו, וכן רשאי הוא לדרוש ערובה לקיומן. מקרה נוסף שבו רשאי מנהל שירות המזון לתת תעודת שחרור הוא כאשר מדובר במזון שיוצא אך הוחזר לישראל שלא מטעמים של בריאות הציבור, שכן במקרה כזה לא נשקפת כל סכנה מהמזון.

סעיף 125 ייתכנו מקרים שבהם המזון לא יעמוד בדרישות הפרק עקב פגם שנפל בו. במקרים אלה, מוצע לאבחן בן שני מקרים – כאשר מדובר בפגם הניתן לתיקון, רשאי המפקח, באישור מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו, להורות ליבואן לתקן את הפגם לפני שחרורו או אף במחסן היבואן, ותעודת השחרור תינתן רק לאחר תיקון הפגם נמצא שהמזון עומד בתנאים למתן תעודת שחרור. לעומת זאת, כאשר מדובר בפגם שאינו ניתן לתיקון, אין להתיר את שחרורו ושיווקו בישראל, ולפיכך יורשה המפקח להתיר החזרה של המשלוח בחזרה לנמל המוצא שלו או ליעד אחר, לפי בחירת היבואן ובתנאים שיוורה המפקח. כאשר המזון פסול או יש בו ליקוי העלול לגרום לפגיעה בתקינות המזון ובטיחותו, יורה המפקח על השמדתו.

עמידתו בכלל הוראות חקיקת המזון, מוצע לקבוע כי ניתן להתיר ליבואן להשלים את עמידתו בהוראות הסימון, וכן החזקת תוצאות בדיקה המעידות על עמידת המזון בדרישות חקיקת המזון והוראות המנהל או, במקרה שלא מדובר בשיווק קמעונאי, מפרט מהספק המתאר את המזון, טרם הוצאת המזון מהמחסן שלו ולאחר שחרורו. כאשר מדובר במזון רגיש, שלגבין נדרש פיקוח הדוק יותר, רשאי היבואן לעשות להשלים את ההוראות האמורות במחסן הרשום, רק אם קיבל היתר לכך בתעודת היבואן שלו.

סעיף 124 כדי להקל על היבואן בשחרור המזון שייבא, מוצע לקבוע כי תינתן תעודת שחרור למזון שייבא, גם אם אינו עומד בדרישות מסוימות, כאשר המשותף להן הוא שמדובר באי-עמידה בדרישות חקיקת המזון שאין בה כדי לסכן את בריאות הציבור או להטעותו באופן משמעותי. כך, יאושר ליבואן לשווק משלוח מזון, כאשר הפרת דרישות הסימון או האריזה במשלוח היא בשל טעויות כתיב או דפוס או כל הפרה אחרת שאינן נוגעות לזיהוי המוצר או לתכונותיו המהותיות, ושתיקונן ישית נטל משמעותי על היבואן. כדי שלא להתיר את ההפרה לחלוטין, רשאי מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו, לקבוע תנאים באישור שייתן. כמו כן, מוצע לקבוע כי מנהל

(2) כאשר מצא מפקח שהפגם במזון אינו ניתן לתיקון, רשאי הוא להתיר להחזיר את המשלוח לנמל המוצא או לשולחו ליעד אחר מחוץ לישראל, לפי בחירת היבואן, בהתאם לתנאים שיוורה עליהם, אלא אם כן נדרש להשמיד את המזון עקב קיומן של הנסיבות כאמור בסעיפים 29 ו-31.

תת-סימן ו': שמירת מסמכים בידי יבואן

שמירת מסמכים
ליבואן מזון רגיל 126. יבואן של מזון רגיל ישמור את המסמכים והפרטים המפורטים בתת-סימן זה, הנוגעים לכל משלוח מזון רגיל מסוים שניתנה לגביו תעודת שחרור, למשך תקופה שלא תפחת משנה ממועד תום חיי המדף של המזון, או, בהעדר סימון של מועד כאמור, שנה מהמועד שבו העביר היבואן את המזון לאחר, בהתאם לתאריך תעודת המשלוח של המזון.

שמירת מסמכים
ליבואן מזון רגיש 127. (א) יבואן של מזון רגיש ישמור את המסמכים שנקבעו לפי סעיף 148(4) ואת המסמכים והפרטים המפורטים לפי תת-סימן זה, הנוגעים לכל אצוות מזון רגיש שייבא למשך תקופה כאמור בסעיף 126.

שמירת תווית
שסומנה על גבי המזון 128. יבואן של מזון ארוז מראש, המיועד לשיווק קמעונאי, ישמור את התוויות האלה שסומנו על גבי המזון:

(1) את התווית המקורית של היצרן כפי שסומנה על גבי המזון לצורך שיווק מחוץ לארץ;

(2) את התווית בעברית אשר סומנה על גבי המזון לצורך שיווק בישראל, אלא אם כן המזון יובא כאשר הוא מסומן על ידי היצרן בתווית מקורית בשפה העברית;

שמירת תיעוד של אריזה 129. (א) יבואן מזון ישמור צילום או סריקה לדוגמה של אריזת המזון כפי שהיא משוקת בחוץ לארץ, וכן כפי שתשווק בארץ לפי דרישות חקיקת המזון.

(ב) בעבור מזון ארוז מראש על ידי היצרן באריזת פח אשר נקבעה חובה לסמנו בקוד בתקנות לפי סעיף 27, ישמור היבואן, נוסף על המסמכים המפורטים בסעיפים 128(1), 130(א) ו-130(ב), מסמך המפרט את פענוח הקוד.

ד ב ר י ה ס ב ר

שם היצרן או היבואן, ארץ הייצור, תכולה, רכיבים, תאריך ייצור ועוד. לפיכך, מוצע לקבוע כי יבואן של מזון ארוז מראש כאמור, ישמור הן את התווית המקורית של היצרן בחו"ל והן את התווית בשפה העברית, כך שלמעשה כלל המידע הרלוונטי על המזון יהיה ברשותו לשם עקיבות ופיקוח יעילים.

סעיף 129 בהתאם לחובת שמירת התווית של מוצר המזון, מוצע לקבוע כי היבואן יחויב בשמירת צילום או סריקה של אריזת המזון, שכן במקרים רבים ישנם על האריזה פרטים נוספים הנודעים למזון אשר אינם מצוינים בתווית.

כמו כן, כיום צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון קוד של מזון ארוז מראש), התשמ"ד-1984, קובע כי מזון הארוז בקופסאות פח יסומן בקוד, הנסתר מהעין, שבו יופיעו שם היצרן, שם המוצר ותאריך הייצור או סימן המזהה את כלל היחידות שיוצרו על ידי היצרן בתהליך ייצור אחד. לפיכך, מוצע לחייב את היבואן לשמור אצלו את המסמך שמפרט את פענוח הקוד האמור.

סעיף 126 בסעיפים הבאים תוסדר חובת היבואן לשמור על המסמכים הנוגעים לכל משלוח מזון שייבא, וזאת לשם הבטחת פיקוח, בקרה ועקיבות יעילים על המזון. התקופה הנדרשת לשמירת המסמכים היא שנה אחת, לכל הפחות, ממועד תום חיי המדף של המזון, ובהיעדר סימון זה, שנה מהמועד שבו העביר היבואן את המזון לאחר, על פי הנקוב בתעודת המשלוח.

סעיף 127 כאשר מדובר בייבוא מזון רגיש, מוצע להחיל הסדר של פיקוח מוגבר. לפיכך, מוצע לקבוע כי יבואן של מזון רגיש ישמור את המסמכים הרלוונטיים למזון, הנוגעים לכל אצוות מזון רגיש שייבא, ולתקופה האמורה בסעיף הקודם, לכל הפחות.

סעיף 128 כיום, ת"י 1145 לסימון מזון ארוז מראש הוא תקן רשמי אשר קובע את כללי סימון המזון שעל יצרן, יבואן ומשווק לעמוד בדרישותיו. תקן זה קובע דרישות לסימון מזון ארוז מראש המיועד למכירה קמעונית, למעט פירות וירקות לא מעובדים. בתקן מובא מידע בסיסי שיש לציין על גבי כל מוצר מזון ארוז מראש: שם המזון,

130. (א) יבואן מזון ישמור את תוצאות בדיקה המעידות על עמידת המזון בדרישות החלות עליו לפי חקיקת המזון ולפי הוראות שנתן מנהל שירות המזון לפי דין; תוצאות בדיקה לפי פסקה זו יהיו ביחס לכל אחת מאצוות המזון שבמשלוח, ויכול שיהיו מאת יצרן המזון, מעבדה בישראל או מעבדה שאושרה או הוכרה על ידי אחד הגופים כאמור בסעיפים 68(א) ו-78(ב)(2).

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) יבואן אשר יש לו קשר עם יצרן המזון, בין אם באופן ישיר או דרך ספק אשר יש לו קשר ישיר עם יצרן המזון, רשאי להחזיק במסמכים לפי פסקאות (1) ו-(2) שלהלן, במקום בתוצאות בדיקות לפי סעיף קטן (א) –

(1) מסמך חתום על ידי היצרן של המזון בדבר הרכב המזון, ואולם לעניין מזון המיוצר בהרכב ייעודי, המיוחד לצורך מכירה בישראל – יתייחס המסמך האמור להרכב הייעודי, ויכלול אישור של היצרן שהמזון מיוצר במיוחד לצורך יצוא לישראל;

(2) מסמך חתום על ידי היצרן בו מוצהר כי האצוות שבמשלוח עומדות במפרט של המזון שבמשלוח, כמשמעותו בסעיף קטן (ג), או תוצאות בדיקה בעבור לפחות אחת מן האצוות במשלוח.

(ג) על אף האמור בפסקאות (א) ו-(ב), רשאי יבואן להחזיק בעבור מזון שאינו מיועד לשיווק קמעונאי, ובכלל זה חומרי גלם, מפרט (Specification) מהספק ביחס למזון שבמשלוח, במקום תוצאות בדיקות המעבדה; בסעיף קטן זה, "מפרט" – מסמך המתאר, לפחות, את תכונות האיכות והבטיחות של המזון והרכבו הכול בהתאם לדרישות לפי חקיקת המזון החלות על המזון בעניינים אלה ובהעדרן לפי הוראות מנהל שירות המזון אם נקבעו מכוח סמכותו לפי סעיף 134.

131. (א) יבואן מזון ישמור אחד מבין מסמכים אלה הנוגע ליצרן המזון:
(1) אישור שייצור המזון מפוקח על ידי גורם המוסמך לכך במדינת הייצור, שניתן מאותו גורם מוסמך;

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצהר כי כל האצוות שבמשלוח עומדות במפרט האמור, או תוצאות בדיקה של אצווה אחת לפחות ממשלוח המזון.

בנוסף, ישנם מקרים שבהם ניתן להסתפק בהחזקת מסמכים אחרים, שדי בהם כדי להבטיח פיקוח ועקיבות. כך למשל, כאשר מדובר בייבוא מזון שאינו מיועד לשיווק קמעונאי, רכבות חומרי גלם, ניתן להסתפק בהחזקת "מפרט" – מסמך המתאר, לפחות, את תכונות האיכות והבטיחות של המזון והרכבו, הכל בהתאם לדרישות לפי חקיקת המזון, וזאת במקום בדיקות מעבדה.

סעיף 131 מוצע לקבוע כי מלבד שמירת מסמכים הנוגעים ישירות לעצם המזון המיובא, ישמור היבואן גם מסמכים בנוגע לזהות היצרן ולתהליך הייצור של המזון. כך, תהיה חובה על היבואן לשמור מסמך כלשהו המעיד כי הליך ייצור המזון מפוקח על ידי גורם מוסמך במדינת הייצור, מסמך המעיד כי המזון ניתן למכירה חופשית באותה המדינה, מסמך המעיד כי המזון שבמשלוח בטוח לצריכת אדם או אישור בדבר ייצור המזון בתנאי ייצור נאותים.

כדי לאפשר פיקוח ובדיקה יעילים על בסיס המסמכים האמורים, מוצע לחייב את היבואן לשמור על תרגום

סעיף 130 כדי להבטיח פיקוח יעיל ועקיבות אחר המזון בדרכי השיווק, נדרשים יבואנים, יצרנים ומשווקי מזון לשמור ברשותם מסמכים שונים הנוגעים למזון. מטרת סעיף זה לקבוע מדרג באשר לשמירת המסמכים אצל יבואן, תוך שמירה על העקרונות האמורים וקלה על היבואנים, ככל הניתן. חלק מהמסמכים שאותם חייב יבואן מזון לשמור הם בדיקות מעבדה המעידות על עמידת המזון בדרישות חקיקת המזון, ביחס לכל אצוות מזון. בדיקות אלה יכול שיינתנו על ידי היצרן ישירות, מעבדה בישראל או מעבדה במחוז לישראל שהוכרה לשם כך על ידי אחד מהגופים הקבועים בתוספת השנייה לפקד המוצע.

כדי להקל על יבואנים ולפטור אותם מהצורך בבדיקות מעבדה, ובמקביל להבטיח פיקוח ועקיבות יעילים אחר המזון, מוצע לקבוע כי ככל שיש ליבואן קשר ישיר עם היצרן, ישירות או דרך ספק, יהיה רשאי הוא להחזיק מסמך חתום על ידי היצרן בדבר הרכב המזון רגיל, ואם מדובר במזון בעל הרכב ייעודי שיוצר במיוחד לשם מכירתו בישראל, יינתן אישור מהיצרן על כך. עוד מוצע לקבוע, כי יבואן יידרש לשמור מסמך חתום על ידי היצרן ובו

- (2) אישור מאת גורם המוסמך לתת אישור במדינת הייצור, שעניינו אישור לסחר חופשי במזון באותה מדינה (free sale certificate);
- (3) תעודת בריאות מאת גורם המוסמך לתת אישור כאמור במדינת הייצור (health certificate);
- (4) אישור כאמור בפסקאות (2) או (3) אף אם שמו אחר ובלבד שמשמעותו דומה והוא ניתן מאת גורם מוסמך כאמור;
- (5) אישור כאמור בסעיף 78 המעיד שהמזון יוצר בתנאי ייצור נאותים במדינת הייצור.

(ב) אם מסמך כאמור בסעיף קטן (א) אינו כתוב בשפה האנגלית או העברית, ישמור היבואן גם תרגום של המסמך לאחת משפות אלה, אולם מפקח רשאי לדרוש תרגום נוסף של מסמך, ככל שראה כי נדרש תרגום כאמור לצורך השלמת ביקורת שערך; על אף האמור, אם שמר היבואן תווית מקורית לפי סעיף 128(1), יהיה חייב הוא גם לשמור תרגום נוסף של התווית האמורה.

132. יבואן מזון ישמור את רשימת העוסקים במזון שאליהם העביר ישירות את המזון.

שמירת רשימת העוסקים במזון שאליהם הועבר המזון ישירות

133. בלי לגרוע מחובות השמירה של מסמכים אחרים כאמור בתת-סימן זה, ישמור יבואן מזון גם מסמכים אלה:

שמירת מסמכי משלוח

(ג) חשבון ספק;

(ד) רשומות;

(ה) שטר מסירה – כמשמעותו בסעיף 18 לפקודת המכס;

(ו) אישור קבלת הצהרה של מזון רגיל או אישור מוקדם של מזון רגיש, לפי העניין;

(ז) תעודת שחרור.

134. יבואן ישמור מסמכים נוספים אשר קבע השר לפי סעיף 148(4) או שמנהל שירות המזון נתן לגביהם הוראה ליבואן, ככל שלא קבע השר מסמכים נוספים לעניין סוג המזון המיובא, כאשר הם נדרשים לצורך הוכחת עמידת המזון ואריזתו בדרישות חקיקת המזון.

שמירת מסמכים נוספים

תת-סימן ז': רישום יבואנים

135. (א) מנהל שירות המזון ימנה, מבין עובדי שירות המזון, רשם של יבואני מזון (להלן – הרשם).

רישום יבואנים

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 133 מסמכים נוספים שאותם מוצע לחייב יבואן לשמור נוגעים לפרטים הטכניים של המשלוח, כגון חשבון ספק, רשומות ושטר מסירה, וכן אישור קבלת הצהרה או אישור מוקדם לייבוא ותעודת שחרור. מסמכים אלה משלימים למעשה את התמונה המלאה המאפשרת פיקוח ועקיבות מקסימליים אחר המזון.

סעיף 135 מוצע לקבוע כי יתנהל מרשם יבואנים באופן מסודר, שבו יהיו רשומים כל היבואנים שקיבלו תעודת יבואן רשום. המרשם ינוהל על ידי עובד שירות המזון שימנה המנהל.

שלהם, ככל שאינם בשפה העברית או האנגלית. עם זאת, מוצע לקבוע כי אם היבואן בחר לשמור תווית מקורית לפי סעיף 128(1), יהיה חייב הוא גם לשמור תרגום נוסף של התווית האמורה.

סעיף 132 כיום, אין חובה בחוק המוטלת על יבואן לשמור את רשימת העוסקים במזון שלהם הוא מעביר ישירות את המזון כדי להבטיח עקיבות אחר המזון גם לאחר ייבואו, מוצע לחייב את היבואן לשמור את רשימת העוסקים במזון שאליהם העביר ישירות את המזון.

(ב) הרשם ינהל מרשם, שבו ירשום יבואני מזון שקיבלו תעודת יבואן רשום לפי סעיף 140 (להלן – מרשם היבואנים).

עמידה בהוראות
אחסון מזון כתנאי
סף לרישום
במרשם היבואנים

136. רשם לא ירשום מבקש במרשם היבואנים, אלא אם כן מתקיים בו אחד מאלה לעניין אחסון המזון שאותו הוא מבקש לייבא:

(1) המבקש הוא בעל אחד מרישיונות אלה, לפחות:

(א) רישיון עסק לאחסנת מזון לפי חוק רישוי עסקים וברשותו מחסן המתאים לסוג המזון שהוא מבקש לייבא (להלן – מחסן מורשה) ואם הוא מבקש לאחסן מזון בקירור או בהקפאה – הוא גם בעל רישיון אחסנה לפי פרק זה;

(ב) רישיון ייצור לפי פרק זה שבו היתר לאחסנה לפי פסקה (6) להגדרת "ייצור", וברשותו מחסן המתאים לסוג המזון שהוא מבקש לייבא;

(2) המבקש הציג התקשרות עם בעל מחסן מורשה לאחסון מוצרי המזון שאותם הוא מבקש לייבא, שבידיו לפחות אחד מהרישיונות הנדרשים כאמור בפסקה (1);

(3) המבקש קיבל אישור של לשכת הבריאות המחוזית שבתחומה נמצא המחסן, על העדר התנגדותה לאחסון מוצרי המזון שאותם הוא מבקש לייבא, במחסן שלבעליו אין רישיון אחסנה או רישיון ייצור שבו היתר לאחסנה לפי פסקה (6) להגדרת "ייצור".

בקשה לרישום
יבואן

137. (א) המבקש להירשם במרשם היבואנים יגיש בקשה כאמור בסעיף קטן (ב), לרשם בצירוף המסמכים והפרטים המפורטים בסעיף זה, ובצירוף הצהרה בנוסח שבתוספת הרביעית (להלן – הצהרת יבואן).

(ב) הבקשה תכלול את כל אלה:

(1) שמו המלא של המבקש, כתובתו, דרכי ההתקשרות עמו, ובכלל זה כתובת הדואר האלקטרוני שלו;

(2) העתק תעודת הזהויות שלו ותעודת עוסק מורשה שלו, אם הוא יחיד;

(3) העתק תעודת ההתאגדות שלו לפי הדין בישראל, אם הוא תאגיד;

(4) כתובת ופרטי המחסן שבו יאוחסן המזון לפי סעיף 136, בצירוף העתק רישיון העסק של המחסן או העתק רישיון האחסנה של בעל המחסן או העתק רישיון ייצור שבו היתר לאחסנה או העתק של התקשרות עם בעל מחסן או עם בעל רישיון כאמור, והכול לפי הוראות סעיף 136.

בקשה לרישום
יבואן המייבא
לשטחי האזור

138. (א) על אף האמור בסעיף 136 ובפסקה (3) בו, יבואן שביקש לייבא מזון לשטחי האזור בלבד, פטור מהוראת סעיף 136(3), ויצרף לבקשתו התחייבות על יבוא לשטחי האזור בלבד ובתעודת היבואן הרשום שלו יקבע איסור על שיווק מזון בישראל.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 137 מוצע לקבוע כי בבקשה לרישום במרשם היבואנים, יכלול היבואן את כלל הפרטים הרלוונטיים: פרטיו, ואם הוא תאגיד – תעודת ההתאגדות שלו בישראל, דרכי ההתקשרות עימו וכן פרטי המחסן שבו הוא עתיד לאחסן את המזון המיובא. בשל חשיבות פרטים אלה, מוצע לקבוע כי היבואן יחתום על הצהרה בנוסח הקבוע בתוספת הרביעית.

סעיף 138 מוצע לקבוע כי יבואן שמבקש לייבא מזון לאזור בלבד יהיה פטור מדרישות לעניין מחסן לפי סעיף 136, שכן המחסן יהיה באזור. זאת, כל עוד צירף לבקשתו התחייבות על כך שייבא רק לשטחי האזור, והוא

סעיף 136 מוצע לקבוע תנאי סף לרישום במרשם היבואנים, שלפיו יידרש היבואן להוכיח שבידיו היכולת לאחסן את המזון שהוא מייבא בתנאים המתאימים לסוג המזון. אין חובה כי המחסן יהיה בבעלות היבואן, ויכול שהוא יתקשר עם בעל מחסן מורשה, או שיקבל אישור מלשכת הבריאות המחוזית לאחסן את המזון במחסן שלבעליו אין רישיון אחסנה או רישיון ייצור הכולל היתר לאחסנה. לשם כך, יידרש היבואן להחזיק ברישיון, אישור מלשכת הבריאות המחוזית כאמור או הסכם התקשרות עם בעל מחסן מורשה.

(ב) יבואן כאמור בסעיף קטן (א) יידרש, כתנאי למתן תעודת שחרור, להציג אישור על העברת משלוח המזון הקודם שלו, לשטח האזור, ככל שקיים משלוח מזון קודם כאמור.
(ג) יבואן רשום לפי סעיף זה לא יוכל להירשם כיבואן רשום בשטח שאינו בשטחי האזור.

139. הרשם רשאי לדרוש מסמכים או פרטים נוספים לצורך בחינת עמידתה של הבקשה בתנאים שנקבעו לפי תת־סימן זה. דרישת מידע נוסף לבחינת בקשת הרישום

140. הרשם ייתן תעודת יבואן רשום למבקש לאחר שמצא כי – מתן תעודת יבואן רשום

(1) המבקש עומד בתנאים שנקבעו לפי תת־סימן זה לעניין יבוא מזון למחסני מזון מסוגים ובתנאים המפורטים בבקשה;

(1) המבקש, ואם הוא תאגיד – נושא משרה בתאגיד, לא הורשע בעבירה או לא הוגש נגדו כתב אישום בעבירה, שלדעת המנהל, מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להחזיק ברישיון מטעמים של שמירה על בריאות הציבור.

141. (א) על אף הוראת סעיף 46, הרשם רשאי לקבוע בתעודת יבואן רשום, היתר להדביק במחסן תווית על גבי מזון מיובא ארוז מראש, אם ליבואן יש מחסן העומד בתנאים הנדרשים לביצוע הדבקה כאמור או שהיבואן התקשר עם בעל רישיון אחסנה הכולל היתר סימון ברישיון האחסנה בהתאם לסעיף 181. מתן היתר בתעודה היבואן הרשום, להדבקת תווית במחסן

(ב) נקבע בתעודת היבואן היתר כאמור בסעיף קטן (א), לא יידרש בעל התעודה לרישיון יצרן.

142. (א) על אף הוראות סעיפים 175 ו־178 הרשם רשאי לקבוע בתעודת יבואן רשום, היתר להובלה בטמפרטורה מבוקרת וכן לאחסנה בטמפרטורה מבוקרת של מזון הטעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת כאמור. היתר ליבואן רשום, להובלה ולאחסנה בטמפרטורה מבוקרת

(ב) נקבע בתעודת היבואן היתר כאמור בסעיף קטן (א), לא יידרש בעל התעודה לרישיון הובלה או רישיון אחסנה, לפי העניין.

143. (א) הרשם רשאי לקבוע תנאים בתעודת היבואן הרשום, ורשאי לשנות את התנאים, להוסיף עליהם או לגרוע מהם, לאחר שנתן הזדמנות לבעל התעודה להשמיע את טענותיו. קביעת תנאים בתעודת היבואן הרשום

ד ב ר י ה ס ב ר

ליבואן היתר להדביק על סוג מזון זה תווית, אם ברשותו מחסן מתאים או אם התקשר עם בעל רישיון אחסנה הכולל היתר סימון. ככל שניתן ההיתר האמור ליבואן, הוא יהיה פטור מהחזקת רישיון יצרן.

סעיף 142 פרק זה מסדיר בין השאר, גם את נושא הובלת המזון ואחסנתו בטמפרטורה מבוקרת, ומחייב בקבלת רישיון ייעודי לשם כך. כדי למנוע כפל רישיונות מיותר, מוצע לקבוע הרשם מוסמך לתת היתר ליבואן רשום להוביל ולאחסן מזון בטמפרטורה מבוקרת, וככל שניתן היתר זה, יהיה היבואן פטור מקבלת רישיון הובלה או אחסנה.

סעיף 143 מוצע לקבוע, כי הרשם, כגורם המקצועי האחראי על הנפקת תעודות יבואן רשום, רשאי לקבוע תנאים, לשנותם, להוסיף עליהם או לגרוע מהם, אך רק לאחר שנתן לבעל התעודה להשמיע טענותיו. כמו

לא יוכל להירשם כיבואן רשום בשטח שאינו בשטחי האזור. כמו כן, כדי לפקח על המזון שהוא מייבא ולוודא כי הוא אכן מועבר במלואו לאזור, לא תינתן לו תעודת שחרור אלא אם יציג אישור כי משלוח קודם שהוא ייבא אכן הועבר בפועל לשטח האזור.

סעיף 139 מוצע לקבוע כי בסמכות הרשם לדרוש מסמכים נוספים הדרושים לבחינת עמידת הבקשה לרישום במרשם היבואנים בתנאים לפי תת־סימן זה.

סעיף 140 כתנאי למתן תעודת יבואן רשום, יבדוק הרשם את עמידת המבקש בתנאים לעניין ייבוא מזון, וכן שהמבקש, ואם הוא תאגיד – נושא משרה בו, לא עבר עבירה שבשללה אין הוא ראוי להחזיק ברישיון מטעמים של שמירה על בריאות הציבור.

סעיף 141 לעתים, מיובא משלוח מזון ארוז מראש לישראל כאשר הוא ללא תווית מתאימה. מוצע לתת

(ב) הרשם רשאי להורות כי הוראות מקצועיות שהורה עליהן מנהל שירות המזון, הנדרשות לסוג מזון מסוים, בין השאר בשים לב להסדרים המקובלים במדינות מפותחות בתחום המזון, ייראו כתנאים בתעודה של היבואן המייבא את אותו סוג מזון מסוים.

144. חל שינוי בפרט מן המסמכים, הטפסים או המידע שמסר היבואן לפי סעיף 137 ידווח היבואן לרשם על השינוי בכתב, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ־14 ימי עבודה.

145. תוקפה של תעודת יבואן יהיה שנתיים, ואולם בחידוש התעודה רשאי הרשם לתת את התעודה לתקופה של שלוש, ארבע או חמש שנים בסך הכול, בשים לב, בין השאר, לסוג המזון המיובא, להיקף הייבוא, לשאלה אם הוא מייבא מזון שנדרש לגביו אישור ייצור נאות, למערכות בקרת האיכות שהוא מפעיל, לתקופה שבה התעודה נמצאת בידי ולהקפדתו על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון במהלך תקופה זו.

146. החלטת הרשם לסרב לרשום אדם במרשם היבואנים תהיה מנומקת.

סירוב לרשום
במרשם היבואנים

147. (א) מנהל שירות המזון רשאי להגביל את הרישום ולהתלותו עד לקיום תנאים שיורה עליהם או לתקופה שלא תעלה על שנה, לפי המוקדם מביניהם, או לבטלו, בהתקיים אחד מאלה:

- (1) התקיימו אחת או יותר מהנסיבות בסעיף 96, בשינויים המחויבים;
 - (2) הופר אחד מאלה: התחייבות שנתן היבואן לפי סעיף 107(א), אישור לפי סעיף 115(א)4 או הצהרה לפי סעיף 137(א);
 - (3) מצא מנהל שירות המזון כי נשקפת סכנה חמורה לבריאות הציבור.
- (ב) על החלטת מנהל שירות המזון לפי סעיף 147 יחולו הוראות סעיפים 99, 100 ו־101 בשינויים המחויבים.

תִּסְמִין ח': תקנות בעניין יבוא מזון

148. השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה, רשאי להתקין תקנות בנושאים אלה הנוגעים ליבוא מזון:

הסמכה להתקין
תקנות בעניין
יבוא מזון

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 146 בהתאם למקובל בדיון המינהלי, החלטת רשם שעניינה סירוב לרשום אדם במרשם היבואנים תהיה מנומקת.

סעיף 147 חרף קביעת הסדרים המקלים על יבואנים, עקרון השמירה על בריאות הציבור גובר עליהם. לפיכך, מוצע להסמיך גם את המנהל, כגורם המקצועי הבכיר האמון על הפיקוח על ייבוא המזון לישראל, להגביל רישום במרשם היבואנים, לבטלו או להתלותו עד לקיום תנאים מסוימים או לתקופה של עד שנה, לפי המוקדם מביניהם. זאת, כאשר התקיימו נסיבות כאמור בסעיפים 96, 107, 137 שעניינן התנהלות לא תקינה של היבואן, הופרה התחייבות שנתן היבואן לפי התוספת השישית, הצהרה שהצהיר או אישור שהאמור בה נכון, או כאשר מצא מנהל שנשקפת סכנה חמורה לבריאות הציבור.

סעיף 148 מוצע להסמיך את שר הבריאות, בהתייעצות עם שר הכלכלה הממונה על ענייני ייבוא, להתקין תקנות לעניין ייבוא מזון.

כן, היבואן הרשום יהיה כפוף להוראות מקצועיות של מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו (למה לא לכתוב רשם) לעניין סוג מזון מסוים, כך שהוראות אלה ייראו כתנאים בתעודה שעל היבואן לעמוד בהם. כדי שהוראות אלה יעמדו בסטנדרט ראוי, מוצע כי הן ייקבעו, בין השאר, בשים לב להסדרים מקובלים במדינות מפותחות.

סעיף 144 בדומה לקבוע לעניין רישיון ייצור, מוצע להטיל על יבואן רשום חובה לדווח על כל שינוי במסמכים שהגיש לרשם, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ־14 ימי עבודה. חובה זו נועדה להבטיח כי בכל זמן נתון יהיה תיעוד מדויק ונכון שיאפשר את המעקב הדרוש כאמור.

סעיף 145 בסעיף מוצע לקבוע כי תוקף התעודה יהיה לשנתיים, וניתן יהיה בעת חידושה להאריך את התקופה לתקופה של עד חמש שנים, במטרה להקל על יבואני המזון ולהסיר חסמים ביורוקרטיים מיותרים. הארכת תוקף התעודה תיעשה בשים לב לקריטריונים רלוונטיים, כגון סוג המזון המיובא, היקף הייבוא, מערכת בקרת האיכות שמפעיל היבואן, עמידתו בהוראות חקיקת המזון ועוד.

(1) תנאים נוספים לרישום במרשם היבואנים וכן תקנות הקובעות תנאים, במקרים מיוחדים ומנימוקים שפירט, לרישום יבואנים, מסוגים ובתנאים שנקבעו בתקנות, אף אם אינם עומדים בתנאי הרישום לפי סעיף 136, והכול לשם שמירה על בריאות ובטיחות הציבור;

(2) המסמכים והתנאים הנדרשים לשם קבלת תעודות או אישורים לפי סימן זה –

(א) המסמכים, הטפסים, ההצהרות והפרטים אשר נדרש לצרף לבקשה לרישום במרשם היבואנים, לאישור קבלת הצהרה או לקבלת תעודות או אישורים לפי סימן זה לרבות מהרשויות המוסמכות במדינה שממנה יובא המזון;

(ב) התנאים למתן התעודות או האישורים, וכן התנאים לביטול או לסירוב לתתם, נוסחם או דרכי נתינתם.

(ג) תקנות לפי פסקה זה יכול שיקבעו דרישות לגבי סוגי מזון מסוימים ומקומות ייצורם, לרבות לעניין ייצורם בתנאי ייצור נאותים, תנאי הובלתם ואחסונם, ובלבד שכל הבחנה בין מדינות תיעשה מטעמים של שמירה על בריאות הציבור;

(3) המסמכים והמידע שעל יבואן להגיש במצורף לבקשה לקבלת אישור מוקדם ליבוא מזון רגיש לפי סעיף 92(א)(2), המעידים על עמידת המזון הרגיש בדרישות חקיקת המזון והקשר ליצרן המזון, וכן את רשימת הטפסים שעליו למלא ולהגיש במצורף לבקשה;

(4) המסמכים או פרטי המסמכים, לרבות בדיקות, מפרטים ואישורים הנדרשים, בין השאר, לצורך עקיבות מזון או מתן תעודת שחרור, שיישמרו אצל היבואן הרשום, ודרכי שמירתם, משלב ייצור המזון בחוץ לארץ, דרך הובלתו ואחסנתו עד לשיווקו על ידי היבואן הרשום למשווקים שלהם מכר את המזון;

(5) נוסח ההצהרות הנדרשות לפי סימן זה;

(6) דרכי בדיקת משלוח מזון, ובכלל זה בדיקת מסמכים שהיבואן נדרש להחזיק לפי פרק זה, כתנאי למתן תעודת שחרור ותדירותו, בשים לב, בין השאר, לסוג המזון המיובא, להיקף הייבוא על ידי היבואן, לתקופה שבה הוא רשום כיבואן ולהקפדתו על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון במהלך תקופה זו;

(7) תנאים לייבוא סוגי מזון מסוימים ממדינות מסוימות וכן איסור על ייבוא סוגי מזון מסוימים ממדינות כאמור, ובלבד שכל הבחנה בין מדינות תיעשה מטעמים של שמירה על בריאות הציבור;

(8) הוראות לעניין בקשות לשחרור מזון ובכלל זה –

(א) הוראות מיוחדות לגבי בקשות לשחרור מזון מתחנת הסגר או מנמל, לרבות מזון שיוצא מישראל והוחזר אליה או שנפסל ליבוא במדינה אחרת או נפסל ליצוא מישראל;

(ב) דרכי הגשת בקשה לתעודת שחרור המזון מתחנת הסגר, הפרטים והמסמכים שיש לצרף לבקשה, התנאות בתנאים, לרבות לעניין שיווק המזון, דרכי הסירוב למתן האישור, וכן מתן ערבות בנקאית כבטוחה לקיום התנאים או להיתר לשחרור מתחנת הסגר לפי סעיפים 122 עד 124;

- (ג) תקנות לפי פסקה זו יכול שיקבעו הוראות שונות לסוגי מזון מסוימים ויכול שהשחרור יותנה בקיום תנאים מוקדמים שייעשו במחסן מורשה של היבואן, ובמתן ערבות בנקאית לקיום התנאים המוקדמים;
- (ד) תקנות לפי פסקה זו יכול שיקבעו דרישות שונות לגבי סוגי מזון מסוימים, מקומות ייצורם או מדינות ייצור מסוימות, ובלבד שכל הבחנה בין מדינות תיעשה מטעמים של שמירה על בריאות הציבור;
- (9) הוראות לעניין דיגום מזון בתהליך היבוא;
- (10) תנאים לעניין יבוא מזון ייעודי וסימונו;
- (11) הוראות לעניין חובת יבואן רשום למסור מידע על מזון מסוים ובכלל זה לקבל את המפרט של מזון מסוים וכן תוצאות בדיקה המתייחסות לאיכות ובטיחות ייצור מזון או מזון מסוים, תנאי הובלתם ואחסונם;
- (12) קביעת אגרות, באישור הוועדה, בעד שירותים אלה, וקביעה זו יכול שתחול על קבוצות מזון, וכן על מזון רגיש או רגיל, לפי העניין;
- (א) טיפול בבקשה לרישום יבואן או חידושו, ומתן תעודת יבואן רשום;
- (ב) טיפול בבקשה לאישור מוקדם לייבוא או חידושו, ומתן תעודת אישור מוקדם לייבוא;
- (ג) טיפול באישור קבלת הצהרה;
- (ד) טיפול בבקשה לתעודת שחרור ומתן תעודת שחרור.

סימן ה': הסדרת שיווק מזון

תת-סימן א': חובות משווק

149. משווק לא יעסוק במכירת מזון, אלא אם כן הוא מקיים את הוראות חקיקת המזון החלה על פעולת השיווק הנעשית על ידו, את הוראות פרק זה בכלל, ואת הוראות סימן זה בפרט.

150. לא ימכור משווק מזון אלא אם כן הוא אחד מאלה:

החוקה ברישיון
עסק ועמידה
בתנאים

- (1) אם נדרש רישיון עסק – הוא בעל רישיון עסק בתוקף ופועל בהתאם לתנאיו;
- (2) אם לא נדרש רישיון עסק – הוא בעל רישום תקף כתאגיד או כעוסק מורשה, ואם אינו בעל רישום כאמור – הוא חבר באגודה שיתופית חקלאית.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 149 מוצע לקבוע איסור על עיסוק במכירת מזון על ידי משווק שלא לפי הוראות חקיקת המזון הרלוונטית, הפרק המוצע והתקנות לפיו.

סעיף 150 מוצע לקבוע ששיווק מזון יעשה רק על ידי משווקים שיש לגביהם פיקוח מסוג כלשהו: מי שיש לו רישיון עסק בתוקף (בהתאם לתנאי הרישיון), או מי שרשום כעוסק מורשה או כתאגיד או שהוא חבר באגודה שיתופית חקלאית.

סימן ה': הסדרת שיווק מזון כללי

מוצע להסדיר את אחריותם של כל מי שעוסק במכירת מזון וחובותיו, כדי להבטיח כי מזון יגיע לציבור הרוכשים אותו, כשהוא יוצר או יובא בידי בעל רישיון יצרן או יבואן רשום, וכי המשווק מקיים את התקנות שהתקין השר לעניין החזקת מזון לסוגיו, הצגתו, שמירתו וכיוצא באלה.

אחד מחובותיו החשובים ביותר של משווק היא חובתו להסיר מדרכי השיווק מזון שאינו ראוי למאכל אדם או שנפסל למאכל אדם (RECALL). הוראות סימן זה חלות על כל עוסק במזון, ובכלל זה יצרן ויבואן כשהם מוכרי מזון.

- קבלת מזון מיצרן או מיבואן בעלי רישיון יצרן או תעודת יבואן
151. (א) משווק לא יקבל מזון מיצרן או מיבואן אלא אם כן היצרן או היבואן הוא בעל רישיון יצרן או בעל תעודת יבואן, לפי העניין, בתוקף.
- (ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), משווק שהוא יבואן רשום רשאי לקבל מזון מחוץ לישראל אף בלי שהוכח לו קיומם של רישיון או תעודה כאמור.
- (ג) על אף הוראת סעיף קטן (א), רשאי משווק לקבל מזון גם מיצרן או מיבואן שרישיונו או תעודתו כאמור נשללו, הותלו או שנדחתה בקשה לחדשם, אם בהחלטה בעניין הרישיון או התעודה כאמור, ניתן היתר למכירת מלאים שהצטברו טרם ההחלטה והמזון הוא חלק ממלאים אלה.
152. (א) משווק יאמת את תוקפם של רישיון היצרן או של תעודת היבואן כאמור בסעיף קטן (ג), במועדים אלה:

(1) במועד ההתקשרות הראשונה ביניהם;

(2) אחת לשנה ממועד ההתקשרות הראשונה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)(2), לא תחול על משווק החובה לאימות תוקף אחת לשנה ממועד ההתקשרות כאמור אם הוא נרשם באתר האינטרנט, באמצעות כתובת דואר האלקטרוני שלו, לשם קבלת עדכונים על שינויים בתוקפם של רישיונות ייצור או תעודות יבואן רשום, ובכלל זה עדכונים על החלטות לעניין היתר להמשך שיווק מלאים של יצרנים או יבואנים שרישיונם או תעודתם נשללו, הותלו או נדחתה בקשה לחדשם.

(ג) אימות תוקפם של רישיון או תעודה לפי סעיף קטן (א) ייעשה על ידי קבלת אישור משירות המזון, באחת מדרכים אלה:

- (1) אישור שהתקבל דרך אתר האינטרנט, לאחר שהמשווק הזין את מספר רישיון היצרן או את מספר תעודת היבואן הרשום, שבפרטי העוסק;
- (2) אישור שהתקבל בכתב, לאחר שהמשווק שלח לשירות המזון פנייה בדואר או באמצעות דואר אלקטרוני, הכוללת את מספר רישיון היצרן או את מספר תעודת היבואן הרשום, שבפרטי העוסק.

- קבלת מזון הפטור מהוכחת קיומם של רישיון ייצור או תעודת יבואן
153. (א) על אף הוראת סעיף 152, משווק שקיבל מזון פטור מיצרן או מיבואן, יחזיק העתק של אישור או תעודה תקפה אחרת מאת הרשות הממונה על סוג המזון הפטור, ובהעדר רשות כאמור, יחזיק הוכחה אחרת כי היצרן או היבואן, לפי העניין, הוא בעל רישיון עסק בתוקף או בעל רישום תקף כחברה או כעוסק מורשה, ואם אינו בעל רישום כאמור – הוא חבר באגודה שיתופית חקלאית.

ד ב ר י ה ס ב ר

ביניהם ואחת לשנה ממועד ההתקשרות. כדי להקל על הנטל שבחובה זו מוצע לקבוע כי הדרך לבדיקת קיומם של רישיונות ותעודות תקפים תהיה באמצעות אתר האינטרנט של משרד הבריאות או באמצעות פניה בדואר או בדואר אלקטרוני. בנוסף, משרד הבריאות יקיים שירות אינטרנטי לקבלת עדכונים אוטומטיים על שינויים בתוקפם של רישיונות ייצור ותעודות יבואן רשום והחלטות נוספות בנושא זה, ומשווק שירשם מראש לקבלת עדכונים אלה יהיה פטור מבדיקה חוזרת כל שנה.

סעיף 153 סוגים מסוימים של מזון פטורים מחובת קבלת רישיון ייצור או יבוא, כגון ירקות ופירות ושאר מוצרי מזון המגיעים לשווקים במצבם הגולמי. לגבי

סעיף 151 מוצע להטיל חובה על משווק המקבל מזון מיצרן או מיבואן, לוודא כי היצרן או היבואן הם בעלי רישיון יצרן או תעודת יבואן, לפי העניין. משווק שהוא עצמו יבואן רשום רשאי לקבל מזון מחו"ל, המיובא על ידו, בלי צורך בהוכחה כאמור. לצד זאת, מוצע לקבוע כי משווק יהיה רשאי לקבל מזון ממי שנקבע בעת שלילת או התליית רישיונו כי הוא רשאי למכור את המלאי הקיים בידו. במקרה כזה משווק יהיה רשאי לקבל מהם מזון מתוך אותו מלאי, גם ללא שיש בידם תעודה או רישיון בתוקף.

סעיף 152 מוצע לקבוע חובה על משווק לאמת את תוקף הרישיונות של יצרן או יבואן שהוא מקבל מהם את המזון בשני מועדים – מועד ההתקשרות הראשונה

(ב) בסעיף זה, "מזון פטור" – כל אחד מסוגי מזון אלה:

(1) מזון שייצורו פטור מחובת קבלת רישיון יצור;

(2) מזון שאינו תוצאה של פעולת יצור;

(3) מזון שייבואו פטור מחובת קבלת תעודת יבואן רשום.

154. משווק לא ימכור מזון אלא אם כן הוא מקיים את התנאים שסומנו על המזון בידי בעל רישיון היצרן או בעל תעודת היבואן הרשום, לפי העניין, לרבות התנאים לעניין תנאי אחסון והובלה.

155. משווק גדול לא ימכור מזון שאינו עומד בהוראות סימון לפי סעיף (ב)3(2) לעניין חובת סימון באזהרת חנק.

156. משווק לא ימכור מזון אלא אם כן הוא עומד בדרישות שקבע השר לפי תת-סימן ג'.

157. (א) המשווק ישמור את האישורים והמסמכים הנדרשים לפי סעיפים 160 ו-161, בהתאם להוראות סעיף 162.

(ב) משווק גדול יחזיק במקום העסק את המסמכים הנדרשים לפי סעיף קטן (א) ביחס למלאי הקיים בידיו באותה עת.

158. השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, רשאי לקבוע פטור או הקלה מהוראות תת-סימן זה, לרבות לסוגי משווקים, בשים לב לגודלם ולסוג המזון הנמכר על ידם.

תת-סימן ב': הסדרת עקיבות המזון על ידי עוסק

הגדרות

159. בתת-סימן זה –

"זיהוי מזון שהועבר" – בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 163(1);

"מזון פטור" – כהגדרתו בסעיף 153(ב);

"פרטי העוסק" – פרטים אלה:

(1) תעודת משלוח או תעודת משלוח וטרינרית כהגדרתה בסימן ח', לפי העניין;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 157 מוצע לקבוע כי משווק מזון חייב לשמור את האישורים שהוצגו בפניו לפי סעיפים 160 ו-161 אודות זהות מי שקיבל ממנו את המזון ואסמכתאות לכך שיש לו רישיון או תעודת תקפים, למשך תקופה של שנה לפחות מתום חיי המדף של המזון, או אם אין סימון של תום חיי המדף של אותו מזון – לתקופה של שנה ממועד שליחת המזון או קבלתו, לפי התאריך שבחשבונית העסקה.

סעיף 158 מוצע להסמיך את השר לפטור או להקל, בתקנות, על סוג משווקים ביחס לחלק מההוראות תת-סימן זה, וזאת בהתחשב בגודלם של המשווקים (היקף פעילותם) וסוגי המזון שהם מוכרים לציבור. השר יקבע הקלות כאלה בהתייעצות עם שר הכלכלה.

סעיף 159 בתת-סימן זה מוצע לקבוע הוראות לעניין הסדרת היכולת לעקוב אחר שרשרת הטיפול במזון מסוים והספקתו לצרכן, על ידי כלל העוסקים במזון. מוצע לקבוע בסעיף זה הגדרות לעניין זיהוי מזון שהועבר, ופרטי העוסק, ובכללם תעודת משלוח, חשבונית עסקה

מוצרים אלה מוצע להטיל חובה על משווק שקיבל מזון כאמור מיצרן או יבואן, להחזיק ולשמור העתק של אישור או תעודה מאת הרשות הממונה על אותו סוג של מזון פטור (כגון משרד החקלאות) או הוכחה אחרת על כך שהיצרן או היבואן הם בעצמם משווקים שמותר להם לשווק מזון לפי המבחנים שבסעיף 150.

סעיף 154 מוצע לאסור על משווק למכור מזון בניגוד לתנאים (כגון לעניין הובלה ואחסון) שסימן בעל רישיון היצרן או היבואן הרשום.

סעיף 155 מוצע לאסור על משווק גדול למכור מזון שאינו עומד בהוראות שיקבעו בתקנות, לעניין סימון דבר אזהרת חנק.

סעיף 156 מוצע לקבוע איסור על משווק מזון לחרוג מהוראות התקנות שיקבעו לפי תת-סימן ג' להלן (סעיף 164) ביחס לשיווק מזון.

(2) חשבונית עסקה – הכוללת, לגבי מזון שאינו מזון פטור, גם את הפרטים לעניין שם היצרן של המזון ומספר רישיון הייצור שלו או את שם היבואן של המזון ומספר תעודת היבואן הרשום שלו;

(3) לגבי מזון פטור – העתק של אחד מהמסמכים הנדרשים בסעיף 153(א).

160. (א) עוסק במזון המעביר מזון (בתת-סימן זה – מעביר מזון) לעוסק במזון אחר (בתת-סימן זה – מקבל מזון), לא יעביר לו מזון אלא אם כן קיבל ממקבל המזון פרטים אלה לגבי, ובלבד שתיעד פרטים אלה יחד עם פרטים המאפשרים את זיהוי המזון שהועבר:

הסדרת עקיבות המזון על ידי מעביר מזון

(1) שמו המלא;

(2) פרטי העוסק שלו;

(3) מען עסקו, ואם אין לעסקו של מקבל המזון מען קבוע – המקומות שבהם הוא עוסק.

(ב) מעביר מזון אשר העביר מזון לעוסק במזון אחר במסגרת שיווק קמעונאי, לא יהיה חייב לקבל ממנו את הפרטים כאמור בסעיף קטן (א);

(ג) מעביר מזון מחוץ לישראל במסגרת ייצוא, לא יהיה חייב לקבל מהגורם לו הועבר המזון פרטים כאמור בסעיף קטן (א).

161. (א) מקבל מזון, לא יקבל מזון ממעביר מזון, אלא אם כן קיבל ממעביר המזון פרטים אלה לגבי, ובלבד שתיעד פרטים אלה יחד עם פרטים המאפשרים את זיהוי המזון שהועבר:

הסדרת עקיבות המזון על ידי מקבל מזון

(1) שמו המלא;

(2) מען עסקו;

(3) פרטי העוסק שלו.

(ב) היה למקבל המזון יותר מאתר אחד שאליו מיועד המזון, חובה על מקבל המזון לתעד את האתרים שבהם נמצא המזון אותו קיבל, בהתאם לזיהוי המזון, ולעדכן ככל שחלו שינויים במיקומו.

162. התייעד הנדרש לפי תת-סימן זה יישמר אצל החייב בתייעוד למשך תקופה שלא תפחת משנה ממועד תום חיי המדף של המזון או, בהיעדר סימון של מועד כאמור, שנה ממועד שליחת משלוח המזון או קבלתו, לפי העניין, בהתאם לתאריך בחשבונית העסקה; על אף האמור, מיום התחילה של סעיף 253, אם ניתנה למשלוח של מוצרי בשר תעודת משלוח וטרינרית, יישמר התייעוד האמור לתקופה של חצי שנה בלבד.

תיעוד פרטיהם של מעביר מזון ומקבל מזון

ד ב ר י ה ס ב ר

המזון, עליו לתעד במפורט לאיזה אתר הועבר כל מזון, לפי זיהוי של המזון, ולעדכן את הרישום בהתאם לשינויים שחלו במיקום המזון.

סעיף 162 מוצע לקבוע כי התייעוד הנדרש לעניין העברות מזון בין עוסקים במזון ישמר אצל החייב בתייעוד לתקופה של שנה לפחות ממועד קבלת המשלוח, בהתאם למועד הנקוב בחשבונית העסקה. חריג לעניין זה יחול על מוצרי בשר שלגבי משלוחם ניתנה תעודת משלוח וטרינרית, שאז יש לשמור את התייעוד רק לחצי שנה. חריג זה ייכנס לתוקף ביום התחילה של סעיף 253.

סעיף 160 מוצע להטיל חובה על כל עוסק במזון המעביר מזון לעוסק אחר במזון (להוציא במסגרת שיווק קמעונאי, ולהוציא למטרת ייצוא), לקבל ממקבל המזון פרטים מלאים אודותיו ואודות פרטי העוסק שלו כפי שהוגדרו לעיל בסעיף 159. פרטים אלה יתועדו אצל מעביר המזון, וישמרו יחד עם פרטים אחרים שיאפשרו זיהוי המזון ומעקב אחריו.

סעיף 161 מוצע לקבוע הוראות דומות להוראות סעיפים 159-160 החלות על מעביר המזון – גם על מקבל המזון. אם למקבל המזון יש יותר מאתר אחד אליו מועבר

163. השר רשאי לקבוע, באישור הוועדה, ובשים לב לסוג העוסקים שעליהם יחולו ההוראות – תקנות לעניין עקיבות מזון

- (1) הוראות לעניין הפרטים הנדרשים לצורך זיהוי המזון לפי סעיף זה;
- (2) מסמכים נוספים או פרטי המסמכים, לרבות בדיקות, מפרטים ואישורים אותם יש לקבל ולשמור לצורך הבטחת העקיבות לפי תתיסימן זה;
- (3) הקלות בדרישות סעיפים 162 ו-163(1) ו-2, לפי סוגי עוסקים, בשים לב לגודלם ולסוג המזון המועבר ומתקבל על ידם.

תתיסימן ג': תקנות לעניין שיווק מזון

164. השר רשאי להתקין תקנות בנושאים אלה: תקנות לעניין שיווק מזון

- (1) התנאים לשיווק מזון – לרבות לעניין תנאי מכירה נאותים, ורשאי השר לקבוע תקנות כאמור לפי סוגי משווקים, בשים לב לגודלם ולסוג המזון הנמכר על ידם;
- (2) חובות משווק בעניין שיווק מזון – לרבות החובה לבדוק קיומן של דרישות מסוימות לסימון מזון, וכן הטלת חובת סימון לגבי מזון מסוים שקבע השר, ובכלל זה מזון שאינו ארוז מראש על ידי היצרן וחובת סימון במקום הממכר;
- (3) החזרה יזומה בידי משווק לפי סעיף 191;
- (4) סוג מזון רגיש מסוים – לרבות הקביעה כי בנסיבות מיוחדות ובהחלטה מנומקת בשים לב לסכנה לבריאות וביטחון הציבור, נדרשת הוכחה לגבי מילוי דרישות הדין החל לגבי ייצורו וכי אין לשווקו ללא הוכחה כאמור; קבע השר כאמור, יקבע את דרכי ההוכחה והמסמכים שנדרש לשמור לשם הוכחה כאמור, והוא רשאי לקבוע דרישות כאמור לפי סוגי משווקים;
- (5) סוג מזון רגיל מסוים – לרבות קביעה כי נדרשת הוכחה כאמור בפסקה (4) לתקופה שקבע, שלא תעלה על חצי שנה;
- (6) תנאים לעניין שיווק מזון ייעודי;
- (7) תנאים לעניין שיווק מזון המיועד לייצוא.

תתיסימן ד': חובות משווק מן האזור

הגדרות

165. בתתיסימן זה –

"מרשם המשווקים מן האזור" – כמשמעותו בסעיף 172;
"משווק מן האזור" – אדם העוסק בהבאת מזון מהאזור לישראל;

ד ב ר י ה ס ב ר

מסוימות; הוראות בעניין החזרה יזומה על ידי משווק של מזון שנפסל; הוראות מיוחדות ביחס לסוגים מסוימים של מזון רגיש או מזון רגיל, מידת ההקפדה על בדיקת אופן ייצורו של אותו מזון בטרם שיווק, ותקופת השמירה של תיעוד בדיקה שנערכה כאמור; תנאים לעניין שיווק מזון ייעודי ותנאים לעניין שיווק מזון המיועד לייצוא.

סעיף 165 מוצע לקבוע הוראות בעניין העברת מזון מהאזור לישראל; בהתאם לגישה שלפיה הפיקוח על מזון המובא לישראל הוא חלק בלתי נפרד ממערך הפיקוח על מזון המיוצר בישראל המתבצע בידי משרד הבריאות, מתחייב כי ההסדרים הנוהגים לעניין פיקוח על יבוא המזון לישראל יחולו גם על הבאת מזון

סעיף 163 מוצע להסמיך את השר לקבוע בתקנות הוראות מפורטות יותר לעניין סימונו של מזון לצרכי זיהוי שיאפשר עקיבות, מסמכים נוספים, בדיקות ואישורים שיש לקבל ולשמור, וכן הקלות למשווקים על הדרישות שבפרק ובתקנות בשים לב לגודל העוסקים ולסוגי המזון שהם מעבירים ומקבלים.

סעיף 164 בנוסף לאמור לעיל מוצע להסמיך את השר לקבוע בתקנות הוראות שונות הקשורות לתנאים לשיווק מזון ובכלל זה תנאי מכירה נאותים לפי סוג המשווקים וסוג המזון שהם מוכרים; חובות לסימון מזון על ידי המשווק לרבות ביחס למזון שאינו ארוז מראש וחובתו לוודא קיומו של סימון מתאים ביחס לדרישות

“משווק מן האזור רשום” – אדם בעל רישום תקף במרשם המשווקים מן האזור.

166. על הבאת מזון מהאזור לישראל וביחס למזון זה, יחולו הוראות סימן ב' והתקנות לפיו, וסימנים ד' ו-ה', התקנות לפי סעיפים 148 ו-164 וסימנים י' ו-א, בשינויים המחויבים, בשינויים המפורטים בתת-סימן זה ובשינויים נוספים שהשר רשאי לקבוע, בהתייעצות עם שר הכלכלה, והכל ככל הנדרש לשם שמירה על בריאות הציבור.

החלת הוראות על הבאת מזון מהאזור לישראל

167. (א) על אף האמור בסימנים ד' ו-ה' שהחולו על הבאה מן האזור כאמור בסעיף 166, בהוראות החלות על משווק מן האזור לפי סעיף זה –

החלת הוראות על משווק מן האזור

(1) רישום כמשווק מן האזור יבוא במקום רישום כיבואן רשום;

(2) אישור מיוחד לפי סעיף 169 יבוא במקום אישור מוקדם לייבוא לפי סעיף 92;

(3) הוא הציג אישור מן הרשות המוסמכת באזור בדבר הפיקוח הנדרש לפי סימן ה' על המזון, ככל שנדרש אישור כאמור;

(ב) סעיף 83 יוחל בשינויים אלה:

(1) בפסקה 3(ב) ייקרא לעניין סעיף זה, “ייצורו לשם ייצוא או לשם החזרתו לאזור”;

(2) בפסקה 4(4), ייקרא “החזרת משלוח מזון שיוצא או הועבר לאזור והוחזר שלא מטעמים של בריאות הציבור”.

(3) בלי לגרוע מהאמור בסעיף זה, רשאי השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, לקבוע הוראות נוספות אשר יחולו על משווק מן האזור, ככל הנדרש לשם השמירה על בריאות הציבור;

(ג) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על הבאת מזון כאמור שיוצר על ידי בעל רישיון ייצור או יובא על ידי יבואן רשום לפי פרק זה.

168. לא יביא אדם מזון מהאזור לשטח ישראל, אלא בהתקיים אלה:

הבאת מזון מהאזור לישראל

ד ב ר י ה ס ב ר

מהאזור במקום אישור מוקדם לייבוא, והצגת אישור מהרשות המוסמכת באזור בדבר הפיקוח הנדרש על העוסק, אם נדרש כזה – והכל אלא אם העוסק המביא מזון מן האזור הוא ממילא בעל רישיון יצרן או בעל תעודת יבואן רשום. עוד מוצע לקבוע כי הוראות מסוימות בפקודה המתייחסות ליצוא יחולו גם על הוצאה לאזור, אם המזון מוחזר לאזור ממנו הגיע, או מוחזר מהאזור שלא מטעמים של בריאות הציבור, כמקבילה להוראות סעיף 83 לפרק. כאמור מוצע להסמיך את השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, לקבוע שינויים נוספים והוראות נוספות שיחולו על משווק מן האזור, ככל שנדרש לשם שמירה על בריאות הציבור.

יוער כי הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על הבאת מזון כאמור שיוצר על ידי בעל רישיון ייצור או יובא על ידי יבואן רשום לפי פרק זה.

סעיף 168 מוצע לקבוע איסור על הבאת מזון מן האזור לשטח ישראל על ידי מי שאינו משווק מן האזור, שקיבל את המזון מאדם בעל היתר תקף להוצאת מזון מן הרשות המוסמכת באזור, ושהביא את המזון לישראל לפי התנאים שנקבעו בהיתר כאמור.

מהאזור ומשטחי המועצה הפלסטינית. זאת, לשם שמירה על בריאות הציבור ובשים לב גם לעקרון הכללי שלפיו מדינת ישראל והרשות הפלסטינית כלולות במעטפת מכס אחת, כפי שהדבר מעוגן בחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ”ה-1994. בהתאם לכך מוצע לקבוע כי על הבאה של מזון מהאזור ומשטחי המועצה הפלסטינית יחולו ההסדרים, הכללים, והוראות הדין הרלבנטיות הנוהגים לפי הפקודה. לענין זה מוצע להגדיר כי ינוהל מרשם של משווקים מן האזור ומשווק מן האזור יהיה רשום במרשם זה.

סעיף 166 מוצע לקבוע כי על הבאת מזון מהאזור ומשטחי המועצה הפלסטינית לישראל יחולו הוראות חלק מסימני הפקודה והתקנות שנקבעו לפיהם בשינויים המחויבים וכן בשינויים שיפורטו להלן ושיקבעו בתקנות שיתקין שר הבריאות בהתייעצות עם שר הכלכלה.

סעיף 167 עניינו פירוט חלק מהשינויים שיחולו ביחס להבאת מזון מהאזור ומשטחי המועצה הפלסטינית, והם: רישום נפרד של משווקים מן האזור במקום רישום כיבואן רשום, קבלת אישור מיוחד להבאה

(1) הוא משווק מן האזור רשום;

(2) הוא קיבל את המזון מאדם בעל היתר תקף להוצאת המזון מאת הרשות המוסמכת באזור;

(3) הוא הביא את המזון לישראל בהתאם לתנאים שנקבעו בהיתר האמור בפסקה (2).

169. משווק מן האזור לא יביא לשטח ישראל מזון רגיש אלא אם קיבל אישור מיוחד לכך מאת מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך, אשר יינתן לפי סעיף 92, בשינויים המחויבים, ובהתאם לתנאי האישור.

170. משווק מן האזור לא יביא מזון לשטח ישראל אלא אם סימון המוצר כולל את שם המשווק מן האזור, בהתאם להוראות החלות על יבואן לעניין סימון לפי חקיקת המזון, בשינויים מחויבים.

171. משווק מן האזור לא יביא מזון לשטח ישראל בניגוד לתקנות שקבע השר לפי סעיף 167(ב)(3).

172. רשם, שמונה לפי סעיף 135, ינהל מרשם, שבו ירשום מי שעוסק בהבאה של מזון מהאזור לישראל אשר התקיימו לגביו התנאים שבסעיף 173.

173. רשם לא ירשום מבקש במרשם המשווקים מן האזור, אלא אם מתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא הגיש בקשה בהתאם להוראות סעיף 137, למעט סעיף קטן (2)(ב) ו-(3);

(2) הוא תושב או אזרח ישראל או שהוא רשום כתאגיד לפי הדין בישראל;

(3) הוא הגיש הצהרה הכוללת את אלה:

(א) פרטים אודות יצרן המזון, לרבות עותק מתעודת הזיהוי של היצרן;

(ב) פרטים אודות מקום עסקו, לרבות רישיון או אישור שניתן למקום עסקו, ככל שנדרש רישיון או אישור כאמור.

סימן ו': הסדרת אחסנה והובלה של מזון

174. לא יוביל אדם מזון הטעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת ולא יאחסן אדם מזון הטעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת אלא אם כן הוא עומד בדרישות החלות עליו לפי חקיקת המזון ומתקיימות לגביי הוראות פרק זה בכלל והוראות סימן זה, בפרט.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 173 עניינו התנאים לרישום משווק מן האזור ובכלל זה עליו להיות תושב ישראל או אזרח ישראל או רשום כתאגיד לפי הדין בישראל, הגשת בקשה בדומה לבקשה לרישום יבואנים, בשינויים מתחייבים, והגשת הצהרה הכוללת פרטים אודותיו ואודות עסקו.

סימן ו': הסדרת אחסנה והובלה של מזון כללי

סעיף 174 מוצע לקבוע איסור על הובלה ואחסנה של מזון הטעון הובלה או אחסנה בטמפרטורה מבוקרת, שלא לפי הוראות חקיקת המזון הרלוונטיות והוראות סימן זה.

סעיף 169 מוצע לאסור הבאה מן האזור של מזון רגיש לשטח ישראל אלא באישור מיוחד של מנהל שירות המזון.

סעיף 170 מוצע לאסור הבאה מן האזור של מזון לשטח ישראל ללא סימון שם המשווק מן האזור לפי ההוראות החלות על יבואן לעניין סימון מכוח חקיקת המזון, בשינויים המתחייבים.

סעיף 171 מוצע לאסור על הבאה מן האזור של מזון לשטח ישראל בניגוד לתקנות שיימנו בתוספת השישית.

סעיף 172 מוצע לקבוע כאמור קיומו של רישום משווקים מן האזור אצל רשם יבואני המזון שימונה לפי סעיף 135.

- רישיון הובלה 175. נקבע בחקיקת המזון כי מזון טעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת, לא יוביל אדם מזון כאמור, אלא אם כן הוא בעל אחד מרישיונות אלה, לפחות, ובהתאם לתנאי הרישיון האמור:
- (1) רישיון הובלה לפי סימן זה;
 - (2) רישיון ייצור הכולל היתר להובלה כאמור לפי פסקה (6) להגדרה "ייצור";
 - (3) היתר להובלה בתעודת היבואן שלו לפי סעיף 142(א).
- בקשה לרישיון הובלה 176. (א) המבקש רישיון הובלה או חידוש רישיון כאמור יגיש בקשה בצירוף מסמכים, פרטים וטפסים, בהתאם לנדרש בתקנות לפי סעיף 183.
- (ב) בקשה כאמור בסעיף קטן (א) תוגש ללשכת הבריאות המחוזית, במחוז שבו הגיש המבקש את בקשתו לקבלת רישיון עסק; ואם יש לו רישיון עסק ביותר ממחוז אחד, רשאי להגיש את הבקשה בכל אחד מהמחוזות האמורים.
- החלת הוראות על רישיון הובלה ותוקפו 177. (א) על רישיון הובלה יחולו הוראות סעיפים 54 עד 66, בשינויים המחויבים;
- (ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), תוקף רישיון הובלה יהיה לחמש שנים.
- רישיון אחסנה 178. (א) נקבע בחקיקת המזון כי מזון טעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת, לא יאחסנו אדם בבית קירור אלא אם כן הוא בעל אחד מרישיונות אלה לפחות:
- (1) רישיון אחסנה לפי סימן זה;
 - (2) רישיון ייצור הכולל פעילות כאמור לפי פסקה (6) להגדרת "ייצור";
 - (3) היתר לאחסנה בתעודת היבואן שלו לפי סעיף 136(1)(ב).
- (ב) לא יאחסן אדם מזון הטעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת אלא בהתאם לתנאי הרישיונות האמורים בסעיף קטן (א), ובכלל זה בהתאם לסוג המזון שמבוקש לאחסן במחסן.
- בקשה לרישיון אחסנה 179. (א) המבקש רישיון אחסנה או חידוש רישיון כאמור יגיש בקשה בצירוף מסמכים, פרטים וטפסים, בהתאם לנדרש בתקנות לפי סעיף 183.
- (ב) בקשה כאמור בסעיף קטן (א) תוגש ללשכת הבריאות המחוזית, במחוז שבו הגיש המבקש את בקשתו לקבלת רישיון עסק; ואם יש לו רישיון עסק ביותר ממחוז אחד, רשאי להגיש את הבקשה בכל אחד מהמחוזות האמורים.

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 175 מוצע לקבוע כי הובלה בטמפרטורה מבוקרת טעונה קבלת רישיון הובלה, רישיון ייצור הכולל היתר להובלה, או היתר להובלה במסגרת תעודת יבואן רשום.
- סעיף 176 מוצע שבקשה לקבלת רישיון הובלה תוגש ללשכת הבריאות המחוזית במחוז שבו הגיש המבקש בקשה לקבלת רישיון עסק, ומוצע לקבוע כי הטפסים, הפרטים והמסמכים הנחוצים יפורטו בתקנות שיקבע השר.
- סעיף 177 מוצע לקבוע כי על רישיון הובלה יחולו אותם תנאים והוראות הקבועים בסעיפים 54 עד 66 בשינויים המחויבים, ואולם על אף הוראת סעיף 57 לעניין
- תוקף רישיון, מוצע לקבוע כי תוקף רישיון הובלה יהיה לחמש שנים.
- סעיף 178 מוצע לקבוע כי אחסנה בטמפרטורה מבוקרת טעונה קבלת רישיון אחסנה, רישיון ייצור הכולל היתר לאחסנה, או היתר לאחסנה במסגרת תעודת יבואן רשום. עוד מוצע כי ייאסר לאחסן מזון הטעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת, אלא בהתאם לתנאי הרישיון או ההיתר שקיבל ובהתאם לסוג המזון המאוחסן.
- סעיף 179 מוצע שבקשת רישיון אחסנה תוגש ללשכת הבריאות המחוזית במחוז שבו הגיש המבקש בקשה לקבלת רישיון עסק, ומוצע לקבוע כי הטפסים, הפרטים והמסמכים הנחוצים יפורטו בתקנות שיקבע השר.

180. על אף האמור בסעיף 178, לא יידרש רישיון אחסנה במקרים אלה:

(1) אחסנה בטמפרטורה מבוקרת על ידי משווק במקום המכירה לצרכן;

(2) אחסנה בטמפרטורה מבוקרת בבית אוכל שאינו נדרש לרישיון יצרן לפי סעיף 51.

היתר לסימון
ברישיון אחסנה

181. על אף הוראת סעיף 46, מנהל שירות המזון רשאי לקבוע ברישיון אחסנה היתר להדבקת תווית על גבי מזון מיובא ארוז מראש או פעולת סימון לפי סעיף 123.

החלת הוראות על
רישיון אחסנה

182. על רישיון אחסנה יחולו הוראות סעיפים 54 עד 66, בשינויים המחויבים.

תקנות לעניין
רישיון הובלה או
אחסנה

183. השר רשאי להתקין תקנות בנושאים אלה:

(1) בקשה לרישיון הובלה או אחסנה (בסעיף זה – רישיון) או חידוש, לרבות דרך הגשת בקשה כאמור, המסמכים שיש לצרף לבקשה ואופן הטיפול בה;

(2) קביעת תנאים למתן הרישיון ותנאים ברישיון, ויכול שקביעה כאמור תהיה בשים לב לסיווגם של רישיונות לפי קבוצות המזונות המאוחסנים או המובלים או לפי סוגי פעילות האחסנה וההובלה, לפי העניין.

(3) תנאים לעניין מחסנים שהאחסון בהם אינו דורש רישיון אחסנה, ובכלל זה לעניין הציוד הנדרש בהם ואופן החזקת המזון בהם.

סימן ז': הוראות כלליות לעניין יצרן, יבואן ומשווק

תת-סימן א': החזקת מזון בטמפרטורה מבוקרת

מזון שנקבעה
לו טמפרטורה
מבוקרת

184. נקבעה לגבי מזון מסוים טמפרטורה מבוקרת, יחולו לגביו הוראות אלה:

(1) יבואן, יצרן, משווק גדול, מוביל או מאחסן – יחזיק את המזון בהתאם לתנאים לפי קביעת היצרן, אלא אם נקבע אחרת בחקיקת המזון;

(2) משווק שאינו משווק גדול – יחזיק את המזון בתנאים בהתאם לקביעת היצרן, אלא אם הורה לו מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו אחרת בהוראה פרטנית;

ד ב ר י ה ס ב ר

סימן ז': הוראות כלליות לעניין יצרן, יבואן ומשווק

סעיף 184 קביעה כי יש לשמור מזון בטמפרטורה מבוקרת יכולה להיעשות בהוראה במסגרת חקיקת המזון או בקביעה של יצרן המזון, כאשר הוראה במסגרת חקיקת המזון גוברת על קביעה של היצרן. על כן, על עוסק במזון להכיר את הוראות חקיקת המזון בנוגע לשמירת מזון בטמפרטורה מבוקרת ביחס למזון שהוא עוסק בו, לצד היכרות עם קביעות היצרן. עם זאת, בשים לב לנטל שדרישה להיכרות כזו עם חקיקת המזון עשויה להטיל על עוסקים קטנים ובינוניים, הוחלט לקבוע הסדר המקל עימם. לכן, מוצע לקבוע כי משווק שאינו משווק גדול יהיה חייב להחזיק את המזון בהתאם לתנאים לפי קביעת היצרן, אלא אם קיבל הוראה אחרת ישירות מאת מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו, בהוראה פרטנית. בכך, מקל הפרק על משווקים קטנים ובינוניים ויוצר עבורם וודאות משפטית סבירה. לעומת זאת, משווק גדול מסוגל, ולפיכך נדרש, לבצע בדיקה רגולטורית לגבי כלל מוצרי המזון שהוא משווק, ולפעול לפי הוראות החקיקה, כאשר קביעות היצרן אינן תואמות אותן.

סעיף 180 מוצע לקבוע כי אחסנה בטמפרטורה מבוקרת על ידי משווק במקום המכירה לצרכן (כגון במכולת) או בבית אוכל שאינו נדרש לרישיון יצרן לפי הפרק, תהיה פטורה מקבלת רישיון אחסנה.

סעיף 181 מוצע להסמיך את מנהל שירות המזון לקבוע היתר, ברישיון אחסנה, להדבקת תווית על גבי מזון ארוז מראש.

סעיף 182 מוצע לקבוע כי על רישיון אחסנה יחולו אותם תנאים והוראות הקבועים בסעיפים 54 עד 66, בשינויים המחויבים.

סעיף 183 מוצע להסמיך את השר לקבוע בתקנות הוראות בעניין אופן הגשת הבקשות לקבלת או חידוש רישיונות הובלה ואחסנה, הטפסים והמסמכים שיש לצרף, אופן הטיפול בבקשה, וכן לקבוע תנאים למתן הרישיון ותנאים ברישיון גופו. מוצע שהשר יוכל לקבוע תנאים כאמור בהתאם לסוגי קבוצות המזון המובלים או המאוחסנים או לפי סוגי פעולות האחסנה או ההובלה.

- מזון שלא נקבעה לו סמפרטורה מבוקרת 185. (א) לא נקבעה בתקנות לפי חקיקת המזון הוראה על החזקת מזון מסוים בטמפרטורה מבוקרת, רשאי מנהל שירות המזון לקבוע לגבי הוראות להחזקה בטמפרטורה מבוקרת, לתקופה שלא תעלה על חודש, ובנסיבות מיוחדות לחודש נוסף.
- (ב) הוראה לפי סעיף זה תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט.
- (ג) עוסק במזון יחזיק מזון בהתאם להוראות מנהל שירות המזון לפי סעיף קטן (א).
186. השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ייצור מזון, אחסנתו, הובלתו או ייבואו בטמפרטורה מבוקרת, בהתאם לסוג המזון ולמאפייניו.
- הסמכה להתקין תקנות בעניין טמפרטורה מבוקרת

תת-סימן ב': ארגונים לחלוקת מזון

187. על אף האמור בפרק זה, תאגיד מזון פטור מרישיון יצרן, רישיון הובלה ורישיון אחסנה לפי פרק זה; לעניין זה –
- "תאגיד מזון" – תאגיד המספק ארוחות מזון לנזקקים או לבתי נזקקים, בלא תמורה או תמורת תשלום סמלי, ובלבד שמתקיימים בו כל אלה:
- (1) אם התאגיד מספק מזון תמורת תשלום סמלי – התאגיד אינו מסרב לספק ארוחת מזון לנזקק שאינו עומד בתשלום הסמלי;
 - (2) התאגיד פועל שלא למטרות רווח, והוא מאוגד ורשום כעמותה לפי חוק העמותות, התש"ס-1980⁵³, או שהוא הקדש ציבורי הרשום אצל רשם ההקדשות לפי חוק הנאמנות, התשל"ט-1979⁵⁴, או שהוא חברה לתועלת הציבור הרשומה אצל רשם ההקדשות לפי חוק החברות, התשנ"ט-1999⁵⁵, שהוכרו כמוסד ללא כוונת רווח לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976⁵⁶;
 - (3) אחת ממטרות התאגיד הרשומות בתקנון או במסמך היסוד שלו היא הספקת מזון לנזקקים והוא אינו עוסק במכירת מזון שאינה למטרה זו;
 - (4) התאגיד אינו פועל במסגרת גוף החייב בהספקת ארוחות מזון לסועדים או במסגרת גוף שהספקת ארוחות המזון נלווית לשירות אחר שהוא מספק לסועדים;
 - (5) התאגיד נרשם באתר האינטרנט כתאגיד מזון אשר מתקיימים בו תנאי סעיף זה, תוך פירוט כתובות המקומות שבהם הוא פועל נכון למועד הרישום, וציון אם המזון שמחולק או שמועבר הינו שלא בתמורה או בתמורה סמלית; לעניין זה, "תשלום סמלי" – תשלום שמבקש התאגיד בעבור ארוחת מזון או בעבור הספקת הארוחה לבית הנזקק, בסכום שקבע השר, ובהעדר קביעה על ידי השר – שאינו עולה על התשלום המרבי אשר ניתן לגבות כתנאי לקבלת תמיכה מהמדינה לפי סעיף 3א לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁵⁷, לעניין מבחני תמיכה בפעילות מסוג זה;

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 185 מוצע כי לגבי מזון שלא נקבעה לגביו בחקיקת המזון חובת שמירה בטמפרטורה מבוקרת, יהיה מנהל שירות המזון מוסמך לקבוע לגבי הוראה, שתפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט של שירות המזון, שתחייב שמירה בטמפרטורה מבוקרת לתקופה של עד חודש, ובנסיבות מיוחדות – לחודש נוסף.
- סעיף 186 מוצע להסמיק את השר לקבוע בתקנות הוראות לעניין ייצור מזון, אחסנתו, הובלתו או ייבואו בטמפרטורה מבוקרת, והכול בהתאם לסוג המזון ולמאפייניו.
- סעיף 187 במצב החוקי כיום, הצורך ברישיון יצרן לכל עוסק במזון מקשה על ארגוני צדקה וחסד

⁵³ ס"ח התש"ס, עמ' 210.

⁵⁴ ס"ח התשל"ט, עמ' 128.

⁵⁵ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

⁵⁶ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

⁵⁷ ס"ח התשמ"ח, עמ' 60.

188. פטור כאמור בסעיף 187 יהיה לשנתיים מיום התחילה של פרק זה או עד למועד התקנת תקנות לפי סעיף 189, לפי המוקדם, ורשאי השר להאריך את הפטור האמור, בצו, לתקופות שלא יעלו על שנתיים נוספות.
189. השר יקבע תקנות לעניין תחולת הוראות סימנים ג' עד ז' על עוסקים במזון כמשמעותם בסעיף 187.

התקנת תקנות
בעניין ארגונים
לחלוקת מזון

תת-סימן ג': מניעת סכנה לבריאות הציבור ממזון

190. (א) נוכח מנהל שירות המזון כי קיימת סכנה חמורה ומיידית לבריאות הציבור הנגרמת או העלולה להיגרם בשל מוצר מזון מסוים או בשל השימוש בו, רשאי הוא לתת הוראות אשר יחולו על כל עוסק במזון, לצורך מניעת הסכנה, ובכלל זה הוראות לעניין אופן הייצור, האריזה, ההובלה, האחסון והשיווק של המזון (בסעיף זה – הוראות המנהל), ובלבד שיפורסמו בכל אלה:
- (1) באתר האינטרנט, באופן בולט, ובמיקום שייועד להוראות המנהל, עם עיקרי הסיבות למתן ההוראה, ובשפות עברית, ערבית ובכל שפה נוספת שימצא המנהל כי נדרשת לאותו עניין;
 - (2) בשני עיתונים יומיים לפחות, בעלי תפוצה ארצית, אחד מהם בשפה הערבית; ברשומות.
 - (3) (ב) הוראות המנהל יינתנו לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ואולם רשאי מנהל שירות המזון להאריך לתקופות נוספות שלא יעלו במצטבר על שנה, אם נוכח שמשיכים להתקיים הטעמים המצדיקים את נתינתם.
 - (ג) הוראות המנהל ייכנסו לתוקף עם פרסומן ברשומות; על אף האמור, בנסיבות חריגות הנוגעות למיידיות הסכנה לבריאות הציבור וחומרתה, רשאי מנהל שירות המזון לקבוע בהוראות שיפורסמו באתר האינטרנט כי כניסתם לתוקף במועד הפרסום באתר כאמור, ובלבד שהפרסום ברשומות יבוצע בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מ־48 שעות ממועד הפרסום באתר האינטרנט.

הוראות המנהל
לעוסקים במזון
לשם מניעת סכנה
ממזון מסוים

ד ב ר י ה ס ב ר

משימוש במוצר מזון מסוים או בשל אותו מוצר מזון. הוראות כאמור יפורסמו ברשומות וכן יפורסמו באופן בולט באתר האינטרנט של שירות המזון, במיקום ייעודי למטרה זו, ויפורטו בהן עיקרי הנימוקים. הפרסום יהיה בשפה העברית ובשפה הערבית, ובכל שפה נוספת שימצא המנהל כי היא דרושה בנסיבות העניין. בנוסף, יפורסמו הוראות אלה בשני עיתונים יומיים בעלי תפוצה ארצית שאחד מהם בשפה הערבית.

עוד מוצע לקבוע כי הוראות שניתנו על ידי מנהל שירות המזון בדרך זו יעמדו בתוקף לזמן מוגבל, ככלל עד שישה חודשים, והוא יהיה רשאי להאריך את תוקפן לתקופות נוספות שבמצטבר לא יעלו על שנה אחת, אם נוכח כי ממשיכים להתקיים התנאים שהצדיקו את קביעתן.

עוד מוצע כי הוראות המנהל ייכנסו לתוקף עם פרסומן ברשומות, אלא אם כן קבע המנהל אחרת בהוראה, בנסיבות חריגות, ובלבד שהפרסום ברשומות יבוצע לא מאוחר מ־48 שעות ממועד הפרסום באתר האינטרנט.

לעשות שימוש במזון שנתרם לטובת נזקקים. מוצע לפטור ארגונים לחלוקת מזון לנזקקים מחובת קבלת רישיון יצרן, רישיון הובלה ורישיון אחסנה, וזאת אם מדובר בארגונים העומדים בתנאים שנקבעו ואשר נעודו להבטיח כי מדובר בארגונים שישנה הצדקה לפטור אותם מחובות אלה. כמו כן, טעונה קבלת הפטור הרשמה פומבית של הארגון (באתר האינטרנט של שירות המזון) כעוסק בחלוקת מזון לנזקקים תוך הצהרה על עמידה בתנאי הסעיף.

סעיפים מוצע להסמיך את השר לקבוע בתקנות תנאים נוספים בעניין זה, ובשל כך, מוצע לקבוע כי משך הפטור לארגונים לחלוקת מזון יהיה מוגבל לשנתיים מכניסת הפרק לתוקף, אלא אם כן יותקנו לפני כן תקנות לעניין אופן החלת סימנים ג' עד ז' על ארגונים אלה. השר יהיה מוסמך להאריך את משך הפטור בצו, לתקופות שלא יעלו במצטבר על שנתיים נוספות.

סעיף 190 מוצע להסמיך את מנהל שירות המזון לתת הוראות פרטניות לכל עוסק במזון, כדי למנוע סכנה חמורה ומיידית לבריאות הציבור העלולה להיגרם

191. (א) בסעיף זה, "מזון מזיק" – מזון שהזיק או שעלול להזיק לבריאות האדם, לרבות מזון שנמצאו לגביו תוצאות מעבדה המעידות על אי-התאמה של המזון להוראות חקיקת המזון, שיש בה כדי להזיק או לעורר חשש לנזק כאמור.

(ב) עוסק במזון שנודע לו כי מזון שייצר, ייבא או מכר, לפי העניין, הוא מזון מזיק, יפעל לפי הוראות אלה:

(1) ינקוט את כל האמצעים הסבירים למניעת השימוש במזון, לרבות אמצעים אלה, והכול לשם מניעת הסכנה או החשש לסכנה מצריכת המזון:

(א) עדכון היצרן או היבואן;

(ב) הוצאת המזון מדרכי השיווק בדרך של החזרה יזומה (Recall); על אף האמור, הוראה על החזרה יזומה של מזון על ידי משווק תינתן רק ביחס למזון המשווק על ידו, ובהתאם לתקנות לפי סעיף 164(3);

(ג) מסירת הודעה לציבור;

(2) יודיע באופן מיידי למנהל שירות המזון, לרבות פירוט האמצעים שנקט לפי פסקה (1), ויפעל על פי הוראותיו, לרבות הוראה על החזרה יזומה.

(ג) התקיימו הנסיבות לפי סעיף קטן (ב) – רשאי מנהל שירות המזון לפעול לביצוע הוראה שנתן לעוסק במזון לפי סעיף (ב)(2), בכל אחד ממקרים אלה:

(1) בנסיבות שבהן העוסק במזון סירב לבצע את ההוראה;

(2) בנסיבות דחופות או בנסיבות שבהן קיים קושי לאיתור בעלי המזון – אף בטרם או במקביל למתן הוראה כאמור;

(ד) עוסק במזון יישא בהוצאות של פעולות שנקט מנהל שירות המזון לפי סעיף קטן (ג), אלא אם כן הוא קבע אחרת.

(ה) מנהל שירות המזון רשאי להורות על החזרה יזומה, אם התקיימו נסיבות כאמור בסעיף קטן (ב), אף אם לא הובא הדבר לידיעתו דרך עוסק במזון, וזאת לאחר שנתן לעוסק במזון הזדמנות לטעון את טענותיו, אלא אם ראה כי קיים צורך דחוף, לשם שמירה על בריאות הציבור, להורות על החזרה יזומה כאמור מבלי לשמוע את טענותיו.

(ו) עוסק במזון ישמור עותק או יתעד אצלו תלונות בדבר היזק או היתכנות היזק לבריאות אדם ממזון שייצר, ייבא או מכר, לפי העניין, לתקופה של שלוש שנים לפחות ממועד קבלת התלונה.

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע כי אם קיבל מנהל שירות המזון הודעה כאמור או אם נודע לו על מוצר מזיק באופן אחר, הוא יהא רשאי להורות על החזרה יזומה של מוצר מזון, וכן יהיה רשאי לפעול בדרכים שיראה לנכון כדי להביא לביצוע הוראה שנתן לעוסק, אם העוסק מסרב לבצע את ההוראה או אם יש דחיפות, או קושי באיתור בעלי המזון, עלויות הוצאות שנקט מנהל שירות המזון לעניין זה יחולו על העוסק הרלוונטי. הוראה להחזרה יזומה שלא על בסיס הודעה של העוסק במזון תיעשה לאחר מתן הזדמנות לאותו עוסק לטעון את טענותיו, אלא אם כן קיים צורך דחוף לשם שמירה על בריאות הציבור, להורות על החזרה יזומה בלא שמיעת הטענות כאמור. כן נקבעה בסעיף קטן (ו) חובה על עוסק במזון לשמור מידע ותלונות בעניין היזק או היתכנות להזיק לבריאות אדם ממזון שיצר, לתקופה של שלוש שנים לפחות ממועד קבלת התלונה.

סעיף 191 מוצע לקבוע כי מזון שהזיק או שעלול להזיק לבריאות האדם, ובכלל זה מזון שנמצא לגביו בבדיקת מעבדה שאינו מתאים להוראות שבחקיקת המזון באופן העלול להזיק או לעורר חשש שהוא מזיק, יקרא "מזון מזיק". מוצע לקבוע כי עוסק במזון שנודע לו כי מזון שייצר, יבא או מכר הוא מזון מזיק ינקוט באמצעים סבירים לשם מניעת השימוש במזון כדי למנוע את הסכנה או החשש לסכנה, ובכלל זה עדכון היצרן או היבואן, לפי העניין, וביצוע Recall – הוצאה של המוצר מדרכי השיווק, החזרה יזומה (איסוף מהמדפים), והודעה לציבור. מודגש, כי הוראה להחזרה יזומה של מזון על ידי משווק תינתן רק ביחס למזון המשווק על ידו, ובהתאם לתקנות שיקבעו לעניין זה. בנוסף לכך נדרש העוסק במזון למסור הודעה מיידית למנהל שירות המזון על כך, לפרט אילו צעדים נקט, ולפעול לפי הוראותיו.

192. בלי לגרוע מהוראות סעיף 191, מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו לכך יהיה רשאי לעשות כל אחד מאלה:

- (1) להורות לעוסק להודיע או לפרסם, לכל אדם הנוגע בדבר, כי מזון או תהליך עבודה אינו מתאים לדרישות חקיקת המזון החלות עליו, וכי המזון או תהליך העבודה מסוכן לבריאותו או לבטיחותו של אדם, או שקיימת הסתברות גבוהה למסוכנות כאמור; ההודעה תהיה באופן שיורה עליה מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו; הוראה לפי פסקה זו לא תינתן אלא לאחר שניתנה לעוסק הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו;
- (2) להודיע או לפרסם הודעה מטעמו אם נוכח כי העוסק סירב להודיע או לפרסם, באופן שהורה עליו כאמור בפסקה (1), או שסבר כי קיים חשש מיידי לשלומם, לבריאותו או לבטיחותו של אדם, ובלבד שנתן לו הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו, ורשאי הוא –
- (א) להודיע או לפרסם הודעה מטעמו גם בלי שנתן לעוסק הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו אם סבר כי קיים חשש מיידי כאמור, ובלבד שנתן לו הזדמנות כאמור בהקדם האפשרי לאחר מכן;

(ב) לחייב את העוסק בהוצאות ההודעה או הפרסום, כולן או חלקן;

- (3) להורות לכל עוסק להודיע או לפרסם, או להודיע או לפרסם הודעה מטעמו, על ממצאי בדיקות שערך בהתאם לסמכותו לפי פרק זה, אם נוכח כי נגרמה פגיעה לשלומם, לבריאותו או לבטיחותו של אדם, או שקיימת הסתברות גבוהה שתיגרם פגיעה כאמור, ובלבד שנתן לעוסק הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו טרם מתן ההודעה או הפרסום כאמור; סבר נותן ההוראה כי קיים חשש מיידי לשלומם, לבריאותו או לבטיחותו של אדם, רשאי הוא לפרסם כאמור בלי שנתן לעוסק הזדמנות לטעון את טענותיו כאמור, ובלבד שנתן לו הזדמנות כאמור בהקדם האפשרי לאחר מכן.

הודעה על הפסקת
פעולות עוסק
במזון

193. (א) מצא מנהל שירות המזון או רופא מחוזי שמזון אינו מתאים לדרישות חקיקת המזון החלות עליו או כי קיים חשש לשלומם, לבריאותו או לבטיחותו של אדם, או עלול להתקיים חשש כאמור בשל המזון, רשאי הוא, בצו, להורות לעוסק במזון, בהודעה בכתב, להפסיק לייצר את המזון או להפסיק את מכירתו, וכן להורות על איסופו של המזון למקום שקבע, החזרתו לעוסק במזון שממנו קיבל את המזון, והכול באופן שיורה ולאחר שנתן לעוסק במזון הזדמנות סבירה, בנסיבות העניין, לטעון את טענותיו.

(ב) סבר מנהל שירות המזון או רופא מחוזי כי קיים חשש מיידי לשלומם, לבריאותו או לבטיחותו של אדם, או עלול להתקיים חשש כאמור, רשאי הוא לתת לעוסק במזון הוראה לפי סעיף קטן (א) בלי שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, ובלבד שנתן לו הזדמנות כאמור בהקדם האפשרי לאחר מכן.

ד ב ר י ה ס ב ר

בדיקות, ואם נשקפת סכנה מיידית – הוא יהיה רשאי לפרסם תוצאות כאמור בעצמו.

סעיף 193 מוצע לקבוע סמכות למנהל שירות המזון או לרופא מחוזי, שמצאו כי מזון אינו מתאים לדרישות או שקיים או עלול להיות חשש לבריאות הציבור מאותו מזון – לצוות על עוסק לנקוט צעדים כגון הפסקת ייצור המזון, הפסקת מכירתו, איסופו מהשווקים, החזרתו לעוסק שממנו התקבל, והכול באופן שיקבע בצו. הוצאת צו כאמור תהיה לאחר מתן הזדמנות לעוסק להשמיע את טענותיו, אלא אם כן הדחיפות מונעת זאת, שאז יתקיים השימוע בהקדם האפשרי לאחר מכן.

סעיף 192 מוצע להסמיך את מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו לכך, להורות לעוסק להודיע או לפרסם הודעות, באופן שיקבע, כדי להזהיר עוסקים אחרים ואת הציבור בכללותו, ביחס למסוכנות של מוצר מזון או של תהליך עבודה, וכן יהיה רשאי לפרסם הודעה מטעמו אם העוסק סירב לעשות זאת או אם יש דחיפות רבה בעניין. ככלל, מתן הוראה לעוסק לפרסם מותנית בכך שניתנה לעוסק הזדמנות לטעון בעניין, למעט אם יש חשש מיידי לשלומם, לבריאותו או לבטיחותו של אדם (שאז תהיה אפשרות לטעון טענות בדיעבד). עלויות פרסום ההודעה יחולו על העוסק. עוד מוצע שמנהל שירות המזון יוסמך, במקרים המתאימים, לחייב עוסק לפרסם תוצאות

מניעת העברת מזון 194. ראה מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו לעניין זה כי בעל רישיון או תעודה לפי פרק זה או משווק, הפר הוראה לפי חקיקת המזון והדבר עשוי ליצור סכנה לבריאות הציבור, רשאי הוא לתת הוראות ליצרן, יבואן או משווק, במטרה למנוע העברת מזון הקשור לסכנה האמורה לגורם המפר.

פסילת מזון והשמדתו 195. (א) מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי, שמצא כי מזון המיועד למכירה עלול להזיק לבריאות אדם או שאינו ראוי למאכל אדם, רשאי לפסול מזון כזה ולצוות על השמדתו, או למנוע באופן אחר את השימוש בו למאכל; לעניין סעיף זה, יראו גם בכל מוצר המוצג למכירה כמיועד למכירה, ובכל מזון שטרם ניתנה לגביו תעודת שחרור כמזון המיועד למכירה.

(ב) לא יורה מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי על השמדת מזון לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן הודיע על כך ליצרן, ליבואן או למשווק שהמזון ברשותו, זמן סביר לפני מתן ההוראה, ונתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו, בכתב או בעל פה; החלטה לפי סעיף זה תתקבל לא יאוחר מ־7 ימי עבודה לאחר מועד שמיעת הטענות.

(ג) הורה מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי על השמדת מזון לפי סעיף קטן (ב), רשאי היצרן, היבואן, או המשווק, לפי העניין, לעתור לבית משפט לעניינים מינהליים בתוך 14 ימים ממועד קבלת ההחלטה; השמדת המזון בהתאם להחלטה כאמור לא תבוצע אלא בחלוף המועד להגשת העתירה, אלא אם כן הסכים, בכתב, היצרן, היבואן או המשווק לביצוע ההשמדה בטרם המועד האמור.

(ד) עד לשמיעת טענות כאמור בסעיף קטן (ב) או עד לקבלת החלטת בית משפט לפי סעיף קטן (ג), רשאי מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו והרופא הממשלתי או מי שהסמיכו להוציא את המזון מידי המחזיק בו ולאחסנו במקום שורה, ובכלל זה בנמל או בפיקוח המכס, או להורות למחזיק להעביר את המזון למקום אחסנה שורה; כמו כן רשאי המנהל לדרוש ערבות בגובה שקבע השר להבטחת מימון הוצאות האחסנה עד לשמיעת הטענות והחלטה לגביהן.

(ה) ואולם אם מצא מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי כי מתקיים אחד מאלה, רשאי הוא לתת הוראה על השמדת מזון לפי סעיף קטן (א) אף בלא שהודיע על כך קודם לכן ובלי שנתן הזדמנות לטעון טענות לפי סעיף קטן (ב):

(1) המזון שניתנה לגביו הוראת השמדה הוא מזון רגיש;

ד ב ר י ה ס ב ר

ימים. השמדה לא תבוצע בטרם חלף המועד לעתירה, אלא אם כן הסכים העוסק, בכתב, להשמדתו לפני כן. בין מועד גילוי המזון הפסול ניתן יהיה לשמור את המזון הפסול במקום אחסנה מתאים לפי קביעת מנהל שירות המזון או הרופא הממשלתי או מי שהוסמך מטעמם. עלויות השמירה, ההובלה, האחזקה וההשמדה של המזון יחולו על העוסק שהמזון בבעלותו. מנהל שירות המזון רשאי לדרוש מהעוסק ערבות להבטחת מימון הוצאות האחסנה, בגובה שיקבע השר. במקרים מיוחדים אלה ניתן יהיה לצוות על השמדת מזון גם בלא הודעה מוקדמת ושימוע; אם מדובר במזון רגיש, או שנשקף ממנו חשש מידי לבריאותו של אדם אם לא יושמד אף לפני שמיעת טענות, או אם העברתו לאחסנה עד לשמיעת הטענות מטילה נטל בלתי סביר, או שמשמעה בפועל השמדת המזון, או אם לא ניתנה ערבות במועד, וכן אם למרות מאמץ סביר לא ניתן לאתר את העוסק שהמזון ברשותו.

סעיף 194 מוצע להסמיך את מנהל שירות המזון או מי שהסמיך לכך לתת הוראות שיראה לנכון כדי למנוע העברת מזון לגורם שהפר את הוראות חקיקת המזון באופן העלול לגרום סכנה לבריאות הציבור.

סעיף 195 מוצע להסמיך את מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי לפסול מזון ולנקוט צעדים למניעת שימוש בו למאכל, לרבות השמדתו, אם מצא כי המזון עלול להזיק לבריאות אדם או שאינו ראוי למאכל אדם. הוראה זו תחול לגבי מזון שטרם ניתנה לגביו תעודת שחרור מהסגר או שהוא מוצג כמיועד למכירה. הוראה על השמדת מזון טעונה הודעה לעוסק שהמזון ברשותו, זמן סביר מראש, ומתן הזדמנות לטעון טענות. עוד מוצע לקבוע כי לאחר קיום שימוע כאמור יש לקבל החלטה בתוך 7 ימי עבודה לכל היותר, ולעוסק תהיה זכות לעתור לבית משפט לעניינים מינהליים כנגד ההחלטה בתוך 14

(2) המזון שניתנה לגביו הוראת השמדה הוא מזון רגיל אך מנהל שירות המזון או הרופא הממשלתי נוכח כי קיים חשש מידי לבריאותו של אדם, או עלול להתקיים חשש כאמור, אם לא תינתן הוראת ההשמדה אף בטרם שמיעת הטענות;

(3) לא ניתן להעביר את המזון לאחסון בלי שהדבר יעלה כדי השמדתו, או שיש בכך משום נטל בלתי סביר;

(4) לא ניתנה ערבות לפי סעיף קטן (ד), במועד שנקבע בדרישה האמורה;

(5) לא ניתן לאתר את היצרן, היבואן או המשווק שהמזון ברשותו במאמץ סביר.

(ו) היצרן, היבואן או המשווק שהמזון בבעלותו יישא בעלות ההוצאות לצורך שמירה, הובלה, אחזקה והשמדה של מזון לפי סעיף זה.

(ז) ניתנה הוראה להשמדת מזון לפי סעיף זה, יורה רופא ממשלתי או מנהל שירות המזון על העברת המזון לאתר מסוים לצורך ביצוע ההשמדה, ורשאי הוא להורות על דרכי ההשמדה.

196. (א) בסעיף זה, "אירוע בריאותי חמור" – אירוע שבו נפגעה בריאותם של כמה אנשים, באופן חמור.

התליית רישיון
בשל אירוע
בריאותי חמור

(ב) היה בעל רישיון ייצור, בעל תעודת יבואן רשום, בעל רישיון אחסנה, בעל רישיון הובלה או בעל רישיון אחר לפי פרק זה מעורב באירוע בריאותי חמור הקשור לעיסוקו במזון, ולדעת נותן הרישיון התליית רישיונו או תעודתו, לפי העניין, נחוצה לשם מניעת סכנה חמורה לבריאות הציבור עד לבירור האירוע, רשאי הוא, לאחר שנתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו, להתלות את רישיונו או תעודתו.

(ג) תקופת ההתליה לפי סעיף קטן (א) תסתיים במועד שלא יאוחר מ־45 יום ממועד סיום בירור האירוע על ידי מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו או במועד מוקדם יותר שיורה, ובלבד שתקופת ההתליה לא תעלה על שנה.

תִּסְמִין ד': מעבדה מוכרת לבדיקת מזון וחובת עריכת בדיקות

197. (א) מנהל שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות רשאי להכיר במעבדה כמעבדה מוסמכת לבדיקת מזון, לאחר שמצא כי היא עומדת בתנאים שנקבעו לפי סעיף 27(ב)(4) (להלן – מעבדה מוכרת).

הכרה במעבדה
לבדיקת מזון

(ב) רשימת המעבדות המוכרות תפורסם באתר האינטרנט.

198. מעבדה מוכרת העורכת בדיקה שהמציא לה מפקח תמציא לו את תוצאות הבדיקה תעודת בדיקה לפי הטופס שבתוספת השביעית (בתת־סימן זה – תעודת בדיקה).

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 197 מוצע לקבוע כי מנהל שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות יוסמך להכיר במעבדות כמעבדות מוסמכות לבדיקת מזון ולפורסם את פרטיותן באתר האינטרנט של משרד הבריאות, אם מצא כי המעבדה עומדת בתנאים שנקבעו בתקנות.

סעיף 198 מוצע לקבוע כי מעבדה מוכרת תהיה חייבת להמציא את תוצאות הבדיקה, שערכה לבקשת מפקח, על גבי טופס תעודת בדיקה של שירות המזון.

סעיף 196 מוצע לקבוע כי אם אירוע שבו נפגעה באופן חמור בריאותם של כמה אנשים באופן הקשור לעיסוק במזון, יהיה רשאי נותן רישיון להתלות את רישיונו או את התעודה של כל עוסק במזון שהיה קשור באירוע, אם סבר כי התליית הרישיון או התעודה נחוצים למניעת סכנה לבריאות הציבור עד לבירור האירוע, וזאת לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו. התליה כאמור תהיה לתקופה של עד 45 ימים מיום סיום בירור האירוע על ידי שירות המזון, ובלבד שתקופת ההתליה לא תעלה על שנה אחת.

199. (א) מעבדה מוכרת אשר מצאה תוצאה חריגה בדוגמת מזון שקיבלה לבדיקה מגורם שאינו מפקח לפי פרק זה, תמציא הודעה על כך לגורמים שקבע מנהל שירות המזון בנוהל שיועבר למעבדות ובטופס כאמור בסעיף 198.

(ב) מנהל שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות רשאי לשלול הכרה כאמור בסעיף 197(א) ממעבדה אשר אינה ממלאת את חובת הדיווח על תוצאה חריגה בדוגמת מזון כאמור בסעיף קטן (א).

תעודת בדיקה
ראיה

200. (א) בהליכים לפי פרק זה תשמש תעודת בדיקה של מזון שניתנה על ידי מעבדה מוכרת, ראיה לתוכנה כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

(ב) התעודה לא תהיה קבילה בבית המשפט אלא אם כן ממצאיה נמסרו לעוסק במזון שמוזנו נבדק, באופן שקבע השר בתקנות, בתוך עשרים ואחד ימים מהתאריך הנקוב בה כתאריך סיום הבדיקה; בית המשפט רשאי להאריך תקופה זו מטעמים מיוחדים.

חובת עריכת בדיקות 201. יבואן או יצרן, וכל עוסק אחר אם נקבע לגביו בפרק זה או לפיו כי יבדוק מזון במעבדה מוכרת, יקיים את החובה כפי שנקבעה ויישא בהוצאות הבדיקה.

תת-סימן ה': שונות

שמירת מסמכים

202. מסמכים, בדיקות, מפרטים ואישורים שעל יצרן, יבואן או משווק לשמור לפי הוראות פרק זה לרבות לצורך עקיבות המזון יכול שיישמרו גם בדרך דיגיטלית, אלא אם כן נאמר אחרת.

השגה

203. (א) על החלטה של רשות לפי סימנים ג' ו'ר' רשאי מי שהחלטה ניתנה בעניינו להגיש השגה בכתב, בהתאם להוראות אלה:

(1) התקבלה ההחלטה על ידי מי שאינו מנהל שירות המזון – לפני מנהל שירות המזון או לפני מי שמנהל שירות המזון הסמיכו לכך ובתנאי שהסמכה כאמור פורסמה באתר האינטרנט, ויכול שההסמכה תהיה לדון בהשגה על סוגי החלטות או על החלטות לפי זהות הגורם מקבל ההחלטה;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 203 מוצע לקבוע מנגנון של השגה על החלטות מסוימות שמקבלים רופא מחוז או מנהל שירות המזון לפי הפרק המוצע. השגה תוגש בכתב אל הגורם הממונה על מי שקיבל את ההחלטה. מי שדן בהשגה יכריע בה בתוך 30 ימים. אם לא התקבלה החלטה על עיכוב ביצוע ההחלטה, אין בהשגה כדי לעכב את ביצועה. מוצע לקבוע אפשרות להגיש השגה רק על החלטות שאינן החלטות דחופות, כדי למנוע שימוש בכלי ההשגה לסיכול פעולות שמטרתן הגנה מיידית על בריאות הציבור או על בריאותו של אדם ביחס למזון.

סימן ח': הסדרת הפיקוח הווטרינרי כללי

עניינו של סימן הפיקוח הווטרינרי הוא ביצירת הסדרי פיקוח וטרינרי על בשר עוף, בשר בקר, בשר דגים, ומוצריהם (להלן – מוצרי בשר). מוצרי הבשר הם מסוגי המזונות הרגישים ביותר מבחינת הסכנה שהם עלולים לגרום לבריאות הציבור ולכן הם טעונים פיקוח ברמה גבוהה יותר מהפיקוח הנדרש לגבי מוצרי מזון אחרים.

מטרתו של סימן הפיקוח הווטרינרי ושל התיקון העקיף בחוק הרופאים הווטרינרים היא להביא לרפורמה מקיפה בתחום הפיקוח הווטרינרי על בשר ומוצריו, בשלב

סעיף 199 מוצע לקבוע חובה על מעבדה מוכרת לדווח למשרד הבריאות (על גבי טופס ובנוהל שייקבעו) על כל מקרה שבו מצאה תוצאה חריגה בדוגמת מזון שקיבלה מאדם שאינו מפקח. ניתן יהיה לשלול הכרה ממעבדה שהפרה את חובת הדיווח האמורה.

סעיף 200 מוצע לקבוע כלל ההופך את נטל הראיה ביחס לתעודת בדיקה של מזון שניתנה על ידי מעבדה מוכרת ולקבוע כי בהליכים לפי הפרק המוצע תעודת בדיקה כאמור תהיה ראיה לאמיתות תוכנה, כל עוד לא נסתרה. עם זאת, על התעודה להימסר לעוסק במזון שמוזנו נבדק בתוך 21 ימים מסיום הבדיקה ובאופן שייקבע בתקנות, שאחרת לא תהיה קבילה בבית המשפט. בית משפט רשאי להאריך תקופה זו מטעמים מיוחדים.

סעיף 201 מוצע לקבוע שבכל המקרים שבהם מוטלת לפי חוק חובה על עוסק במזון לבדוק מזון במעבדה, יהא עליו לבצע את הבדיקה, על חשבוננו, במעבדה מוכרת.

סעיף 202 מוצע לקבוע חובה על עוסק לשמור מסמכים שיאפשרו בקרה ועקיבות. מסמכים יכול שיישמרו באופן דיגיטלי אלא אם כן ייקבע מפורשות אחרת.

(2) התקבלה ההחלטה על ידי מנהל שירות המזון – לפני ראש שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות;

ד ב ר י ה ס ב ר

ייבוא בשר:

תחום ייבוא בשר הבהמות הוא בפיקוח השירותים הווטרינריים. תחום ייבוא בשר הדגים הוא באחריות משרד הבריאות. בחקיקה שבאחריות משרד הבריאות נקבעו הוראות לעניין אופן הסימון של מוצרי הבשר האמורים. מרכיבי הפיקוח הווטרינרי:

במדינות המפותחות הפיקוח הווטרינרי השלטוני כולל שני מרכיבים:

(1) פיקוח באמצעות רופא וטרינר ציבורי המפקח על פעילות המפעל באופן שוטף לצורך הגנה על בריאות הציבור;

(2) ייצור בתנאי ייצור נאותים שקיומם מובטח באמצעות בקרה עצמית של המפעלים, הכוללת הכנת תכנית בטיחות מזון (כגון HACCP, SSOP, GMP וכו') ויישומן.

בישראל הפיקוח הווטרינרי כולל שלושה מרכיבים:

(1) פיקוח באמצעות רופא וטרינר ציבורי המפקח על פעילות המפעל באופן שוטף לצורך הגנה על בריאות הציבור; מרכיב זה קיים כיום רק במפעלים המפוקחים על ידי השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות, בין מכוה החוק לפיקוח על יצוא ובין מכוה פקודת מחלות בעלי חיים. בשאר המפעלים או בחלקם מועסק במפעל רופא וטרינר, שאינו מוסמך בידי משרד הבריאות.

(2) ייצור בתנאי ייצור נאותים באמצעות תכנית בטיחות מזון – דרישה זאת קיימת רק במפעלים המאושרים לייצוא על ידי משרד החקלאות לפי החוק לפיקוח על ייצוא, או במפעלים שמיוזמתם ביקשו היתר GMP (תנאי ייצור נאותים) של משרד הבריאות (לפי תקנות בריאות הציבור (מזון) (תנאי ייצור נאותים), התשנ"ג-1993), והחילו על עצמם דרישות אלה באופן וולונטרי.

(3) בדיקות משנה – בדיקות משנה מבוצעות על ידי הרופאים הווטרינרים ברשויות המקומיות בתחנות קבועות. המונח "בדיקות משנה" מתייחס לבדיקה של מוצרי מזון מן החי המבוצעת אחרי הבדיקה הראשונית של חומר הגלם המופק בעת שחיטת בעל החיים. הינו, בדיקה ראשונית של בשר עוף או בשר בהמות מתבצעת בבית מטבחים או בבית שחיטה לעופות, ובדיקת המשנה מתבצעת לאחר שהמוצר יוצא מתחום בית המטבחים או בית השחיטה ומועבר לשיווק.

בהיבט הווטרינרי, בדיקת משנה למוצרים מן החי מתבצעת בכניסה לתחומה של כל רשות מקומית. העיגון המשפטי של בדיקות המשנה משתנה בהתאם לסוג המוצר.

במוצרים מבשר בהמות, בדיקות המשנה מבוצעות מכוה תקנות 68, 70 ו-71 לתקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות), התשכ"ד-1964. בדגים, בדיקות המשנה מבוצעות מכוה תקנות בריאות הציבור (מזון) (בדיקת דגים).

העיבוד ובשלב השיווק לנקודות המכירה. צפוי שיישום הוראות סימן זה יביא לשיפור מצב הפיקוח הווטרינרי על מוצרי הבשר המשווקים במדינת ישראל ויעמידו בשורה אחת עם רמת הפיקוח הווטרינרי הנהוג כיום בשאר המדינות המפותחות לגבי מוצרי בשר מעובדים ושיווקם. במסגרת הרפורמה תגובש מערכת פיקוח וטרינרי מודרנית, מבוססת על עקרונות של ניהול סיכונים ואשר פועלת על פי אמות מידה אחידות ועדכניות.

במסגרת זו, בהתאם להודעת המדינה בבג"צ 917/14 (מילועוף נ' מנהל השירותים הווטרינריים ואחרים) יינתן פטור מיידי מהחובה להגיע בכל נסיעה לבדיקות משנה למפעלים העומדים בדרישות מחמירות של פיקוח, והיא תוחלף בחובת הגעה אקראית לבדיקות המשנה, וכן תבוטל באופן הדרגתי החובה להגיע לבדיקת משנה, במהלך הנסיעה, בתחנה אזורית המופעלת על ידי הרשויות המקומיות. ביטולן המוחלט של בדיקות המשנה בסופו של התהליך ההדרגתי יביא לייעול הפיקוח הווטרינרי, ויפחית את עלויות ההובלה וההפצה של מוצרי הבשר, והכול תוך שמירה על כללי בטיחות מזון מתקדמים והגנה על בריאות הציבור.

להלן יפורט בהרחבה המצב הנוכחי בתחום הפיקוח הווטרינרי, הכשלים במצב הנוכחי, והרפורמה המוצעת.

שוק מוצרי הבשר בישראל:

בישראל קיימים כ-375 מפעלים המייצרים מוצרי בשר מתוך מפעלים אלה, כ-55 מפעלים מתבצעת שחיטה או מיון (בתי שחיטה לעופות, בתי מטבחים ותחנות מיון דגים). מפעלים אלו נמצאים בפיקוח השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר (להלן – השירותים הווטרינריים או משרד החקלאות) לפי פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985, ואם מתבצעות במפעל כאמור פעולות לאחר השחיטה כמו, פירוק, גירום או טחינה – כפוף המפעל גם לפיקוח משרד הבריאות לפי פקודת בריאות הציבור (מזון) וצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצור והחסנתו), לגבי אותן פעולות.

בשאר המפעלים (כ-320 מפעלים) מתבצעות פעולות של עיבוד בשר בלא שחיטה. מפעלים אלו נמצאים בפיקוח משרד הבריאות לפי פקודת בריאות הציבור (מזון) וצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצור והחסנתו).

מפעלים שתוצרתם מיועדת גם לייצוא נמצאים כיום בפיקוח השירותים הווטרינריים מכוה החוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי, התשי"ז-1957. בישראל קיימים 28 מפעלים המייצאים מוצרי בשר וכפופים לפיקוח מכוה הוראות החוק האמור. מתוכם כ-8 מפעלים מתבצעת גם פעילות של שחיטה וב-20 מפעלים מתבצע עיבוד בשר בלא שחיטה.

(ב) על החלטה של רשם היבואנים לפי סימן ד', רשאי מבקש הרישום או היבואן הרשום להשיג בפני מנהל שירות המזון;

ד ב ר י ה ס ב ר

מערכת פיקוח וטרינרי לא אחידה:

מערכת הפיקוח הווטרינרי הנוכחית אינה אחידה בהיבטים האלה:

(א) מערך הפיקוח הווטרינרי, הוא בחלקו ארצי (ומבוצע באמצעות משרד הבריאות ומשרד החקלאות); ובחלקו מוניציפלי (לדוגמה מכוח חוקי עזר); בחלקים מסוימים לא קיים פיקוח כלל;

(ב) החובה לבצע בדיקות משנה אינה חלה באופן אחיד על כל היצרנים ועל כל המפעלים. חלק ממוצרי הבשר חייבים בבדיקות משנה מכוח תקנות ארציות (בתי מין לדגים וחלק מבתי המטבחים) וחלקם מכוח חוקי עזר בחלק מהרשויות המקומיות. חלק ממוצרי הבשר פטורים לחלוטין מבדיקות משנה (מוצרים שיוצרו בבתי מטבחים תעשייתיים ובשר קפוא מיובא); על חלק ממוצרי הבשר לא חלה כלל חובה לבצע בדיקות משנה (מפעלי עיבוד בשר ובתי שחיטה לעופות המעבירים מזון לרשויות מקומיות שאין בהן חוקי עזר); ועל חלק אחר אמנם חלה חובת בדיקת משנה לפי חוק עזר אך בפועל החובה אינה נאכפת מכיוון שהרשות המקומית שאליה מובל המזון לא מחייבת את המובילים בהגעה לבדיקות משנה;

(ג) החובה להעסיק רופא וטרינר של רשות מקומית או של רשות ציבורית אחרת לצורך פיקוח באתר הייצור חלה רק בחלק מהמפעלים (מפעלים שתוצרתם מיועדת לייצוא, בתי מטבחים ובתי שחיטה לעופות);

(ד) החובה להנהיג תכניות בטיחות מזון (תכניות בקרה עצמית) חלה רק במפעלים שתוצרתם מיועדת לייצוא;

(ה) האגרה הנגבית בגין בדיקות המשנה היא בסכומים שונים בהתאם למקור הסמכות לקביעת האגרה.

ההסדר המוצע:

מוצע להקים מערכת ארצית של פיקוח וטרינרי אשר תפעל לפי אמות מידה אחידות הן מבחינת סוג הפיקוח והן מבחינת גובה האגרות.

מרכז הכובד של מערכת פיקוח זו לא יהיה בדיקות המשנה, כפי שהוא היום, אלא מפעלי הייצור ואתרי השיווק והמכירה, בהתאם למצב הקיים בשאר המדינות המפותחות.

חיוק מערכת הפיקוח ברמת המפעל משמעו מינוי של רופא וטרינר המועסק על ידי רשות ציבורית, כמפורט לעיל, והנהגת תנאי ייצור נאותים במפעל (תכניות בקרה עצמית) שיפוקחו על ידו.

הרופאים הווטרינרים שיפוקחו ברמת המפעל יהיו עובדי התאגיד לפיקוח וטרינרי המוקם בפרק זה; הרופאים הווטרינרים שיפוקחו בשווקים יהיו עובדי התאגיד לפיקוח וטרינרי האמור, אלא אם כן הרשות המקומית הנוגעת לעניין תבקש להעסיק אותם, לפי התנאים הקבועים בחוק.

התשמ"א-1981. במוצרי עוף, אין הסדר ארצי לבדיקות המשנה, והן מעוגנות לרוב בחוקי העזר של הרשויות המקומיות.

כאשר קיימת חובה חוקית להגיע לבדיקות משנה, מוביל של מוצר בשר המבקש להיכנס לתחום רשות מקומית לצורך שיווק מוצר הבשר בתחומה, חייב להביאו לפני כן לבדיקה בידי רופא וטרינר עובד הרשות המקומית. יצוין כי קיימת טענה שמקורן של בדיקות המשנה לגבי בשר עוף המגיע מבתי שחיטה לעופות הוא "ההסכם המשולש" מיום 5.2.1990 שבין משרד החקלאות, מרכז השלטון המקומי והמועצה לענף הלול, ואולם עמדה זו אינה מקובלת על המדינה.

הכשלים במצב הקיים:

מיקוד הפיקוח בבדיקות המשנה: מערכת הפיקוח הנוכחית מתאפיינת בכך שמרכז הכובד שלה ממוקד בבדיקות המשנה, כך שלא מבוצע פיקוח וטרינרי מספיק במפעלי הייצור ובשווקים.

חריג לכך הם המיתקנים המפוקחים על ידי משרד החקלאות שבהם מתבצע הפיקוח באמצעות רופא וטרינר ציבורי (המועסק על ידי רשות מקומית או על ידי המועצה לענף הלול) שמונה בידי מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות, ובמפעלים המייצאים תוצרת מן החי לאחר¹. מפעלים אלה מחויבים, בין השאר, להנהיג מערכת בקרה עצמית המאומתת בידי השירותים הווטרינריים.

לתפיסת גורמי המקצוע במשרד הבריאות ובמשרד החקלאות, המבוססת כאמור גם על המצב במדינות המפותחות, נכון, מבחינת בריאות הציבור, להסיט את מרכז הכובד של מערכת הפיקוח הווטרינרי מבדיקות בדרך, לבדיקות שיבוצעו באתרי הייצור ובשווקים. בדיקות אלה יבוצעו במפעלי הייצור, באמצעות מינוי של רופא וטרינר ציבורי (רופא וטרינר המועסק על ידי רשות ציבורית, כמפורט לעיל), הנהגת בקרה עצמית מאושרת בידי משרד הבריאות או משרד החקלאות, ופיקוח של הרופא הווטרינרי הציבורי על יישום תכנית הבקרה העצמית, וכן פיקוח בשווקים ובנקודות המכירה, באמצעות בדיקות בעסקים טעוני פיקוח וטרינרי.

פיקוח וטרינרי המתבצע במפעל הייצור נוגע לכל תהליך הייצור, מתחילתו ועד להוצאת המזון מהמפעל אל המוביל, ובכך הוא יוביל לשיפור ניכר בבריאות הציבור.

לדעת גורמי המקצוע, בדיקות המשנה כרוכות בעלויות משקיות ניכרות. כתוצאה מהשינוי האמור יתיתרו בדיקות המשנה לחלוטין, ובכך ייחסכו משך הנסיעה ומרחק הנסיעה של המובילים ויזלו אגב כך עלויות העבודה, הדלק והבלאי של כלי הרכב, זאת לצד שיפור ניכר של הפיקוח הווטרינרי, וכפועל יוצא מכך שיפור ניכר של ההגנה על בריאות הציבור.

(ג) הכרעה בהשגה לפי סעיף זה כאמור תהיה בתוך 30 ימים;

(ד) אין בהגשת השגה לפי סעיף זה כדי לעכב את ההחלטה האמורה, ואולם רשאי מגיש ההשגה לבקש עיכוב ביצוע של ההחלטה. התבקש עיכוב כאמור, תינתן החלטה בעניין העיכוב בתוך 10 ימים.

ד ב ר י ה ס ב ר

המשולש" מיום 5.2.1990 שבין משרד החקלאות, מרכז השלטון המקומי והמועצה לענף הלול. יובהר, כי לעמדת המדינה הסכם זה אינו מהווה מקור נורמטיבי מחייב לביצוע בדיקות משנה. עם זאת, לפי דיווחים שהועברו למדינה, בחלק מהרשויות המקומיות ממשיכים לנהוג לפי הסכם זה ומחייבים את מובילי המוצרים האמורים בהגעה לבדיקות משנה. לאור האמור לעיל, ולתקופת המעבר בלבד, יוחלף הסדר זה בחובת הגעה לבדיקות משנה שתיקבע בחוק;

(ד) לגבי מפעלים החייבים בבדיקות משנה לפי חוקי עזר, תקנות, או לפי הוראות הפרק החדשות כאמור בפסקה (ג), יחולו הוראות אלה:

(1) אם יש בהם רופא וטרינר המועסק בידי רשות ציבורית ומונהגות בהם תכניות בקרה עצמית מאומתות על ידי הרגולטור הנוגע לעניין, מוצריהם יהיו פטורים באופן מיידי מבדיקות המשנה בכל נסיעה; עם זאת בתקופת המעבר יחול על מוצרים אלה הסדר מצומצם שעניינו בדיקות אקראיות של מובילי המוצרים, אשר יבוצעו בידי הרשויות המקומיות ומספרן לא יעלה על 12 בדיקות בשנה קלנדרית. המדינה תהיה אחראית על זימון המובילים לבדיקות המשנה ועל הקמת מערכת ממוחשבת שתסייע בכך;

(2) אם אין בהם רופא וטרינר המועסק בידי רשות ציבורית או שלא מונהגים בהם תנאי ייצור נאותים, הם ימשיכו להיות כפופים לחובה לבצע את בדיקות המשנה במתכונת הנוכחית, עד תום תקופת המעבר.

בהיבט האגרות, מוצע לקבוע בפרק שבתקופת המעבר ישולמו אגרות לרשויות המקומיות בעבור הפיקוח המבוצע על ידיהן בידי בתי שחיטה לעופות ובידי בתי מטבחים תעשייתיים ויבואני בשר קפוא. כפועל יוצא מכך, תחול חובה לשלם אגרה על כל המפעלים שבהם מתבצעת שחיטה.

בתקופת המעבר הפיקוח הווטרינרי בשווקים ימשיך להיות בידי הרשויות המקומיות.

השלכות הרפורמה:

כאמור, גורמי המקצוע במשרד הבריאות ובמשרד החקלאות סבורים כי חיוק מערכת הפיקוח הווטרינרי ברמת המפעלים ובאתרי השיווק והמכירה יוביל לשיפור ניכר בתחום בריאות הציבור בנוגע לבשר ומוצריו ובכך הוא גם יעמיד את ישראל בסטנדרטים הנהוגים בכל שאר המדינות המפותחות. פועל יוצא מן הרפורמה המוצעת הוא גם הסרה של חלק מחסמי הייצוא העשויה להגדיל את מספר המפעלים המייצאים.

הרופאים הווטרינרים ימונו בידי מנהל היחידה הווטרינרית במשרד הבריאות או בידי מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות, לפי העניין, ויהיו כפופים מבחינה מקצועית אל הגורם הממנה כאמור.

כיום במפעלים לשחיטת בשר ולגבי בשר מיוצא, כל הוצאת בשר מחויבת בהוצאת תעודה וטרינרית בידי הרופא הווטרינר הציבורי המפקח על המפעל ואשר בדק את הבשר. חובה זו תיוותר בעינה. בשאר המקרים (בשר מעובד שאינו מיועד לייצוא) לא תחול חובת הוצאת תעודה וטרינרית, ואולם היצרן יחויב בהנפקת תעודת משלוח למוצר בשר והרופא הווטרינר המוסמך יוכל לאסור על הנפקתה במקרים המפורטים בפרק.

מוצע כי הרפורמה תיכנס לתוקף, מבחינת הפיקוח במפעלים, בתוך ארבע שנים מיום תחילתו של החוק ובאותו מועד גם יבוטלו לחלוטין בדיקות המשנה. תקופת מעבר זו נדרשת כדי להקל על מפעלי ייצור הבשר להעריך ליישומה של הרפורמה.

מבחינת הפיקוח בשווקים ובאתרי המכירה, האחריות לביצוע הפיקוח בשווקים תועבר מהרשויות המקומיות למשרד הבריאות באמצעות התאגיד לפיקוח וטרינרי, וזאת בתוך ארבע שנים או במועד מוקדם יותר שיסכימו עליו שרי הבריאות, החקלאות והאוצר. תקופת מעבר זו נדרשת לצורך היערכות של הממשלה ליישום הרפורמה, לרבות לעניין הקמת התאגיד לפיקוח וטרינרי.

בתקופה שעד ליישומה המלא של הרפורמה (להלן – תקופת המעבר) יחול הסדר זמני שיפורט להלן.

תקופת המעבר:

לתקופת המעבר כאמור שתי מטרות: היערכות של המפעלים ליישום הפיקוח הווטרינרי במפעלים והיערכות של הממשלה ליישום הפיקוח הווטרינרי בשווקים ובאתרי המכירה.

מבחינת סוג בדיקות המשנה ייווצרו בתקופת המעבר חמש קבוצות של מפעלים:

(א) מפעלים שעל מוצריהם לא חלה כיום חובה לבצע בדיקות משנה, לא יידרשו לביצוע בדיקות משנה בתקופת המעבר;

(ב) מפעלים שמוצריהם פטורים היום בתקנות מבדיקות משנה (בתי מטבחים תעשייתיים ויבואני בשר קפוא) – מוצריהם ימשיכו להיות פטורים מביצוע הבדיקות;

(ג) ככל שמדובר בבשר עוף לאחר שחיטתו או פירוקו בבית שחיטה לעופות; נטען, כי ההסדר הנוכחי מתבסס על חוקי עזר ועל נוהג של קיום בדיקות משנה מכוח "ההסכם

- "בעל היתר הפעלה" – בעל היתר לפי פקודת מחלות בעלי חיים להפעלת מפעל לשחיטת בשר, או מי שעסקו טעון היתר כאמור;
- "חוק הרופאים הווטרינרים" – חוק הרופאים הווטרינרים, התשנ"א–1991⁵⁸;
- "יצרן, יצרן של מוצר בשר" – אדם העוסק בייצור מוצר בשר, לרבות בעל רישיון אחסנה כאמור בסעיף 178 ומי שעסקו טעון רישיון כאמור, למעט –
- (1) מוביל מוצר בשר לפי פסקה 6(ב) להגדרה "ייצור";
 - (2) מייצר מוצר בשר רק לצורך מכירה במקום הייצור;
 - (3) מי שפטור מרישיון יצרן לפי סעיפים 60, 61, 62 למעט פסקה (3) ו-187;
- "מוצר בשר" – בשר כהגדרתו בסעיף 33(א) ומוצרי;
- "מנהל" – המנהל הכללי של משרד הבריאות;
- "מנהל היחידה הווטרינרית" – מנהל היחידה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות, או רופא וטרינר עובד משרד הבריאות שהוא הסמיך לעניין הוראות סימן זה, כולן או מקצתן;
- "מנהל השירותים הווטרינריים" – מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר או רופא וטרינר עובד משרד החקלאות ופיתוח הכפר שהוא הסמיך לעניין הוראות סימן זה, כולן או מקצתן;
- "מפעל בשר" – עסק לייצור בשר שניתן לגביו רישיון ייצור או שהפעלת העסק טעונה רישיון כאמור;

ד ב ר י ה ס ב ר

תת-סימן א': הגדרות

סעיף 204 בסעיף זה מובאות הגדרות שונות, שימשמו לאורך הפרק המוצע.

להגדרה "יצרן, יצרן של מוצר בשר" – מוצע לקבוע כאמור שבעת כניסתה לתוקף של הרפורמה, כל אדם שמייצר מוצר בשר או מאחסן אותו ייחשב ליצרן המחויב בהקמת מערכת בקרה עצמית להבטחת תנאי ייצור נאותים ובפיקוח וטרינרי ציבורי. לפיכך בהגדרה זו לא נכללים מוביל מוצר בשר ומייצר מוצר בשר רק לצורך מכירה במקום הייצור, וכן מי שפטור מרישיון ייצור.

להגדרה "מוצר בשר" – הגדרה זו כוללת חלקים אכילים של בהמות, עופות ובעלי חיים החיים במים, ובכלל זה דגים, רכיכות וסרטנים.

להגדרה "מפעל לשחיטת בשר" – כיום, אין הגדרה כוללת למפעל שבו מתקיימים תהליכי המתה בעלי חיים לשם ייצור מזון מהם. לפיכך, מוצע לקבוע כי בית מטבחים, בית שחיטה לעופות ותחנת מיון לדגים ייכללו בהגדרה זו.

מעבר לכך, מערכת הפיקוח המוצעת תבטל את ההבחנות הקיימות בין סוגי היצרנים וסוגי הבשר השונים, כמפורט בהרחבה לעיל, ובמקומה תתקיים מערכת ארצית ואחידה הן מבחינת סוג הפיקוח הווטרינרי והן מבחינת האגרות הנגבות בגינו.

הסטת מרכז הכובד מבדיקות המשנה לחיזוק הפיקוח במפעלים ובדרכי השיווק תוביל לקיצור ניכר של זמן הנסיעה של המובילים, להפחתת עלויות שכר העבודה, הדלק והבלאי ולייעול עבודת המובילים ושיפור השירות שהם יוכלו לספק.

כדי לאפשר למפעלים להעריך ליישום הפיקוח הווטרינרי שיידרש לפי הפרק ברמת המפעל, מוצע כאמור כי הרפורמה תיכנס לתוקף באופן הדרגתי וסיומה צפוי בתוך ארבע שנים מיום תחילת החוק.

הוראות תת-סימן ט' לעיל יחולו בתקופת המעבר, שאר ההוראות בסימנים ב' עד ז' לעיל יחולו בתום תקופת המעבר.

⁵⁸ ס"ח התשנ"א, עמ' 1342.

"מפעל לשחיטת בשר" – מפעל שהוא אחד מאלה:

- (1) בית מטבחים – מפעל שמיועד להמתת בהמות ושחיטתן;
 - (2) בית שחיטה לעופות – מפעל שמיועד להמתת עופות ושחיטתן;
 - (3) תחנת מיון לדגים – מפעל שמיועד למיון ולאריזה של דגים המיועדים למאכל;
- "רופא וטרינר מוסמך" – וטרינר מוסמך במפעל או וטרינר מוסמך בשווקים;
- "וטרינר מוסמך במפעל" – רופא וטרינר שמונה או הוסמך לפי סעיף 119;
- "וטרינר מוסמך בשווקים" – רופא וטרינר שמונה לפי סעיף 222 או 223;
- "רופא וטרינר" – כהגדרתו בחוק הרופאים הווטרינרים;
- "רשות מקומית" – לרבות איגוד ערים לשירותים וטרינריים;
- "תאגיד" – התאגיד לפיקוח וטרינרי שהוקם לפי פרק ו' לחוק הרופאים הווטרינרים;
- "תכנית בטיחות מזון" – תכנית הכוללת את כל אלה:

- (1) אמצעי בקרה עצמית;
 - (2) הליך מובנה וקבוע של זיהוי כשלים בתהליכי הייצור, האריזה וההובלה של מוצר הבשר;
 - (3) אמצעים לשמירה על עקיבות מוצרי הבשר וחומרי הגלם שלהם ועל איסוף יזום שלהם מן השוק;
- "תעודת משלוח למוצר בשר" – תעודת משלוח למוצר בשר שהנפיק יצרן או בעל היתר הפעלה, כאמור בסעיף 211;
- "תעודה וטרינרית" – תעודה החתומה בידי רופא וטרינר מוסמך במפעל שניתנת למוצר בשר טרם הוצאתו מהמפעל;
- "תעודות" – תעודת משלוח למוצר בשר ותעודה וטרינרית.

תת-סימן ב': חובות יצרנים של מוצרי בשר

סימן משנה א': תנאי ייצור נאותים למוצרי בשר

205. (א) יצרן של מוצר בשר לא ייצר מוצר כאמור אלא אם כן יש בידיו אישור ייצור נאות מאת מנהל שירות המזון.
- (ב) הכללים והתנאים למתן אישור ייצור נאות כאמור בסעיף קטן (א), יהיו הכללים והתנאים שנקבעו לפי סעיף 75(3) לגבי קבלת אישור ייצור נאות בהעדר חובה כאמור בסעיף 67(ב);

ד ב ר י ה ס ב ר

תת-סימן ב': חובות יצרנים של מוצרי בשר

סימן משנה ב': תנאי ייצור נאותים למוצרי בשר

סעיף 205 מוצע לקבוע כי כל יצרן של מוצר בשר יחויב באישור ייצור נאות (GMP), הכולל תכנית בטיחות מזון (HACCP) כאמור לעיל אלא אם כן מדובר במפעלים כאמור בסעיף 207. הכללים והתנאים למתן אישור ייצור נאות יהיה בהתאם לכללים הקבועים בסימן הייצור לעיל.

להגדרה "תכנית בטיחות מזון" – כיום, לא קיימת חובה להקמה וליישום של תכנית בטיחות מזון בכלל המפעלים לשחיטת בשר או לייצור מוצרי בשר. כעת, מוצע לקבוע חובה בעניין זה בחוק לכלל המפעלים. תכנית בטיחות זו תכלול אמצעי בקרה עצמית שימוער את הסיכונים הקיימים במזון, הליך מובנה וקבוע של כלל השלבים בתהליך ייצור הבשר, חובת תיעוד ושמירה של מסמכים שונים שמאפשרים עקיבות אחר מוצרי הבשר, משלב גידול בעל החיים ועד לשיווקו לצרכן.

(ג) אין בהוראות סימן משנה זה כדי לגרוע מהוראות בדבר אישור ייצור נאות לפי הוראות תת-סימן ג' של סימן ג'.

206. (א) על אף האמור בסעיף 205(ב), הכללים והתנאים למתן אישור ייצור נאות למפעל שאושר לייצוא יהיו הכללים והתנאים שלפיהם הונפק האישור לייצוא לפי החוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים.

(ב) היו הכללים והתנאים שלפיהם הונפק אישור הייצוא פחותים מאלה הנדרשים לפי סעיף 205(ב), ידרוש מנהל שירות המזון מהמפעל שאושר לייצוא לעמוד גם בתוספת התנאים הנדרשת לפי אותו סעיף, כתנאי למתן אישור ייצור נאות.

207. (א) מפעל שחיטה שהוא בעל היתר הפעלה וקיבל רישיון ייצור לפעולות של פירוק, גירום, אריזה או סימון של מוצר בשר ואינו מייצר מעבר לכך, לא יהיה חייב באישור ייצור נאות אם מנהל השירותים הווטרנריים אישר שמישומת בו תכנית בטיחות מזון והודיע על כך בכתב למנהל שירות המזון.

(ב) ניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), יודיע מנהל השירותים הווטרנריים בכתב לבעל היתר הפעלה כאמור באותו סעיף קטן, על כך שהוא אינו חייב באישור ייצור נאות.

208. יצרן של מוצרי בשר, שאינו בעל היתר הפעלה, שקיבל רישיון ייצור לפעולות של פירוק, גירום, אריזה או סימון של מוצר בשר ואינו מייצר מעבר לכך, לא יהיה חייב באישור ייצור נאות אם מנהל שירות המזון אישר שמישומת בו תכנית בטיחות מזון.

סימן משנה ב': משלוח והובלה של מוצרי בשר

209. יצרן של מוצרי בשר או בעל היתר הפעלה לא יוציא ממקום הייצור משלוח של מוצרי בשר, אלא לאחר שהנפיק למשלוח תעודת משלוח למוצרי בשר וצירף למשלוח את תעודת המשלוח האמורה וכן תעודה וטרינרית, אם הנפקתה נדרשת לפי הוראות סעיף 234 או לפי פקודת מחלות בעלי חיים.

210. יצרן של מוצרי בשר או בעל היתר הפעלה לא ינפיק תעודת משלוח למוצרי בשר, אם התקיים אחד מאלה:

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 208 בדומה לקבוע לעיל לענין מפעלי שחיטה שמתקיימות בהם גם פעולות ייצור מסוימות (פירוק, גירום, אריזה וסימון) ולא מעבר לכך, שלגביהם חלה חובת הנהגת תכנית בטיחות מזון (HACCP) ולא תכנית ייצור נאות (GMP), מוצע לקבוע כי מפעל לייצור מוצרי בשר שאינו מפעל שחיטה אך מתבצעות בו רק אותן פעולות ייצור מסוימות, יהיה חייב בהנהגת תכנית בטיחות מזון (HACCP) ולא תכנית ייצור נאות (GMP).

סימני משנה ב'2 ו'ג': משלוח והובלה של מוצרי בשר וחובות משווקים של מוצרי בשר

סעיפים 209 ו'217 חובות של כלל יצרני מוצרי בשר להוצאת משלוחי בשר בליווי תעודות משלוח מתאימות. לפיכך מוצע לקבוע כי כל יצרן מוצרי בשר יחויב בהנפקת תעודת משלוח למוצרי בשר בשל כל הוצאה של מוצר בשר ממקום הייצור. על יצרן שהוא גם מפעל לשחיטת בשר או מפעל שנקבע בצו לפי סעיף 226(ד), ייאסר להוציא מוצר

סעיף 206 כיום, אישור לייצוא מוצר בשר ניתן על ידי משרד החקלאות מכוח החוק לפיקוח על ייצוא. לפיכך מוצע לקבוע כי אישור ייצור נאות למפעל שאושר לייצוא יינתן על פי אותם כללים ותנאים, ואולם אם הכללים והתנאים שלפיהם הונפק אישור הייצוא פחותים מאלה הנדרשים לפי סעיף 205, ידרוש מנהל שירות המזון מהמפעל שאושר לייצוא לעמוד גם בתוספת התנאים הנדרשת לפי אותו סעיף.

סעיף 207 כיום, אין חובה על כלל מפעלי השחיטה שלהם היתר הפעלה להקים וליישם תכנית בטיחות מזון (HACCP), למעט מפעלים המשווקים בשר לצורך ייצוא. כעת, מוצע לקבוע כי מפעלי שחיטה, לרבות מפעלי שחיטה שמתבצעות בהם פעולות ייצור מסוימות (פירוק, גירום, אריזה או סימון) ולא מעבר לכך, יחויבו ביישום התכנית האמורה, והם יהיו פטורים מאישור ייצור נאות (GMP) אם תכנית בטיחות המזון אושרה על ידי מנהל השירותים הווטרנריים.

(1) הרופא הווטרנר המוסמך במפעל –

- (א) החליט שהיצרן לא יוציא את התעודה מאחר שהוא מעוניין לערוך בדיקה של המשלוח או מאחר שמצא שהתקיימה אחת מהנסיבות כאמור בסעיף 235;
- (ב) סירב לחתום על תעודה וטרינרית הנדרשת לפי דין לרבות תעודה וטרינרית כאמור בסעיף 234;

(2) קיים סירוב במערכת הממוחשבת להנפקת תעודת המשלוח לגבי נקודת המכירה שאליה מיועד מוצר הבשר או לגבי הרכב המוביל את מוצר הבשר, כאמור בסעיף 233(4);

(3) קיים סירוב במערכת הממוחשבת להנפקת תעודת המשלוח מאחר שהיצרן או בעל היתר ההפעלה לא שילמו את האגרה הנדרשת כאמור בסעיף 233(5);

211. יצרן של מוצרי בשר או בעל היתר הפעלה יכול ללכת בתעודת משלוח למוצרי בשר שהנפיק את כל אלה:

פרטי תעודת
משלוח למוצר
בשר

(1) פרטי היצרן או בעל היתר ההפעלה, לרבות מענו ופרטי ההתקשרות עמו;

(2) פרטים בדבר מוצר הבשר, לרבות שם מוצר הבשר, מספר האריות, משקל ותאריך הייצור של מוצר הבשר;

(3) היום והשעה שבה המוביל יוצא מהמפעל;

(4) היעד שאליו יגיע מוצר הבשר, ובכלל זה שם העסק ומענו, ואם אינו עסק – שם המקום ומענו;

(5) פרטי הרכב שבו מובל מוצר הבשר, ובכלל זה מספר הרישוי והטמפרטורה ברכב;

(6) מספר הטלפון הנייד של נהג רכב ההובלה וכן מספר הטלפון הנייד של עובדו של היצרן או בעל היתר ההפעלה, המשמש כאיש קשר לעניין הוראות פסקה זו.

212. (א) בעת יציאתו של משלוח מוצרי הבשר מהמפעל יעביר יצרן המזון או בעל היתר ההפעלה, בדרך אלקטרונית, את העתק התעודות שיש לצרף למשלוח מוצרי הבשר לפי הוראות סימן משנה זה, לרופא וטרינר מוסמך שמנהל היחידה הווטרנרית הסמיכו לעניין זה.

שליחת העתק של
התעודות

ד ב ר י ה ס ב ר

ברכב ההובלה או בשל ליקוי במקום המכירה שאליו מיועד המשלוח או בשל אי-תשלום אגרה.

סעיף 211 כדי לאפשר פיקוח ובקרה יעילים על מוצרי הבשר, מוצע לקבוע בחוק את הפרטים שיסייעו לכך, שאותם יידרש יצרן של מוצרי בשר או בעל היתר הפעלה לכלול בתעודת המשלוח שהוא מנפיק.

סעיף 212 מוצע לקבוע כי יצרן או בעל היתר הפעלה יחויב לשלוח, בדרך אלקטרונית, העתק מתעודת משלוח בעת יציאתו של המשלוח מהמפעל, לרופא וטרינר מוסמך שהוסמך לכך. הוראה זו לא תחול אם המערכת הממוחשבת תאפשר לרופאים הווטרנרים המוסמכים בשווקים לצפות בזמן אמת בנתוני המשלוח, והיצרן או בעל היתר ההפעלה הזין למערכת הממוחשבת את נתוני המשלוח.

בשר בלא צירוף תעודה וטרינרית שהנפיק הרופא הווטרנר הציבורי המפקח במפעל ושברך את המוצר. ההוראות לגבי הוצאת מוצר בשר בלא תעודת משלוח יחולו גם לעניין משווק המעביר מוצר בשר למקום מכירה אחר או אל יצרן (סעיף 217) ואולם העברה כאמור מחייבת הוצאת תעודה וטרינרית חדשה בידי היצרן.

סעיף 210 מוצע לקבוע מצבים שבהם ייאסר על יצרן של מוצרי בשר או בעל היתר הפעלה להנפיק תעודת משלוח למוצרי בשר. תחילה, ייאסר על היצרן להוציא תעודה זו כאשר הרופא הווטרנר המוסמך במפעל מעוניין לערוך בדיקה של המשלוח, או כאשר הוא מצא כי התקיימו הנסיבות הקבועות בסעיף 231, או כאשר הוא מסרב לחתום על תעודה וטרינרית, ככל שהיא נדרשת. עוד מוצע לקבוע כי האיסור יחול גם כאשר קיים סירוב להוצאת התעודה במערכת הממוחשבת בשל ליקוי שיש

- (ב) הוראות סעיף זה לא יחולו אם המערכת הממוחשבת תאפשר לרופאים הווטרינרים המוסמכים בשווקים לצפות בזמן אמת בנתוני התעודות של המשלוחים המיועדים לרשות המקומית שבתחומה הם מפקחים והיצרן או בעל היתר ההפעלה הזין את פרטי התעודות למערכת הממוחשבת בעת יציאתו של משלוח מוצרי הבשר מהמפעל.
213. רכבי הובלה יצרן של מוצרי בשר או בעל היתר הפעלה, לא יוציא מוצר בשר מאתר ייצור אלא לאחר שמצא כי התקיימו כל אלה לגבי הרכב שבו הוא מובל:
- (1) הטמפרטורה המבוקרת ברכב עומדת בכללים שנקבעו לפי סעיף 183;
 - (2) מותקנת מערכת בקרה של הטמפרטורה ברכב;
 - (3) קיימת מערכת של תיעוד תקלות בטמפרטורה שברכב.
214. איסור קבלה של מוצר בשר יצרן לא יקבל מוצר בשר, אלא אם כן התקיימו תנאים אלה לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר:
- (1) מצורפת למשלוח שבו הגיע מוצר הבשר, תעודת משלוח למוצר בשר כמפורט בסעיף 211, ואם יש לצרף לתעודת המשלוח גם תעודה וטרינרית כאמור בסעיף 234 – צורפה תעודה כאמור;
 - (2) תעודת המשלוח של מוצר הבשר הונפקה ב־24 שעות שקדמו לפריקת המשלוח;
 - (3) קיימת התאמה בין המוצרים שבמשלוח ובין תעודת המשלוח למוצרי הבשר לגבי הפרטים שלפי סעיף 211, ואם צורפה תעודה וטרינרית – קיימת התאמה בין התעודה הווטרינרית לבין תעודת המשלוח.
- תת-סימן ג': חובות משווקים של מוצרי בשר**
215. איסור מכירה של מוצר בשר משווק לא ימכור מוצר בשר, אלא אם כן התקיימו התנאים האמורים בפסקאות (1) עד (3) לסעיף 214 לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר.
216. רכבי ההובלה משווק של מוצרי בשר לא יוציא מוצרי בשר ממקום מכירה אל מקום מכירה אחר או ליצרן ולא יוביל מוצר בשר אלא אם כן התקיימו הוראות סעיף 213 לגבי הרכב שבו הוא מובל.
217. (א) משווק של מוצר בשר לא יוציא מוצרי בשר ממקום מכירה אל מקום מכירה אחר או ליצרן, אלא לאחר שצירף למוצר הבשר תעודת משלוח חדשה למוצר בשר שאותה הנפיק היצרן או בעל היתר ההפעלה של המזון, שמצוין בה כי היא אושרה על ידי הווטרינר המוסמך במפעל.
- (ב) לצורך מתן האישור כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הווטרינר המוסמך במפעל להיעזר בווטרינר מוסמך בשווקים המפקח בתחום הרשות המקומית שבו נמצא מקום המכירה.
- (ג) על יצרן או על בעל היתר הפעלה שהנפיק תעודת משלוח כאמור בסעיף קטן (א) יחולו ההוראות לעניין שליחת העתק מתעודת המשלוח כאמור בסעיף 212.

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיפים** מוצע לקבוע כי יצרן של מוצרי בשר 214 ו־215 בשר שקיבל ומשווק לא ימכור מוצר בשר, בלא תעודת משלוח למוצר בשר ובלא תעודה וטרינרית (במקרים שבהם היא נדרשת), וכן בלי שהוא יודא שקיימת התאמה בין תעודת המשלוח לבין המוצרים שבמשלוח וקיימת התאמה בין התעודה הווטרינרית לבין תעודת המשלוח.
- 216 ו־213 או בעל היתר הפעלה לא יוציאו משלוח של מוצרי בשר, אלא ברכב שהטמפרטורה המבוקרת שבו עומדת בכללים לפי הפרק, מותקנת בו מערכת בקרה, וקיימת מערכת תיעוד תקלות בטמפרטורה שברכב.
- סעיפים** מוצע לקבוע כי יצרן לא יחזיק מוצר

218. השר רשאי לקבוע, באישור הוועדה, כללים ותנאים להעברה של מוצר בשר, באמצעות כללים להעברת מוצרי בשר לצרכן והובלה, ממשווק מזון אל צרכן.

תת-סימן ד': מינוי רופאים וטרינרים מוסמכים

סימן משנה א': מינוי רופאים וטרינרים מוסמכים במפעלים

219. מנהל היחידה הווטרינרית ימנה רופאים וטרינרים, מבין עובדי התאגיד, אשר יהיו מוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי לפי הוראות תת-סימן ה' (להלן – פיקוח וטרינרי) במפעלי בשר.
220. מנהל היחידה הווטרינרית יורה על היקף הפיקוח הנדרש של הווטרינרים המוסמכים במפעל בשר שמונו לפי הוראות סעיף 219, בכל מפעל וימנעם בהתאם לכך; מנהל היחידה הווטרינרית יורה על היקף הפיקוח הנדרש כאמור, בהתחשב, בין השאר בסוג המפעל, בהיקף הייצור במפעל, ובסוג המזון המיוצר בו.
221. (א) על אף האמור בסעיף 219, במפעלי שחיטת בשר, יסמך מנהל היחידה הווטרינרית, את הרופאים הווטרינרים שמונו בידי מנהל השירותים הווטרינריים לפי פקודת מחלות בעלי חיים ואשר עומדים בתנאי הכשירות שמחויבים לעמוד בהם רופאים וטרינרים מוסמכים במפעל שמונו לפי סעיף 219, בסמכויות הפיקוח הווטרינרי על פעולות הייצור במפעל ועל הוצאת התעודות בו; לא התקיימו פעולות ייצור במפעל, יוענקו הסמכויות רק לעניין הוצאת התעודות.
- (ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות הפיקוח של רופא וטרינר שהוסמך לפי סעיף קטן (א), המוקנות לו לפי פקודת מחלות בעלי חיים.

סימן משנה ב': מינוי רופאים וטרינרים מוסמכים בשווקים

222. מנהל היחידה הווטרינרית ימנה רופאים וטרינרים, מבין עובדי התאגיד, אשר יהיו מוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי על מקומות המכירה של מוצרי בשר, ועל ההובלה של מוצרי בשר (בסימן זה – שווקים).

ד ב ר י ה ס ב ר

למנוע מצב שבו ימונו שני רופאים וטרינרים במפעלי שחיטה שבהם מתבצעות גם פעולות ייצור, האחד מטעם משרד החקלאות (שיפקח על השחיטה) והשני מטעם משרד הבריאות (שיפקח על ה"ייצור"). מוצע אם כן, לקבוע כי במפעל לשחיטת בשר הרופא הווטרינר ימונה בידי מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ויוסמך לעניין פעולות הייצור והוצאת תעודת המשלוח למוצר ובשר בידי מנהל היחידה הווטרינרית במשרד הבריאות. במפעל לשחיטת בשר שאין בו פעולות ייצור, ההסמכה תהיה רק לעניין הוצאת התעודות. יובהר כי אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מן החובה של מפעל לשחיטת בשר שיש בו פעולות ייצור לקבל רישיון ייצור לפי חוק ההגנה על בריאות הציבור (מזון), בנוסף על הצורך בקבלת היתר הפעלה לפי פקודת מחלות בעלי חיים.

תת-סימן ד'2: מינוי רופאים וטרינרים מוסמכים בשווקים
סעיף 222 מוצע לקבוע כי מנהל היחידה הווטרינרית ימנה רופאים וטרינרים מבין עובדי התאגיד, שיוסמכו לבצע פיקוח וטרינרי במקומות מכירה של מוצרי בשר ועל הובלתם.

סעיף 218 מוצע כי שר הבריאות יהיה רשאי לקבוע בתקנות כללים לגבי הובלת מזון מהמשווק אל הצרכן באמצעות הובלה.

תת-סימן ד': מינוי רופאים וטרינרים מוסמכים

סימן משנה ד'1: מינוי רופאים וטרינרים מוסמכים במפעלים

סעיף 219 מוצע לקבוע כי מנהל היחידה הווטרינרית במשרד הבריאות ימנה רופאים וטרינרים מבין עובדי התאגיד שהוקם בפרק זה, שיוסמכו לבצע פיקוח וטרינרי במפעלי בשר.

סעיף 220 מוצע לקבוע כי מנהל היחידה הווטרינרית יורה בנהלים על היקף הפיקוח הנדרש בכל מפעל, בין השאר, לפי סוג המפעל, היקף הייצור בו וסוג המזון שהוא מייצר.

סעיף 221 משרד החקלאות אחראי על גידול בעלי החיים עד לשחיטתם בהתאם לסמכויותיו לפי פקודת מחלות בעלי חיים ומשלב זה ואילך הפעולות המתבצעות בבשר מוגדרות כ"ייצור" והאחריות עליהן מוטלת על משרד הבריאות. כפועל יוצא מכך, במפעלי שחיטה שבהם מתבצע גם ייצור, קיים כפל של אחריות. סעיף זה נועד

223. (א) על אף הוראת סעיף 222, אם רשות מקומית ביקשה בכתב מהמנהל, שכל הרופאים הווטרינרים המוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי בשווקים שבתחומה יהיו מבין עובדי הרשות המקומית, והמנהל, לפי המלצת מנהל היחידה הווטרינרית, הסכים לבקשה, ימנה מנהל היחידה הווטרינרית את הרופאים הווטרינרים המוסמכים כאמור מבין עובדי הרשות המקומית.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם רשות מקומית הודיעה בכתב למנהל היחידה הווטרינרית, 120 ימים, לפחות, לפני יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים, כי כל הרופאים הווטרינרים שיהיו מוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי בשווקים שבתחומה, יהיו מבין עובדיה – ימנה מנהל היחידה הווטרינרית את הרופאים כאמור לרופאים וטרינרים מוסמכים בשווקים של אותה רשות מקומית; בסעיף קטן זה, "יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים" – כהגדרתו בתת-סימן ח'.

(ג) מצא המנהל כי הרשות המקומית אינה מספקת די מועמדים לרופאים וטרינרים המוסמכים לפקח בשווקים או שהיא מספקת מועמדים שאינם מתאימים לצורך מינויים לרופאים וטרינרים מוסמכים בשווקים, רשאי הוא להורות, לפי המלצת מנהל היחידה הווטרינרית ולאחר שניתנה לרשות המקומית הזדמנות להשמיע את טענותיה, כי הרופאים הווטרינרים שיהיו מוסמכים לפקח בשווקים של הרשות המקומית, כולם או חלקם, יהיו מבין עובדי התאגיד, לצמיתות או לתקופה שיראה.

(ד) רשות מקומית שבה כל הרופאים הווטרינרים המוסמכים בשווקים הם מבין עובדי הרשות, רשאית להודיע בכתב למנהל היחידה הווטרינרית כי היא מעוניינת שכל הרופאים הווטרינרים שיהיו מוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי בשווקים לא יהיו מבין עובדי הרשות המקומית, החל במועד שצוין בהודעתה, ובלבד שהמועד יחול 120 ימים לאחר מועד מסירת ההודעה, לפחות; הודיעה הרשות המקומית כאמור יחולו בה הוראות סעיף 222 החל במועד שציננה בהודעתה.

224. מנהל היחידה הווטרינרית יורה על היקף הפיקוח הנדרש בשווקים בכל רשות מקומית בהתחשב, בין השאר, במספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים בשווקים הנדרשים במדינה שיראה עליו, ובמספר מקומות המכירה או בהיקף הבשר הנמכר ברשות המקומית, ביחס למספר או להיקף כאמור במדינה.

ד ב ר י ה ס ב ר

על אף האמור, מוצע לקבוע כי אם הרשות המקומית אינה מסוגלת לפקח כראוי על העסקים הטעונים פיקוח וטרינרי שבתחומה, רשאי המנהל, כבעל סמכויות הפיקוח העליון, להורות כי הפיקוח הווטרינרי יבוצע על ידי עובדי התאגיד, וזאת לאחר שנתן לרשות המקומית הזדמנות להביע את דעתה.

סעיף 224 מוצע לקבוע כי מנהל היחידה הווטרינרית יורה על היקף הפיקוח הנדרש בשווקים, בהתחשב, בין השאר, במספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים בשווקים, מספר מקומות המכירה והיקף הבשר הנמכר ברשות המקומית ביחס לכלל הרשויות המקומיות.

סעיף 223 כיום, הפיקוח הווטרינרי על השיווק בתחומי הרשויות המקומיות מתבצע על ידי רופאים וטרינרים שהם עובדי רשויות מקומיות. לפי הפרק המוצע, יוקם תאגיד שיעסיק את הרופאים הווטרינריים במפעלים ובדרכי השיווק, כאשר הפיקוח הווטרינרי העליון יבוצע באמצעות משרד הבריאות, ואולם מוצע לקבוע כי הרשות המקומית היא שתעסיק את הרופאים הווטרינרים שיבצעו את הפיקוח הווטרינרי בשווקים אם רשות מקומית ביקשה זאת בכתב מהמנהל הכללי של משרד הבריאות והמנהל קיבל את הבקשה; עם זאת, אם הבקשה של הרשות הוגשה 120 ימים, לפחות, לפני יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים, האחריות תעבור אל הרשות המקומית בלא צורך באישור של המנהל הכללי.

סימן משנה ג': מינוי רופאים וטרינרים מוסמכים – הוראות כלליות

225. השר רשאי להתקין תקנות בדבר דרכי המינוי וההסמכה של רופאים וטרינרים מוסמכים. תקנות למינוי והסמכה של רופא וטרינר מוסמך
226. תקופת המינוי של רופא וטרינר מוסמך שהוא עובד של התאגיד תהיה שנים עשר חודשים. תקופת המינוי של וטרינר מוסמך שהוא עובד התאגיד
227. כל הרופאים הווטרינרים שמונו או שהוסמכו לפי תת-סימן זה, חייבים לעמוד בתנאי הכשירות שנקבעו לפי סעיף 32 לחוק הרופאים הווטרינרים. תנאי כשירות של רופא וטרינר מוסמך
228. מנהל היחידה הווטרינרית רשאי, לאחר שנתן לרופא וטרינר מוסמך הזדמנות להשמיע את טענותיו, לבטל מינוי של וטרינר מוסמך, לתקופה שיוזרה או לצמיתות, אם מצא שהרופא הווטרינר המוסמך אינו ממלא את חובותיו לפי פרק זה או שהוא פעל באופן שגרם לסכנה לבריאות הציבור או שהוא אינו עומד בתנאי הכשירות שנקבעו לפי סעיף 32 לחוק הרופאים הווטרינרים. ביטול מינוי של וטרינר מוסמך
229. (א) על אף ההוראות לעניין מינוי רופאים וטרינרים מוסמכים, מבין עובדי התאגיד, במפעלים או בשווקים כאמור בסעיפים 219 ו-222, מצא השר כי התאגיד פועל בניגוד לפרק או שהתאגיד אינו ממלא את תפקידיו כראוי או שפעילותו אינה מגשימה את מטרות הקמת התאגיד או את מדיניותו, רשאי הוא, בהסכמת שר האוצר, להתיר למנהל היחידה הווטרינרית למנות רופאים וטרינרים מוסמכים במפעלים או בשווקים מבין עובדי הרשות המקומית שבתחומה מתבצע הפיקוח, אם ניתנה לכך הסכמת הרשות המקומית, או מבין עובדי המדינה, ובלבד שניתנה למועצת התאגיד התראה בכתב לתקן את המעוות והיא לא עשתה כן בתוך זמן סביר לאחר קבלת ההתראה.
- (ב) על אף האמור בסעיפים 242 ו-243, התיר השר כאמור בסעיף קטן (א), תשולם האגרה כאמור בסעיפים 242 ו-243 לרשות המקומית או למשרד הבריאות, לפי העניין, ואם התאגיד לפיקוח וטרינרי יגבה את האגרה הוא יעבירה למשרד הבריאות או לרשות המקומית, בהתאם להוראות סעיף 247(א), בשינויים המחויבים.

ד ב ר י ה ס ב ר

מנהל היחידה הווטרינרית חלה הן על רופאים שהם עובדי התאגיד והן על אלה העובדים ברשויות המקומיות.

סעיף 229 כדי להבטיח פיקוח וטרינרי רציף, יעיל ומקצועי, מוצע לקבוע כי במקרים שבהם ימצא השר כי התאגיד פועל בניגוד לחוק, אינו ממלא את תפקידיו כראוי או אינו מגשים את מטרותיו, רשאי הוא, בהסכמת שר האוצר, להתיר למנהל היחידה הווטרינרית למנות רופאים וטרינרים מוסמכים במפעלים או בשווקים מבין עובדי הרשות המקומית שבתחומה מתבצע הפיקוח או מבין עובדי המדינה, אם ניתנה לכך הסכמת הרשות המקומית, או מבין עובדי המדינה. עוד מוצע לקבוע, כי במקרה זה תשולם האגרה לרשות המקומית או למשרד הבריאות, לפי העניין, לרבות במקרה שבו התאגיד הוא זה שגובה את האגרה.

תת-סימן ד'3: מינוי רופאים וטרינרים מוסמכים – הוראות כלליות

סעיפים מוצע להסמיך את שר הבריאות **225 עד 227** להתקין תקנות בדבר דרכי המינוי וההסמכה של רופאים וטרינרים מוסמכים. כמו כן מוצע כי תקופת המינוי של רופא וטרינר שהוא עובד של התאגיד תעמוד על שנה אחת. כמו כן מובהר בפרק שהרופאים הווטרינרים שמונו לפי פרק זה צריכים לעמוד בתנאי הכשירות שייקבעו בתוספת השנייה לחוק הרופאים הווטרינרים.

סעיף 228 כדי להבטיח רמה מקצועית גבוהה של פיקוח וטרינרי, מוצע לקבוע כי מנהל היחידה הווטרינרית רשאי לבטל מינוי של רופא וטרינר מוסמך, לתקופה קצובה או לצמיתות, לאחר שנתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו, אם מצא שהווטרינר לא ממלא את חובותיו לפי חוק, פועל באופן שגורם סכנה לציבור או במקרה שהוא אינו עומד בתנאי הכשירות הקבועים בחוק הרופאים הווטרינרים. מובהר כי סמכות זו של

תת-סימן ה': חובות וסמכויות פיקוח של רופאים וטרינרים מוסמכים

סימן משנה א': חובות וסמכויות פיקוח של וטרינר מוסמך במפעל

230. רופא וטרינר מוסמך במפעל יפקח על קיומם של תנאי ייצור נאותים במפעל, ובכלל זה יפקח על אלה:
- (1) תנאי התברואה במפעל;
 - (2) בטיחות ואיכות של מוצרי הבשר וחומרי הגלם;
 - (3) אריזות מוצרי הבשר וסימונם;
 - (4) אחסון מוצרי בשר;
 - (5) הובלת מוצרי הבשר ושיווקם.
231. וטרינר מוסמך במפעל יהיה נוכח במפעל בתדירות שיורה עליה מנהל היחידה הווטרינרית, בין השאר, בהתאם לניתוח של הסיכונים הקיימים לבריאות הציבור מאותו מפעל ומאותו סוג מזון.
232. רופא וטרינר מוסמך במפעל ייטול דוגמאות של מזון, יבצע בדיקות אשר המפעל יישא בהוצאותיהן, יידע את המפעל לגבי תוצאות הבדיקות וינהל רישום של תוצאות הבדיקות שביצע, והכול לפי הוראות מנהל היחידה הווטרינרית שיפורסמו באתר האינטרנט.
233. וטרינר מוסמך במפעל רשאי להחליט כי יצרן או בעל היתר הפעלה לא יוציא תעודת משלוח למוצר בשר, במקרה מסוים או דרך כלל, אם הוא מעוניין לבצע בדיקה של המשלוח, או אם מצא שהתקיים אחד מאלה:
- (1) לא ניתן היתר תנאי ייצור נאותים לפי סימן משנה א' לתת-סימן ב' או לפי כל דין אחר;
 - (2) מוצר הבשר אינו ראוי למאכל אדם או שאינו עומד בדרישות הדין;
 - (3) רכב ההובלה אינו עומד בדרישות הדין;
 - (4) קיים סירוב במערכת הממוחשבת כאמור בסעיף 239(ב) להנפקת תעודת המשלוח לגבי נקודת המכירה שאליה מיועד מוצר הבשר או לגבי הרכב שמוביל את מוצר הבשר;

ד ב ר י ה ס ב ר

הסיכונים הקיימים לבריאות הציבור מאותו מפעל ומאותו סוג מזון.

סעיף 232 כדי לפקח באופן יעיל, מוצע להקנות לוטרינר המוסמך במפעל כמה סמכויות ובכלל זה ליטול דוגמאות של מזון, לבצע בדיקות אשר המפעל יישא בהוצאותיהן, ליידע את המפעל לגבי תוצאות הבדיקות ולנהל רישום של תוצאות הבדיקות שביצע, והכול לפי הוראות מנהל היחידה הווטרינרית שיפורסמו באתר האינטרנט.

סעיף 233 מוצע לקבוע כי וטרינר מוסמך במפעל רשאי להחליט כי יצרן או בעל היתר הפעלה לא ינפק תעודת משלוח למוצר בשר אם התקיים אחד מן התנאים המפורטים בסעיף. אי-הנפקת תעודת משלוח מונעת מהיצרן להוציא את הבשר מהמפעל כאמור בסעיף 210.

תת-סימן ה': חובות וסמכויות פיקוח של רופאים וטרינרים מוסמכים

סימן משנה ה': חובות וסמכויות פיקוח של וטרינר מוסמך במפעל

סעיף 230 מוצע לקבוע כי וטרינר מוסמך במפעל יפקח על קיומם של תנאי הייצור במפעל, ובכלל זה יפקח על תנאי התברואה במפעל, בטיחות ואיכות של מוצרי הבשר וחומרי הגלם, אריזות מוצרי הבשר וסימונם, אחסון מוצרי הבשר והובלת מוצרי הבשר ושיווקם.

סעיף 231 מוצע לקבוע כי וטרינר מוסמך במפעל יהיה נוכח במפעל בתדירות שיורה עליה מנהל היחידה הווטרינרית, בין השאר, בהתאם לניתוח של

(5) קיים סירוב במערכת הממוחשבת להנפקת תעודת המשלוח מאחר שהיצרן או בעל היתר ההפעלה לא שילמו את האגרה הנדרשת לפי הוראות סעיפים אלה:

(א) לגבי יצרן שהוא אינו בעל היתר הפעלה – לפי סעיף 242;

(ב) לגבי בעל היתר הפעלה – לפי פקודת מחלות בעלי חיים או לפי סעיף 243.

234. (א) השר רשאי, באישור הוועדה, לקבוע בצו, כי הוצאת מוצרי בשר מסוג מסוים, ממפעל שקיבל אישור לייצוא או ממפעל בשר שאינו מפעל שחיטת בשר, מחייבת מתן תעודה וטרינרית כאמור בסעיף קטן (ב), וכן רשאי הוא לקבוע תנאים למתן תעודה כאמור.

(ב) רופא וטרינר מוסמך המפקח במפעל בשר שאינו מפעל לשחיטת בשר שנקבע בצו כאמור בסעיף (א), יחתום טרם הוצאת מוצר בשר ממפעל כאמור, על תעודה המעידה כי בדק את מוצר הבשר ומצאו ראוי למאכל אדם.

(ג) רופא וטרינר מוסמך במפעל כאמור בסעיף קטן (ב), יחתום או יסרב לחתום על תעודה וטרינרית אם התקיימה אחת מהנסיבות השוללות מתן תעודת משלוח למוצרי בשר כאמור בסעיף 210 או אם לא התקיים תנאי לחתימה על התעודה הוטרינרית שנקבע בצו כאמור בסעיף קטן (א) לגבי מפעל בשר שאינו מפעל שחיטת בשר או מפעל שאושר לייצוא.

235. רופא וטרינר מוסמך במפעל ידווח בכתב למנהל היחידה הוטרינרית על ממצאי הבדיקות בהתאם להוראות שלפי סעיף 232, על הליקויים והחריגות במפעל, על הפעולות המתקנות שבוצעו בו וכן על כל מידע אחר הנוגע לעניין שידרוש מנהל היחידה הוטרינרית.

סימן משנה ב': חובות וסמכויות פיקוח של רופא וטרינר מוסמך בשווקים

236. רופא וטרינר מוסמך בשווקים יפקח על קיומם של אלה, לפי הוראות חקיקת המזון:

(1) תנאי התברואה;

(2) בטיחות ואיכות של מוצרי הבשר וחומרי הגלם;

(3) אריזות מוצרי הבשר וסימונם;

(4) אחסון מוצרי הבשר;

ד ב ר י ה ס ב ר

הליקויים והחריגות במפעל או בדרכי השיוק, על הפעולות המתקנות שבוצעו בהם וכן על כל מידע אחר הנוגע לעניין שידרוש מנהל היחידה הוטרינרית.

תת-סימן משנה ה': חובות וסמכויות פיקוח של רופא וטרינר מוסמך בשווקים

סעיף 236 בדומה לקבוע בסעיף 230, מוצע לקבוע את סמכותו של וטרינר מוסמך בשווקים לפקח לפי הוראות חקיקת המזון על קיומם של תנאי התברואה, בטיחות ואיכות של מוצרי הבשר וחומרי הגלם, אריזות מוצרי הבשר וסימונם; אחסון מוצרי הבשר, הובלת מוצרי הבשר ופריקתם מרכבי ההובלה, תהליכי העבודה, עקיבות ואורך חי המדף.

סעיף 234 עניינו של סעיף זה במוצרים שלא ניתן להוציאם מהמפעל בלא תעודה וטרינרית החתומה בידי הרופא הוטרינר שבדק את המוצר. מוצע כי חובה זו תוטל לגבי הוצאת בשר ממפעלים שנקבעו בצו לפי סעיף קטן (א).

לגבי מפעלי שחיטת בשר שהם בית שחיטה לעופות ובית מטבחים החובה להנפיק תעודה וטרינרית קבועה בתקנות לפי פקודת מחלות בעלי חיים. לגבי דגים החובה קבועה בתקנות בריאות הציבור (מזון) (בדיקת דגים), התשמ"א-1981.

סעיף 235 מאחר שהפיקוח העליון על המפעלים מתנהל ברמה הארצית על ידי משרד הבריאות, מוצע לקבוע כי וטרינר מוסמך במפעל ידווח בכתב למנהל היחידה הוטרינרית על ממצאי הבדיקות שביצעו, על

(5) הובלת מוצרי הבשר ופריקתם מרכבי ההובלה;

(6) תהליכי העבודה;

(7) עקיבות;

(8) אורך חיי המדף כמשמעותו בסעיף 48(ב).

ביצוע ביקורות 237. רופא וטרינר מוסמך בשווקים יבצע ביקורת במקומות המכירה בתדירות שיוורה עליה מנהל היחידה הווטרינרית, בין השאר, בהתאם לניתוח של הסיכונים לבריאות הציבור מאותו מקום מכירה ומאותו סוג מזון.

נטילת דוגמאות וביצוע בדיקות 238. רופא וטרינר מוסמך בשווקים ייטול דוגמאות של מזון, יבצע בדיקות, וינהל רישום של תוצאות הבדיקות שביצע, והכול לפי הוראות מנהל היחידה הווטרינרית.

פיקוח על העברת מזון למקום מכירה 239. (א) רופא וטרינר מוסמך בשווקים שמנהל היחידה הווטרינרית הסמיכו לעניין סעיף זה, לא ירשה להעביר מוצר בשר למקום מכירה, במקרים אלה:

(1) ניתן לגבי מקום המכירה צו הפסקה לפי סעיפים 40, 41, 64 או 66 לחוק רישוי עסקים;

(2) רופא וטרינר מוסמך בשווקים מצא שהעברת מוצר הבשר עלולה לסכן את בריאות הציבור.

(ב) רופא וטרינר מוסמך שלא הרשה להעביר מוצר בשר למקום מכירה כאמור בסעיף קטן (א), יעביר לאלתר מידע על כך למערכת הממוחשבת שהוקמה לפי סעיף 249.

(ג) הוראה של רופא וטרינר מוסמך כאמור בסעיף קטן (א)(2) תהיה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ותינתן רק לאחר שהרופא הווטרינר המוסמך נתן לבעל מקום המכירה הזדמנות להשמיע את טענותיו; ואולם אם מצא הרופא הווטרינר המוסמך כי השהיית הקביעה עלולה לסכן את בריאות הציבור, רשאי הוא לתתה לאלתר, ובלבד שייתן לבעל מקום המכירה הזדמנות להשמיע את טענותיו בהזדמנות הראשונה לאחר מכן.

דיווח למנהל היחידה הווטרינרית 240. (א) רופא וטרינר מוסמך בשווקים ידווח בכתב למנהל היחידה הווטרינרית, על ממצאי הבדיקות בהתאם להוראות שלפי סעיף 237, על הליקויים והחריגות, על הפעולות המתקנות שבוצעו וכן על כל מידע אחר הנוגע לעניין שידרוש מנהל היחידה הווטרינרית.

ד ב ר י ה ס ב ר

אליו, באופן שימנע הוצאת תעודות משלוח וטרינריות למקום מכירה זה.

בסעיף זה מוצע לקבוע כי וטרינר מוסמך בשווקים שמנהל היחידה הווטרינרית הסמיכו לעניין סעיף הפיקוח הווטרינרי בשווקים, לא ירשה להעביר מוצר בשר למקום מכירה, במקרה שבו ניתן לגבי המקום צו הפסקה לפי חוק רישוי עסקים או שווטרינר מוסמך בשווקים מצא שהעברת מוצר הבשר עלולה לסכן את בריאות הציבור. בהתאם, יועבר דיווח למערכת הממוחשבת. הוראה כאמור מעילה של סכנה לבריאות הציבור לא תהיה תקפה ליותר מ־48 שעות, ותינתן רק לאחר שניתנה הזדמנות לבעל מקום המכירה להשמיע את טענותיו, אלא אם כן השהיית ההוראה עלולה לסכן את בריאות הציבור.

סעיף 240 מאחר שהפיקוח העליון על המפעלים מתנהל ברמה הארצית על ידי משרד הבריאות, מוצע לקבוע כי וטרינר מוסמך במפעל ידווח בכתב למנהל

סעיף 237 מאחר שהפיקוח בשווקים יהיה ארצי ויתנהל תחת הפיקוח העליון של מנהל היחידה הווטרינרית במשרד הבריאות מוצע לקבוע כי וטרינר מוסמך בשווקים יבצע ביקורת במקומות המכירה בתדירות שיוורה עליה מנהל היחידה הווטרינרית, בין השאר, בהתאם לניתוח של הסיכונים לבריאות הציבור מאותו מקום מכירה ומאותו סוג מזון, כך שתיווצר אחידות ושיטתיות בבדיקות.

סעיף 238 כדי לאפשר פיקוח יעיל, מוצע להקנות לווטרינר המוסמך בשווקים את הסמכות לבצע בדיקות, ולנהל רישום של תוצאות הבדיקות שביצע, והכול לפי הוראות מנהל היחידה הווטרינרית.

סעיף 239 מערכת הפיקוח החדשה תאפשר, באמצעות המערכת הממוחשבת, ניהול מערכת שתכלול את כלל נתוני הפיקוח במפעלים ובשווקים באופן שיאפשר למשל להזין בזמן אמת למערכת הממוחשבת פרטים של מקום מכירה שנמצא בו ליקוי המונע העברת מוצר בשר

(ב) רופא וטרינר מוסמך בשווקים שהוא עובד תאגיד, יעביר למנהל היחידה הווטרינרית את הדיווח כאמור בסעיף קטן (א) באמצעות רופא וטרינר שהוא עובד התאגיד אשר הסמיכו לעניין זה מנהל היחידה הווטרינרית; היה הרופא הווטרינר המוסמך בשווקים עובד רשות מקומית – באמצעות מנהל המחלקה הווטרינרית ברשות המקומית שבה נמצא מקום המכירה.

תת-סימן ו': אגרות פיקוח

241. בתת-סימן זה, "עלות ההעסקה של רופא וטרינר מוסמך" – 34,000 שקלים חדשים או סכום אחר שיקבע השר בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה שיכלול בין השאר את עלות התקורה של הגוף שיעסיק את הרופא הווטרינר.
242. בעד פיקוח וטרינרי במפעל, ישלם יצרן למעט יצרן שהוא בעל היתר הפעלה, לתאגיד, אגרה חודשית בסכום השווה למכפלה של עלות ההעסקה של וטרינר מוסמך בהיקף ההעסקה של הרופאים הווטרינרים המוסמכים הנדרשים באותו מפעל, בהתאם להיקף שיורה עליו מנהל היחידה הווטרינרית כאמור בסעיף 220.
243. (א) בעד פיקוח וטרינרי בשווקים ישלם בעל היתר הפעלה או יבואן מוצרי בשר, לתאגיד, אגרה חודשית בסכום של 0.08 שקלים חדשים בעד כל קילוגרם של מוצר בשר המשווק מהמפעל או המיובא, לפי העניין.
- (ב) השר בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לשנות את סכום האגרה בשים לב להיקף הפיקוח הנדרש כפי שהורה עליו מנהל היחידה הווטרינרית כאמור בסעיף 224, למשקל הבשר המיוצר או המיובא, ולעלות ההעסקה של רופא וטרינר מוסמך.
244. אגרות לפי תת-סימן זה ישולמו לא יאוחר מתום 14 ימים לאחר תום החודש שבעדו משולמת האגרה.
245. על גביית האגרה לפי תת-סימן זה, למעט סעיף 246(ב), יחול חוק המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.⁵⁹
246. (א) התאגיד יגבה את האגרות לפי תת-סימן זה.
- (ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), רשאי שר האוצר בהתייעצות עם השר ושר החקלאות ופיתוח הכפר, להחליט בצו שהאגרות ייגבו בידי משרד הבריאות.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 243 כיום, האגרות בעד פיקוח בשווקים מאופיינות בשונות רבה. כעת, מוצע לקבוע שיעור אגרה אחיד לכל ק"ג בשר המשווק מהמפעל או מיובא. עוד מוצע לקבוע כי השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לשנות את סכום האגרה בשים לב להיקף הפיקוח הנדרש כפי שהורה עליו מנהל היחידה הווטרינרית, למשקל הבשר המיוצר או המיובא, ולעלות ההעסקה של רופא וטרינר מוסמך.

סעיף 246 מוצע לקבוע כי התאגיד שיוקם בחוק ויהיה גוף הביצוע לעניין פיקוח וטרינרי על מוצרי בשר, יגבה, כחלק מתפקידיו, את האגרות הקבועות בפרק. ואולם שר האוצר יהיה רשאי, בהתייעצות עם השר ושר החקלאות ופיתוח הכפר, להחליט בצו שהאגרות ייגבו בידי משרד הבריאות.

היחידה הווטרינרית על ממצאי הבדיקות שביצעו, על הליקויים והחריגות במפעל או בדרכי השיווק, על הפעולות המתקנות שבוצעו בהם וכן על כל מידע אחר הנוגע לעניין שידרוש מנהל היחידה הווטרינרית. עם זאת, מתוך מדיניות של ניהול סיכונים ומאחר שכלל הסיכונים בשווקים קטנים יותר מהסיכונים במפעלים, מוצע כי לעניין הפיקוח בשווקים הדיווח יועבר באמצעות עובד של התאגיד או עובד של הרשות המקומית, לפי העניין, שמנהל היחידה הווטרינרית הסמיכו לעניין זה.

תת-סימן ו': אגרות פיקוח

סעיף 242 מוצע כי מפעל ישלם אגרה בגובה עלות ההעסקה של רופא וטרינר במפעל, לפי היקף ההעסקה שיקבע מנהל היחידה הווטרינרית.

⁵⁹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 170.

247. (א) התאגיד יעביר לרשויות המקומיות המעסיקות רופאים וטרינרים מוסמכים בשווקים כאמור בסעיף 223, תשלום בסכום השווה למכפלה של עלות ההעסקה של רופא וטרינר מוסמך במספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים בשווקים המועסקים באותה רשות.

(ב) מספר הרופאים הווטרינרים שיובא בחשבון לצורך סעיף קטן (א), לא יעלה על מספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים בשווקים שנדרש להעסיקם לפי היקף הפיקוח שהורה עליו מנהל היחידה הווטרינרית כאמור בסעיף 224.

248. הוחלט בצו כי משרד הבריאות יגבה את אגרות הפיקוח כאמור בסעיף 246(ב) יחולו הוראות אלה:

(1) משרד הבריאות יעביר לתאגיד תשלום בסכום השווה למכפלה של עלות ההעסקה של רופא וטרינר מוסמך במספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים כאמור בסעיף 200 המועסקים בתאגיד, אך לא יותר ממספר הרופאים הווטרינרים המוסמכים שהתאגיד נדרש להעסיקם כאמור בסעיף 224.

(2) אם הפיקוח הווטרינרי בשווקים של רשות מקומית מבוצע בידי עובדי אותה רשות כאמור בסעיף 223(א) – משרד הבריאות יעביר לרשות המקומית תשלום בסכום הקבוע בסעיף 247(א).

תת-סימן ז': הוראות שונות

249. (א) השר יקים מערכת ממוחשבת לשם רישום של בעלי היתר הפעלה ושל יצרנים, ומשווקים לרבות מובילים, של מוצרי בשר וכן לשם קבלת פרטים לגביהם הנוגעים ליישום הוראות סימן זה, לרבות סוג המזון המיוצר, כמותו, מקומות המכירה ותשלום אגרות הפיקוח.

(ב) למנהל השירותים הווטרינריים תינתן גישה לנתוני המערכת ואפשרות להפעיל בה יישומים, והכול ביחס למפעלים המפוקחים על ידו לפי דין.

(ג) במערכת הממוחשבת יישמרו תעודות משלוח של מוצרי בשר לתקופה של 5 שנים לפחות ממועד הנפקתן.

250. (א) בסעיף זה, "בדיקת משנה" – בדיקה שעורך רופא וטרינר של רשות מקומית למוצרי בשר או למוביל של מוצרי בשר, מכוח הוראות לפי חוק עזר, לפי פקודת מחלות בעלי חיים או לפי פרק זה.

הקמת מערכת ממוחשבת

פטור מהגעה לבדיקת משנה ומתשלום אגרה בעדן

ד ב ר י ה ס ב ר

תת-סימן ז': הוראות שונות

סעיף 249 מוצע לקבוע בפרק שתוקם מערכת ממוחשבת לצורך תמיכה בפיקוח הווטרינרי. המערכת תכלול נתונים של כל המפעלים, המשווקים והמובילים וכן נתונים בזמן אמת של פרטי משלוחים הבשר.

סעיף 250 כאמור כיום, מבוצעות בדיקות משנה בדרכי השיווק טרם העברת מוצרי הבשר לנקודות המכירה בתחומי הרשויות המקומיות, על ידי רופאים וטרינרים של הרשויות המקומיות. בשל שינוי שיטת הפיקוח על מוצרי בשר בישראל, מוצע שבעת כניסת הרפורמה לתוקף (בתום ארבע שנים מיום תחילתו של הפרק) יבוטלו כליל בדיקות המשנה.

סעיף 247 ככל שרשות מקומית מעסיקה רופאים וטרינרים לשם הפיקוח הווטרינרי בתחומה, בין השאר, מוצע לקבוע כי התאגיד יעביר תשלום בשיעור של עלות העסקה של וטרינר מוסמך לפי היקף הפעילות הנדרש באותה הרשות, כפי שנקבע על ידי מנהל היחידה הווטרינרית.

סעיף 248 כאמור לעיל, רשאי שר האוצר, בהתייעצות עם השר ושר החקלאות ופיתוח הכפר, להחליט בצו שהאגרות ייגבו בידי משרד הבריאות. במקרה זה, מוצע לקבוע כי משרד הבריאות יעביר לתאגיד תשלום בסך מכפלת עלות ההעסקה של וטרינר מוסמך במספר הווטרינרים המועסקים בתאגיד, ולא יותר מהמספר הנדרש. ככל שהפיקוח הווטרינרי מבוצע בידי עובדי רשות מקומית, יועבר התשלום לרשות המקומית.

(ב) על אף האמור בכל דין –

- (1) מוביל של מוצר בשר אינו חייב בהגעה לבדיקת משנה;
- (2) בעל היתר הפעלה או יצרן, משווק או מוביל של מוצר בשר, לא יהיה חייב בתשלום אגרה בעד בדיקת משנה, או אגרה לפי חוק עזר בעד בדיקה או פיקוח וטרינריים שאינם בדיקת משנה הנעשים בקשר למוצר בשר;
- (3) לא יהיה תוקף להוראות שנקבעו לפי סעיף 3 לפקודת בריאות הציבור (מזון) כנוסחו לפני יום התחילה של פרק זה, האוסרות מכירה, העברה או הוצאה של דגים ללא בדיקה של רופא וטרינר של רשות מקומית וללא הוצאת תעודה משלוח על ידו.

251. אין בהוראות סימן זה כדי לגרוע מסמכויות פיקוח או סמכויות אחרות המוקנות לפי שמירת סמכויות פרק זה.

תת-סימן ח': תחילה

252. בתת-סימן זה – הגדרות

"יום תחילתה של תקופת המעבר" – 1 בחודש שלאחר תום תשעים ימים מיום פרסום של פרק זה;

"יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי במפעלים" – תום תקופה של 48 חודשים שתחילתה ביום תחילתה של תקופת המעבר;

"יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים" – המועד שבו יוקם התאגיד, כאמור בסעיף 334(ב) לחוק הרופאים הווטרינרים.

253. (א) תחילתו של סימן זה ביום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי במפעלים. תחילה

(ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), הוראות אלה יחולו מוקדם יותר, במועדים המפורטים לצדם –

(1) ההוראות לעניין הגדרות, או שמירת סמכויות כאמור בסעיפים 204, ו-251, בהתאמה ביום תחילתה של תקופת המעבר; ואולם ההגדרה "תעודה וטרינרית" שבסעיף 204 תחול ביום תחילתו של סימן זה כאמור בסעיף קטן (א);

(2) הוראות השעה הקבועות בתת-סימן ט' – מיום תחילתה של תקופת המעבר עד ערב יום תחילתו של הפיקוח הארצי במפעלים (בסעיף זה – תקופת מעבר), או בחלק מתקופת המעבר, אם נקבע כך בהוראות אותו תת-סימן;

(3) הוראות סימני משנה ד'2, ה'2 ותת-סימן ו' למעט סעיף 242, ביום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים; ואולם, ההוראה בסעיף 223(ב) לעניין מתן הודעה של רשות מקומית על הרופאים הווטרינרים המפקחים בשווקים, תחול ביום תחילתה של תקופת המעבר.

ד ב ר י ה ס ב ר

המעבר, כמו כן, מוצע לקבוע כי הוראות הפרק באשר לפיקוח וטרינרי במפעלים ייכנסו לתוקף באופן מלא בעוד 4 שנים, ואילו הפיקוח בשווקים יחל ביום הקמתו של התאגיד. לבסוף, מוצע לקבוע הוראות שונות שייכנסו לתוקף במועד מוקדם יותר מהאמור לעיל.

תת-סימן ח': תחילה

סעיפים מוצע לקבוע הסדרים, כהוראות 252 ו-253 שעה, עד לבניסתו לתוקף באופן מלא של התיקון לחוק העוסק בפיקוח על מוצרי בשר. בהתאם, מוצע לקבוע כי יום התחילה להוראות המעבר שיפורטו להלן יהיה 90 ימים מיום פרסום החוק, כדי לאפשר לכלל מפעלי הבשר להתאים את פעילותם להוראות תקופת

תת-סימן ט': הוראות שעה

סימן משנה א': הגדרות

254. בתת-סימן זה –

הגדרות

”בדיקת משנה” – בדיקה שעורך רופא וטרינר של רשות מקומית למוביל של מוצר בשר, המבוצעת בתחנה קבועה; לעניין זה, ”רשות מקומית” – הרשות המקומית שאליה מועבר מוצר הבשר שאותו נושא המוביל;

”בעל היתר הפעלה או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה” – אחד מאלה:

(1) בעל היתר הפעלה שהוא בעליו של בית מטבחיים תעשייתי, הפטור מהגעה לבדיקות משנה לפי פקודת מחלות בעלי חיים;

(2) יבואן של בשר קפוא, הפטור מהגעה לבדיקות משנה לפי פקודת מחלות בעלי חיים.

”יום תחילתה של תקופת המעבר”, ”יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי במפעלים”, ”יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים” – כהגדרתם בתת-סימן ט’;

”תעודה וטרינרית” – תעודת החתומה בידי הרופא הווטרינר שפיקח על השחיטה או על הייצור במפעל, הניתנת לפי דין למוצר בשר, טרם הוצאתו מהמפעל;

”תקופת המעבר” – כמשמעותה בסעיף 253(ב).

סימן משנה ב': בדיקות משנה מלאות בתקופת המעבר

255. (א) מוביל של מוצר בשר לאחר שחיטתו או פירוקו בבית שחיטה לעופות (בסעיף זה – בשר עוף לאחר שחיטה), יהיה חייב בהגעה לבדיקת משנה.

בדיקות משנה מלאות לבשר עוף לאחר שחיטה

(ב) מוביל של בשר עוף לאחר שחיטה שנקבעה לגביו חובת הגעה לבדיקת משנה לפי סעיף קטן (א) ונקבעה לגביו גם חובת הגעה לבדיקת משנה לפי חוק עזר, אינו חייב בהגעה לבדיקת משנה לפי חוק העזר, ויחולו עליו הוראות סעיף קטן (א), וכן אינו חייב באגרה בעד הגעה לבדיקות משנה לפי חוק העזר, והוא יחויב באגרה לפי הוראות סעיף 268.

ד ב ר י ה ס ב ר

האמור לעיל, ולתקופת המעבר בלבד, יוחלף הסדר זה בחובת הגעה לבדיקות משנה שתיקבע בחוק.

יובהר כי אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מחובת הגעה לבדיקת משנה לפי תקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות), התשכ”ד–1964, תקנות בריאות הציבור (מזון)(בדיקת דגים), התשמ”א–1981, וכן מחובת הגעה לבדיקות משנה לפי חוק עזר החלה על מוביל של מזון הטעון פיקוח וטרינרי שאינו בשר עוף לאחר שחיטה או פירוק, ובלבד שהמזון אינו מגיע ממפעל או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה.

כן מובהר, כאמור, כי מדובר ביצירת הסדר זמני בלבד עד לתום תקופת המעבר – מועד שבו יבוטלו באופן מוחלט בדיקות המשנה על כל צורותיהן.

תת-סימן משנה ט': הוראות שעה

תת-סימן משנה ט'2: בדיקות משנה מלאות בתקופת המעבר

סעיף 255 ככל שמדובר בבשר עוף לאחר שחיטתו או פירוקו בבית שחיטה לעופות, נטען כאמור, כי ההסדר הנוכחי מתבסס על חוקי עזר ועל נוהג של קיום בדיקות משנה מכוח ”ההסכם המשולש” מיום 5.2.1990 שבין משרד החקלאות, מרכז השלטון המקומי והמועצה לענף הלול. יובהר, כי לעמדת המדינה הסכם זה אינו מהווה מקור נורמטיבי מחייב לביצוע בדיקות משנה. עם זאת, לפי דיווחים שהועברו למדינה, בחלק מהרשויות המקומיות ממשיכים לנהוג לפי הסכם זה ומחייבים את מובילי המוצרים האמורים בהגעה לבדיקות משנה. לאור

256. רופא וטרינר של רשות מקומית שביצע בדיקת משנה לפי סעיף 255 או לפי דין אחר המחייב קיום בדיקת משנה, ידווח על קיום הבדיקה ועל תוצאותיה למערכת הממוחשבת כאמור בסעיף 267, מיד לאחר ביצועה.

סימן משנה ג': פטור מבדיקות משנה מלאות בתקופת המעבר

פטור מבדיקות
משנה מלאות

257. מוביל של מוצר בשר שנקבעה לגביו חובת הגעה לבדיקות משנה לפי סעיף 255 או לפי דין אחר, אינו חייב בהגעה לבדיקות משנה כאמור אם מנהל היחידה הווטרינרית אישר שמתקיימים בו התנאים כאמור בפסקאות משנה (א) ו-(ב) של פסקה (1) או כאמור בפסקה (2) וכל עוד מתקיימים התנאים האמורים (בתת-סימן זה – פטור מבדיקות משנה מלאות):

(1) במפעל שאת מוצריו הוא מוביל –

(א) מתקיים פיקוח וטרינרי בידי רופא וטרינר בהתאם לתקנות לפי פרק זה, לפי פקודת מחלות בעלי חיים או לפי החוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים ואם לא ניתן למנותו בהתאם לחיקוק כאמור – בידי רופא וטרינר שמונה בידי מנהל היחידה הווטרינרית לפי סעיף 260;

(ב) מיושמת תכנית בטיחות מזון.

(2) לגבי מפעלי שחיטה ומפעלים מאושרים לייצוא – מנהל השירותים הווטרינריים הודיע למנהל היחידה הווטרינרית שהתקיים בהם האמור בפסקאות משנה (א) ו-(ב) של פסקה (1).

פרסום רשימת
בעלי הפטור

258. רשימת בעלי הפטור מבדיקות משנה מלאות וכן רשימת המפעלים או היבואנים שניתן להם פטור לפי חוק מבדיקות משנה, תפורסם באתר האינטרנט; פרסום כאמור אינו תנאי לתוקף האישור או הפטור.

חובות בעלי
הפטור לעניין
הובלה ומשלוח

259. מפעל שקיבל פטור מבדיקות משנה מלאות, וכן בעל היתר הפעלה או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה –

(1) לא יוציא מוצר בשר מאתר ייצור אלא לאחר שמצא כי התקיימו כל אלה לגבי הטמפרטורה של הרכב שבו הוא מובל:

(א) הטמפרטורה המבוקרת ברכב עומדת בדרישות הדין;

(ב) מותקנת מערכת בקרה של הטמפרטורה ברכב;

דבריו הסבר

מוביל של מוצר בשר מהגעה לבדיקות משנה אם מנהל היחידה הווטרינרית אישר כי מתקיים במפעל שאת מוצריו הוא מוביל פיקוח וטרינרי בהתאם לפרק זה או לפי דין אחר ומיושמת במפעל זה תכנית בטיחות מזון.

סעיף 258 מוצע לקבוע כי רשימת בעלי הפטור מבדיקות משנה מלאות וכן רשימת המפעלים או היבואנים שניתן להם פטור לפי חוק מבדיקות משנה, תפורסם באתר האינטרנט, כך שמידע זה יהיה נגיש לרופאים הווטרינרים ברשויות המקומיות ולציבור.

סעיף 259 מאחר שהמוקד של הפיקוח הווטרינרי במפעלים שיקבלו פטור מבדיקות משנה מלאות יעבור מבדיקות המשנה לפיקוח במפעל, מוצע להטיל על יצרן חובות לגבי הובלת המוצרים, בדומה לחובות שיחולו לאחר תום תקופת המעבר.

תת-סימן משנה ט"ז: פטור מבדיקות משנה מלאות בתקופת המעבר

סעיף 257 כפי שפורט לעיל, כיום קיימים מפעלים שמקיימים את החובות שיוטלו עליהם ברפורמה (הנהגת תכנית בטיחות מזון ומינוי של רופא וטרינר ציבורי). מאחר שמפעלים אלו (ומפעלים שיקבלו על עצמם תנאים אלו) מקיימים כבר היום מערכת נאותה של פיקוח וטרינרי אין צורך לחייב מפעלים אלו בבדיקות משנה מלאות במתכונתן הנוכחית. לפיכך מוצע לפטור באופן מיידי מוביל של מוצר בשר מהגעה לבדיקות משנה, במקרה שבו הודיע מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות למנהל היחידה הווטרינרית במשרד הבריאות על התקיימות התנאים שלעיל, וזאת לגבי מפעלי שחיטה ומפעלים מאושרים לייצוא. כן מוצע לפטור באופן מיידי

(ג) קיימת מערכת של תיעוד תקלות בטמפרטורה שברכב;

(2) לא יוציא ממקום הייצור מוצר בשר אלא אם התקיימו כל אלה:

(א) מצורפת למשלוח של מוצרי הבשר תעודת משלוח למוצרי בשר שנכללים בה הפרטים האמורים בסעיף 211; על הוצאת תעודת המשלוח יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיף 212 של אותו סעיף;

(ב) לגבי מפעל שחיטה, מפעל שאושר לייצוא ומפעל לייצור מוצרי דגים – מצורפת לתעודת המשלוח כאמור בפסקה 2(א) תעודה וטרינרית;

(ג) היצרן או בעל היתר ההפעלה יעביר, בדרך אלקטרונית, את תעודת המשלוח למערכת הממוחשבת כאמור בסעיף 267 לפי הוראות שיוורה עליהן מנהל היחידה הווטרינרית; תעודה כאמור תועבר בעת יציאתו של המוביל מתחומי המפעל.

(א) לפי בקשתו של יצרן מוצרי בשר המבקש לקבל פטור מבדיקות משנה מלאות כאמור בסעיף 257, מנהל היחידה הווטרינרית רשאי למנות רופא וטרינר במפעלו לשם פיקוח וטרינרי כאמור בסעיף קטן (1)(א), שהוא אחד מאלה:

מינוי רופא וטרינר במפעל לצורך קבלת פטור מבדיקות משנה מלאות

(1) רופא וטרינר שהוא עובד של הרשות המקומית שבתחומה פועל היצרן, לפי הסכם שבין היצרן לרשות המקומית; הוראות פסקה זו יחולו עד יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים, או עד המועד כאמור בסעיף 334(ג) לחוק הרופאים הווטרינרים, לפי המוקדם מבניהם.

(2) רופא וטרינר שהוא עובד של התאגיד; הוראות סעיף קטן זה יחולו ביום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים או במועד כאמור בסעיף 334(ג) לחוק הרופאים הווטרינרים, לפי המוקדם מבניהם.

(ב) על אף האמור בכל דין, לגבי יצרן שבמפעלו מונה רופא וטרינר מבין עובדי תאגיד כאמור בפסקה (א)2, לא יהיה תוקף להוראה הקובעת כי פיקוח במפעל, לרבות הוצאת תעודת וטרינר, ייעשה בידי רופא וטרינר של רשות מקומית.

יצרן שבמפעלו מונה רופא וטרינר מבין עובדי התאגיד, ישלם לתאגיד אגרה כאמור בסעיף 242, בהתאם להיקף הפיקוח שהורה עליו מנהל היחידה הווטרינרית, ועל תשלום האגרה יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיף 264.

אגרה בעד פיקוח במפעל של רופא וטרינר שהוא עובד תאגיד

מונה רופא וטרינר במפעל בידי מנהל היחידה הווטרינרית, כאמור בסעיף 260, יחולו עליו החובות והסמכויות כאמור בסימן משנה א' לתת-סימן ה', בשינויים המחויבים, על אף הוראת סעיף 253.

חובות רופא וטרינר במפעל שמונה בידי מנהל היחידה הווטרינרית

(א) נוכח מנהל היחידה הווטרינרית כי לא קוימה חובה מהחובות המפורטות בסעיף 259, וכי אי קיום החובה סיכן באופן חמור את בריאות הציבור, או שמדובר בהפרה חוזרת ונשנית של החובה – רשאי הוא לבטל את האישור על פטור מבדיקות משנה מלאות, לתקופה שיוורה, לאחר שנתן ליצרן או לבעל ההיתר ההפעלה, הזדמנות להשמיע את טענותיו.

ביטול הפטור מבדיקות משנה מלאות

ד ב ר י ה ס ב ר

וטרינר במפעל, כאמור בתת-סימן ה'1, גם על רופא וטרינר שמונה על ידי מנהל היחידה הווטרינרית בתקופת המעבר.

סעיף 263 מוצע להסמיך את מנהל היחידה הווטרינרית לבטל את הפטור מקיום בדיקות משנה מלאות, אם החובות לקבלת הפטור לא קוימו, כך שהדבר סיכן אופן חמור את בריאות הציבור, או כאשר ישנה הפרה חוזרת של החובות, למשך תקופה שיוורה, ולאחר שנתן ליצרן או

סעיפים כדי לקבל פטור מבדיקות משנה 260 ו-261 מלאות בתקופת המעבר, על המפעל לקיים פיקוח וטרינרי כאמור לעיל. סעיף זה מאפשר למפעלים שכיום אינם מחויבים בפיקוח של וטרינר ציבורי, לבקש ממנהל היחידה הווטרינרית למנות וטרינר כאמור וכן נקבע בו הסדר לגבי האגרה שיש לשלם במקרה שהרופא הווטרינר יהיה עובד של התאגיד.

סעיף 262 מוצע להחיל את החובות והסמכויות של רופא

(ב) לגבי מפעל שחיטה ומפעל שאושר ליצוא – יתייעץ מנהל היחידה הווטרינרית עם מנהל השירותים הווטרינריים לפני ביטול האישור על פטור; שלח מנהל היחידה הווטרינרית הודעה למנהל השירותים הווטרינריים על כוונתו לבטל את האישור, ומנהל השירותים הווטרינריים לא העביר את חוות דעתו לגבי הכוונה לבטל את האישור בתוך 7 ימים מיום קבלת ההודעה, יראו את ההתייעצות כאילו קוימה.

סימן משנה ד': חובת הגעה לבדיקות משנה אקראיות בתקופת המעבר

חובת הגעה
לבדיקות משנה
אקראיות

264. (א) מוביל של מוצר בשר שיוצר במפעל שקיבל פטור מבדיקות משנה מלאות לפי הוראות סעיף 257, יהיה חייב בהגעה לבדיקות משנה אקראיות.

(ב) מנהל היחידה הווטרינרית יזמן מוביל כאמור בסעיף קטן (א), לבדיקת משנה, באמצעות מערכת ממוחשבת כאמור בסעיף 267, לפי הוראות אלה:

(1) ההגעה לבדיקות המשנה למקום הבדיקה לא תגרום לסטייה ניכרת מנתיב הנסיעה;

(2) ההגעה למקום הבדיקה תהיה במועד שיחול בשעות העבודה של המוביל באותה נסיעה ולא תגרום לעיכוב ניכר בזמן הנסיעה;

(3) מוביל של יצרן או בעל היתר הפעלה, יזמן בשנה קלנדרית לשתיים עשרה בדיקות משנה לפי הוראות סעיף זה, ואם הוראות סעיף זה תחול בחלק מהשנה הקלנדרית – המוביל יזמן לבדיקות משנה לפי הוראות סעיף זה שמספרן כמספר החודשים שבהם יחולו הוראות סעיף זה.

הוראות תחילה
לסימן משנה זה

265. הוראות סימן משנה זה יחולו עד יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים, או מועד מוקדם יותר שייקבע בידי השר בהסכמת שר החקלאות ופיתוח הכפר ושר האוצר אשר לא יחול לפני תום שנתיים מיום תחילתה של תקופת המעבר.

מערך משותף של
בדיקות משנה
אקראיות

266. הרשויות המקומיות רשאיות לשתף פעולה כדי להקים ולהפעיל את מערך בדיקות המשנה האקראיות לפי סעיף זה.

הקמת מערכת
ממוחשבת

267. (א) השר ושר החקלאות ופיתוח הכפר יקימו מערכת ממוחשבת לצורך יישום הוראות סימן משנה זה ובכלל זה לצורך סיוע בבחירת הנסיעות שלגביהן תתבצע בדיקת המשנה, לקבלת תעודת משלוח למוצר בשר ולקבלת הודעות על ביצוע בדיקות משנה מרופאים וטרינרים של הרשות המקומית.

ד ב ר י ה ס ב ר

לבדיקות המשנה למקום הבדיקה לא תגרום לסטייה ניכרת מנתיב הנסיעה, וכן בתנאי שההגעה למקום הבדיקה תהיה במועד שיחול בשעות העבודה של המוביל באותה נסיעה ולא תגרום לעיכוב ניכר בזמן הנסיעה.

סעיף 265 מוצע לקבוע כי בדיקות המשנה האקראיות במתכונת האמורה יחולו עד למועד הקמת התאגיד, או עד למועד מוקדם יותר לפי קביעת שר הבריאות בהסכמת שר החקלאות ופיתוח הכפר ושר האוצר.

סעיף 266 כדי לייעל את בדיקות המשנה האקראיות, המתבצעות בתחומי הרשויות המקומיות, מוצע לקבוע כי הרשויות רשאיות לשתף פעולה בהקמת מערך זה.

סעיף 267 לצורך הפעלה של מערכת יעילה של בדיקות משנה אקראיות מוצע לקבוע כי שר הבריאות

לבעל היתר ההפעלה הזדמנות להשמיע את טענותיו. כאשר מדובר במפעל שבפיקוח משרד החקלאות, יתייעץ מנהל היחידה הווטרינרית במשרד הבריאות עם מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות לפני ביטול האישור על פטור.

סימן משנה ט'4: חובת הגעה לבדיקות משנה אקראיות בתקופת המעבר

סעיף 264 כאמור, ישנה אפשרות שמפעל יקבל פטור מבדיקות משנה מלאות בתקופת המעבר, בהתקיים תנאים מסוימים. עם זאת, כדי שלא להותיר את המפעלים הפטורים מפיקוח כלשהו בתקופת המעבר עוד בטרם החל פיקוח וטרינרי ארצי בשווקים, מוצע לקבוע כי מפעלים אלה יהיו חייבים להגיע לבדיקות משנה אקראיות. על פי המוצע, מנהל היחידה הווטרינרית יזמן מוביל בשר לשתיים עשרה בדיקות בשנה קלנדרית, בתנאי שההגעה

(ב) במערכת הממוחשבת יישמרו תעודות משלוח למוצר בשר לתקופה של 5 שנים לפחות ממועד הנפקתן.

סימן משנה ה': אגרות בעד בדיקות משנה בתקופת המעבר

268. (א) מוביל של בשר עוף לאחר שחיטה החייב בבדיקות משנה מלאות כאמור בסעיף 255 ישלם לרשות המקומית אגרה חודשית בעד ביצוע בדיקות המשנה שביצע בתחומה, בסכום כאמור בסעיף קטן (ב).

אגרה בעד בדיקות משנה של בשר עוף לאחר שחיטה

(ב) סכום האגרה החודשית יהיה מכפלה של 0.1 שקלים חדשים לכל ק"ג של בשר עוף לאחר שחיטה שהוביל המוביל בכלל הרשויות המקומיות בישראל באותו חודש כפול שיעור התושבים ברשות המקומית שאליה שווק המזון; לעניין זה, "שיעור התושבים" – היחס בין מספר התושבים ברשות המקומית לבין מספר כלל התושבים בכלל הרשויות המקומיות, לפי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה שפורסמו לאחרונה לפני יום תחילתה של הוראת המעבר.

269. (א) בעל היתר הפעלה שקיבל פטור מבדיקות משנה מלאות כאמור בסעיף 257, ומפעל או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה, ישלם לרשות המקומית אגרה מדי חודש בעד פיקוח וטרינרי שיבצעו הרשויות המקומיות בשווקים.

תשלום אגרה בידי מי שפטור מחובת הגעה לבדיקות משנה או מי שחייב בהגעה אקראית לבדיקות משנה

(ב) סכום האגרה החודשית יהיה מכפלה של 0.1 שקלים חדשים לכל ק"ג של מוצר בשר שיוצר בידי בעל היתר ההפעלה או היבואן, לפי העניין, ושווק בכלל הרשויות המקומיות בישראל באותו חודש כפול שיעור התושבים; לעניין זה, "שיעור התושבים" – כהגדרתו בסעיף 268(ב).

270. רופא וטרינר כאמור בסעיף 257(1)(א), לא ינפיק תעודה וטרינרית לבעל היתר הפעלה שקיבל אישור על מתן פטור מבדיקות משנה מלאות ולבעל היתר הפעלה כאמור בפסקה (1) להגדרה "מפעל או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה", אם הם לא שילמו את האגרה לפי סימן משנה זה בתוך 14 ימים מתום החודש האמור בסעיף 269(א).

סירוב להנפיק תעודה וטרינרית בשל העדר תשלום אגרה

271. (א) עד יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים, רשות מקומית רשאית להסתייע בגוף אחר לצורך גביית האגרה.

היעזרות בגוף אחר לשם גביית האגרה

(ב) מיום תחילתו של הפיקוח הארצי בשווקים, רשות מקומית רשאית להיעזר רק בתאגיד לצורך גביית האגרה.

ד ב ר י ה ס ב ר

הפטורים מבדיקות משנה כיום לפי תקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות) או מכוח סימן משנה ט'3, ישלם אגרה בעד פיקוח וטרינרי שיבצעו הרשויות המקומיות בשווקים.

ושר החקלאות ופיתוח הכפר יקימו מערכת ממוחשבת לשם יישום בדיקות המשנה האקראיות.

תת-סימן משנה ט'5: אגרות בעד בדיקות משנה בתקופת המעבר

סעיף 270 מוצע לקבוע כי קבלת תעודה וטרינרית למפעל או לבעל היתר הפטורים מבדיקות משנה, תותנה בתשלום אגרה במועד.

סעיף 268 מוצע כי מוביל של בשר עוף לאחר שחיטה החייב בבדיקות משנה מלאות ישלם בתקופת המעבר אגרה לרשות המקומית בעד בדיקות משנה בשיעור הקבוע בסעיף. הוראה זו נקבעה מאחר שהחובה לבצע את בדיקות המשנה המלאות עוגנה בפרק זה כאמור בסימן משנה ט'2 כך שנדרש גם עיגון של תשלום האגרה בגינן.

סעיף 271 כדי להקל על הרשויות המקומיות בכל הנוגע לגביית האגרה ולתשלומה, בהתאמה, מוצע לקבוע כי ניתן להסתייע בגוף אחר לשם כך, וזאת עד להקמת התאגיד. כדי להבטיח שגביית האגרה ותשלומה לרשויות המקומיות יתנהלו כראוי, מוצע לקבוע כי גוף כאמור, יהיה כפוף להנחיות שר הבריאות וידווח לו באופן שוטף.

סעיף 269 מוצע לקבוע כי בעל היתר הפעלה הפטור מהגעה לבדיקות משנה לפי חוק (מדובר בבתי מטבחיים תעשייתיים או ביבואנים של בשר בהמות קפוא,

(ג) גוף כאמור בסעיף קטן (א) או התאגיד, יהיה כפוף להנחיותיו של השר וידווח לשר מדי חודש בחודשו, או לפי דרישה, על פעילות הגוף בכל הנוגע לגביית האגרות ולתשלומן לרשויות המקומיות.

סימן משנה ו': פיקוח וטרינרי במקומות מכירה בתקופת המעבר

272. משווק לא ימכור מוצר בשר שיוצר או שיובא בידי מי שקיבל פטור מבדיקות משנה מלאות או בידי מפעל או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה, ויצרן לא יחזיק מוצר בשר שהגיע לידי מי שקיבל פטור כאמור או ממיי שניתן לו פטור כאמור, אלא אם כן התקיימו תנאים אלה לגבי המשלוח של מוצר הבשר:
- (1) מצורפת למשלוח המזון תעודת משלוח למוצרי בשר, הכוללת את הפרטים המפורטים בסעיף 211, ואם יש לצרף לתעודת המשלוח גם תעודה וטרינרית כאמור בסעיף 234 – צורפה תעודה כאמור;
- (2) אם צוין בתעודת המשלוח כי חלה חובה להגיע לבדיקת משנה כאמור בסעיף 264 – בתעודת המשלוח צוין כי בדיקת המשנה בוצעה;
- (3) תעודת המשלוח הונפקה ב־24 שעות שקדמו לפריקת המשלוח;
- (4) קיימת התאמה בין המוצרים שבמשלוח ובין תעודת המשלוח למוצרי בשר לעניין הפרטים לפי סעיף 211, ואם צורפה תעודה וטרינרית – קיימת התאמה בין התעודה הוטרינרית לבין תעודת המשלוח האמורה.
273. משווק של מוצרי בשר לא יוציא מוצר בשר ממקום מכירה אל מקום מכירה אחר או ליצרן ולא יוביל מוצר בשר ממקום מכירה אלא לאחר שמצא כי התקיימו הוראות סעיף 213(1) עד (3), לגבי הרכב שבו הוא מובל.

סימן ט': סמכויות פיקוח ואכיפה

תת-סימן א': הסמכה של מפקחים

274. השר רשאי להסמיך מפקח לשם פיקוח על ביצוע הוראות פרק זה, מי שמתקיים בו הסמכת מפקחים אחד מאלה:
- (1) הוא עובד משרד הבריאות;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 273 מוצע לקבוע חובה על משווק בשר המוציא משלוח ממקום מכירה אל מקום מכירה אחר או ליצרן, להוביל משלוח של מוצרי בשר רק אם מתקיימים התנאים המחייבים לעניין הטמפרטורה המבוקרת ברכב ומערכת בקרת הטמפרטורה ותיעוד תקלות, כך שהובלת מוצרי הבשר תיעשה בצורה בטוחה.

סימן ט': סמכויות פיקוח ואכיפה – כללי

סעיף 274 מוצע להסמיך את שר הבריאות להסמיך מפקחים לשם ביצוע הפיקוח על כל שרשרת הטיפול במזון. מפקחים יהיו עובדי משרד הבריאות, או עובדי מדינה ממשרד ממשלתי מתאים אחר (בהסכמת השר הממונה על אותו משרד), או תברואן או עובד רשות מקומית, בהסכמת מועצת הרשות המקומית, לפיקוח בתחום הרשות המקומית בלבד או אחד מהמנויים בהגדרת "רופא ממשלתי".

סימן משנה ט': פיקוח וטרינרי במקומות מכירה בתקופת המעבר

סעיף 272 מאחר שמתן פטור מבדיקות משנה מלאות קובע מערכת דינים הדומה למערכת הדינים שתחול בתום תקופת המעבר, מוצע לחייב גם משווק או יצרן שקיבל מוצר בשר מיצרן שקיבל פטור מבדיקות משנה מלאות בחובות החלות על משווק ויצרן לאחר תום תקופת המעבר לפיכך מוצע לקבוע כי יצרן לא יחזיק מוצר בשר שקיבל מיצרן שקיבל פטור מבדיקות משנה מלאות ומשווק לא ימכור מוצר בשר שקיבל מיצרן כאמור, ללא תעודת משלוח למוצר בשר וללא תעודה וטרינרית (במקרים שבהם היא נדרשת). וכן בלי שהוא וידא שקיימת התאמה בין תעודת המשלוח לבין המוצרים שבמשלוח וקיימת התאמה בין התעודה הוטרינרית לבין תעודת המשלוח. אין בהוראות אלו כדי לגרוע מחובות החלות על יצרן ומשווק לפי דין אחר.

- (2) הוא עובד מדינה במשרד ממשלתי אחר – בהסכמת השר הממונה על המשרד;
- (3) הוא רופא ממשלתי שהוא עובד רשות מקומית – בהסכמת מועצת הרשות המקומית;
- (4) הוא רופא וטרינר שמונה או הוסמך לפי סעיף 219 או מונה או הוסמך לפי סעיף 225 לחוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים, ואולם –

(א) לעניין רופא וטרינר כאמור, במקום האמור ברישה של סעיף 276, יקראו "לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי פרק זה במפעל שלגביו הוא מונה או הוסמך, רשאי רופא וטרינר שמונה או הוסמך לפי סעיף 219 או מונה או הוסמך לפי סעיף 225 לחוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים"; על אף האמור בסעיף 276(4), רופא וטרינר כאמור לא יהיה רשאי להיכנס למקום שבו מוכרים מזון;

(ב) רופא וטרינר כאמור לא ייחשב כמפקח לעניין סעיף 278;

- (5) תברואן או מפקח, שהם עובדי הרשות המקומית – בהסכמת מועצת הרשות המקומית, ולגבי תחום הרשות.

275. לא יוסמך מפקח, אלא אם כן התקיימו בו כל אלה: תנאים להסמכת מפקחים

- (1) משטרת ישראל הודיעה, לא יאחר משלושה חודשים מיום קבלת פרטי העובד, כי היא אינה מתנגדת למינויו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;
- (2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי פרק זה, כפי שהורה השר בהסכמת השר לביטחון הפנים;
- (3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר.

תת-סיומן ב': סמכויותיהם של מפקחים

276. לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי פרק זה, רשאי מפקח – סמכויות פיקוח

- (1) לדרוש מכל אדם הנמצא במקום למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;
- (2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה ומסמך הנוגעים לעיסוק מזון; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995⁶⁰;

דבריו הסבר

תהא טעונה צו של בית משפט. עוד יוסמך מפקח לערוך בדיקות וליטול דגימות של מוצרי מזון וחומרים ולוונטיים אחרים, למסור את הבדיקות והדגימות למעבדה או לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת לפי שיקול דעתו. נטילת הדוגמאות תהיה פטורה מתשלום לבעלי המזון. בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) מוצע לאפשר למנהל להסמך פרטנית מפקחים שיהיו בעלי הסמכות להזמין מוביל לשם בדיקת עמידתו בתנאי רישיון ההובלה, בין בתהליך בקשת הרישיון או בקשת חידוש, או לשם פיקוח על בעל רישיון ההובלה. זימון מוביל לבדיקה ייעשה בשעות העבודה של הנהג ותוך צמצום הסטייה מנתיב נסיעתו והעיכוב בזמן הנסיעה.

סעיף 275 בטרם הסמכת מפקח מוצע לקבוע כי יקבל הכשרה מתאימה, וימצא שהמשטרה לא מתנגדת להסמכתו, לרבות בהסתמך על עברו הפלילי ועל טעמים של ביטחון הציבור מוצע להסמיך את השר להגדיר תנאי כשירות נוספים.

סעיף 276 בסעיף קטן (א) מוצע לקבוע כי לשם ביצוע אפקטיבי של הפיקוח, למפקחים תהיה סמכות להיכנס לכל מקום שבו מייצרים או מוכרים מזון, לרבות נמל ומחסן וכיוצא באלה, כדי לבדוק מזון ואת תהליכי הייצור, הייבוא והמכירה של מזון, ולדרוש מכל אדם הנמצא במקום להזדהות לפני המפקח באמצעות תעודה מזהה ולמסור לו מידע ומסמכים, לרבות פלט של מסמכים השמורים במחשב. כניסה למקום המשמש למגורים בלבד

⁶⁰ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

(3) לערוך בדיקות או ליטול דגימות של מוצרי מזון או חומרים העשויים לדעתו לשמש רכיב במזון או לשמש בייצורו, לזהם מזון או להשפיע על איכותו בדרך אחרת, וכן למסור את הבדיקות והדגימות למעבדה, לשם בדיקתן, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת; דגימה כאמור תינטל בלא תשלום;

(4) להיכנס לכל מקום שבו מייצרים או מוכרים מזון, לנמל או למקום אחר שבו מוחזק מזון, כדי לבדוק אותו ואת אופן תהליכי ייצורו, ייבואו או מכירתו, ואולם לא ייכנס מפקח למקום המשמש למגורים בלבד, אלא על פי צו של בית משפט;

(5) לזמן מוביל לבדיקה לשם בדיקת קיום התנאים לפי סעיף 183(2), ברשיון ההובלה, לפי הוראות אלה:

(א) לחייב מוביל מזון שהגיש בקשה לקבלת רישיון הובלה או לחידושו, להתייצב במקום ובמועדים אפשריים, ובלבד שהמפקח הוסמך בידי מנהל שירות המזון לעניין פסקת משנה זו;

(ב) להורות למוביל מסוים של מזון להתייצב לבדיקה במקום שאיננו תחנת בדיקה קבועה במועד שיקבע, ובלבד שהמפקח הוסמך בידי מנהל שירות המזון לעניין פסקת משנה זו;

(ג) זימון מוביל לבדיקה כאמור בפסקה זו יהיה לפי העקרונות האלה:

(1) ההגעה למקום הבדיקה לא תגרום לסטייה ניכרת מנתיב הנסיעה;

(2) ההגעה למקום הבדיקה תהיה במועד שיחול בשעות העבודה של הנהג באותה נסיעה ולא תגרום לעיכוב ניכר בזמן הנסיעה.

מסירת בדיקות
ודגימות בידי
מפקח שאינו עובד
משרד הבריאות

277. בלי לגרוע מסמכותו לפי סעיף 276(3), מפקח שאינו עובד משרד הבריאות, ימציא לרופא המחוזי הנוגע בדבר ולמנהל שירות המזון או מי שהסמיכו לכך, כל תוצאת בדיקה מעבדה שממנה עולה חשד לביצוע עבירה לפי הוראות פרק זה או התקנות לפיו.

מכיוון אכיפה

278. התעורר חשד לביצוע עבירה לפי הוראות פרק זה רשאי מפקח –

(1) לחקור אדם שלדעתו קשור לעבירה כאמור, או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)⁶¹, בשינויים המחויבים;

(2) לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה או העשוי לשמש ראיה על עבירה כאמור; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים; לעניין זה, "חפץ" – לרבות מסמך, מזון, כלי רכב המובילים מזון, אמצעים לייצור מזון וחומרי אריזה;

(3) לבקש מבית משפט צו חיפוש על פי סעיף 23 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969⁶² (להלן – פקודת מעצר וחיפוש), ולבצע; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים.

ד ב ר י ה ס ב ר

חקירה שונות כגון לחקור אדם שלדעתו קשור לעבירה ולתפוס חפצים, מסמכים, מזון, חומרי אריזה וכלי רכב הקשורים לביצוע העבירה. כן יוסמך מפקח לבקש מבית משפט צו חיפוש.

סעיף 277 מוצע לקבוע כי אם בוצעה בדיקה על ידי מפקח שאינו עובד משרד הבריאות הוא יעביר לגורם המתאים במשרד הבריאות את תוצאות הבדיקה המעבדה.

סעיף 278 מוצע כי במקרה שבו מתעורר חשד לביצוע עבירה על פרק זה, מפקח יהיה מוסמך לבצע פעולות

⁶¹ חוקי א"י, כרך א', עמ' 439, (א) 467.

⁶² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

279. שר הבריאות רשאי להסמיך מפקח שהוסמך לפי פרק זה להשתמש בסמכויות שניתנו למפקח לפי החוקים להלן, לעניין קיום הוראות אלה:

- (1) חוק התקנים – הוראות תקנים רשמיים לפי חוק התקנים החלים על מזון, לרבות חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון, בהסכמת הממונה על התקינה;
- (2) חוק הגנת הצרכן – הוראות לפי סעיפים 17 או 37 לחוק הגנת הצרכן לעניין סימון מזון, שהותקנו בהסכמת שר הבריאות, בהסכמת הממונה על הגנת הצרכן;
- (3) חוק רישוי עסקים – הוראות שקבע שר הבריאות מכוח חוק רישוי עסקים, החלות על עוסקים במזון.

280. (א) הפעלת סמכויות מפקח לפי סעיף 276 ו-278, אך למעט הפעלת סמכויות הפיקוח לפי סימן ח', תיעשה בהתאם לנהלים שיקבע מנהל שירות המזון, בשים לב לצורך באחידות ובהגשמת תכליות פרק זה.

(ב) מנהל שירות המזון רשאי לקבוע נהלים לעניין חובות דיווח של מפקחים לגורם שיקבע.

(ג) אין בנהלים כאמור בסעיף קטן (א) כדי לגרוע מחובת רשות מקומית לעניין שמירה על בריאות הציבור בהתאם לסמכויותיה וחובותיה לפי דין.

281. מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי פרק זה, אלא בעת מילוי תפקידו, ובהתקיים כל אלה, לפי העניין:

- (1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו, ובעת ביצוע סמכויותיו לפי סעיף 278, נוסף על האמור, הוא לובש מדי מפקח בצבע ובצורה שהורה השר ובלבד שהמדים כאמור אינם נחוצים להיות מדי משטרה;
- (2) יש בידו תעודה החתומה על ידי השר המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו שאותה יציג על פי דרישה.

282. חובת ההזדהות לפי סעיף 281 לא תחול אם קיומה עלול לגרום לפגיעה בביטחון המפקח או בביטחון אדם אחר, ובלבד שאם חלפה הנסיבה שבשלה לא קיים המפקח את חובת ההזדהות כאמור בסעיף זה, יקיים המפקח את חובות כאמור מוקדם ככל האפשר.

נהלי פיקוח

חובת הזדהות

פטור מחובת
הזדהות

ד ב ר י ה ס ב ר

מחובת הרשות המקומית לעניין שמירה על בריאות הציבור בתחומה, בהתאם לסמכויותיה וחובותיה לפי דין.

סעיפים במסגרת פעילות מפקחים העוסקים 281 ו-282 באכיפה גם במישור הפלילי מוצע להטיל עליהם חובת נשיאת תעודת הסמכה לשם הצגתה לפי דרישה, וכן ענידת תג זיהוי במקום גלוי ולבישת מדי מפקח בצבע ובצורה שיוורה השר, אך שלא ייראו כמו מדי משטרה. עם זאת חובת ההזדהות והזיהוי לא תחול במקרים של פעילות שבה קיום תג או מדים עלול לגרום פגיעה בביטחון המפקח או בביטחון אדם אחר.

סעיף 279 בנוסף לסמכויות הפיקוח לפי הפרק המוצע, מוצע להסמיך את שר הבריאות לקבוע שמפקח שהוסמך לעניין פרק זה יוסמך גם לעניין הוראות רלוונטיות בחוקים אחרים: חוק התקנים – בהסכמת הממונה על התקינה, חוק הגנת הצרכן – בהסכמת הממונה על הגנת הצרכן, וחוק רישוי עסקים.

סעיף 280 כדי לשפר את האחידות בפיקוח על המזון ברחבי המדינה ובמחוזות השונים של משרד הבריאות, מוצע להסמיך את מנהל שירות המזון לקבוע נהלים להפעלת סמכויות המפקחים וחובת דיווח של המפקחים לגורם שיקבע. בסעיף קטן (ג) הודגש כי העובדה שמנהל שירות המזון הוסמך לקבוע נהלים לעניין הפעלת סמכויות המפקחים, ובכלל זה לעניין הפעלת סמכויות המפקחים של הרשויות המקומיות, אינה באה לגרוע

סימן י': עונשין

283. (א) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה או כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁶⁵ (להלן – חוק העונשין). ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס החל על יחיד כאמור:

- (1) מייצר, מייבא או מוכר מזון בניגוד לתקנות המנויות בחלק א' של התוספת החמישית, בניגוד להוראות סעיף 27;
- (2) מייצר, מייבא או מוכר בשר כבשר טרי, מיושן, מיושן קפוא או קפוא בניגוד להוראות סעיף 33(ב);
- (3) מייצר, מייבא או מוכר מוצר בשר מעובד, בניגוד לסעיף 33(ד);
- (4) מייבא או מוכר מזון שהתאריך האחרון לשימוש בו או שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו עבר, או עושה שימוש במזון כאמור, בניגוד להוראות סעיף 37;
- (5) מסמן או מפרסם מזון כבעל סגולה של חיזוק או ריפוי הגוף או של מניעת מחלה, ללא היתר, בניגוד לסעיף 38;
- (6) מייצר או מייבא מזון המסומן בסימון אשר אינו תואם את המזון, בניגוד להוראות סעיף 39(א);
- (7) מוסר מידע ביחס למזון שהוא מייצר או מייבא, אשר אינו תואם את המזון, בניגוד להוראות סעיף 39(ב);
- (8) מוסר מידע ביחס למזון שהוא משווק בניגוד להוראות סעיף 39(ג);
- (9) לא מדווח על שינוי במסמכים בניגוד להוראות סעיף 59, סעיף 93 או סעיף 144;
- (10) לא שומר או מתעד תלונות שהתקבלו, בניגוד לסעיף 191(ו);
- (11) מנפיק תעודת משלוח למוצרי בשר שלא כוללת את הפרטים הנדרשים, בניגוד להוראות סעיף 211;
- (12) מוציא מוצר בשר מאתר ייצור ברכב שאינו כולל מערכת בקרה ותיעוד תקלות בטמפרטורה שברכב, בניגוד להוראות סעיף 213;
- (13) מוציא מוצר בשר ממקום מכירה אל מקום מכירה אחר או ליצרן ברכב שאינו כולל מערכת בקרה ומערכת תיעוד או מוביל מוצר בשר ברכב כאמור, בניגוד להוראות סעיף 216;
- (14) מוציא מוצר בשר מאתר ייצור בתקופת המעבר ברכב שאינו כולל מערכת בקרה ומערכת תיעוד, בניגוד להוראות סעיף 259;
- (15) מוציא מוצר בשר ממקום מכירה אל מקום מכירה אחר או ליצרן בתקופת המעבר ברכב שאינו כולל מערכת בקרה ומערכת תיעוד או מוביל מוצר בשר בתקופת המעבר, כהגדרתה בסעיף 252, ברכב כאמור, בניגוד להוראות סעיף 272;
- (16) מפריע למפקח במילוי תפקידו לפי פרק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

מהעבירות הן פעולות בניגוד לתקנות המנויות בתוספת החמישית והשישית. רשימת תקנות זו תושלם עד לאישור החוק בקריאה שנייה ושלישית בכנסת.

סימן י': עונשין

סעיף 283 מוצע לקבוע כי הפרת הוראות פרק זה, המפורטות בסעיף 283, היא עבירה פלילית. חלק

⁶⁵ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

- (ב) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנתיים או כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס החל על יחיד כאמור:
- (1) מייצר, מייבא או מוכר מזון בניגוד לתקנות המנויות בחלק ב' של התוספת החמישית, בניגוד להוראות סעיף 27;
 - (2) מייצר, מייבא או מוכר מזון, בניגוד להוראות סעיף 29(1) עד (7);
 - (3) מייצר, מייבא או מוכר מזון שנמצאו בו ליקוי במידה העלולה לגרום לפגיעה בתקינות המזון או בבטיחותו, בניגוד להוראות סעיף 30;
 - (4) מציע לציבור מזון פגום או בלתי ראוי למאכל אדם, בניגוד לסעיף 31;
 - (5) מייצר, מייבא או מוכר מזון הכולל תוסף מזון או חומר טעם וריח, בניגוד להוראות סעיף 32(א);
 - (6) מייצר מזון תוך שימוש בחומר מסייע ייצור בניגוד לתקנות, בניגוד להוראות סעיף 32(ב) או מוכר או מייבא מזון הכולל חומר כאמור;
 - (7) מוסיף חומר למוצר בשר מעובד בניגוד להוראות סעיף 33(ג);
 - (8) מייצר או מייבא מזון בניגוד לתקנות לפי פרק זה לעניין אריזת המזון, החומרים שמהם היא עשויה, תכונותיה או דרכי החזקתה וכן חפץ או חומר הנלווה למזון בתוך אריזתו, בניגוד להוראות סעיף 34;
 - (9) מייצר מזון משאריות, או מייבא או מוכר מזון שהוא שאריות, בניגוד להוראות סעיף 35(ב);
 - (10) אינו מסמן מזון בסימונים שנקבעו בתקנות לפי פרק זה, בניגוד להוראות סעיף 40(א)(1) או בסימונים שנקבעו בתקנות ושהוטלו על משווק או ביחס למקום ממכר מזון, בניגוד להוראות סעיף 40(ג);
 - (11) משנה סימון שסומן על גבי המזון, בניגוד להוראות סעיף 41(א);
 - (12) מבצע הונאה במזון, בניגוד להוראות סעיף 42;
 - (13) מייצר, מייבא או מוכר מזון ייחודי, בניגוד להוראות סעיף 43(ב);
 - (14) מייצר מזון בלא רישיון ייצור או שלא לפי סוג פעילות הייצור או סוג המזון שהותר לו, בניגוד להוראות סעיף 46;
 - (15) מייצר מזון שנקבעה לגביו חובה לקבל אישור ייצור נאות בלי שיש בידיו אישור כאמור, בניגוד לסעיף 47(א);
 - (16) מייצר מזון שלא בהתאם לתנאים של אישור ייצור נאות, בניגוד להוראות סעיף 47(ב);
 - (17) מייצר מזון בלא שקבע וסימן את אורך חיי המדף של המזון, בניגוד להוראות סעיף 48(ב);
 - (18) מבצע פעולת הכנה או אריזה של מזון בלא אישור פעילות יצרנית, בניגוד להוראות סעיף 50(א);
 - (19) לא שומר מסמך בניגוד להוראות סעיף 58, סעיף 126, סעיף 127 או סעיף 157;
 - (20) מסמן מזון בסמל תנאי ייצור נאותים, בלא היתר, בניגוד להוראות סעיף 73;
 - (21) מייבא מזון בלא תעודת יבואן רשום תקפה או בניגוד לתנאים הקבועים בתעודת היבואן הרשום, בניגוד להוראות סעיף 77;

- (22) מייבא מזון שייצורו טעון אישור ייצור נאות, מבלי שיש בידיו אישור המעיד כי ייצור המזון נעשה בתנאי ייצור נאותים, בניגוד להוראות סעיף 78(א);
- (23) מייבא מזון רגיל מבלי שיש בידיו אישור קבלת הצהרה, בניגוד להוראות סעיף 79(א);
- (24) מייבא מזון רגיש בלא אישור מוקדם לייבוא או שלא בהתאם לדרישות שבאישור האמור, בניגוד להוראות סעיף 80(א);
- (25) מייבא מזון האסור בייבוא אישי או בניגוד למגבלות שנקבעו, בניגוד להוראות סעיף 81;
- (26) מייבא מזון שהוא מסר לגביו פרטים לא נכונים באחד מאלה –
- (א) במסמך, בטופס או במידע שמסר במצורף לבקשה לקבלת אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש, כאמור בסעיף 92(א);
- (ב) בהצהרה, בניגוד להוראות סעיף 105;
- (ג) במסמך, בטופס או במידע שמסר במצורף להצהרה, בניגוד להוראות סעיף 107(ב);
- (ד) בבקשה לקבלת תעודת שחרור, בניגוד להוראות סעיף 114 או סעיף 115;
- (ה) בבקשה לרישום כיבואן, בניגוד להוראות סעיף 137.
- (27) מוציא משלוח מזון מתחנת הסגר בלא שקיבל תעודת שחרור, בניגוד להוראות סעיף 112;
- (28) מוכר מזון שאינו נדרש לרישיון עסק ואינו רשום כתאגיד, כעוסק מורשה או כחבר באגודה שיתופית חקלאית, בניגוד לסעיף 150;
- (29) מקבל מזון מיצרן או מיבואן שאינם בעלי רישיון יצרן או תעודת יבואן, לפי העניין, בתוקף, בניגוד להוראות סעיף 151(א);
- (30) לא אימת את תוקפם של רישיון יצרן או תעודת יבואן, לפי העניין, בניגוד להוראות סעיף 152(א);
- (31) מוכר מזון בלי לקיים את התנאים שסומנו על המזון, בניגוד להוראות סעיף 154;
- (32) מוכר מזון שאינו עומד בהוראות סימון לעניין חובת סימון באזהרת חנק, בניגוד להוראות סעיף 155;
- (33) מעביר מזון לעוסק במזון, בלי שקיבל ממנו פרטים ותיעד אותם, בניגוד להוראות סעיף 160(א);
- (34) מקבל מזון ממעביר מזון, בלי שקיבל ממנו פרטים ותיעד אותם, בניגוד להוראות סעיף 161(א);
- (35) משווק מזון בלי שקיים את הוראות התקנות המנויות בתוספת השמינית לעניין התנאים לשיווק מזון וייצורו, שנקבעו לפי סעיף 164;
- (36) מביא מזון מהאזור לישראל בלי שהוא משווק מן האזור רשום, או מביא מזון כאמור שהוא קיבל מאדם שאינו בעל היתר תקף להוצאת המזון או בניגוד לתנאי היתר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 168;

- (37) מביא לשטח ישראל מזון רגיש בלא שקיבל אישור מיוחד לכך או בניגוד לתנאי, בניגוד להוראות סעיף 169;
- (38) מביא מזון מהאזור לשטח ישראל בלי שסימן עליו את שמו, בניגוד להוראות סעיף 170;
- (39) משווק מזון מהאזור שלא בהתאם לתקנות המנויות בתוספת השישית, בניגוד להוראות סעיף 171;
- (40) מוביל מזון הטעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת בלא רישיון הובלה, רישיון ייצור הכולל היתר הובלה או היתר להובלה בתעודת היבואן שלו, או בניגוד לתנאי הרישיון או ההיתר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 175;
- (41) מאחסן מזון הטעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת, בלא רישיון אחסנה, רישיון ייצור הכולל היתר אחסנה או היתר לאחסנה בתעודת היבואן שלו, או בניגוד לתנאי הרישיון או ההיתר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 178;
- (42) החזיק מזון שלא בהתאם להוראות מנהל שירות המזון בניגוד להוראות סעיף 185(ג);
- (43) לא נוקט אמצעים סבירים למניעת שימוש במזון מזיק או לא מודיע למנהל שירות המזון על מזון מזיק, בניגוד להוראות סעיף 191(ב);
- (44) לא מקיים הוראה מהוראות צו של רופא ממשלתי או מנהל שירות המזון, לפי העניין, שנחתמה לפי סעיף 195;
- (45) מייצר מוצר בשר בלי שיש בידי אישור ייצור נאות, בניגוד להוראות סעיף 205(א);
- (46) מוציא מוצר בשר מאתר ייצור או אתר הפעלה בלי שצירף למשלוח של מוצר הבשר תעודת משלוח למוצרי בשר או מבלי שצירף תעודה וטרינרית, בניגוד להוראות סעיף 209;
- (47) מנפיק תעודת משלוח למוצר בשר, בניגוד להוראות סעיף 210;
- (48) מחזיק מוצר בשר בלי שהתקיימו התנאים הנדרשים לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר, בניגוד להוראות סעיף 214;
- (49) מוכר מוצר בשר בלא שהתקיימו התנאים הנדרשים לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר, בניגוד להוראות סעיף 215;
- (50) מוציא מוצר בשר ממקום מכירה אל מקום מכירה אחר או ליצרן, בלי שצורפה למשלוח של מוצר הבשר תעודת משלוח למוצר בשר חדשה, בניגוד להוראות סעיף 217;
- (51) לא מקיים הוראה מהוראות צו הפסקה של מפקח לפי סעיף 219;
- (52) מוציא מוצר בשר מאתר ייצור בתקופת המעבר, בלי שצורפה למשלוח של מוצר הבשר תעודת משלוח למוצר בשר, בניגוד להוראות סעיף 259(ב)(1), או בלי שצורפה תעודה וטרינרית, בניגוד להוראות סעיף 259(ב)(2);
- (53) מוכר או מחזיק, לפי העניין, בתקופת המעבר מוצר בשר שיוצר או יובא בידי מי שקיבל פטור מבדיקות משנה מלאות, בניגוד להוראות סעיף 272;
- (ג) היתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה.

284. (א) מעביד ונושא משרה בתאגיד חייבים לפקח ולעשות כל שניתן כדי למנוע ביצוע עבירה כאמור בסעיף 283, למעט עבירה לפי סעיף 283(א)(16), בידי עובד מעובדי, התאגיד או עובד מעובדי התאגיד, לפי העניין; המפר הוראת סעיף זה, דינו – מחצית הקנס הקבוע לעבירה.

(ב) נעברה עבירה כאמור בסעיף קטן (א) בידי עובד, תאגיד או עובד מעובדי התאגיד, חזקה היא כי המעביד או נושא המשרה בתאגיד, לפי העניין, הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שאפשר כדי למלא את חובתו.

285. (א) נוסף על העונשים הקבועים בסימן זה, בית משפט רשאי, לאחר שהרשיע אדם שעבר על הוראה לפי פרק זה או שהפר תנאי ברישיון או בתעודת היבואן הרשום שניתנה לו, להורות על שלילת הרישיון או התעודה לצמיתות או לתקופה שיקבע.

(ב) הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי פרק זה, רשאי בית משפט לתת צו עשה, צו אל תעשה, וכל צו אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, והכול כדי למנוע, להפסיק או לצמצם את העבירה.

(ג) בית משפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיף זה רשאי בגזר הדין, נוסף על כל עונש שיטיל –

- (1) לחייבו בתשלום ההוצאות הדרושות שהוצאו להסרת המזון ממקומות השיווק ולאחסנתו אם הוגשה לבית המשפט בקשה מאת מי שהוציא;
- (2) הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט בהחלטה כאמור להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או חלקם, יחד או לחוד, או לחלק סכום זה ביניהם, ככל שיראה לנכון בנסיבות העניין.

סימן י"א: עיצום כספי, התראה מינהלית והתחייבות להימנע מהפרה

תת-סימן א': הטלת עיצום כספי

הגדרות

286. בסימן זה –

"הממונה" – מנהל שירות המזון או עובד המשרד הכפוף אליו האחראי לנושא עיצומים כספיים, שהוסמך על ידו לעניין סימן זה;

ד ב ר י ה ס ב ר

סימן י"א: עיצום כספי, התראה מינהלית והתחייבות להימנע מהפרה – כללי

מוצע להוסיף לסמכות מנהל שירות המזון או עובד המשרד הכפוף אליו האחראי לנושא עיצומים כספיים (להלן – הממונה) אמצעי אכיפה מינהליים. לפיכך, מוצע לקבוע בתת-סימן א' לסימן י"א את כלי האכיפה של עיצום כספי.

הוספת סמכותו של הממונה להטיל עיצום כספי כאמור היא תוספת של כלי אכיפה נוסף לסמכותו של הממונה להוציא צו הגבלה מינהלי לפי סימן י"ב לפרק.

עיצום כספי הוא כלי אכיפה יעיל, מהיר והחשיבות הרבה שלו היא בהיותו גם מרתיע, שכן יש ביכולתו להקטין את שכיחות ההפרות שנקבעו.

עיצום כספי לפי התיקון המוצע מוטל על הפרות שקל, פשוט וברור להיווכח בקיומן, והטלתו אינה מחייבת בירור

סעיף 284 מוצע לקבוע את אחריותם של נושאי משרה בתאגיד לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות כאמור בידי התאגיד או בידי עובד מעובדי, ואת החזקה שלפיה אם נעברה עבירה כאמור בידי תאגיד או בידי עובד מעובדי, רואים את נושא המשרה כמי שהפר את חובתו האמורה בסעיף זה, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

סעיף 285 מוצע לקבוע כי בסמכות בית המשפט, לאחר שהרשיע אדם בעבירה לפי פרק זה, להורות על שלילת רישיון או תעודת יבואן רשום שניתנה לו, לצמיתות או לתקופה שיקבע, וזאת כדי למנוע את המשך הפגיעה העולולה להיגרם לבטיחות הציבור או לבריאותו. כמו כן, מוצע לקבוע כי לאחר הגשת כתב אישום בשל עבירה לפי פרק זה, רשאי בית המשפט ליתן כל צו על פי שיקול דעתו, כדי למנוע, להפסיק או לצמצם את העבירה.

"הסכום הבסיסי" – סכום כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) לגבי יחיד שהוא בעל רישיון ייצור, בעל תעודת יבואן רשום או משווק – 10,000 שקלים חדשים;

(2) לגבי תאגיד שבשנה שקדמה לשנת הכספים שבה בוצעה ההפרה, מחזור המכירות השנתי שלו הוא עד 10 מיליון שקלים חדשים – 25,000 שקלים חדשים;

(3) לגבי תאגיד שבשנה שקדמה לשנת הכספים שבה בוצעה ההפרה, מחזור המכירות השנתי שלו עולה על 10 מיליון שקלים חדשים – 50,000 שקלים חדשים.

287. הפר בעל רישיון ייצור, בעל תעודת יבואן רשום או משווק הוראה מההוראות לפי פרק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן זה, בסכום הבסיסי, לפי העניין:

עיצום כספי
בגובה הסכום
הבסיסי

(1) מייצר, מייבא או מוכר מזון בניגוד לתקנות המנויות בחלק א' של התוספת החמישית, בניגוד להוראות סעיף 28;

(2) מייצר, מייבא או מוכר בשר כבשר טרי, מיושן, מיושן קפוא או קפוא, בניגוד להוראות סעיף 33(ב);

(3) מייצר, מייבא או מוכר מוצר בשר מעובד, בניגוד לסעיף 33(ד);

(4) מייבא או מוכר מזון שהתאריך האחרון לשימוש בו או שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו עבר, או עושה שימוש במזון כאמור, בניגוד להוראות סעיף 37;

(5) מסמן או מפרסם מזון כבעל סגולה של חיזוק או ריפוי הגוף או של מניעת מחלה, בלא היתר, בניגוד לסעיף 38;

(6) מייצר או מייבא מזון המסומן בסימן אשר אינו תואם את המזון, בניגוד להוראות סעיף 39(א);

(7) מוסר מידע ביחס למזון שהוא מייצר או מייבא, אשר אינו תואם את המזון, בניגוד להוראות סעיף 39(ב);

(8) מוסר מידע ביחס למזון שהוא משווק בניגוד להוראות סעיף 39(ג);

(9) אינו מסמן מזון בסימונים שנקבעו בתקנות לפי פרק זה, בניגוד להוראות סעיף 40(א)(1) או בסימונים שנקבעו בתקנות ושהוטלו על משווק או ביחס למקום ממכר מזון, בניגוד להוראות סעיף 40(ג);

(10) לא מדווח על שינוי במסמכים בניגוד להוראות סעיף 59, סעיף 93 או סעיף 144;

(11) לא שומר או מתעד תלונות שהתקבלו, בניגוד לסעיף 191(ו);

ד ב ר י ה ס ב ר

אם העוסק הוא תאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו הוא עד 10 מיליון שקלים חדשים – 25,000 שקלים חדשים, ואם העוסק הוא תאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו עולה על 10 מיליון שקלים חדשים – 50,000 שקלים חדשים.

עובדתי מורכב. הטלת העיצום הכספי גם נבדלת מהטלת סנקציה פלילית בכך שאינה מלווה בקלון החברתי שכרוכה בו הרשעה בפלילים ואינה גוררת אחריה רישום פלילי.

סעיפים מוצע לקבוע כי הממונה יהיה רשאי 286 ו-287 להטיל על עוסק במזון עיצום כספי לפי הוראות סימן זה בסך של 10,000 שקלים חדשים ליחיד.

- (12) מנפיק תעודת משלוח למוצרי בשר שלא כוללת את הפרטים הנדרשים, בניגוד להוראות סעיף 211;
- (13) מוציא מוצר בשר מאתר ייצור ברכב שאינו כולל מערכת בקרה ותיעוד תקלות בטמפרטורה שברכב, בניגוד להוראות סעיף 213;
- (14) מוציא מוצר בשר ממקום מכירה אל מקום מכירה אחר או ליצרן ברכב שאינו כולל מערכת בקרה ומערכת תיעוד או מוביל מוצר בשר ברכב כאמור, בניגוד להוראות סעיף 216;
- (15) מוציא מוצר בשר מאתר ייצור בתקופת המעבר ברכב שאינו כולל מערכת בקרה ומערכת תיעוד, בניגוד להוראות סעיף 259;
- (16) מוציא מוצר בשר ממקום מכירה אל מקום מכירה אחר או ליצרן בתקופת המעבר ברכב שאינו כולל מערכת בקרה ומערכת תיעוד או מוביל מוצר בשר בתקופת המעבר, כהגדרתה בסעיף 252, ברכב כאמור, בניגוד להוראות סעיף 273;
- (17) מייצר, משווק, מייבא או מייצא מזון שלא עומד בדרישות בדבר סימון המזון בתקן רשמי החל עליו, בניגוד להוראות סעיף 9(א) לחוק התקנים;
- (18) אינו שומר את התיעוד הנדרש, בניגוד לסעיפים 160, 161 או 162.

עיצום כספי
בשיעור פי שניים
מהסכום הבסיסי

288. הפר בעל רישיון ייצור, בעל תעודת יבואן רשום או משווק הוראה מההוראות לפי פרק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראת סימן זה בשיעור פי שניים מהסכום הבסיסי, לפי העניין:

- (1) מייצר, מייבא או מוכר מזון בניגוד לתקנות המנויות בחלק ב' של התוספת החמישית, בניגוד להוראות סעיף 28;
- (2) מייצר, מייבא או מוכר מזון בניגוד להוראות סעיף 29(3), (6), (7)(א) עד (ג) או (8);
- (3) מייצר או מייבא מזון שיש בו גוף זר בניגוד להוראת סעיף 29(5) אלא אם כן התווסף הגוף הזה באופן בלתי נמנע כחלק מתהליך הייצור;
- (4) מייצר, מייבא או מוכר מזון שנמצאו בו ליקויים העלולים לפגוע בתקינותו או בטיחותו בניגוד להוראות סעיף 30(1), (3), (4) ו-(5);
- (5) המייצר מזון או מובילו בתנאים שאינם לפי הוראות שנקבעו לפי סעיף 10(א) לחוק רישוי עסקים, בניגוד להוראת סעיף 30(5);
- (6) מייצר, מייבא או מוכר מזון הכולל תוסף מזון או חומר טעם וריח, בניגוד להוראות סעיף 32(א);
- (7) מייצר מזון תוך שימוש בחומר מסייע ייצור בניגוד לתקנות, בניגוד להוראות סעיף 32(ב) או מוכר או מייבא מזון הכולל חומר כאמור;
- (8) מוסיף למוצר בשר מעובד חומר מכל סוג בניגוד להוראת סעיף 33(ג);

ד ב ר י ה ס ב ר

המקרים המנויים בסעיף 287. חלק מהפעולות האמורות בסעיפי העיצומים הן פעולות בניגוד לתקנות המנויות בתוספת השמינית. רשימת תקנות זו תושלם עד לאישור החוק בקריאה שנייה ושלישית בכנסת.

סעיף 288 מוצע לקבוע את סמכותו של הממונה להטיל עיצום כספי בשיעור של פי שניים מסכום העיצום הכספי שנקבע בסעיף 263 ובמקרים חמורים יותר מבחינת בטיחות המזון ושמירה על בריאות הציבור, לעומת

- (9) מייצר או מייבא מזון בניגוד לתקנות לפי פרק זה לעניין אריזת המזון, החומרים שמהם היא עשויה, תכונותיה או דרכי החזקתה וכן חפץ או חומר הנלווה למזון בתוך אריזתו, בניגוד להוראות סעיף 34;
- (10) מייצר מזון משאריות, או מייבא או מוכר מזון שהוא שאריות, בניגוד להוראות סעיף 35(ב);
- (11) משנה סימון שסומן על גבי המזון, בניגוד להוראות סעיף 41(א);
- (12) מייצר, מייבא או מוכר מזון ייחודי, בניגוד להוראות סעיף 43(ב);
- (13) מייצר מזון בלא רישיון ייצור או שלא לפי סוג פעילות הייצור או סוג המזון שהותר לו, בניגוד להוראות סעיף 46;
- (14) מייצר מזון שנקבעה לגביו חובה לקבל אישור ייצור נאות בלי שיש בידיו אישור כאמור, בניגוד לסעיף 47(א);
- (15) מבצע פעולת הכנה או אריזה של מזון בלא אישור פעילות יצרנית, בניגוד להוראות סעיף 50(א);
- (16) מסמן מזון בסמל תנאי ייצור נאותים, ללא היתר, בניגוד להוראות סעיף 73;
- (17) מייבא מזון בלא תעודת יבואן רשום תקפה או בניגוד לתנאים הקבועים בתעודת היבואן הרשום, בניגוד להוראות סעיף 77;
- (18) מייבא מזון שייצורו טעון אישור ייצור נאות, בלי שיש בידיו אישור המעיד כי ייצור המזון נעשה בתנאי ייצור נאותים, בניגוד להוראות סעיף 78(א);
- (19) מייבא מזון רגיל מבלי שיש בידיו אישור קבלת הצהרה, בניגוד להוראות סעיף 79(א);
- (20) מייבא מזון רגיש בלא אישור מוקדם לייבוא או שלא בהתאם לדרישות שבאישור האמור, בניגוד להוראות סעיף 80(א);
- (21) מייבא מזון שהוא מסר לגביו פרטים לא נכונים באחד מאלה –
- (א) במסמך, בטופס או במידע שמסר במצורף לבקשה לקבלת אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש, כאמור בסעיף 92(א);
- (ב) בהצהרה, בניגוד להוראות סעיף 105;
- (ג) במסמך, בטופס או במידע שמסר במצורף להצהרה, בניגוד להוראות סעיף 107(ב);
- (ד) בבקשה לקבלת תעודת שחרור, בניגוד להוראות סעיף 114 או סעיף 115;
- (ה) בבקשה לרישום כיבואן, בניגוד להוראות סעיף 137.
- (22) מייבא מזון בניגוד להוראות סעיף 100(ג);
- (23) מוציא משלוח מזון מתחנת הסגר בלא שקיבל תעודת שחרור, בניגוד להוראות סעיף 112;
- (24) מוציא מזון ממחסן הרשום בתעודת רישום היבואן, בניגוד להוראות סעיף 123;

- (25) מקבל מזון מיצרן או מיבואן שאינם בעלי רישיון יצרן או תעודת יבואן, לפי העניין, בתוקף, בניגוד להוראות סעיף 151(א);
- (26) מוכר מזון בלי לקיים את התנאים שסומנו על המזון, בניגוד לסעיף 154;
- (27) לא שומר מסמך בניגוד להוראות סעיפים 58, 126, 127 או 157;
- (28) מוכר מזון שאינו נדרש לרישיון עסק ואינו רשום כתאגיד, כעוסק מורשה או כחבר באגודה שיתופית חקלאית, בניגוד לסעיף 150;
- (29) משווק מזון בלי שקיים את הוראות התקנות המנויות בתוספת השמינית לעניין התנאים לשיווק מזון וייצורו, שנקבעו לפי סעיף 164;
- (30) מביא מזון מהאזור לישראל בלי שהוא משווק מן האזור רשום, או מביא מזון כאמור שהוא קיבל מאדם שאינו בעל היתר תקף להוצאת המזון או בניגוד לתנאי היתר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 168;
- (31) מביא לשטח ישראל מזון רגיש בלא שקיבל אישור מיוחד לכך או בניגוד לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 169;
- (32) מביא מזון מהאזור לשטח ישראל בלי שסימן עליו את שמו, בניגוד להוראות סעיף 180;
- (33) משווק מזון מהאזור שלא בהתאם לתקנות המנויות בתוספת השישית, בניגוד להוראות סעיף 171;
- (34) מוביל מזון הטעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת בלא רישיון הובלה, רישיון ייצור הכולל היתר הובלה או היתר להובלה בתעודת היבואן שלו, או בניגוד לתנאי הרישיון או ההיתר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 175;
- (35) מאחסן מזון הטעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת, בלא רישיון אחסנה, רישיון ייצור הכולל היתר אחסנה או היתר לאחסנה בתעודת היבואן שלו, או בניגוד לתנאי הרישיון או ההיתר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 178;
- (36) החזיק מזון שלא בהתאם להוראות מנהל שירות המזון בניגוד להוראות סעיף 185(ג);
- (37) לא נוקט אמצעים סבירים למניעת שימוש במזון מזיק או לא מודיע למנהל שירות המזון על מזון מזיק, בניגוד להוראות סעיף 191(ב);
- (38) לא מקיים הוראה מהוראות צו של רופא ממשלתי או מנהל שירות המזון, לפי העניין, שניתנה לפי סעיף 195;
- (39) מייצר מוצר בשר בלי שיש בידיו אישור ייצור נאות, בניגוד להוראות סעיף 205(א);
- (40) מוציא מוצר בשר מאתר ייצור או אתר הפעלה בלי שצירף למשלוח של מוצר הבשר תעודת משלוח למוצרי בשר או מבלי שצירף תעודה וטרינרית, בניגוד להוראות סעיף 209;
- (41) מנפיק תעודת משלוח למוצר בשר, בניגוד להוראות סעיף 210;
- (42) מחזיק מוצר בשר מבלי שהתקיימו התנאים הנדרשים לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר, בניגוד להוראות סעיף 214;

(43) מוכר מוצר בשר בלא שהתקיימו התנאים הנדרשים לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר, בניגוד להוראות סעיף 215;

(44) מוציא מוצר בשר ממקום מכירה אל מקום מכירה אחר או ליצרן, בלי שצורפה למשלוח של מוצר הבשר תעודת משלוח למוצר בשר חדשה, בניגוד להוראות סעיף 217;

(45) לא מקיים הוראה מהוראות צו הפסקה לפי סעיף 239(א)(1);

(46) מוציא מוצר בשר מאתר ייצור בתקופת המעבר, בלי שצורפה למשלוח של מוצר הבשר תעודת משלוח למוצר בשר, בניגוד להוראות סעיף 259(ב)(1), או בלי שצורפה תעודה וטרינרית, בניגוד להוראות סעיף 259(ב)(2);

(47) מוכר או מחזיק, לפי העניין, בתקופת המעבר מוצר בשר שיוצר או יובא בידי מי שקיבל פטור מבדיקות משנה מלאות, בניגוד להוראות סעיף 272;

(48) מייצר, משווק, מייבא או מייצא מזון שלא עומד בדרישות תקן רשמי החל עליו, למעט דרישות בדבר סימון המזון, או מבצע כל פעולה הנוגעת למזון שהכללים לעניין ביצועה אינם מתאימים לדרישות תקן רשמי, בניגוד להוראות סעיף 9(א) לחוק התקנים.

289. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי בעל רישיון ייצור, בעל תעודת יבואן רשום או משווק הפר הוראה מההוראות לפי פרק זה, המפורטת בסעיפים 287 ו-288, בנסיבות מחמירות, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי בשיעור של פי ארבעה מהסכום הבסיסי; בסעיף זה, "נסיבות מחמירות" – הפרה הנוגעת למספר רב במיוחד של מצרכי מזון ולמידת הסיכון לבריאות הציבור או בטיחותו כתוצאה מההפרה המדוברת.

(ב) על אף האמור בסעיפים 287(17) ו-288(48), החזיק משווק שאינו יצרן או יבואן של המזון שחל עליו תקן רשמי באישור מאת היצרן או היבואן, לפי העניין, בדבר התאמת המצרך לדרישות התקן הרשמי או אם סומן המצרך בתוֹתקן, לא יטיל הממונה על העוסק עיצום כספי לפי הוראות אותם סעיפים קטנים.

290. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי פרק זה, כאמור בסעיפים 287 ו-288 (בסימן זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותם סעיפים, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בסימן זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בסימן זה – המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 291;

ד ב ר י ה ס ב ר

ובהתאם למידת הסיכון לבריאות הציבור או בטיחותו כתוצאה מההפרה המדוברת.

סעיף 290 מוצע לקבוע את ההסדר להטלת עיצום כספי על עוסק במזון.

סעיף 289 מוצע לקבוע את סמכותו של הממונה להטיל עיצום כספי של פי ארבעה מהסכום הבסיסי מסכום העיצום הכספי שנקבע בסעיף 287 במקרה של נסיבות מחמירות. מוצע לקבוע כי נסיבות מחמירות יהיו כאשר ההפרה נוגעת למספר רב במיוחד של מצרכי מזון

(4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 293 והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.

291. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 290 רשאי לטעון את טענותיו בזכות טיעון בכתב, לפני הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי הממונה להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.

292. (א) הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 291, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 294.

(ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בסימן זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלום;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 291 בתוך התקופה האמורה בסעיף, יראו הודעה זו, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

293. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה; לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מהוראות לפי פרק זה כאמור בסעיפים 287 ו-288, לאחר שנמסרה למפר דרישת תשלום בשל אותה הוראה או לאחר שנמסרה למפר התראה מנהלית כמשמעותה בסעיף 299, בשל הפרת אותה התראה וההתראה לא בוטלה כאמור בסעיף 300.

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי פרק זה כאמור בסעיפים 287 ו-288, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

294. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים סכומים מופחתים בתת-סימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב);

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 293 מוצע לקבוע כי במקרים של הפרה נמשכת ייווסף לעיצום הכספי סכום נוסף, בשיעור של שני אחוזים ביחס לסכום הבסיסי שנקבע על אותה הפרה, לכל יום שבו היא נמשכת. עוד מוצע לקבוע כי במקרים של הפרה חוזרת, המבוצעת בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע, ייווסף על סכום העיצום הכספי סכום נוסף השווה לסכום העיצום הכספי האמור.

סעיף 294 מוצע לקבוע את סמכותו של הממונה להטיל סכומים מופחתים אם נקבעו המקרים, הנסיבות והשיקולים על ידי השר ושר המשפטים.

סעיף 291 מוצע לקבוע כי לא יוטל עיצום כספי בטרם ניתנה לעוסק בזמן מושא העיצום הזדמנות לטעון את טענותיו לפני הממונה, לעניין הכוונה להטיל עיצום כספי. כמו כן מוצע לקבוע את סמכותו של הממונה להאריך את התקופה האמורה למתן זכות טיעון לתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.

סעיף 292 מוצע לקבוע את ההסדר להחלטת הממונה לאחר שהוציא למפר הודעה על כוונת חיוב וכן נתן לו זכות טיעון על כוונתו להטיל עליו עיצום כספי ועל סכום העיצום שנקבע. החלטת הממונה תהיה באמצעות מסירת דרישת תשלום למפר ובתנאים שנקבעו בסעיף קטן (ב).

(ב) השה, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם ניתן יהיה להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בתת-סימן זה, ובשיעורים שיקבע.

295. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף 291 – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 208 ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי הממונה או בית המשפט – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

(ב) הסכום הבסיסי הקבוע בסעיף 286 יתעדכן ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב־1 בינואר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על הסכום הבסיסי המעודכן לפי סעיף קטן (ב).

296. המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 292.

297. לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייווספו על העיצום הכספי, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א–1961⁶⁴ (בסימן זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

298. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה)⁶⁵.

תת-סימן ב': התראה מינהלית

299. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי פרק זה, כאמור בסעיפים 287 ו־288 והתקיימו נסיבות שקבע הממונה, בנהלים, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא, במקום להמציא לו הודעה על כוונת חיוב ולהטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות תת-סימן א', להמציא לו התראה מינהלית לפי הוראות תת-סימן זה; בסעיף קטן זה, "היועץ המשפטי לממשלה" – לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיכו לעניין זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

העוסקים במוזן להוראות הפרק. כלי ההתראה המינהלית המוצע הוא כלי מקדים או מחליף לסמכותו של הממונה להטיל עיצום כספי. הממונה יעשה שימוש בכלי זה כאמור בסעיף קטן (א) במקרים שקבע בנהלים ובאישור היועץ המשפטי לממשלה. ככלל, סעד זה מתאים לטיפול בהפרות ראשונות של המפר או בהתייחס לנסיבות שייקבעו בנהלים של הממונה כמצדיקות "הודמנות נוספת" לתיקון ההפרה, תוך היכולת להחזיר את המפר "למוטב". התראה מינהלית מוטלת מקום שניתנה סמכות להטיל עיצום כספי והיא במקום ההודעה על כוונת החיוב. בסעיף קטן (ב) מוצע לקבוע כי על הממונה יהיה לציין בהתראה המינהלית מהו המעשה המהווה את ההפרה, את דרישתו מהמפר להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרתו או יחזור עליה הוא יהיה

סעיף 295 מוצע לקבוע את ההסדר לסכום מעודכן של עיצום כספי.

סעיף 296 מוצע לקבוע כי העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום.

סעיף 297 מוצע לקבוע הסדר להוספת הפרשי ריבית והצמדה, וזאת אם לא שולם העיצום הכספי במועד.

סעיף 298 מוצע לקבוע כי עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה).

סעיף 299 מוצע לקבוע את תת-סימן ב' "התראה מינהלית". ההתראה המינהלית אף היא כמו העיצום הכספי, כלי אכיפה שאינו פלילי. כלי אכיפה זה הוא "כלי מקדים", המיועד גם הוא לעודד את הציות של

⁶⁴ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

⁶⁵ חוקי א"י, כרך ב', עמ' (ע) 1374 (א) 1399.

(ב) בהתראה מינהלית יציין הממונה מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 293, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 300.

300. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית כאמור בסעיף 299, רשאי הוא לפנות לממונה בכתב, בתוך 30 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל כל אחד מטעמים אלה:

(1) המפר לא ביצע את ההפרה;

(2) המעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.

(ב) קיבל הממונה בקשה לביטול התראה מנהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהשאיר את ההתראה על כנה; החלטת הממונה תינתן בכתב, ותימסר למפר בצירוף נימוקים.

301. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות תת-סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, ימסור לו הממונה דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 293(א); מפר שנמסרה לו דרישת תשלום כאמור, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה, לעניין הימשכות ההפרה וסכום העיצום, ויחולו הוראות סעיפים 291 ו-292 בשינויים המחויבים.

(ב) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות תת-סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור בהפרה חוזרת לעניין סעיף 293(ב), והממונה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת; מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי סעיף 300 בשל ההפרה החוזרת, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה ויחולו הוראות סעיפים 291 ו-292, בשינויים המחויבים.

תת-סימן ג': התחייבות להימנע מהפרה

302. היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי פרק זה, כאמור בסעיפים 287 ו-288, והתקיימו נסיבות שקבע הממונה, בנהלים, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, הודעה שלפיה באפשרותו להגיש לממונה כתב התחייבות ועירבון לפי הוראות תת-סימן זה, במקום שיוטל עליו עיצום כספי לפי הוראות תת-סימן א'; בסעיף קטן זה, "היועץ המשפטי לממשלה" – לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיכו לעניין זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

להפר את ההוראה שבגינה נשלחה לו התראה מינהלית. בסעיף קטן (א) מוצע לקבוע כי מסירת הממונה דרישת תשלום לעיצום כספי לפי הוראות 293(א) בשל הפרה נמשכת, לא תגרע מזכותו של המפר לטעון כאמור בסעיף 291 המוצע רק לעניין סכום העיצום הכספי בלבד. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב) כי מפר שנמסרה לו התראה מינהלית וחזר על ההפרה של אותה ההוראה שבשלה ניתנה לו ההתראה וזאת בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור בהפרה חוזרת לעניין סעיף 293(ב) ולממונה יש סמכות למסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל הפרה חוזרת.

סעיף 302 מוצע לקבוע כי אם היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי

צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או חוזרת כאמור בסעיף 293 המוצע. כמו כן יציין הממונה את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 300.

סעיף 300 מוצע לקבוע את ההסדר לבקשתו של מפר שניתנה לו על ידי הממונה וזאת בכתב בתוך 30 ימים ומן הטעמים שנקבעו בפסקאות (1) עד (2) של סעיף קטן (א) המוצע כאשר לא ביצע את ההפרה או שהמעשה שביצע כפי שתיאר הממונה בהתראה, אינו מהווה הפרה לדעתו. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב) את סמכותו של הממונה לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה לביטולה. החלטת הממונה כאמור תהיה בכתב ומנומקת.

סעיף 301 מוצע לקבוע את ההסדר שיתקיים לאחר שהוצאה למפר התראה מינהלית והוא המשיך

303. (א) בכתב ההתחייבות יתחייב המפר להפסיק את הפרת ההוראה כאמור בסעיף 302 ולהימנע מהפרה נוספת של אותה הוראה בתוך תקופה שיקבע הממונה, ושתחילתה ביום מסירת ההתחייבות, ובלבד שהתקופה האמורה לא תעלה על שנתיים (בתת-סימן זה – תקופת ההתחייבות).

(ב) הממונה רשאי לקבוע בכתב ההתחייבות תנאים נוספים שעל המפר להתחייב ולעמוד בהם במהלך תקופת ההתחייבות במטרה להקטין את הנזק שנגרם מההפרה או למנוע את הישנותה.

(ג) נוסף על כתב ההתחייבות יפקיד המפר בידי הממונה עירבון בסכום העיצום הכספי שהממונה היה רשאי להטיל על המפר בשל אותה הפרה, בהתחשב בקיומם של מקרים, נסיבות ושיקולים שנקבעו לפי סעיף 294(ב).

304. תוצאות הגשת כתב התחייבות ועירבון לפי תת-סימן זה, בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה כאמור בסעיף 302, לא יוטל עליו עיצום כספי בשל אותה הפרה; לא הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון בתוך התקופה האמורה, ימציא לו הממונה הודעה על כוונת חיוב בשל אותה הפרה, לפי סעיף 300.

305. (א) הגיש המפר כתב התחייבות ועירבון לפי תת-סימן זה והפר תנאי מתנאי ההתחייבות, כמפורט בפסקאות שלהלן, יחולו ההוראות המפורטות באותן פסקאות, לפי העניין:

(1) המשיך המפר, במהלך תקופת ההתחייבות, להפר את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יחלט הממונה את העירבון וימציא למפר דרישת תשלום בשל ההפרה הנמשכת כאמור בסעיף 293(א).

(2) חזר המפר והפר, במהלך תקופת ההתחייבות, את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יראו את ההפרה הנוספת כאמור בהפרה חוזרת לעניין סעיף 293(ב) ויחולו הוראות אלה:

(א) הממונה ימציא למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 304 אם הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון כאמור, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו הודעת הממונה כאמור בסעיף 302, לא יוטל עליו עיצום כספי בשל אותה הפרה. אם לא הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון בתוך 30 ימים כאמור, הממונה ימציא לו הודעה על כוונת חיוב בשל אותה הפרה, לפי סעיף 290.

סעיף 305 מוצע לקבוע שאם המפר הפר תנאי מתנאי ההתחייבות, יהיה ניתן לפעול כדלקמן:

(1) אם המפר המשיך להפר במהלך תקופת ההתחייבות את ההוראה שבשל הפרתה נתן כתב התחייבות – הממונה יחלט את העירבון וימציא למפר הודעה על כוונת חיוב בשל הפרה נמשכת;

(2) אם המפר חזר והפר במהלך תקופת ההתחייבות את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – הממונה ימציא למפר הודעה על כוונת חיוב בשל הפרה חוזרת. אם שלח הממונה דרישת תשלום בשל ההפרה החוזרת או שהמפר לא טען את טענותיו לפני הממונה לעניין אותה ההפרה – יחלט הממונה את העירבון;

הפרק, ניתן להטיל בשלה עיצום כספי, והתקיימו נסיבות המנויות בנהלים שהורה עליהם הממונה, באישור היועץ המשפטי לממשלה או משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיך לכך, הוא רשאי, במקום להמציא למפר הודעה על כוונת חיוב ולהטיל עליו עיצום כספי, להמציא לו הודעה שיש באפשרותו להגיש לממונה כתב התחייבות ועירבון במקום שיוטל עליו עיצום כספי.

סעיף 303 מוצע לקבוע בכתב ההתחייבות כי המפר יתחייב להפסיק את ההפרה ולהימנע מהפרה נוספת של אותה הוראה בתוך תקופה שיקבע הממונה ושתחילתה ביום מסירת ההודעה, ובלבד שהתקופה האמורה לא תעלה על שנתיים. עוד מוצע לקבוע, כי הממונה רשאי לדרוש שהמפר יכלול בכתב ההתחייבות תנאים נוספים, במטרה להקטין את הנזק שנגרם מההפרה או למנוע את הישנות ההפרה.

העירבון שיופקד נוסף על כתב ההתחייבות יהיה בגובה העיצום הכספי שהממונה היה רשאי להטיל על המפר בשל אותה הפרה, בהתחשב במקרים, הנסיבות והשיקולים כאמור בסעיף 294.

(ב) שלח הממונה דרישת תשלום בשל ההפרה החוזרת לפי הוראות סעיף 292(ב)(1) או שהמפר לא טען טענותיו לפני הממונה לעניין אותה הפרה כאמור בסעיף 292(ד). יחלט הממונה את העירבון בנוסף להטלת העיצום הכספי בשל ההפרה החוזרת;

(3) הפר המפר תנאי מהתנאים הנוספים שנקבעו בכתב ההתחייבות כאמור בסעיף 303(ב) – יחלט הממונה את העירבון, לאחר שנתן למפר הזדמנות לטעון את טענותיו, בכתב, לעניין זה.

(ב) לעניין סימן זה יראו בחילוט העירבון לפי הוראות סעיף זה, כהטלת עיצום כספי על המפר בשל ההפרה שלגביה ניתן העירבון.

(ג) הופר תנאי מתנאי ההתחייבות כאמור בסעיף זה, והפר המפר פעם נוספת את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות, לא יאפשר לו הממונה להגיש כתב התחייבות נוסף לפי הוראות תת-סימן זה, בשל אותה הפרה.

306. עמד המפר בתנאי כתב ההתחייבות שמסר לפי תת-סימן זה, יוחזר לו, בתום תקופת ההתחייבות, העירבון שהפקיד, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הפקדתו עד יום החזרתו.

תת-סימן ד': שונות

307. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות המנויות בסעיפים 287 ו-288 עיצום כספי בשל הפרה לפי פרק זה ולפי חוק אחר

308. (א) על החלטה סופית של הממונה לפי סימן זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר הודעה על ההחלטה.

(ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שביית המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי או הופקד עירבון לפי הוראות סימן זה, והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי או על החזרת העירבון, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת או יוחזר העירבון, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומם או הפקדתו, עד יום החזרתו.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 307 מוצע לקבוע, למען הסר ספק, כי על מעשה אחד המהווה הפרה של ההוראות המנויות בסעיפים 287 ו-288 והוראות אחרות לפי חוק אחר לא יוטל עיצום כספי נוסף, אלא עיצום כספי אחד בלבד.

סעיף 308 מוצע לקבוע את ההסדר לערער על דרישת תשלום או על התראה מינהלית לפני בית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום שבאזור שיפוטו ניתנה ההחלטה, וזאת בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר ההודעה על ההחלטה. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב) באופן מפורש כי אין בהגשת ערעור על דרישת תשלום כדי לעכב את התשלום של העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שביית המשפט הורה כך. כמו כן מוצע לקבוע בסעיף קטן (ג) שאם החליט בית המשפט לקבל את הערעור על דרישת התשלום לאחר ששולם העיצום

(3) הפר המפר תנאי מהתנאים הנוספים שנכללו בכתב ההתחייבות כאמור בסעיף 303 – יחלט הממונה את העירבון.

מוצע לקבוע כי יראו חילוט של העירבון לפי סעיף זה כהטלת עיצום כספי על המפר בשל ההפרה שלגביה ניתן העירבון. עוד מוצע לקבוע כי אם הופר תנאי מתנאי ההתחייבות, לא יאפשר הממונה למפר להגיש כתב התחייבות נוסף בשל הפרה נוספת שלגביה ניתן כתב ההתחייבות.

סעיף 306 מוצע לקבוע כי כאשר עמד המפר בתנאי כתב ההתחייבות, יוחזר לו, בתום תקופת ההתחייבות, העירבון שהפקיד בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הפקדתו עד יום החזרתו.

309. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי סימן זה, יפרסם באתר האינטרנט של שירות המזון את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

- (1) דבר הטלת העיצום הכספי;
 - (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;
 - (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
 - (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;
 - (5) פרטים על אודות המפר, הנוגעים לעניין;
 - (6) שמו של המפר – ככל שהמפר הוא תאגיד.
- (ב) הוגש ערעור לפי סעיף 208 יפרסם הממונה את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.
- (ג) על אף הוראות סעיף קטן (א)6, רשאי הממונה לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.
- (ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998⁶⁶, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.
- (ה) פרסום כאמור בסעיף קטן (א), בנוגע לעיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובנוגע לעיצום כספי שהוטל על יחיד – שנתיים וחצי. השר יקבע הוראות בדבר הדרכים שימנעו, ככל הניתן, את אפשרות העיון בפרטים שפורסמו לפי סעיף קטן (א). לאחר שחלפה תקופת הפרסום האמורה.
- (ו) השר רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בסעיף קטן (א).
310. (א) תשלום עיצום כספי, המצאת התראה מינהלית או מתן כתב התחייבות ועירובן, לפי סימן זה, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות המנויות בסעיפים 287 ו-288 המהווה עבירה.

שמירת האחריות הפלילית

ד ב ר י ה ס ב ר

סמכותו של הממונה לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור וכן בסעיף קטן (ד) את האיסור לפרסם מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי חוק חופש המידע או לפי שיקול דעתו מידע שאינה חייבת רשות ציבורית למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ה) כי פרסום בדבר הטלת עיצום כספי או בדבר ערעור עליו ותוצאותיו יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובנוגע לעיצום כספי שהוטל על יחיד – יהיה לשנתיים וחצי.

סעיף 310 מוצע לקבוע את ההסדר לשמירת האחריות הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות המפורטות בסעיפים 287 ו-288 שהיא לא רק בגדר הפרה, אלא גם נקבעה כעבירה פלילית על פרק זה. כך, מוצע לקבוע, כי במקרה זה תשלום עיצום כספי או המצאה של התראה מינהלית למפר לא יגרעו מאחריותו הפלילית. עם

הכספי או הופקד עירובן והורה על החזרת סכום העיצום הכספי או הפחתתו או על החזרת העירובן, יוחזר העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו או הפקדתו, עד יום החזרתו.

סעיף 309 מוצע לקבוע את ההסדר לפרסומו של הממונה את ההודעה בדבר הטלת עיצום כספי על מפר. כך מוצע לקבוע כי ההודעה תתפרסם באתר האינטרנט של שירות המזון או בדרך אחרת שיקבע השר, והיא תכלול את כל הפרטים שנקבעו בפסקאות (1) עד (6) של סעיף קטן (א) המוצע וזאת כאמור בסעיף לצורך הבטחת שקיפות של הפעלת שיקול הדעת בקבלת ההחלטה של הממונה להטיל עיצום כספי. כמו כן מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב) את סמכותו של הממונה לפרסם בדבר הגשת ערעור על דרישת תשלום ואת תוצאותיו וזאת בדרך שבה פרסם את דבר הטלת העיצום הכספי. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ג) את

⁶⁶ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

(ב) שלח הממונה למפר הודעה על כוונת חיוב או המציא לו התראה מינהלית או הודעה על האפשרות להגיש התחייבות ועירבון, בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות, המצדיקות זאת.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי סימן זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב האישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי או הפקיד עירבון, יוחזר לו הסכום ששולם או העירבון שהופקד, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום או יום הפקדת העירבון, עד יום החזרתו.

311. השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי להתקין תקנות לביצוע הוראות סימן זה.

312. הוראות סימן זה יחולו על הפרה שנעשתה ביום תחילתו של פרק זה ואילך.

סימן י"ב: צווי הגבלה מינהליים ושיפוטיים

313. (א) היה לנותן הרישיון יסוד סביר לחשד כי חדל להתקיים תנאי מן התנאים למתן רישיון ייצור לפי סעיף 55(א) או למתן תעודת יבואן רשום לפי סעיף 140 או כי הופר תנאי מתנאי רישיון הייצור או תעודת היבואן הרשום, או כי הופרה הוראה מההוראות לפי פרק זה על ידי יצרן, יבואן או משווק, וכי בשל קיום הנסיבות המנויות לעיל קיימת בשל כך סכנה לבריאות הציבור, רשאי הוא לדרוש, בכתב, מהיצרן, היבואן או המשווק, לפי העניין, לקיים את התנאי או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו כאמור (בסימן זה – התראה), באופן ובתוך המועד שנקבעו בהתראה.

(ב) התקיימו הנסיבות האמורות בסעיף קטן (א), רשאי נותן הרישיון לתת התראה גם לבעל רישיון או תעודה אחרת לפי פרק זה, אם קיים בכך צורך לשם צמצום או מניעה של סכנה לבריאות הציבור כתוצאה מהתקיימות הנסיבות האמורות.

(ג) נותן הרישיון רשאי לתת התראה גם למשווק, ככל שהיה לו יסוד סביר לחשד כי המשווק הפר הוראות לפי פרק זה החלות לגביו או שחדל להתקיים תנאי מן התנאים לשיווק מזון על ידו לפי פרק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו, באופן ובתוך המועד שנקבעו בהתראה. ההצדקה לשימוש בצו מינהלי נובעת מהצורך המידי והרחוק לנקוט אמצעים להפסקת הפגיעה כאמור.

עוד מוצע לקבוע כי אם לאחר מתן ההתראה לא קוימו התנאי או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו באופן ובתוך המועד שנקבעו בהתראה, מוצע לאפשר לנותן הרישיון להורות, בצו, לגורם המפר, לא לעשות כל פעולה של ייצור מזון, ייבוא מזון, שיווק מזון או כל פעולה אחרת במזון, או לעשות פעולות כאמור רק במגבלות ובתנאים שנקבעו בצו, וכן את הדרכים להבטחת מילוי.

בנוסף, מוצע לקבוע כי במקרים חריגים המנויים בסעיף תהיה סמכות לנותן הרישיון להוציא צו הגבלה מינהלי אף בלא מתן התראה. מדובר במקרים שבהם המזון יוצר או יובא ללא רישיון או אישורים מתאימים או כאשר ישנה אפשרות ממשית לפגיעה מיידית בבריאות הציבור כתוצאה מפעילות ייצור המזון או כתוצאה מייבוא המזון.

זאת מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב) סייג מפורש כי אם שלח הממונה למפר הודעה על כוונת חיוב או המציא לו התראה מינהלית או הודעה על אפשרות להגיש כתב התחייבות ועירבון בשל הפרה המהווה גם עבירה, לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות המצדיקות זאת. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ג) שאם שילם המפר עיצום כספי והוגש בכל זאת נגדו כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (א) המוצע, יוחזר לו הסכום ששילם ובמידת הצורך גם בהפרשי הצמדה וריבית.

סימן י"ב: צווי הגבלה מינהליים ושיפוטיים

סעיף 313 מוצע להסמיך את נותן הרישיון להוציא צו הגבלה מינהלי, במקרה שבו חדל להתקיים תנאי מהתנאים למתן רישיון הפעלה ייצור או תעודת יבואן רשום לפי פרק זה או הופר תנאי מהתנאים האמורים בהם או כי הופרה הוראה מההוראות לפי פרק זה על ידי יצרן, יבואן או משווק, ובשל כך ישנה סכנה לבריאות הציבור צו הגבלה מינהלי בנסיבות אלה יינתן לאחר שניתנה התראה לגורם המפר שבה ניתנה אפשרות לקיום התנאי

(ד) ניתנה התראה לפי הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג), ולא קוימו הוראותיה באופן ובמועד שנקבעו בה, רשאי נותן הרישיון, להורות, בצו, ליצרן, ליבואן, למשווק או לבעל הרישיון או התעודה, לפי העניין, לא לעשות כל פעולה של ייצור מזון, ייבוא מזון, שיווק מזון או כל פעולה אחרת במזון, או לעשות פעולות כאמור רק במגבלות ובתנאים שנקבעו בצו, והכול במידה שלא תעלה על הנדרש בנסיבות העניין (בסימן זה – צו הגבלה מינהלי).

(ה) מי שנתן את הצו כאמור בסעיף קטן (ד) (להלן – נותן הצו) רשאי לקבוע בצו ההגבלה המינהלי הוראות לעניין האחראים לביצועו ודרכי הבטחת מילוי.

(ו) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ד), מצא נותן הצו כי התקיים אחד מאלה, רשאי הוא להוציא צו הגבלה מינהלי בלי שנתן קודם לכן התראה:

(1) המזון מיוצר בלא רישיון ייצור ולא הוגשה לגביו בקשה לרישיון ייצור או לחידושו לפי הוראות סעיף 54 או שהמזון יובא על ידי יבואן שאינו יבואן רשום לפי סעיף 135, בלא אישור מוקדם לייבוא לפי סעיף 92 או בלא תעודת שחרור לפי הוראות סעיף 112;

(2) ישנה אפשרות ממשית לפגיעה מיידית בבריאות הציבור כתוצאה מפעילות ייצור המזון או כתוצאה מייבוא המזון.

(ז) לא ינתן צו הגבלה מינהלי אלא לאחר שניתנה למי שהצו מופנה כלפיו הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו, אלא אם כן לא ניתן לאתרו בשקידה סבירה.

(ח) על אף הוראות סעיף קטן (ז), רשאי נותן הצו להוציא צו הגבלה מינהלי לפי סעיף קטן (ו) גם בלא שניתנה הזדמנות לטעון טענות כאמור באותו סעיף קטן, אם סבר שיהיה במתן הזדמנות זו כדי לסכל את מטרת הוצאת הצו, ובלבד שהזדמנות כאמור תינתן בהקדם האפשרי לאחר מכן.

(ט) עותק של צו הגבלה מינהלי יוצג במקום שלגביו ניתן או במקום עסקו של מי שייבא את המזון, ויימסר לבעל המקום או לאדם שמנהל אותו, או למי שייבא את המזון, אם ניתן לאתרו בשקידה סבירה.

(י) לא קוימו הוראותיו של צו הגבלה מינהלי, רשאי שוטר להיכנס לעסק או למקום שלגביו ניתן הצו, ולנקוט אמצעים סבירים הדרושים לצורך ביצועו, לרבות שימוש בכוח ושימוש במנעולים או באמצעי סגירה אחרים כפי שייקבעו בפקודות משטרת ישראל כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971.⁶⁷

(יא) צו הגבלה מינהלי יעמוד בתוקפו לתקופה שתקבע בו, ורשאי נותן הצו להאריך את תוקפו לתקופות נוספות ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 60 ימים מיום שניתן; בית משפט שלום רשאי להאריך את תוקפו של צו כאמור לתקופות נוספות שלא יעלו על 30 ימים כל אחת; ואולם אם הוגש כתב אישום בעבירה שבקשר אליה הוצא צו ההגבלה המינהלי, לא יאריך בית המשפט את תוקפו של הצו לפי סעיף זה מעבר ל-30 ימים לאחר הגשת כתב האישום.

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע, כי אם לא קוימו הוראותיו של צו הגבלה מינהלי, רשאי שוטר, תוך שימוש בכוח סביר בהתאם לצורך, להיכנס לעסק או למקום שלגביו ניתן הצו, ולנקוט את הפעולות הנדרשות לביצועו של הצו, לרבות שימוש במנעולים או באמצעי סגירה כפי שייקבעו בפקודות משטרת ישראל.

מוצע לקבוע כי צו הגבלה מינהלי יוצא רק לאחר שניתנה למי שהצו מופנה אליו הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו. עם זאת, במקרים שבהם הוצא הצו בלא התראה בנסיבות חריגות, למשל כאשר נשקפת סכנה ממשית לבריאות הציבור, יכול שההזדמנות כאמור תינתן בהקדם האפשרי לאחר הוצאת הצו.

⁶⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

(יב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהאפשרות להוציא צו הגבלה שיפוטי לפי סעיף 315.

314. (א) הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלה מינהלי שניתן לפי הוראות סעיף 313 רשאי להגיש לבית משפט השלום בקשה לביטולו.

(ב) הגשת בקשה לביטול צו הגבלה מינהלי לפי סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת.

315. (א) היה לתובע, למנהל שירות המזון או לנותן הרישיון יסוד סביר להניח כי מתבצעת עבירה לפי פרק זה או כי עומדת להתבצע עבירה כאמור, רשאי הוא לפנות לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה כאמור, בבקשה כי יוציא צו שיאסור את המשך ביצוע העבירה האמורה או יאסור על ביצועה.

(ב) בית המשפט רשאי לתת צו לפי סעיף זה במעמד צד אחד; ניתן צו במעמד צד אחד כאמור, יתקיים הדיון במעמד שני הצדדים בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבעה ימים מיום מתן הצו.

(ג) התקיים דיון כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי בית משפט להאריך את תוקפו של הצו, לבטלו או להכניס בו שינויים, אף אם מי שניתן לגביו הצו והוזמן כדיון, לא התייצב לדיון; נתן בית המשפט החלטה כאמור בסעיף קטן זה במעמד צד אחד, רשאי בעל הדיון שנגדו ניתנה ההחלטה לבקש את ביטולה או שינויה, בתוך שבעה ימים מיום המצאתה ורשאי בית המשפט לבטלה או לשנותה, בתנאים שיראו לו.

(ד) תוקפו של צו לפי סעיף זה לא יעלה על שנה.

(ה) בית משפט רשאי להתנות מתן צו לפי סעיף זה בתנאים או בערובה.

(ו) מי שניתן לגביו צו לפי סעיף זה רשאי לפנות לבית המשפט שהוציא את הצו בבקשה לעיון חוזר אם התגלו עובדות חדשות שלא היו לפני בית המשפט בעת הוצאת הצו או אם השתנו הנסיבות, והדבר עשוי לשנות את ההחלטה הקודמת.

(ז) על החלטה לפי סעיפים קטנים (א), (ג) ו-(ו) ניתן לערער לבית המשפט שלערעור, שידון בערעור בשופט אחד.

(ח) לעניין סעיף זה, "תובע" – כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982⁶⁸.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 315 מוצע לקבוע כי אם לתובע, למנהל שירות המזון או לנותן הרישיון יש יסוד סביר להניח שמתבצעת עבירה לפי פרק זה או עומדת להתבצע עבירה כאמור, הם רשאים לפנות לבית המשפט בבקשה כי יוציא צו מתאים. בית משפט רשאי לתת צו במעמד צד אחד, ובמקרה זה יתקיים דיון במעמד השני הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה. בית המשפט הדין בבקשה רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו. עוד מוצע לקבוע כי תוקף הצו יהיה לשנה לכל היותר, ובית המשפט רשאי להתנות את הצו בתנאים או בערובה.

בנוסף, מוצע לקבוע כי מי שניתן לגביו צו רשאי להגיש לבית המשפט שנותן את הצו בקשה לעיון חוזר אם התגלו עובדות חדשות שלא היו בזמן הוצאת הצו או אם

נותן הרישיון רשאי להאריך את תוקפו של צו הגבלה מינהלי, ובלבד שלא יעמוד בתוקפו למשך יותר מ-60 ימים. בתום התקופה רשאי בית משפט שלום להאריך את תוקפו של הצו, לתקופות נוספות שלא יעלו על 30 ימים בכל פעם, ואולם אם הוגש כתב אישום – לא יוארך תוקפו של הצו מעבר ל-30 הימים שלאחר הגשת כתב האישום.

עוד מוצע לקבוע כי אין בסעיף זה כדי לגרוע מהאפשרות להוציא צו הגבלה שיפוטי לפי סעיף 315.

סעיף 314 מוצע לקבוע כי הרואה עצמו נפגע מצו הגבלה מינהלי שניתן לפי הוראות סעיף 314 רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה כאמור בקשה לביטולו. הגשת בקשה לביטול צו הגבלה מינהלי אינה מעכבת את ביצוע הצו אלא אם כן החליט בית המשפט אחרת.

⁶⁸ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

סימן י"ג: תיקונים עקיפים

316. בחוק לפיקוח על ייצוא הצמח ומוצריו, התשי"ד-1954⁶⁹ – תיקון חוק לפיקוח על ייצוא הצמח ומוצריו

(1) בסעיף 6, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) על אף האמור בסעיף קטן (א), התקנת תקנות לעניין ייצוא שימורי צמחים ומוצרים המופקים מצמחים על פי חוק זה, שהם מוזן כהגדרתו בפרק ז' לחוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ה-2015, תיעשה על ידי שר הכלכלה, בהסכמת שר הבריאות";

(2) בסעיף 9, בסופו יבוא "ואולם על ביצוע הסמכויות בדבר שימורי צמחים ומוצרים המופקים מצמחים על פי חוק זה ממונה שר הכלכלה".

317. בחוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים – תיקון חוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי

(1) בסעיף 15, בתחילתו יבוא (א) ובסופו יבוא:

"(ב) שר החקלאות רשאי לקבוע אגרות בעד פיקוח וטרינרי במיתקנים לייצור תוצרת מן החי; אגרות לפי סעיף קטן זה, ישולמו לפי סעיף 32 כזו לחוק הרופאים הווטרינרים, וייקבעו בהסתמך על הערכת עלות הפעלת התאגיד לפיקוח וטרינרי לשם ביצוע תפקידיו";

(2) אחרי סעיף 25 יבוא:

(1) על אף האמור בהוראות לפי חוק זה, לא ימונה רופא וטרינר לפי חוק זה למפעל של יצרן של מזון הטעון פיקוח וטרינרי המייצא תוצרת מן החי שהיא בשר (להלן – מפעל המייצא בשר) או מבקש לייצא תוצרת כאמור;

(2) רופא וטרינר מוסמך שמונה לפי סעיף 224 לחוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ה-2015 (להלן – חוק המזון), אשר עומד בתנאי הכשירות שמחויב בהם רופא וטרינר לצורך מינויו לפי חוק זה, יוסמך לפי חוק זה כרופא וטרינר במפעל המייצא בשר לעניין פיקוח וטרינרי על ייצור בשר המיועד לייצוא.

ד ב ר י ה ס ב ר

ולעגן העברת סמכות זו שבוצעה עוד בשנות ה-50, בחקיקה ראשית. שנית, בשל יצירת הסדרים כוללים לכל שרשרת המזון – ייצור, ייבוא ושיווק – מוצע לתקן את החוק, כך שהתקנת תקנות לעניין ייצוא שימורי צמחים ומוצרים המופקים מצמחים על פי חוק זה, שהם מוזן כהגדרתו בחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ה-2015, תיעשה על ידי שר הכלכלה, בהסכמת שר הבריאות.

סעיף 317 החוק לפיקוח על ייצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי, התשי"ז-1957, קובע הוראות ומפקח לעניין ייצואם של בעלי חיים, חלקיהם או תנובתם, של שימורי בעלי חיים או של מוצרים המופקים מבעלי חיים. בשל הקמת התאגיד לפיקוח וטרינרי, אשר יבצע את

השתנו הנסיבות, והכול אם מדובר בעובדות שעשויות לשנות את ההחלטה הקודמת. כמו כן, ניתן לערער לבית משפט שלערכו, שידון בערעור בשופט אחד.

סימן י"ג: תיקונים עקיפים

סעיף 316 החוק לפיקוח על ייצוא הצמח ומוצריו, התשי"ד-1954, קובע הוראות ומפקח לעניין ייצוא צמח ומוצריו, לרבות שימורי צמחים ומוצרים המופקים מצמחים. השר הממונה על ביצוע חוק זה הוא שר החקלאות, כאשר לעניין ייצור שימורי צמחים ומוצרים המופקים מצמחים הועברה הסמכות לשר הכלכלה (ר' הודעה על העברת סמכויות ב"פ התשי"ז מס' 511 מיום 29.11.1956 עמ' 273). ראשית, מוצע לתקן את סעיף 9 לחוק

⁶⁹ ס"ח התשי"ד, עמ' 137.

(ב) (1) על אף האמור בסעיף 224 לחוק המזון, סעיף קטן (א) לא יחול על מפעל המייצא בשר, שערב יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי במפעלים כהגדרתו בסעיף 252 לחוק המזון, ייצא תוצרת מן החי שהיא בשר ופעל בו רופא וטרינר שמונה לפי חוק זה, כל עוד הוא מייצא תוצרת כאמור;

(2) רופא וטרינר כאמור פסקה (1), העומד בתנאי הכשירות שמחויב בהם רופא וטרינר מוסמך לפי סעיף 32לט לחוק הרופאים הווטרינרים, התשנ"א-1991, יוסמך בידי מנהל היחידה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות כרופא וטרינר מוסמך לעניין פעילות הייצור של בשר שאינו מיועד לייצוא והשיווק בישראל.

תיקון חוק
המועצה לענף
הלול

318. בחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד-1963⁷⁰ –

(1) סעיף 3(7) – יימחק;

(2) בסעיף 50א(1), במקום "(6) ו-(7)" יבוא "ו-(6)".

תיקון חוק רישוי
עסקים

319. בחוק חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, אחרי סעיף 25 יבוא:

"הודעה לשירות המזון הארצי במשרד הבריאות על מתן צו הפסקה לעוסק במזון

(א) ניתן צו הפסקה לפי סעיף 44 לעוסק במזון, יודיע על כך נותן ההודעה לאלתר לשירות המזון הארצי במשרד הבריאות.

(ב) ניתן צו הפסקה לעוסק במזון לפי סעיפים 16, 17 או 22א יודיע על כך מבקש הצו לאלתר לשירות המזון הארצי במשרד הבריאות.

(ג) בסעיף זה, "עוסק במזון" – כהגדרתו בסעיף 26 לחוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ה-2015.

תיקון פקודת
ההסגר

320. בפקודת ההסגר [נוסח חדש], התשמ"א-1981, בסעיף 1, אחרי "בישראל" יבוא "להגנה על בריאות הציבור ובטיחות המזון, לרבות".

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 319 חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, מאפשר, בין השאר, לממונה על המחוז, למפקד משטרת המחוז, למפקד כבאות מחוז, לממונה על איכות הסביבה, לרופא מחוזי או לראש הרשות המקומית, לתת צו הפסקה מינהלי לעסק, בנסיבות מסוימות. כעת, מוצע לתקן את החוק ולקבוע כי כאשר ניתן צו הפסקה לעוסק במזון, יהיה על נותן הצו לדווח על כך באופן מיידי לשירות המזון הארצי.

פקודת ההסגר [נוסח חדש], התשמ"א-1981 קובעת, בין השאר, כי המנהל הכללי של משרד הבריאות יקיים שירותי הסגר בישראל, כדי למנוע חדירתן של מגפות לישראל בדרך היבשה, הים או האוויר או העברתן מישראל לארצות אחרות. זהו הסדר מהותי המגן על הציבור בישראל מפני פגיעות בבריאות הציבור הנלוות

הפיקוח על מוצרי בשר, מוצע לתקן את החוק, כך שאגרות בעד פיקוח וטרינרי לייצוא ייקבעו וישולמו בהתאם לקבוע בתיקון לחוק הרופאים הווטרינריים, המהווה חלק מהצעת החוק. עוד מוצע לקבוע בתיקון לחוק הפיקוח על הייצוא, כי הסמכת רופא וטרינר למפעל המייצא מוצרי בשר, תהיה בהתאם לכך שהוא עומד בתנאי כשירות שנקבעו.

סעיף 318 חוק המועצה לענף הלול, התשכ"ד-1964 (להלן – חוק מועצת הלול), קובע, בין השאר, את תפקידי המועצה לענף הלול. בשל הקמת התאגיד הווטרינרי, אשר יבצע את הפיקוח הווטרינרי על מוצרים מן החי, מוצע למחוק את סעיף 3(7) לחוק מועצת הלול, הקובע כי המועצה תפקח על תהליכי הטיפול בעופות. בהתאם, מוצע למחוק את ההוראה המסמיכה את השר לקבוע אגרה בעד פיקוח זה.

⁷⁰ ס"ח התשכ"ד, עמ' 12.

תיקון פקודת מחלות 321. בפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985, בסעיף 23(א), אחרי בעלי חיים

פסקה (4) יבוא:

"(5) פיקוח וטרינרי במיתקנים שבהם מיוצר מזון מן החי (מזון מן החי – בהגדרתו בפרק ו' לחוק הרופאים הווטרינריים); אגרות לפי פסקה זו, ישולמו לפי סעיף 32 מזמו לחוק הרופאים הווטרינריים וייקבעו בהסתמך על הערכת עלות הפעלת התאגיד לפיקוח וטרינרי לשם ביצוע תפקידיו".

תיקון חוק הרופאים 322. בחוק הרופאים הווטרינריים, התשנ"א-1991 – הוטרינריים

ד ב ר י ה ס ב ר

מצב דברים זה יוצר תלות של המפעלים ושל המשרדים הממשלתיים הנוגעים לעניין בנכונותן של הרשויות המקומיות להעסקת עובדים לצורך פיקוח וטרינרי הנדרש לפי דין, ואינו מאפשר ודאות בהקמת ובהפעלתם של המפעלים ובקיטום של פיקוח וטרינרי שלטוני עליהם ברמה הנהוגה במדינות המפותחות. בנוסף, העסקת עובדים אלה ברשויות המקומיות מעוררת לעתים חשש לניגוד עניינים בעבודתם במפעלים שבתחום הרשות המקומית, בלי שקיימים בידי גורמי הפיקוח העליון כלים מתאימים לחייב עובדים אלה בקיום הוראות והסדרים למניעת חשש כאמור, ולפקח על כך.

בנוסף על הצרכים בפיקוח וטרינרי שלטוני סדיר ויציב מכוח החקיקה הקיימת, יצירת ההסדרים החדשים לפיקוח וטרינרי מכוח פרק הפיקוח הווטרינרי על מוצרים מן החי שבהצעת חוק זו, לרבות באתרי הייצור והמכירה של מוצרים כאמור, חייב הקמת מערך שיספק פיקוח וטרינרי שלטוני במפעלים המייצרים מוצרי מזון מן החי ובשווקים.

כידוע, פיקוח שלטוני צריך להתבצע, בין השאר, על ידי מי שכפופים לכללי המשמעת והאתיקה של השירות הציבורי. נוכח הניסיון שנצבר במשרד החקלאות בהפעלת פיקוח וטרינרי המבוסס על עובדי הרשויות המקומיות, נמצא שיש קושי להסתמך על יכולתן של הרשויות המקומיות להעסיק את העובדים הנדרשים לצורך הפעלת הפיקוח האמור באופן סדיר ונאות. בנוסף, נוכח המגבלות הקיימות על העסקת כוח אדם בשירות המדינה, אין אפשרות להעסקת כוח אדם בהיקף הנדרש לשם כך על ידי המדינה. לפיכך, נוצר הצורך להקים גוף ציבורי מתאים שיספק את המסגרת המשפטית להעסקת עובדים אלה, שיהיו בעלי סמכויות פיקוח שלטוניות לפי הדינים הרלוונטיים, ויהיו כפופים לכללי המשמעת והאתיקה של השירות הציבורי.

הקמת התאגיד תיצור מסגרת לפיקוח היבטים נוספים הכרוכים בהעסקתם של עובדים אלה, כמו עריכת הסדרי ניגוד עניינים, באופן שייתן מענה הולם לצורכי הפיקוח הווטרינרי של שני המשרדים המרכזיים העוסקים בתחום זה – משרד החקלאות באמצעות יחידת השירותים הווטרינריים, ומשרד הבריאות באמצעות שירות המזון הארצי.

על פי ההערכות, התאגיד צפוי לאפשר את העסקתם של עשרות עובדים – רופאים וטרינריים ופקחים. חלק מהעובדים יועסקו בתאגיד על בסיס משרות העסקה קיימות ברשויות המקומיות ובמועצה לענף הלול, וחלקם על בסיס משרות חדשות שיידרשו במסגרת הרפורמה

לטובין ואנשים המגיעים אליה לגבולותיה. מזון, ובמיוחד מזון המיובא לצורך ייצור או שיווק מזון בישראל, מהווה אמצעי מרכזי שבאמצעותו עלולות לחדור מגפות לישראל, קרי תחלואים המוניים, ולרבות מחלות, זיהומים המוניים, הרעלות ופגיעות נרחבות אחרות בציבור. מוצע להבהיר את נוסח הפקודה, בהתאמה למונחים המעודכנים במכלול ההסדרים בתחום בריאות הציבור והמזון בכלל זה, ולקבוע במפורש כי מטרתו של שירות ההסגר להגן על בריאות הציבור ובטיחות המזון.

סעיף 321 סעיף 23 לפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985, מסמך את שר החקלאות לגבות אגרות בעד שירותים מסוימים. בשל הקמת התאגיד לפיקוח וטרינרי, מוצע להוסיף פסקה הקובעת כי שר החקלאות רשאי לקבוע אגרות בעד פיקוח וטרינרי במיתקנים שבהם מיוצר מזון מן החי, אשר ייקבעו וישולמו בהתאם לקבוע בתיקון לחוק הרופאים הווטרינריים.

סעיף 322 מוצע להקים בחוק הרופאים הווטרינריים, התשנ"א-1991 (להלן – חוק הרופאים הווטרינריים), את התאגיד לפיקוח וטרינרי, ולבצע את האמות בחוק הנגזרות מהקמת התאגיד. להלן דברי הסבר לתיקון המוצע:

סעיף 1 – כללי

בהמשך לעדכון של הסדרי הפיקוח הווטרינרי על מוצרי בשר (הקרויים בסעיף זה – מוצרי מזון מן החי), התחדד הצורך בקיטום של מערך פיקוח וטרינרי שלטוני יעיל, סדיר, יציב, מקצועי ואובייקטיבי, במפעלים ובאתרי המכירה של מוצרים מן החי, אשר יהיה כפוף לפיקוח העליון של הגורמים המוסמכים בממשלה.

כיום, פיקוח מסוג זה נדרש במספר מפעלים ואתרים הנתונים לפיקוח עליון של משרד הבריאות לעניין מפעלים לעיבוד בשר לפי פקודת בריאות הציבור (מזון) ושל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר (להלן – משרד החקלאות) כמפורט להלן: בבתי שחיטה לעופות מכוח תקנות מחלות בעלי חיים (בתי שחיטה לעופות), התש"ך-1960, בבתי מטבחים מכוח תקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות), התשכ"ד-1964, במפעלי פסדים מכוח תקנות מחלות בעלי חיים (פסדים), תשמ"א-1981, ובמפעלים לייצוא תוצרת מן החי מכוח החוק לפיקוח על יצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי, התשי"ז-1957. כיום, רופאים וטרינריים אלה מועסקים לרוב על ידי הרשויות המקומיות, וחלקם מועסקים על ידי המועצה לענף הלול, במסגרת תפקידיה לפי חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד-1963.

(א) בהגדרה "המנהל", במקום "במשרד החקלאות" יבוא "במשרד";

(ב) אחרי ההגדרה "המנהל" יבוא:

"המשרד" - משרד החקלאות ופיתוח הכפר;

(ג) בהגדרה "השר", במקום "שר החקלאות" יבוא "שר החקלאות ופיתוח הכפר";

(2) בסעיף 19(א)6, אחרי "רשות מקומית" יבוא "או של התאגיד לפיקוח וטרינרי";

(3) בסעיף 30, אחרי "תקנות שהותקנו על פיו" יבוא "למעט הוראה של פרק ו' ושל התקנות שהותקנו על פיו";

(4) בסעיף 36, אחרי "חוק זה" יבוא "למעט פרק ו'";

(5) בסעיף 37, אחרי "חוק זה" יבוא "למעט פרק ו'";

(6) אחרי סעיף 32 יבוא:

"פרק ו': התאגיד לפיקוח וטרינרי

סימן א': הגדרות

32א. בפרק זה -

הגדרות

"אגרות ותשלומים" - אגרות ותשלומים על פי החיקוקים
שבתוספת השלישית וגביית תשלומים בעד פיקוח וטרינרי
נוסף לבקשתם של מפעלים המייצאים מזון מן החי;

ד ב ר י ה ס ב ר

עניינים בין שני העיסוקים". מאחר שלפי ההסדר המוצע לתיקון חוק הרופאים הווטרינריים יוקם תאגיד להעסקת רופאים וטרינריים לצורך ביצוע פעולות של פיקוח וטרינרי שלטוני, מוצע לתקן את הסעיף האמור ולציין, כי יחול גם על רופא וטרינר, עובד של התאגיד לפיקוח הווטרינרי, בנוסף לרופא וטרינר שהוא עובד של רשות מקומית.

לפסקאות (3) עד (5)

התיקונים המוצעים בפסקאות האמורות נגזרים מהוספת פרק התאגיד לפיקוח וטרינרי למסגרת הכללית של חוק הרופאים הווטרינריים המסדיר את העיסוק ברפואה וטרינרית. בכלל זאת, סעיף העונשין הכללי (סעיף 30 לחוק) אינו רלוונטי להוראות פרק התאגיד לפיקוח וטרינרי וכך גם סעיף 36 לחוק שעניינו סמכות המנהל השירותים הווטרינריים לפטור מהוראות החוק את מי שאישר שהם תלמידי רפואה וטרינרית במסגרת לימודיהם. עוד מוצע, להחריג את פרק התאגיד לפיקוח וטרינרי מסעיף 37 שעניינו התקנת תקנות לפי חוק הרופאים הווטרינריים. שכן, מוצע כי התקנת התקנות בכל העניין הנוגע לביצוע פרק התאגיד הווטרינרי תוקנה לשר החקלאות ולשר הבריאות (ראו סעיף 32מח מטה).

לפסקה (6)

סעיף 32א (הגדרות) - מוצע לקבוע מספר הגדרות הנדרשות לצורך הפרק המוצע.

בתחום הפיקוח הווטרינרי על בשר ומוצריו בשלבי העיבוד, השיווק והמכירה. בהתאם, מוצע לתקן במסגרת זו את הסעיפים הנוגעים לעניין בחוק המועצה לענף הלול, ולאחר הקמת התאגיד תופסק העסקתם של הרופאים הווטרינריים והפקחים המועסקים כיום על ידי המועצה לענף הלול, לצורך פיקוח וטרינרי בבתי שחיטה לעופות, ותינתן להם האפשרות להיות מועסקים על ידי התאגיד.

פעילותו של התאגיד תמומן במלואה מאגרות ותשלומים שהתאגיד יוסמך לגבות בעד הפיקוח הווטרינרי. עוד מוצע לקבוע מנגנוני בקרה ודיווח בעניינים נוספים הנוגעים לניהולו השוטף של התאגיד, בהתאם לתפקידיו, כמקובל לגבי תאגידים ציבוריים אחרים.

לפסקה (1)

מוצע לעדכן ולהתאים הגדרות של מונחים נפוצים בחוק.

לפסקה (2)

סעיף 19 לחוק הרופאים הווטרינריים כיום קובע את סמכויות שר החקלאות לבטל את רישונו של רופא וטרינר, להתלותו לתקופה שקבע או לתת לרופא הווטרינר נזיפה או התראה אם התקיימו אחת מהנסיבות המפורטות בסעיף. בין הנסיבות המהוות כאמור עילה להפעלת סמכויות השר האמורות היא הנסיבה המפורטת בסעיף קטן 6, ולפיה "בהיותו עובד של רשות מקומית, עסק בעבודת חוץ כרופא וטרינר פרטי, בניגוד להוראות כל דין ותוך קיום ניגוד

"בעל עניין" – כהגדרתו בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;
 "המועצה" – מועצת התאגיד לפיקוח וטרינרי שמונתה לפי
 סעיף 132;
 "חוק החברות" – חוק החברות, התשנ"ט-1999;
 "חוק החברות הממשלתיות" – חוק החברות הממשלתיות,
 התשל"ה-1975;
 "חוק יסודות התקציב" – חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985;
 "חוק לפיקוח על ייצוא" – חוק לפיקוח על ייצוא של בעלי
 חיים ושל תוצרת מן החי, התשי"ז-1957;
 "מזון מן החי" – מזון שיוצר מבעל חיים או מתוצרתו;
 "נושא משרה" – מנהל כללי, משנה או סגן למנהל הכללי, כל
 ממלא תפקיד כאמור בתאגיד אף אם תוארו שונה, וכן
 חבר המועצה, או מנהל הכפוף במישרין למנהל הכללי;
 "עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו של נושא המשרה,
 או עניין אישי של תאגיד שהוא או קרובו הם בעלי עניין בו,
 במישרין או בעקיפין;
 "פקודת מחלות בעלי חיים" – פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח
 חדש], התשמ"ה-1985;
 "פקח וטרינרי" – מי שאינו רופא וטרינר הממלא תפקיד לפי
 החיקוקים שבתוספת הראשונה לפיקוח על מזון מן
 החי;
 "קרוב" – בן זוג, אח או אחות, הורה, הורי הורה, צאצא או
 צאצא של בן הזוג או בן זוגו של כל אחד מאלה;
 "רופא וטרינר מפקח" – רופא וטרינר הממלא תפקיד לפי
 החיקוקים שבתוספת הראשונה לפיקוח על מזון מן
 החי ולשם קיום דרישות לייצוא בנוגע למזון מן החי;
 "השרים" – השר ושר הבריאות.

סימן ב': הקמת התאגיד, מעמדו ותפקידיו

332. מוקם בזה התאגיד לפיקוח וטרינרי (בפרק זה – התאגיד).	הקמת התאגיד
לפיקוח וטרינרי
332. התאגיד הוא אישיות משפטית, הכשרה לכל חובה, זכות
ופעולה המתיישבת עם אופיו וטבעו כגוף מאוגד.	אישיות משפטית
של התאגיד

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 332 (הקמת התאגיד) – מוצע להקים את
 התאגיד לפיקוח וטרינרי, אשר תכליתו העיקרית היא
 העסקת רופאים וטרינריים ומפקחים וטרינריים לצורך
 פיקוח על מזון מן החי.
- סעיפים 332 (אישיות משפטית של התאגיד) ו-332
 (התאגיד כגוף מבוקר) – מוצע לקבוע כי התאגיד לפיקוח
 וטרינרי יהיה אישיות משפטית, הכשרה לכל חובה, זכות
 ופעולה המתיישבת עם אופיו וטבעו כגוף מאוגד, וכי
 הוא יהיה גוף מבוקר כמשמעותו בחוק מבקר המדינה,
 התשי"ח-1958 [נוסח משולב].

⁷¹ ס"ח התשנ"ט עמ' 189.

⁷² ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

התאגיד – גוף מבוקר	32ד. התאגיד הוא גוף מבוקר כמשמעותו בסעיף 9(6) לחוק מבוקר המדינה, התשי"ח–1958 [נוסח משולב] ⁷³ .
תפקידי התאגיד	32ה. ואלה הם תפקידי התאגיד:
	(1) להעסיק פקחים וטרינרים ורופאים וטרינרים מפקחים לצורך פיקוח על מזון מן החי וכן לצורך פיקוח וטרינרי נוסף לבקשתם של מפעלים המייצאים מזון מן החי;
	(2) גביית אגרות ותשלומים, בכפוף לאמור בסעיף 32מו(ב).
האורגנים של התאגיד	132. האורגנים של התאגיד הם המועצה, המנהל הכללי וועדת ביקורת.

סימן ג': מועצת התאגיד

מועצת התאגיד	132. (א) לתאגיד תמונה מועצה בת תשעה חברים, והם:
	(1) (א) מי שמתקיים בו האמור בסעיף 16א(1) לחוק החברות הממשלתיות, והוא בעל ניסיון של עשר שנים לפחות באחד מאלה, או בעל ניסיון מצטבר של עשר שנים לפחות בשניים אלה, והוא יהיה יושב ראש המועצה;
	(1) בתפקיד ניהולי בכיר בתחום המזון או בריאות הציבור;
	(2) בתפקיד בכיר בתחום הניהול העסקי של תאגיד בעל היקף עסקים משמעותי;

ד ב ר י ה ס ב ר

החברות הממשלתיות – קרי, מי שהוא תושב ישראל שמלאו לו 25 שנה לפחות ושהוא בעל תואר אקדמי כמפורט בסעיף זה. זאת, בנוסף, על דרישת ניסיון של עשר שנים לפחות באחד מאלה, או בעל ניסיון מצטבר של עשר שנים לפחות בשניים מאלה: בתפקיד ניהולי בכיר בתחום המזון או בריאות הציבור, ותפקיד בכיר בתחום הניהול העסקי של תאגיד בעל היקף עסקים משמעותי. יושב ראש המועצה ימונה בידי שר החקלאות ושר הבריאות במשותף. אם לא הסכימו – ימנהו ראש הממשלה.

עוד מוצע, כי שישה מחברי המועצה יהיו נציגים של משרדי הממשלה: שניים שימונו על ידי שר הבריאות (מנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות, או מי שהוא עובד שירות המזון הארצי במשרד הבריאות שימנה שר הבריאות על פי הצעת מנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות, ומנהל המחלקה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות, או מי שהוא עובד המחלקה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות שימנה שר הבריאות על פי הצעת מנהל המחלקה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות); שניים שימונו על ידי שר החקלאות (מנהל השירותים הווטרינריים והרופא הראשי לפיקוח על מוצרים מהחי בשירותים הווטרינריים במשרד החקלאות, או מי שהם עובדי השירותים הווטרינריים שימנה שר החקלאות על פי הצעת מנהל השירותים הווטרינריים);

סעיף 32ה (תפקידי התאגיד) – מוצע לקבוע את תפקידי התאגיד להעסיק פקחים וטרינרים ורופאים וטרינרים מפקחים לצורך פיקוח על מזון מן החי וכן לצורך פיקוח וטרינרי נוסף לבקשתם של מפעלים המייצאים מזון מן החי. ההסדר המיוחד לעניין זה נדרש במקרים שבהם מפעלים המבקשים לייצא מזון מן החי נדרשים להציג למדינות היעד אישורים על קיומו של פיקוח וטרינרי שלטוני במיתקניהם, אף אם הדבר אינו נדרש מכוח הדין הישראלי. עוד מוצע להסמיך את התאגיד לגבות אגרות ותשלומים לצורך האמור, אלא אם כן, שר האוצר, בהתייעצות עם שר החקלאות ושר הבריאות, קבע כי האגרות והתשלומים ייגבו על ידי המדינה (ראו דברי הסבר לסעיף 32מו מטה).

סעיף 132 (האורגנים של התאגיד) – מוצע לקבוע כי האורגנים של התאגיד לפיקוח וטרינרי יהיו המועצה, המנהל הכללי וועדת הביקורת.

סימן ג': מועצת התאגיד

סעיף 132 (מועצת התאגיד) – מוצע כי לתאגיד לפיקוח וטרינרי תמונה מועצה בת תשעה חברים.

מוצע לקבוע כי יושב ראש המועצה יהיה מי שמתקיימים בו התנאים שנקבעו בסעיף 16א(1) לחוק

⁷³ ס"ח התשי"ח, עמ' 92.

(ב) השרים ימנו במשותף את יושב ראש המועצה. אם לא הסכימו – ימנה ראש הממשלה.

(2) מנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות, או מי שהוא עובד שירות המזון הארצי במשרד הבריאות שימנה שר הבריאות על פי הצעת מנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות;

(3) מנהל המחלקה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות, או מי שהוא עובד המחלקה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות שימנה שר הבריאות על פי הצעת מנהל המחלקה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות;

(4) המנהל במשרד, או מי שהוא עובד השירותים הווטרינריים במשרד, שימנה השר על פי הצעת המנהל;

(5) הרופא הראשי לפיקוח על מוצרים מהחי בשירותים הווטרינריים במשרד, או מי שהוא עובד השירותים הווטרינריים במשרד שימנה השר על פי הצעת המנהל;

(6) עובד משרד האוצר שימנה שר האוצר;

(7) עובד משרד הכלכלה שימנה שר הכלכלה;

(8) נציג ציבור בעל ניסיון משמעותי בעיבוד, מכירה או הובלה של מזון מן החי שימנה שר הבריאות;

(9) נציג ציבור בעל ניסיון משמעותי בהפעלה של מיתקן הטעון פיקוח וטרינרי לפי פקודת מחלות בעלי חיים או לפי החוק לפיקוח על ייצוא, שימנה השר.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפי העניין, הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו. בהתאם לכך, מוצע לא להחיל את סעיף 17(א) (5) לחוק החברות הממשלתיות המוזכר בסעיף 60 לחוק האמור.

כמקובל בתאגידים ציבוריים, מוצע לקבוע בסעיף קטן (ג) כי דינם של חברי המועצה, ובכלל זה יושב ראש המועצה, כדין עובדי המדינה לעניין החקיקים הבאים: חוק שירות המדינה (סיוג פעילות מפלגתית ומגבית כספים), התשי"ט-1959; חוק הבחירות לכנסת (נוסח משולב), התשכ"ט-1969; חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969; חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979; הוראות הנוגעות לעובדי ציבור בחוק העונשין, התשל"ז-1977; פקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971.

עובד משרד האוצר שימנה שר האוצר; ועובד משרד הכלכלה שימנה שר הכלכלה.

מוצע כי שני חברי המועצה הנוספים יהיו מקרב הציבור כאשר כשירותם ואופן מינויים יהיו כמפורט להלן: נציג ציבור בעל ניסיון משמעותי בעיבוד, מכירה או הובלה של מזון מן החי שימנה שר הבריאות, ונציג ציבור בעל ניסיון משמעותי בהפעלה של מיתקן הטעון פיקוח וטרינרי לפי פקודת מחלות בעלי חיים או לפי החוק לפיקוח על ייצוא של תוצרת מן החי, התשי"ז-1957 (להלן – חוק לפיקוח על ייצוא) שימנה שר החקלאות.

בסעיף קטן (ב), מוצע לקבוע כי הוראות סעיף 60 לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975 (להלן – חוק החברות הממשלתיות), לעניין מינויים יחולו על מינויים של חברי המועצה, בשינויים המחויבים ובשינוי, ולפיו לא ימונה למועצה מי שלדעת השר או השרים שמינו אותו,

(ב) על מינוי חבר המועצה, ובכלל זה יושב ראש המועצה, יחולו הוראות סעיף 60א לחוק החברות הממשלתיות בשינויים המחויבים, בשינוי זה: לא ימונה למועצה מי שלדעת השר, שר הבריאות או השרים שמינו אותו, לפי העניין, הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו, ולא יחולו הוראות סעיף 17(א)(5) לחוק החברות הממשלתיות.

(ג) דין חברי המועצה, ובכלל זה יושב ראש המועצה, כדין עובדי המדינה לעניין החיקוקים המנויים בסעיף 32מ(1) עד (6).

חובת דין וחשבון, הגשת מסמכים וחובת הודעה של יושב ראש המועצה

סעיפים 25, 34 ו-35 לחוק החברות הממשלתיות, לעניין חובת מתן דין וחשבון, הגשת מסמכים וחובת הודעה של יושב ראש הדירקטוריון, יחולו בשינויים המחויבים על יושב ראש המועצה.

תפקידי המועצה וסמכויותיה

ט.32 (א) המועצה תתווה את מדיניות העסקת הרופאים הוותיקנים והפקחים הוותיקניים בתאגיד בהתאם להוראות פרק זה, תפקח על פעילות התאגיד ועל ביצוע תפקידי המנהל הכללי ופעולותיו, ובכלל זה:

(1) תקבע את מדיניות התאגיד, לשם מילוי תפקידי התאגיד כאמור בסעיף 32 ביעילות ובאופן המאפשר גמישות תפעולית בהתאם לצורכי המשק ובהתאם לתקציבו המאושר;

ד ב ר י ה ס ב ר

32 סעיף (חובת דין וחשבון, הגשת מסמכים וחובת הודעה של יושב ראש המועצה) – מוצע, לקבוע כי על יושב ראש מועצת התאגיד לפיקוח וטרינרי יחולו חובות דיווח והגשת מסמכים דומות לאלה החלות על יושב ראש הדירקטוריון בחברה ממשלתית, בשינויים המחויבים. כך, יחולו הוראות סעיף 25 הקובע חובת דין וחשבון של יושב ראש לשרים ולרשות החברות הממשלתיות, פעמיים בשנה ולפי דרישתם; סעיף 34 הקובע חובה על יושב ראש הדירקטוריון להגיש מסמכים כמפורט בו לשרים ולרשות, וכן למפקר המדינה ולוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת לפי בקשתה; וסעיף 35 הקובע חובה לדווח על פגיעה בחוק או בטוהר המידות לשרים ולרשות החברות הממשלתיות וכן למפקר המדינה.

32 סעיף (תפקידי המועצה וסמכויותיה) – מוצע לקבוע כי המועצה תתווה את מדיניות העסקת הרופאים הוותיקנים והפקחים הוותיקניים בתאגיד לפיקוח וטרינרי בהתאם להוראות פרק זה וכן תפקח על פעילות התאגיד ועל ביצוע תפקידי המנהל הכללי ופעולותיו.

בנוסף לכך, מוצע כי המועצה תהיה אחראית לעריכת הדוחות הכספיים המפורטים בסעיפים 33(א) לחוק החברות הממשלתיות ולאישורם, ויחולו הוראות סעיפים 33(א)1, 33(ב), 33(ד), 33(א), 33(ג), לחוק החברות הממשלתיות, לעניין דוחות כספיים והגשת מסמכים. עוד מוצע, כי הוראות סעיפים 17 ו-172 לחוק החברות, החלות על חברה פרטית, יחולו בשינויים המחויבים על דוחות כספיים של התאגיד, וכי הדוחות הכספיים של התאגיד יאושרו על ידי המועצה,

בהתאם, מוצע לקבוע כי תפקידי המועצה וסמכויותיה יהיו כדלקמן: לקבוע את מדיניות התאגיד לשם מילוי תפקידי התאגיד שפורטו לעיל (ראו דברי הסבר לסעיף

- (2) תעקוב ברציפות אחר הגשמת המדיניות, התכניות והתקציבים של התאגיד לפי פסקה (1);
- (3) תמנה את המנהל הכללי לפי הוראות סעיף 32כב ותפקח על פעולותיו;
- (4) תקבע מדי שנה את אלה:

- (א) תקציבו השנתי של התאגיד ודרך ביצועו והשימוש במקורות העומדים לרשותו;
- (ב) תכנית הפעולה של התאגיד לאותה שנה ותכניותיו לטווח ארוך;
- (ג) המבנה הארגוני של התאגיד, מדיניות ההעסקה של העובדים, וכן את שיא כוח האדם בתאגיד בהתאם לסעיף 32מז;

- (5) (א) תהיה אחראית לעריכת הדוחות המפורטים בסעיפים 33א(א) לחוק החברות הממשלתיות ולאישורם, ויחולו הוראות סעיפים 33א(1), (ב) ו-(ד), 33א, 33ב, 33ג לחוק החברות הממשלתיות, לעניין דוחות כספיים והגשת מסמכים.

- (ב) הוראות סעיפים 171 ו-172 לחוק החברות, החלות על חברה פרטית, יחולו בשינויים המחויבים על דוחות כספיים של התאגיד.

- (ג) הדוחות הכספיים של התאגיד יאושרו על ידי המועצה, ייחתמו בשמה ויוגשו לשרים ולשר האוצר.

- (ב) שר האוצר רשאי לקבוע כללים לעריכת התקציבים והתכניות האמורים בסעיף קטן (א)(4).

32. על הפרת החובות בסעיפים 32 ו-32ט(א)(5) יחולו הוראות סעיף 33ד לחוק החברות הממשלתיות, בשינויים המחויבים.
- 32יא. סמכות של התאגיד שלא הוקנתה לפי חוק זה לאורגן אחר של התאגיד, רשאית המועצה להפעילה.

א-הגשת דוחות ומסמכים כנדרש

סמכות שיורית של המועצה

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 32יא (סמכות שיורית של המועצה) – בדומה להסדר הקבוע בסעיף 49 לחוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן – חוק החברות) ולהסדר שהוצע בתזכיר חוק התאגידים הציבוריים, התשע"ג-2013, שהפיץ משרד המשפטים בחודש ינואר 2013, מוצע להקנות למועצה את הסמכות השיורית שלא הוקנתה לאורגן אחר בתאגיד הפיקוח הווטרינרי, כך שהמועצה תהיה רשאית להפעיל כל סמכות שלא הוקנתה לפי פרק זה לאורגן אחר של התאגיד.

ייחתמו בשמה ויוגשו לשר החקלאות, שר הבריאות ושר האוצר.

סעיף 32 (א-הגשת דוחות ומסמכים כנדרש) – מוצע, כי על הפרת החובות המפורטות בסעיפים 32 ו-32ט(א)(5) המוצעים, שענייניהם הגשת דוחות ומסמכים, יחולו הוראות סעיף 33ד לחוק החברות הממשלתיות, בשינויים המחויבים.

תקופת הכהונה של חבר מועצה 32ז(א)(2) עד (5).
 חבר מועצה
 ימונה לתקופה של ארבע שנים, ואולם השר או השרים שמינו אותו, לפי העניין, רשאים להאריך את כהונתו לתקופת כהונה אחת נוספת בלבד.

הפסקת הכהונה והשעיה של חבר המועצה 32ג. (א)
 חבר המועצה יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:

(1) הוא התפטר במסירת כתב התפטרות לשר או לשר הבריאות או לשרים שמינו אותו, לפי העניין; השרים רשאים לעכב את תוקף ההתפטרות לא יותר מחודש ימים;

(2) השר או שר הבריאות או השרים שמינו אותו, לפי העניין, נוכחו כי נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו או כי אינו ממלא את תפקידו כראוי; נוכחו כאמור, יעבירו את חבר המועצה מכהונתו בהודעה מנומקת בכתב;

(3) השר או שר הבריאות או השרים שמינו אותו, לפי העניין, נוכחו כי הוא נעדר בלא סיבה סבירה, משלוש ישיבות רצופות של המועצה או מיותר ממחצית הישיבות שקיימה במהלך שנה אחת; יושב ראש המועצה ידווח לשר או לשרים שמינו אותו, לפי העניין, על חבר המועצה שנעדר מישיבותיה כאמור; נוכחו כאמור, יעבירו את חבר המועצה מכהונתו בהודעה בכתב;

(4) השר או שר הבריאות או השרים שמינו אותו, לפי העניין, מצאו כי התקיימה בו אחת הנסיבות הפוסלות אדם, לפי דין, מלכהן כחבר המועצה;

(5) הוא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה.

ד ב ר י ה ס ב ר

יותר מחודש ימים; השר או השרים שמינו אותו, לפי העניין, נוכחו כי נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו או כי אינו ממלא את תפקידו כראוי; השר או השרים שמינו אותו, לפי העניין, נוכחו כי הוא נעדר בלא סיבה סבירה, משלוש ישיבות רצופות של המועצה או מיותר ממחצית הישיבות שקיימה במהלך שנה אחת; השר או השרים שמינו אותו, לפי העניין, מצאו כי התקיימה בו אחת הנסיבות הפוסלות אדם, לפי דין מלכהן כחבר המועצה; הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה.

סעיף 32ז(תקופת הכהונה של חבר מועצה) – מוצע,
 כי תקופת כהונה של חבר מועצה תהיה ארבע שנים. עוד מוצע, כי השר או השרים שמינו את חברי המועצה, לפי העניין, יהיו רשאים להאריך את כהונתם לתקופת כהונה אחת נוספת בלבד. מוצע, כי הוראה זו לא תחול על חברי המועצה המתמנים לפי סעיפים 32ז(א)(2) עד (5).

סעיף 32ג (הפסקת הכהונה והשעיה של חבר המועצה) – מוצע לקבוע בסעיף קטן (א), כי חבר מועצה יחדל לכהן לפני תום כהונתו, בהתקיים אחת מהעילות הבאות: הוא התפטר במסירת כתב התפטרות לשר או לשרים שמינו אותו, לפי העניין. במקרה זה, השר או השרים שמינו אותו יהיו רשאים לעכב את תוקף ההתפטרות לא

(ב) הוגש נגד חבר המועצה כתב אישום בעבירה כאמור בסעיף קטן (א)(5), רשאי השר או השרים שמינו אותו, לפי העניין, להשעותו מכהונתו, עד למתן פסק דין סופי בעניינו.

(ג) חדל לכהן חבר המועצה, יפעלו השר או השרים, לפי העניין, למינוי חבר אחר במקומו לפי הוראות סעיף 132, בהקדם האפשרי.

32. קיום המועצה, סמכויותיה ותוקף החלטותיה, לא ייפגעו מחמת שהתפנה מקומו של חבר בה, או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ובלבד שרוב חבריה מכהנים בה כדין.

תוקף פעולות המועצה

32טו. (א) ישיבות המועצה יתקיימו לפי צורכי התאגיד ולפחות אחת לארבעה חודשים.

ישיבות המועצה

(ב) המניין החוקי לישיבות המועצה הוא רוב חבריה המכהנים; ככל שמונו כלל חברי המועצה, המניין החוקי לישיבות המועצה הוא רוב חבריה המכהנים, כשביניהם לפחות נציג אחד מהמשרד ונציג אחד ממשרד הבריאות.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), ככל שמונו כלל חברי המועצה ולא התקיים מנין חוקי בשל היעדרותם של נציג המשרד ונציג משרד הבריאות לצורך דיון בעניין מסוים, לא יידחה הדיון באותו עניין ליותר משיבה אחת.

(ד) יושב ראש המועצה יזמן את ישיבותיה ויקבע את מועדיהן ואת סדר היום שלהן; שליש מחברי המועצה המכהנים רשאים לבקש מיושב ראש המועצה לזמן ישיבה או להעלות נושא לסדר היום; הוגשה בקשה כאמור, יכנס יושב ראש המועצה ישיבה בתוך 14 ימים מיום הגשת הבקשה.

ד ב ר י ה ס ב ר

בסעיף קטן (ב) מוצע לקבוע, כי המניין החוקי לישיבות המועצה הוא רוב חבריה המכהנים וככל שמונו כלל חברי המועצה, המניין החוקי לישיבות המועצה הוא רוב חבריה המכהנים, כשביניהם לפחות נציג אחד ממשרד החקלאות ונציג אחד ממשרד הבריאות.

בסעיף קטן (ג) מוצע לקבוע, כי על אף האמור בסעיף קטן (ב) לעניין המניין החוקי לישיבות המועצה, ככל שמונו כלל חברי המועצה ולא התקיים מנין חוקי בשל היעדרותם של נציג משרד החקלאות ונציג משרד הבריאות לצורך דיון בעניין מסוים, לא יידחה הדיון באותו עניין ליותר משיבה אחת. זאת, כדי להבטיח את הפעילות השוטפת של התאגיד.

בסעיף קטן (ד), מוצע לקבוע, כי יושב ראש המועצה יזמן את ישיבות המועצה ויקבע את מועדיהן ואת סדר היום שלהן, כאשר שליש מחברי המועצה המכהנים רשאים לבקש מיושב ראש המועצה לזמן ישיבה או להעלות נושא לסדר היום ואם הוגשה בקשה כאמור, על יושב ראש המועצה לכנס ישיבת מועצה בתוך 14 ימים ביום הגשת הבקשה.

בסעיף קטן (ב) מוצע לקבוע, כי אם הוגש נגד חבר המועצה כתב אישום בעבירה מהסוג שלו היה מורשע בה היתה מופסקת כהונתו, השר או השרים שמינו אותו, לפי העניין, יהיה רשאים להשעותו מכהונתו עד למתן פסק דין סופי בעניינו.

בסעיף קטן (ג) מוצע לקבוע מעת שחבר המועצה חדל לכהן בה, יפעלו השר או השרים, לפי העניין, למינוי חבר אחר במקומו לפי הכללים שנקבעו למינוי חברי מועצה, וזאת בהקדם האפשרי (לכללים לעניין מינוי חברי מועצה ראו דברי הסבר לסעיף 132).

סעיף 32 (תוקף פעולות המועצה) – כדי לאפשר את פעילותה התקינה של המועצה, מוצע לקבוע כי קיום המועצה, סמכויותיה ותוקף החלטותיה, לא ייפגעו מחמת שהתפנה מקומו של חבר בה, או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ובלבד שרוב חבריה מכהנים בה כדין.

סעיף 32טו (ישיבות המועצה) – כדי להבטיח את פעילותו של התאגיד לפיקוח וטרינרי, מוצע לקבוע כי המועצה תכנס לפי צורכי התאגיד ולפחות אחת לארבעה חודשים.

32טז. (א) החלטות המועצה יתקבלו ברוב קולות של חברי המועצה המשתתפים בישיבה; היו הקולות שקולים, תכריע עמדתו של יושב ראש המועצה, אם השתתף בישיבה.

(ב) התאגיד יערוך פרוטוקולים של ישיבות המועצה וישמור אותם לתקופה של שבע שנים ממועד הישיבה; פרוטוקול שאושר ונחתם בידי חבר המועצה שניהל את הישיבה ישמש ראיה לכאורה לאמור בו.

(ג) המועצה תקבע לעצמה את סדרי עבודתה, ככל שלא נקבעו לפי פרק זה.

גמול והחזר הוצאות 32יז. שר האוצר, בהתייעצות עם השרים, יקבע כללים ותנאים שלפיהם ישלם התאגיד גמול או החזר הוצאות לחברי מועצה, ככל שאינם עובדי המדינה, עובדי גוף מתוקצב או עובדי גוף נתמך כהגדרתם בסעיף 32 לחוק יסודות התקציב, ואת שיעוריהם.

הוראות לעניין חובת 32יח. סעיף 20 לחוק החברות הממשלתיות לעניין חובת מתן ידיעות מתן ידיעות יחול בשינויים המחויבים על חברי המועצה.

זכות לקבל מידע 32יט. חבר מועצה רשאי לבדוק את מסמכי התאגיד ואת רישומיו ולקבל העתקים מהם בתוך זמן סביר וכן לבדוק את נכסי התאגיד והתחייבויותיו, ככל שהדבר דרוש למילוי חובותיו כחבר המועצה; העברת המסמכים והרישומים ובדיקת הנכסים וההתחייבויות לפי סעיף זה, ייעשו באמצעות המנהל הכללי.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 32צ (הוראות לעניין חובת מתן ידיעות) – מוצע
להטיל חובה על חברי המועצה לדווח על עניין של התאגיד שנתגלו בו לכאורה פגיעה בחוק או בטוהר המידות. לצורך כך, מוצע להחיל על חברי המועצה, בשינויים המחויבים, את סעיף 20 לחוק החברות הממשלתיות הקובע, כי דירקטור חייב, על אף כל דין אחר, למסור לשרים ולרשות החברות הממשלתיות, לפי דרישתם, ידיעות על ענייני החברה ועל פעולותיו בה וכי אם נודע לדירקטור על עניין של החברה שנתגלו בו לכאורה פגיעה בחוק או בטוהר המידות, עליו להביא את הדבר ללא דיחוי לידיעתם של יושב ראש הדירקטוריון, של השרים, של הרשות ושל מבקר המדינה.

סעיף 32צ (זכות לקבל מידע) – כדי לאפשר לכל חבר מועצה למלא את תפקידו באופן המיטבי, וכדי לתת בידיו כלי לפיקוח אפקטיבי על התנהלות התאגיד, מוצע בדומה לסעיף 265א) לחוק החברות, לקבוע כי ככל שהדבר דרוש למילוי חובות חבר המועצה, תהיה לחבר המועצה הזכות לבדוק את מסמכי התאגיד ואת רישומיו ולבדוק את נכסי התאגיד והתחייבויותיו. העברת המסמכים והרישומים ובדיקת הנכסים וההתחייבויות לפי הוראה זו, ייעשו באמצעות המנהל הכללי.

סעיף 32טז (סדרי עבודת המועצה) – מוצע לקבוע
הוראות לעניין סדרי עבודת המועצה. בכלל זאת, על החלטות המועצה להתקבל ברוב קולות של חברי המועצה המשתתפים בה ואם הקולות שקולים – תכריע עמדתו של יושב ראש המועצה, אם השתתף בישיבה. עוד מוצע לקבוע הוראה המטילה על התאגיד חובה לערוך פרוטוקולים של ישיבות המועצה ולשמור אותם לתקופה של שבע שנים ממועד הישיבה וכי פרוטוקול שאושר ונחתם בידי חבר המועצה שניהל את הישיבה ישמש ראיה לכאורה לאמור בו. כך גם מוצע, כי המועצה תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ככל שלא נקבעו לפי פרק זה.

סעיף 32יז (גמול והחזר הוצאות) – בדומה לקבוע
בחוקים אחרים המסדירים את הקמתם של תאגידים ציבוריים, מוצע לקבוע כי חברי המועצה, ככל שאינם עובדי המדינה, עובדי גוף מתוקצב או עובדי גוף נתמך כהגדרתם בסעיף 32 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985 (להלן – חוק יסודות התקציב), יהיו זכאים לגמול או החזר הוצאות לפי כללים ותנאים שיקבע שר האוצר, בהתייעצות עם שר החקלאות ושר הבריאות.

חובת זהירות 332. (א) נושא משרה בתאגיד חב כלפי התאגיד חובת זהירות כאמור בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הנוזיקין [נוסח חדש].

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי למנוע את קיומה של חובת זהירות של נושא משרה כלפי אדם אחר.

אמצעי זהירות 332בא. נושא משרה בתאגיד יפעל ברמת מיומנות שבה היה פועל נושא משרה סביר, באותה עמדה ובאותן נסיבות, ובכלל זה ינקוט, בשים לב לנסיבות העניין, אמצעים סבירים כדי להבטיח כי פעולות הנעשות על ידיו בתוקף תפקידו עולות בקנה אחד עם תכלית התאגיד, וכדי לקבל מידע שיש לו חשיבות לצורך קבלת החלטה או ביצוע פעולה הנעשים על ידיו בתוקף תפקידו.

חובת אמונים וניגוד 332בב. (א) נושא משרה בתאגיד חב חובת אמונים לתאגיד הציבורי, ינהג בתום לב ויפעל להגשמת תכליתו של התאגיד, ובכלל זה –

(1) יימנע מכל פעולה שיש בה כדי להעמידו, במישרין או בעקיפין, במצב של חשש לניגוד עניינים בין מילוי תפקידו בתאגיד לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו, ובכלל זה לא יטפל ולא ישתתף בדיון ובהצבעה בישיבות, בנושא העלול להעמידו, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים כאמור; לעניין פסקה זו, אחת היא אם מילוי התפקיד האחר הוא בתמורה או שלא בתמורה;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 332כב (חובת אמונים ואיסור ניגוד עניינים) – מוצע לעגן את חובת האמונים שבה חבים נושאי משרה בתאגיד ציבורי מכוח דיני המינהל הציבורי ובדומה לחובה בה חבים נושאי משרה בחברות המעוגנת בסעיף 254 לחוק החברות. כיוון שעסקינן בגוף ציבורי, חובת האמונים עניינה לפעול להגשמת תכליתו של התאגיד, ולא להשאת רווחי החברה כמו חברה עסקית (סעיף 11 לחוק החברות).

כחלק מחובת האמונים, מוצע לקבוע הוראות שעניינן מניעת ניגוד עניינים של נושאי משרה בתאגיד, ולפיהם נושא משרה לא יטפל בנושא ולא ישתתף בדיון ובהצבעה בישיבות, אם הנושא הנדון עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כנושא משרה לבין עניין אישי שלו או לבין תפקיד אחר שלו. מובהר, כי ההוראות לעניין ניגוד העניינים חלות בין אם מילוי התפקיד האחר הוא בתמורה ובין אם שלא בתמורה.

עוד מוצע למלא את חובת האמונים בתוכן הדומה להסדר הקבוע בחוק החברות, בשינוי מסוים בנוגע לחבר מועצה שהוא עובד המדינה ולקבוע, כי חבר מועצה זה רשאי להביא בחשבון במסגרת שיקוליו והחלטותיו, גם את מדיניות הממשלה ומדיניות המשרד הממשלתי שבו הוא עובד, ולא יראו אותו כמצוי בניגוד עניינים בשל כך

סעיף 332 (חובת זהירות) – מוצע לעגן בפרק זה את חובת הזהירות החלה על נושאי משרה בתאגידים ציבוריים מכוח הוראות סעיפים 35 ו-36 לפקודת הנוזיקין [נוסח חדש], וזאת בדומה לקבוע בסעיף 252 לחוק החברות. בנוסף, מוצע להבהיר, בדומה לקבוע בחוק החברות, שאין בעיגון חובת הזהירות כלפי התאגיד כדי למנוע את קיומה של חובת זהירות של נושא המשרה כלפי אדם אחר.

סעיף 332בא (אמצעי זהירות ורמת מיומנות) – לגבי רמת האחריות של נושאי משרה בתאגיד, מוצע לאמץ את המודל הקבוע בסעיף 253 לחוק החברות. מודל זה מציב אמת מידה של "נושא משרה סביר", המתאימה גם לנושא משרה בתאגיד ציבורי. ההסדר מתייחס במפורש להליך קבלת ההחלטות, שהוא שדה הפעולה העיקרי של נושאי משרה בתאגידים ציבוריים. ההסדר קובע אמת מידה שתכוון נושאי משרה לקבל החלטות וזהירות ומושכלות. אמת המידה היא נקיטת אמצעים סבירים לקבלת מידע. ההסדר המוצע מותאם לאופי התאגיד הציבורי בכך שהוא מחייב נושא משרה לנקוט אמצעים סבירים לקבלת מידע הנוגע לקבלת החלטות, להבדיל מחוק החברות שם נושא משרה מחויב לנקוט אמצעים סבירים לקבלת מידע הנוגע לכדאיות העסקה. כמו כן הודגשה החובה לבחון את השפעת ההחלטות על הגשמת תכלית התאגיד.

(2) יימנע מכל פעולה שיש בה תחרות עם פעולות

התאגיד;

(3) יימנע מניצול הזדמנות עסקית של התאגיד

במטרה להשיג טובת הנאה לעצמו או לאחר;

(4) יגלה לתאגיד כל ידיעה וימסור לו כל מסמך

הנוגעים לענייניו, שבאו לידי בתוקף מעמדו בתאגיד.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1), חבר המועצה שהוא

עובד המדינה, רשאי להביא בחשבון במסגרת שיקוליו

והחלטותיו, גם את מדיניות הממשלה ומדיניות המשרד

הממשלתי שבו הוא עובד, ולא יראו אותו כמצוי בניגוד

עניינים בשל כך בלבד.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע את קיומה של חובת

אמונים של נושא משרה כלפי אדם אחר.

332כג. התברר לנושא משרה כי נושא הנדון או המטופל על ידו עלול

הודעה על ניגוד עניינים

לגרום לו להימצא במצב של ניגוד עניינים כאמור בסעיף 332כב,

יודיע על כך ליושב ראש המועצה או למנהל הכללי, לפי העניין.

332כד. (א) על הפרת חובת אמונים של נושא משרה כלפי התאגיד

תרופות בשל הפרת חובת אמונים

יחולו הדינים החלים על הפרת חוזה, בשינויים המחויבים.

(ב) בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), רואים נושא

משרה בתאגיד שהפר חובת אמונים כלפי התאגיד כמי שהפר

התקשרות עם התאגיד.

(ג) התאגיד רשאי לבטל פעולה שעשה נושא משרה בשם

התאגיד כלפי אדם אחר או לתבוע מאותו אדם את הפיצויים

המגיעים לו מנושא המשרה, אף בלא ביטול הפעולה, אם

אותו אדם ידע על הפרת חובת האמונים של נושא המשרה.

332כה. (א) נוכחו השרים כי המועצה אינה ממלאת את התפקידים

פיזור המועצה

והחובות שהוטלו עליה לפי פרק זה, ובכלל זה כי המועצה

לא הגישה הצעת תקציב שנתי מאוחר בהתאם לסעיף 22 לחוק

יסודות התקציב או לא קיימה ישיבות בתדירות שנקבעה לפי

סעיף 332טו(א), כך שהתנהלות התאגיד נפגעת באופן מובהק

ומשמעותי ביותר, רשאים הם לפנות לממשלה בבקשה בכתב, כדי

שתתרה במועצה בהודעה מנומקת בכתב, כי אם בתוך תקופה

שקבעה לא תמלא המועצה את חובותיה, הממשלה תפורה.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 332כד (תרופות בשל הפרת חובת אמונים) – להפרת חובת האמונים מוצע לקבוע תוצאות משפטיות במשפט האזרחי בדומה להוראות סעיף 256 לחוק החברות.

סעיף 332כז (פיזור המועצה) – כדי להבטיח את פעילותו של התאגיד לפיקוח וטרינרי ואת הפיקוח עליו, מוצע לקבוע, כי אם נוכחו שר החקלאות ושר הבריאות שהמועצה אינה ממלאת את התפקידים והחובות שהוטלו עליה לפי הפרק המוצע, ובכלל זה, כי המועצה לא הגישה

בלבד. כמו כן, מוצע להבהיר בסעיף קטן (ד), בקבוע בסעיף 254(ב) לחוק החברות, שאין בדברים אלה כדי למנוע את קיומה של חובת אמונים של חבר המועצה כלפי אדם אחר.

סעיף 332כג (הודעה על ניגוד עניינים) – מוצע להטיל חובה על נושא משרה שהתברר לו שנושא הנדון או המטופל על ידו עלול לגרום לו להימצא במצב של ניגוד עניינים, להודיע על כך ליושב ראש המועצה או למנהל הכללי, לפי העניין.

(ב) לא מילאה המועצה את חובותיה כאמור בסעיף קטן (א) בתוך התקופה שקבעה הממשלה בהתראתה, רשאת הממשלה להורות על פיזור.

(ג) השרים, לפי העניין, ימנו בתוך 60 ימים מיום פיזור המועצה לפי סעיף קטן (ב), מועצה חדשה, לפי הוראות סעיף 132.

(ד) מועצה שפוזרה תמשיך לכהן כמועצה זמנית עד למינויה של המועצה החדשה; מועצה זמנית תימנע ככל האפשר מקבלת החלטות משמעותיות שאינן נדרשות לשם תפקודו השוטף והתקין של התאגיד.

32כו. (א) המועצה תמנה מבין חבריה ועדת ביקורת בת שלושה חברים והם: שני נציגי הציבור שמונו לפי סעיפים 132(8) ו-132(9) ואחד מבין עובדי המדינה; יושב ראש המועצה לא יהיה חבר בוועדת ביקורת.

ועדת הביקורת ותפקידיה

(ב) ועדת הביקורת תמנה מבין חבריה יושב ראש.

(ג) תפקידיה של ועדת הביקורת יהיו אלה:

(1) לעמוד על ליקויים בניהול התאגיד, בין השאר תוך התייעצות עם המבקר הפנימי של התאגיד או עם רואה החשבון המבקר, ולהציע למועצה דרכים לתיקונם; מצאה ועדת הביקורת ליקוי כאמור שהוא ליקוי מהותי, תקיים ישיבה אחת לפחות לעניין הליקוי הנדון, בנוכחות המבקר הפנימי או רואה החשבון המבקר, לפי העניין, ובלא נוכחות של נושאי משרה בתאגיד שאינם חברי הוועדה; על אף האמור בסעיף זה, נושא משרה רשאי להיות נוכח לשם הצגת עמדה בנושא שבתחומי אחריותו;

ד ב ר י ה ס ב ר

כאמור בסעיף קטן (ג), כאשר מועצה זמנית זו תימנע ככל האפשר מקבלת החלטות משמעותיות שאינן נדרשות לשם תפקודו השוטף והתקין של התאגיד.

סעיף 32כו (ועדת הביקורת ותפקידיה) – ועדת הביקורת היא אורגן מרכזי ובעל חשיבות לשמירה על ניהולו התקין והיעיל של התאגיד והיא מהווה רובד נוסף של פיקוח על פעולות התאגיד והנהלתו. מוצע, כי המועצה תמנה מבין חבריה ועדת ביקורת בת שלושה חברים, שהרכבה יהיה שני נציגי הציבור שמונו למועצה ואחד מבין עובדי המדינה. עוד מובהר, כי יושב ראש המועצה לא יהיה חבר בוועדת הביקורת.

בסעיף קטן (ב) מוצע, כי ועדת הביקורת תמנה מבין חבריה יושב ראש.

בסעיף קטן (ג) מוצע לקבוע את תפקידי ועדת הביקורת, בדומה לסעיף 17 לחוק החברות, וזאת כמפורט להלן: לעמוד על ליקויים בניהול התאגיד, בין השאר תוך התייעצות עם המבקר הפנימי של התאגיד או עם רואה

הצעת תקציב שנתי מאוחר בהתאם לסעיף 22 לחוק יסודות התקציב או לא קיימה ישיבות בתדירות שנקבעה לפי הוראות סעיף 32טו(א) המוצע, כך שהתנהלות התאגיד נפגעת באופן מובהק ומשמעותי ביותר, הם רשאים לפנות לממשלה בבקשה בכתב כדי שתתרה במועצה בהודעה מנומקת בכתב, כי אם בתוך תקופה שקבעה לא תמלא המועצה את חובותיה, הממשלה תפזרה.

בסעיף קטן (ב) מוצע לקבוע, כי אם המועצה לא מילאה את חובותיה כאמור בסעיף קטן (א) בתוך התקופה שקבעה הממשלה בהתראתה, רשאת הממשלה להורות על פיזור.

בהתאם לסעיפים קטנים (ג) ו-(ד) במקרה שבו הממשלה החליטה על פיזור המועצה, השרים, לפי העניין, ימנו בתוך 60 ימים מיום פיזור המועצה לפי סעיף קטן (ב), מועצה חדשה, לפי הוראות סעיף 132 המוצע. בנוסף לכך, מוצע להסדיר, כי מועצה שפוזרה לפי סעיף קטן (ב) תמשיך לכהן כמועצה זמנית עד למינויה של המועצה החדשה

(2) לבחון את מערך הביקורת הפנימית של התאגיד ואת תפקודו של המבקר הפנימי וכן אם עומדים לרשותו המשאבים והכלים הנחוצים לו לצורך מילוי תפקידו, בשים לב, בין השאר, לצרכיו המיוחדים של התאגיד ולגודלו;

(3) לקבוע הסדרים לגבי אופן הטיפול בתלונות של עובדי התאגיד בקשר לליקויים בניהולו ולגבי ההגנה שתינתן לעובדים שהתלוננו כאמור;

(4) לדון בדוחות של מבקר הפנים, דוחות מבקר המדינה ודוחות ביקורת אחרים.

32בז. (א) יושב ראש ועדת הביקורת, יכנס את ועדת הביקורת לדיון בנושאים שיועמדו על סדר יומה על ידו או על ידי חבר ועדה אחר או על ידי המועצה, המנהל הכללי, או המבקר הפנימי.

(ב) מי שאינו חבר בוועדת הביקורת לא יהיה נוכח בישיבות הוועדה בעת דיון ובעת קבלת החלטות הוועדה, אלא אם כן קבע יושב ראש ועדת הביקורת כי הוא נדרש לשם הצגת נושא מסוים או לשם ניהולה התקין של הישיבה.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), המבקר הפנימי והיועץ המשפטי של התאגיד יקבלו הודעות על קיום ישיבות ועדת הביקורת ויהיו רשאים להשתתף בהן.

(ד) הודעה על קיום ישיבת ועדת הביקורת שבה עולה נושא הנוגע לביקורת הדוחות הכספיים תומצא לרואה החשבון המבקר, שיהיה רשאי להשתתף בה.

(ד) ועדת ביקורת תגיש למועצה, למנהל הכללי ולכל גורם שייקבע על פי כל דין דוח על פעילותה לפחות אחת לשנה.

עבודת ועדת
הביקורת

ד ב ר י ה ס ב ר

כדי לשמור על עצמאותה של ועדת הביקורת, מוצע כי מי שאינו חבר בוועדת הביקורת לא יהיה נוכח בישיבות הוועדה בעת דיון ובעת קבלת החלטות הוועדה, אלא אם כן קבע יושב ראש ועדת הביקורת כי הוא נדרש לשם הצגת נושא מסוים או לשם ניהולה התקין של הישיבה. ואולם המבקר הפנימי והיועץ המשפטי של התאגיד לפיקוח וטרינרי, שהם שומרי סף של התאגיד, יקבלו הודעות על קיום ישיבות ועדת הביקורת ויהיו רשאים להשתתף בהן.

כמו כן, מוצע כי רואה החשבון המבקר של התאגיד לפיקוח וטרינרי יקבל הודעה בנוגע לישיבה של ועדת הביקורת הנוגעת לביקורת הדוחות הכספיים, והוא יהיה רשאי להשתתף בה.

בנוסף לכך, מוצע כי ועדת הביקורת תגיש למועצה, למנהל הכללי ולכל גורם שייקבע על פי כל דין דוח על פעילותה לפחות אחת לשנה.

החשבון המבקר, ולהציע למועצה דרכים לתיקונים; לבחון את מערך הביקורת הפנימית של התאגיד ואת תפקודו של המבקר הפנימי וכן אם עומדים לרשותו המשאבים והכלים הנחוצים לו לצורך מילוי תפקידו, בשים לב, בין השאר, לצרכיו המיוחדים של התאגיד ולגודלו; לקבוע הסדרים לגבי אופן הטיפול בתלונות של עובדי התאגיד בקשר לליקויים בניהולו ולגבי ההגנה שתינתן לעובדים שהתלוננו כאמור; לדון בדוחות של מבקר הפנים, דוחות מבקר המדינה ודוחות ביקורת אחרים.

סעיף 32בז (עבודת ועדת הביקורת) – מוצע, כי יושב ראש ועדת הביקורת, שייבחר על ידי חברי ועדת הביקורת, יכנס את הוועדה לדון בנושאים שיועמדו על סדר יומה, וכי הגורמים שיהיו רשאים להעמיד נושאים לדיון בוועדת הביקורת הם יושב ראש ועדת הביקורת, חבר ועדה אחר, המועצה, המנהל הכללי והמבקר הפנימי.

סימן ד': המנהל הכללי

כשירות המנהל הכללי (א) 332כב. כשיר להתמנות למנהל הכללי מי שמתקיים בו האמור בסעיף 16א(1) לחוק החברות הממשלתיות והוא בעל ניסיון של שבע שנים לפחות באחד מאלה או בעל ניסיון מצטבר של שבע שנים לפחות בשניים אלה:

(1) בתפקיד בכיר בתחום הניהול העסקי של תאגיד בעל היקף עסקים משמעותי;

(2) בתפקיד ניהולי בכיר בארגון משמעותי בתחום המזון, בריאות הציבור או בתחום ניהול כוח האדם.

(ב) על מינוי המנהל הכללי יחולו הוראות סעיף 60א לחוק החברות הממשלתיות בשינויים המחויבים ובשינוי זה: לא ימונה מי שהורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו, ולא יחולו הוראות סעיף 17א(5) לחוק החברות הממשלתיות.

מינוי המנהל הכללי 332כב. המועצה תמנה את המנהל הכללי לאחר שתקיים הליך לאיתור מועמדים.

תקופת כהונתו של 332ל. (א) תקופת כהונתו של המנהל הכללי תהיה חמש שנים, וניתן לשוב ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת בלבד.

(ב) על כהונתו של המנהל הכללי ופקיעת כהונתו יחולו הוראות סעיפים 42 ו-43 לחוק החברות הממשלתיות, לענין פקיעת כהונה והשעיה, בשינויים המחויבים ובשינויים האלה: המנהל הכללי יחדל לכהן אם הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כמנהל כללי או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו, ולא יחולו הוראות סעיף 42א(5) ו-6 לחוק החברות הממשלתיות.

ד ב ר י ה ס ב ר

נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו, ולא יחולו הוראות סעיף 17א(5) לחוק החברות הממשלתיות. כך, מינויו של המנהל הכללי יהיה טעון אישור של הוועדה לבדיקת מינויים, אף שאינו נעשה באישור או במעורבות אחרת של שרי הממשלה.

סעיף 332כב (מינוי המנהל הכללי) – מוצע לקבוע, כי המועצה תמנה את המנהל הכללי לאחר שזו תקיים הליך לאיתור מועמדים, לפי עקרונות השוויון, השקיפות והפומביות.

סעיף 332ל (תקופת כהונתו של המנהל הכללי) – מוצע לקבוע, כי תקופת כהונתו של המנהל הכללי תהיה חמש שנים וניתן לשוב ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת בלבד. הסדר זה מאפשר מצד אחד, לנצל את ניסיונו הנצבר של המנהל הכללי בתקופת כהונתו הראשונה, ומצד שני, מבטיח תחלופה באיש התפקיד.

סימן ד': המנהל הכללי

סעיף 332כב (כשירות המנהל הכללי) – מוצע לקבוע את כשירותו של המנהל הכללי כמי שמתקיים בו האמור בסעיף 16א(1) לחוק החברות הממשלתיות והוא תושב ישראל שמלאו לו 25 שנים והוא בעל ניסיון של שבע שנים לפחות באחד מאלה או בעל ניסיון מצטבר של שבע שנים לפחות בשנים מאלה: תפקיד בכיר בתחום הניהול העסקי של תאגיד בעל היקף עסקים משמעותי, ותפקיד ניהולי בכיר בארגון משמעותי בתחום המזון בריאות הציבור או בתחום ניהול כוח האדם.

בסעיף קטן (ב) מוצע להחיל על מינוי המנהל הכללי את הוראות סעיף 60א לחוק החברות הממשלתיות, בשינויים המחויבים ובשינוי הבא: לא ימונה מי שלדעת המועצה הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה או שהוגש

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב), המנהל הכללי יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:

(1) התאגיד חרג משיא כוח האדם שאושר בהתאם להוראות סעיף 32ט(א)(4)(ג), לפי הודעת המנהל הכללי או החלטת שר האוצר כאמור בסעיף 32מז(ד);

(2) שר האוצר או הממונה על השכר והסכמי העבודה במשרד האוצר מצא כי התאגיד הסכים על שינויים בשכר, בתנאי פרישה או בגמלאות, או על הטבות כספיות הקשורות לעבודה, בניגוד להוראות סעיף 29(א) לחוק יסודות התקציב, אלא אם כן מצאה המועצה כי המנהל הכללי נקט את כל הצעדים הנדרשים כדי להימנע מהשינויים או מההטבות כאמור.

הצהרת רכוש 32ל. על מי שהתמנה למנהל הכללי של התאגיד תחול חובת ההצהרה החלה על מנהל כללי של חברה ממשלתית לפי סעיף 38 לחוק החברות הממשלתיות.

32לב. המנהל הכללי אחראי לניהול השוטף של ענייני התאגיד במסגרת המדיניות שקבעה המועצה ובכפוף להנחיותיה. אחריות המנהל הכללי

32לג. (א) למנהל הכללי נתונות כל סמכויות הניהול והביצוע שלא הוקנו לפי חוק זה למועצה, והוא יהיה נתון לפיקוחה. סמכויות המנהל הכללי

(ב) המועצה רשאית להגביל או לסייג את סמכויותיו של המנהל הכללי, למעט סמכויות ותפקידים שהוקנו לו בפרק זה; החלטה על כך תוגש לשרים.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 32לא (הצהרת רכוש) – מוצע להטיל על המנהל הכללי לתאגיד לפיקוח וטרינרי חובה להצהיר על רכושו ונכסיו, בדומה לחובה הקבועה בסעיף 38 לחוק החברות הממשלתיות ביחס למנהלים כלליים של חברות ממשלתיות.

סעיף 32לב (אחריות המנהל הכללי) – מוצע להגדיר את אחריותו של המנהל הכללי לתאגיד לפיקוח וטרינרי, ולקבוע כי הוא אחראי לניהול השוטף של ענייני התאגיד, במסגרת המדיניות שקבעה המועצה ובכפוף להנחיותיה. זאת, בדומה לסעיף 120 לחוק החברות.

סעיף 32לג (סמכויות המנהל הכללי) – מוצע לעגן את סמכותו השיוטית של המנהל הכללי בכל היבטי הניהול והביצוע שלא נמסרו לאורגן אחר בתאגיד. זאת, בדומה לסעיף 121(א) לחוק החברות. בנוסף, מוצע כי המועצה, כאורגן מפקח על המנהל הכללי, תהיה רשאית במקרים המתאימים להגביל את סמכויותיו של המנהל הכללי, בדומה לסמכות האסיפה הכללית והדירקטוריון בחברה, בדומה לסעיף 40(ב) לחוק החברות הממשלתיות. הודעה על הגבלה כאמור יש להגיש לשר החקלאות ולשר הבריאות.

לצורך הבטחת הניהול התקין של התאגיד, מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב), כי על כהונתו של המנהל הכללי ופקיעת כהונתו יחולו הוראות הסעיפים 42 ו-43 לחוק החברות הממשלתיות, לעניין פקיעת כהונה והשעיה, בשינויים המחויבים ובשינויים הבאים: המנהל הכללי יחדל לכהן אם הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כמנהל כללי או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו, ולא יחולו הוראות סעיף 42(א)(5) ו-6 לחוק החברות הממשלתיות.

בסעיף קטן (ג) מוצע לקבוע, כי בלי לגרוע מההוראות האמורות בסעיף קטן (ב), המנהל הכללי יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו גם באחת מאלה: התאגיד חרג משיא כוח האדם שאושר (ראו דברי הסבר לסעיף 32מז המוצע), או ששר האוצר או הממונה על השכר והסכמי העבודה במשרד האוצר מצאו, כי התאגיד הסכים על שינויים בשכר, בתנאי פרישה או בגמלאות, או על הטבות כספיות הקשורות לעבודה, בניגוד להוראות סעיף 29(א) לחוק יסודות התקציב, אלא אם כן מצאה המועצה, כי המנהל הכללי נקט את כל הצעדים הנדרשים כדי להימנע מהשינויים או מההטבות כאמור.

נטילת סמכויות המנהל הכללי	32לד. המועצה רשאית להורות למנהל הכללי כיצד לפעול לעניין מסוים; לא קיים המנהל הכללי את ההוראה, רשאית המועצה להפעיל את הסמכות הנדרשת לביצוע ההוראה במקומו.
חובת דיווח של המנהל הכללי	32לה. (א) המנהל הכללי יודיע ליושב ראש המועצה, בלא דיחוי, על כל עניין מהותי בתאגיד הנוגע לתפקידי המועצה; היה העניין חורג או עשוי לחרוג ממה שקבעה המועצה לפי סמכויותיה בסעיף 32ט, יזמן יושב ראש המועצה בלא דיחוי ישיבה של המועצה ויביא לפניו את ההודעה.
	(ב) המנהל הכללי ימסור למועצה דוח על הפעילות השוטפת של התאגיד במועדים שקבעה לכך המועצה.

סימן ה': בעלי תפקידים מיוחדים

מינוי ושכר של רואה חשבון מבקר	32לו. לתאגיד יהיה רואה חשבון מבקר שיבקר את הדוחות הכספיים השנתיים של התאגיד ויחווה את דעתו עליהם; על מינוי רואה החשבון המבקר ועל שכרו יחולו ההוראות לפי סעיף 44 לחוק החברות הממשלתיות, בשינויים המחויבים.
סמכויות של רואה החשבון המבקר	32לו. (א) רואה החשבון המבקר רשאי לעיין בכל עת במסמכי התאגיד הדרושים לו לצורך מילוי תפקידו ולקבל הסברים לגביהם.
	(ב) רואה החשבון המבקר רשאי להשתתף בכל ישיבת מועצה או ועדה מוועדותיה הדנה בדוחות הכספיים שלגביהם ביצע פעולות ביקורת או בישיבה המתכנסת לפי סעיף 32כז(א); המועצה תודיע לרואה החשבון המבקר על המקום והמועד שבו תתכנס הישיבה.

ד ב ר י ה ס ב ר

סימן ה': בעלי תפקידים מיוחדים

כדי להבטיח את ניהולו התקין של התאגיד לפיקוח וטרינרי מוצע לעגן בחוק פעולתם של כמה בעלי תפקידים, שהם בעלי חשיבות לפעילותו התקינה של התאגיד בשל היותם שומרי סף.

סעיף 32לז (מינוי ושכר של רואה חשבון מבקר) – מוצע לקבוע, כי לתאגיד יהיה רואה חשבון מבקר שיבקר את הדוחות הכספיים השנתיים של התאגיד ויחווה את דעתו עליהם. מוצע, כי על מינוי רואה החשבון המבקר ועל שכרו יחולו ההוראות לפי סעיף 44 לחוק החברות הממשלתיות, בשינויים המחויבים.

סעיף 32לז (סמכויות של רואה החשבון המבקר) – לצורך מילוי תפקידו של רואה החשבון המבקר, מוצע להעניק לו את הסמכויות הקיימות לרואה חשבון מבקר בחברה לפי סעיף 168 לחוק החברות, שהן: לעיין במסמכי התאגיד, לקבל הסברים אודותיהם, ולהשתתף בישיבות המועצה כאשר זו דנה בדוחות הכספיים או כשהיא דנה לפי סעיף 32לח(ג) בליקויים שנודעו למבקר אגב הביקורת. מוצע, כי רואה החשבון המבקר רשאי לעיין בכל עת במסמכי התאגיד הדרושים לו לצורך מילוי תפקידו ולקבל

סעיף 32לד (נטילת סמכויות המנהל הכללי) – כנגזרת של סמכות המועצה לפקח על פעילות התאגיד וכדי לאפשר פיקוח אפקטיבי של המועצה על פעילות המנהל הכללי, מוצע, בדומה לסעיף 51 לחוק החברות, להעניק למועצה סמכות מפורשת להורות למנהל הכללי כיצד לפעול לעניין מסוים. מקום בו המנהל אינו ממלא את חובת דיווח ליושב ראש המועצה להפעיל את הסמכות הנדרשת לביצוע ההוראה במקומו, והכל אם לא נקבע אחרת או משתמעת כוונה אחרת לפי כל דין.

סעיף 32לה (חובת דיווח של המנהל הכללי) – המנהל הכללי לתאגיד כפוף למועצה, ועל כן מוצע להטיל עליו, בדומה להוראות סעיף 41 לחוק החברות הממשלתיות, חובת דיווח ליושב ראש המועצה בלא דיחוי, על כל עניין מהותי בתאגיד הנוגע לתפקידי המועצה; היה העניין חורג או עשוי לחרוג ממה שקבעה המועצה לפי סמכויותיה המוגדרים בסעיף 32ט, יזמן יושב ראש המועצה בלא דיחוי ישיבה של המועצה ויביא בפניה את הודעת המנהל הכללי.

עוד מוצע לקבוע, כי המנהל הכללי ימסור למועצה דוח על הפעילות השוטפת של התאגיד במועדים שקבעה לכך המועצה.

32לח. (א) על רואה החשבון המבקר יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיף 45 לחוק החברות הממשלתיות והוראות סעיפים 160 ו-161 לחוק החברות.

(ב) נודע לרואה החשבון המבקר אגב פעולת הביקורת, על ליקויים מהותיים בבקרה החשבונאית של התאגיד, ידווח על כך ליושב ראש המועצה ולתאגיד.

(ג) הודיע רואה החשבון המבקר על ליקויים כאמור בסעיף קטן (ב), יזמן יושב ראש המועצה, בלא דיחוי, ישיבת מועצה לדיון בנושאים שהובאו לידיעתו.

סימן ו': עובדי התאגיד

32לט. (א) התאגיד לא יעסיק פקחים וטרינריים ורופאים וטרינרים מפקחים, אלא אם כן התקיימו בהם תנאי הכשירות שנקבעו בחלק א' לתוספת השנייה; השרים רשאים לשנות את התוספת השנייה בצו.

דרישות לכשירות
של פקחים וטרינריים
ושל רופאים
וטרינרים מפקחים

(ב) השר רשאי לקבוע, בצו, בחלק ב' לתוספת השנייה, תנאי כשירות נוספים לאלה שנקבעו בחלק א' לתוספת השנייה, לרבות לעניין ותק וניסיון. לגבי מפקחים וטרינריים ורופאים וטרינרים מפקחים העוסקים בפיקוח על מפעלי מזון מן החי לפי פקודת מחלות בעלי חיים וכן לגבי מפקחים וטרינריים ורופאים וטרינרים מפקחים העוסקים בפיקוח על קיום דרישות הייצוא.

(ג) שר הבריאות רשאי לקבוע, בצו, בחלק ג' לתוספת השנייה תנאים נוספים לאלה המנויים בחלק א' לתוספת השנייה, לגבי מפקחים וטרינריים ורופאים וטרינרים מפקחים העוסקים בפיקוח במקומות המכירה של מזון מן החי ועל מובילים של מזון כאמור וכן לגבי מפקחים וטרינריים ורופאים וטרינרים מפקחים העוסקים בפיקוח על יצרני מזון הטעון פיקוח וטרינרי בהתאם לחוק הגנת הציבור (מזון). התשע"ה-2015.

ד ב ר י ה ס ב ר

בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) מוצע להחיל על רואה חשבון מבקר חובת דיווח ליושב ראש המועצה כאשר נודע לו, אגב פעולת ביקורת, על ליקויים מהותיים בבקרה החשבונאית של התאגיד. משדווח ליקוי מהותי כאמור וכדי לקיים את הפיקוח הנדרש, מחויב יושב ראש המועצה לזמן דיון בנושאים שיובאו לידיעתו ללא דיחוי. זאת, בדומה לקבוע בסעיף 169 לחוק החברות.

סימן ו': עובדי התאגיד

סעיף 32לס והתוספת השנייה (דרישות לכשירות של פקחים וטרינריים ושל רופאים וטרינרים מפקחים) – מוצע לקבוע בחלק א' לתוספת השנייה את תנאי הכשירות לפקחים וטרינריים ורופאים וטרינרים מפקחים שיעסיקם התאגיד וכי השרים יהיו רשאים לשנות את תוספת זו בצו.

הסברים לגביהם, וכן להשתתף בכל ישיבת מועצה או ועדה מוועדותיה הדנה בדוחות הכספיים שלגביהם ביצע פעולות ביקורת או בשיבה המתכנסת לפי סעיף 32לח(ג) להלן, וכי המועצה תודיע לרואה החשבון המבקר על המקום והמועד שבו תתכנס הישיבה. יוזר כי בסעיף 32כז לעיל מוצע, כי רואה החשבון המבקר יקבל הודעות לגבי ישיבות ועדת הביקורת כאשר זו דנה בנושאים הנוגעים לביקורת הדוחות הכספיים.

סעיף 32לח (חובת דיווח ואי-תלות של רואה החשבון המבקר) – מוצע, כי יחולו על הרואה החשבון המבקר בשינויים המחויבים, הוראות סעיף 45 לחוק החברות הממשלתיות המעגן חובת דיווח לדיקטוריון, לשרים ולרשות החברות הממשלתיות, לפי דרישתם, והוראות סעיפים 160 ו-161 לחוק החברות שענינם אי-תלות רואה החשבון המבקר בחברה.

32מ. (א) פקחים וטרינריים ורופאים וטרינריים מפקחים ישתתפו בהכשרות ובהשתלמויות מקצועיות, כפי שיוורה המנהל ובמועדים שיוורה; היקף ההשתלמויות המקצועיות שיקבע המנהל לא יעלה על חמישה ימים בשנה.

(ב) רשימת ההכשרות וההשתלמויות תפורסם באתר האינטרנט של משרד הבריאות או משרד החקלאות, לפי העניין, ובכל דרך נוספת שיקבע המנהל.

(ג) בסעיף זה, "המנהל" – מנהל היחידה הווטרינרית במשרד הבריאות או המנהל, לפי העניין.

קבלה לעבודה 32מא. קבלתו של אדם לעבודה בתאגיד תיעשה בהתאם לעקרונות השוויון, השקיפות, הפומביות, טוהר המידות והייצוג ההולם.

ניגוד עניינים 32מב. (א) לא ימונה עובד לתאגיד ולא יכהן בו אם הוא עלול להימצא באופן תדיר, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כעובד התאגיד לבין עניין אישי שלו, או תפקיד אחר שלו.

(ב) עובד התאגיד לא יתחיל בעבודתו אלא לאחר שנבחן הצורך לערוך לו הסדר למניעת ניגוד עניינים, על פי הכללים המקובלים לעניין זה בשירות המדינה, ולאחר שהעובד הודיע על הסכמתו להסדר למניעת ניגוד עניינים, ככל שנערך לו.

ד ב ר י ה ס ב ר

הבריאות או משרד החקלאות, לפי העניין, ובכל דרך נוספת שיקבע מנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות או מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות, לפי העניין.

סעיף 32מא (קבלה לעבודה) – מוצע להבהיר, כי קבלת אדם לעבודה בתאגיד הפיקוח הווטרינרי תיעשה בהתאם לעקרונות השוויון, השקיפות, הפומביות, טוהר המידות והייצוג ההולם.

סעיף 32מב (ניגוד עניינים) – מוצע לקבוע, כי לא ימונה עובד לתאגיד ולא יכהן בו אם הוא עלול להימצא באופן תדיר, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כעובד התאגיד לבין עניין אישי שלו, או תפקיד אחר שלו.

בסעיף קטן (ב) מוצע לקבוע, כי עובד התאגיד לא יתחיל בעבודתו בתאגיד אלא לאחר שנבחן הצורך לערוך לו הסדר למניעת ניגוד עניינים, על פי הכללים המקובלים לעניין זה בשירות המדינה, ולאחר שהעובד הודיע על הסכמתו להסדר למניעת ניגוד עניינים, ככל שנערך לו.

ההוראה המוצעת בסעיף קטן (ג) מבקשת להסדיר את צורת טיפולו של עובד התאגיד כאשר נתקל בעניין שעלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים. מוצע, כי אם עולה חשש כאמור, על עובד התאגיד למסור על כך הודעה להנהלת התאגיד ולפעול בהתאם להנחיותיה.

עוד מוצע לקבוע, כי נוסף על התנאים המנויים בחלק א' לתוספת השנייה, שר החקלאות יהיה רשאי לקבוע בחלק ב' לאותה תוספת תנאים כשירות נוספים לפקחים וטרינריים ורופאים וטרינריים מפקחים לצורך פיקוח על מפעלי מזון מן החי לפי פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985 (להלן – פקודת מחלות בעלי חיים) ולשם קיום דרישות הייצוא, וכן כי שר הבריאות רשאי יהיה לקבוע בחלק ג' לאותה תוספת תנאים נוספים כאמור לצורך פיקוח במקומות המכירה של מזון מן החי ועל מובילים של מזון כאמור, וכן לשם פיקוח על מזון הטעון פיקוח וטרינרי בהתאם לחוק הגנת הציבור (מזון), התשע"ה-2015. חלוקה זו בין המשרדים נקבעה בהתאם לתחומי האחריות של המשרדים נכון לעת הזו.

סעיף 32מ (הכשרה והשתלמויות לפקחים וטרינריים ולרופאים וטרינריים מפקחים) – מוצע לקבוע, כי על פקחים וטרינריים ורופאים וטרינריים מפקחים לעבור הכשרה ולהשתתף בהשתלמויות מקצועיות, כפי שיוורה המנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות או מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות, לפי העניין ובמועדים שיוורה. מובהר, כי היקף ההשתלמויות המקצועיות שיקבעו לא יעלו על חמישה ימים בשנה.

בסעיף קטן (ב) מוצע לקבוע, כי רשימת ההכשרות וההשתלמויות תפורסם באתר האינטרנט של משרד

(ג) התברר לעובד התאגיד כי עניין המצוי בטיפולו עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים, ימסור על כך הודעה לממונה עליו ולמנהל הכללי ויפעל בהתאם להנחיותיהם.

32מג. עובד התאגיד שהוא פקח וטרינרי או רופא וטרינרי מפקח לא יתחיל בעבודתו אלא לאחר שמונה לבצע פיקוח וטרינרי על מזון מן החי על פי החקיקים שבתוספת הראשונה. הוראה זו לא תחול על מי שהתאגיד העסיקו לצורך פיקוח וטרינרי נוסף לבקשתם של מפעלים המייצאים מזון מן החי.

מינוי של עובד התאגיד שהם פקחים וטרינריים ורופאים וטרינרים מפקחים

32מז. דין עובדי התאגיד כדין עובדי המדינה לעניין החקיקים המנויים להלן:

החלת דינים

(1) חוק שירות המדינה (סיוג פעילות מפלגתית ומגבית כספים), התשי"ט-1959⁷⁴;

(2) חוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969⁷⁵;

(3) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969⁷⁶;

(4) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ס-1979⁷⁷;

(5) הוראות הנוגעות לעובדי ציבור בחוק העונשין, התשל"ז-1977;

(6) פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971⁷⁸;

(7) ההוראות שלפי חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963⁷⁹, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(א) סמכויות השר יהיו נתונות בידי השרים, לפי העניין;

(ב) סמכויות המנהל הכללי יהיו נתונות בידי מנהל התאגיד;

ד ב ר י ה ס ב ר

המועצה בתאגיד לפי דברי ההסבר שבסעיף 132 לעיל ובנוסף מוצע, כי יחולו עליהם ההוראות שלפי חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה: סמכויות השר יהיו נתונות בידי שר החקלאות ושר הבריאות, לפי העניין; סמכויות המנהל הכללי יהיו נתונות בידי מנהל התאגיד; בכל מקום שמדובר בו בשירות המדינה יראו כאילו מדובר בשירות התאגיד; בכל מקום שמדובר בו במשרד יראו כאילו מדובר בתאגיד; בכל מקום שמדובר בו בעובדי המדינה יראו כאילו מדובר בעובדי התאגיד; בסעיף 32 לחוק המשמעת, במקום "מנהל כללי וסגנו לענייני מינהל ומנהל יחידת סמך" יראו כאילו

סעיף 32מג (מינוי של עובדי התאגיד שהם פקחים וטרינריים ורופאים וטרינרים מפקחים) – מוצע לקבוע, כי עובד התאגיד שהוא פקח וטרינרי או רופא וטרינרי מפקח, לא יתחיל בעבודתו בתאגיד אלא לאחר שמונו על ידי הגורם המוסמך בדין לבצע פיקוח וטרינרי על מזון מן החי על פי החקיקים שבתוספת הראשונה. זאת, למעט עובדי תאגיד שהועסקו לבקשת מפעלים המייצאים מזון מן החי לשם קיום דרישות הייצוא, שאינם טעונים פיקוח וטרינרי לפי הדין הישראלי.

סעיף 32מז (החלת דינים) – מוצע להחיל על עובדי התאגיד את הוראות החוקים שמוצע להחיל על חברי

⁷⁴ ס"ח התשי"ט, עמ' 190.

⁷⁵ ס"ח התשכ"ט, עמ' 103.

⁷⁶ ס"ח התשכ"ט, עמ' 144.

⁷⁷ ס"ח התש"ס, עמ' 2.

⁷⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

⁷⁹ ס"ח התשכ"ג, עמ' 50.

- (ג) בכל מקום שמדובר בו בשירות המדינה יראו כאילו מדובר בשירות התאגיד;
- (ד) בכל מקום שמדובר בו במשרד יראו כאילו מדובר בתאגיד;
- (ה) בכל מקום שמדובר בו בעובדי המדינה יראו כאילו מדובר בעובדי התאגיד;
- (ו) בסעיף 32 לחוק המשמעת, במקום "מנהל כללי" וסגנו לעניני מינהל ומנהל יחידת סמך" יראו כאילו נאמר "ומנהל כללי";
- (ז) בסעיף 49(ב) לחוק המשמעת, במקום "באוצר המדינה" יראו כאילו נאמר "בקופת התאגיד";
- (ח) בסעיף 64 לחוק המשמעת, המילים "או לסגנו לעניני מינהל, למנהל יחידת הסמך" – לא ייקראו.

סימן ח': הניהול הכספי של התאגיד

- 32מזה. (א) התאגיד לא יתקשר בכל עסקה ולא יוציא כל הוצאה כספית, אלא באישור חשב התאגיד; אין בהוראות פסקה זו כדי לגרוע מן הצורך בקבלת אישורים אחרים להוצאה או להתקשרות כאמור לפי כל דין.
- (ב) חשב התאגיד ימונה בידי החשב הכללי במשרד האוצר ויהיה עובד משרד האוצר; אין בהוראות פסקה זו כדי לגרוע מהוראות חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959⁸⁰;
- (ג) הממונה על חשב התאגיד יהיה החשב הכללי בלבד.

אישור עסקאות והוצאות כספיות

ד ב ר י ה ס ב ר

המדינה ולא על ידי התאגיד (ראו לענין זה, גם דברי הסבר לסעיף 32 לעיל).

בסעיפים קטנים (ג) עד (ה) מוצע לקבוע הוראות לענין האגרות והתשלומים האמורים. נוכח ההוראה האמורה בסעיף קטן (א), כי האגרות והתשלומים ישמשו לצורך הגשמת תפקידי התאגיד ומתוך מטרה שלא ייצברו בתאגיד, לאורך זמן, עודפים שהתאגיד לא עושה בהם שימוש למילוי תפקידיו, מוצע לקבוע בסעיף קטן (ג) מנגנון במסגרתו סכומי האגרות והתשלומים ייבחנו אחת לשלוש שנים ויעודכנו, ככל שידרש, בשום לב לתכניות העבודה של התאגיד ולהוצאותיו בשלוש השנים האחרונות.

בסעיף קטן (ד) מוצע לקבוע, כי עדכון סכומי האגרות והתשלומים כאמור בסעיף קטן (ג) ייעשה רק לאחר קבלת המלצתה של ועדה מייעצת שבה יהיו חברים המנהל הכללי של משרד החקלאות, המנהל הכללי של משרד הבריאות והמנהל הכללי של משרד האוצר או נציגיהם. לצורך גיבוש ההמלצות של הוועדה המייעצת, מוצע לקבוע כי התאגיד יעביר לוועדה האמורה כל מידע הדרוש לה לשם כך.

נאמר "ומנהל כללי"; בסעיף 49(ב) לחוק המשמעת, במקום "באוצר המדינה" יראו כאילו נאמר "בקופת התאגיד"; בסעיף 64 לחוק המשמעת, המילים "או לסגנו לעניני מינהל, למנהל יחידת הסמך" – לא ייקראו.

סימן ח': הניהול הכספי של התאגיד

סעיף 32מזה (אישור עסקאות והוצאות כספיות)
– מוצע, כי התאגיד לא יתקשר בכל עסקה ולא יוציא כל הוצאה כספית, אלא באישור חשב התאגיד וכי אין בהוראה זו כדי לגרוע מן הצורך בקבלת אישורים אחרים להוצאה או להתקשרות כאמור לפי כל דין. עוד מוצע שחשב התאגיד יהיה עובד משרד האוצר שמינה החשב הכללי במשרד האוצר, הכפוף לחשב הכללי בלבד.

סעיף 32מזה (תקציב התאגיד) – מוצע לקבוע, כי האגרות והתשלומים שישולמו על פי החיקוקים שבתוספת השלישית ובעד פיקוח וטרינרי נוסף לבקשתם של מפעלים המייצאים מזון מן החי ישמשו אך ורק לתקציב התאגיד לשם מילוי תפקידיו לפי סעיף 32 לעיל.

בסעיף קטן (ב) מוצע לאפשר לשר האוצר, בהתייעצות עם השרים, כי האגרות והתשלומים האמורים ייגבו על ידי

⁸⁰ ס"ח התשי"ט, עמ' 86.

32מז. (א) האגרות והתשלומים ישמשו במלואם, והם בלבד, לתקציב התאגיד לשם מילוי תפקידיו לפי סעיף 32.

(ב) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (א), שר האוצר, בהתייעצות עם השרים, רשאי לקבוע שהאגרות והתשלומים ייגבו על ידי המדינה.

(ג) סכומי האגרות והתשלומים ייבחנו אחת לשלוש שנים ויעודכנו, ככל שיידרש, בשים לב לתכניות העבודה של התאגיד ולהוצאותיו בשלוש השנים האחרונות ומתוך מטרה שלא ייצברו בתאגיד, לאורך זמן, עודפים שהתאגיד לא עושה בהם שימוש למילוי תפקידיו.

(ד) עדכון סכומי האגרות והתשלומים כאמור בסעיף קטן (ג) ייעשה רק לאחר קבלת המלצתה של ועדה מייעצת בה יהיו חברים המנהל הכללי של המשרד, המנהל הכללי של משרד הבריאות והמנהל הכללי של משרד האוצר או נציגיהם (להלן – הוועדה המייעצת); התאגיד יעביר לוועדה המייעצת כל מידע הדרוש לה לשם גיבוש ההמלצה.

(ה) על גביית אגרות לפי פרק זה יחול חוק המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

שיא כוח אדם

32מז. (א) שיא כוח האדם בתאגיד וכל שינוי בו יאושר בידי המועצה לאחר קבלת אישור הממונה על התקציבים במשרד האוצר (בפרק זה – מגבלת שיא כוח האדם); הממונה על התקציבים במשרד האוצר יקבל החלטה בדבר מגבלת שיא כוח האדם בתוך 21 ימים מיום שנמסרו לו כל הנתונים והמסמכים הנדרשים לצורך קבלת ההחלטה; לעניין זה, כחלק מכוח האדם יימנו עובד התאגיד וכל מי שעיקר עיסוקו דרך קבע מבוצע במיתקני התאגיד או מי שעבודתו בליבת עיסוקו של התאגיד, לרבות מי שמועסק על ידי קבלן כוח אדם ולמעט קבלן שירות; בסעיף קטן זה, "קבלן כוח אדם" ו"קבלן שירות" – כהגדרתם בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996.

(ב) לא אישר הממונה על התקציבים במשרד האוצר את שיא כוח האדם בתאגיד, כאמור בסעיף קטן (א), לא תאשר המועצה את הצעת התקציב לפי סעיף 32ט(א)(4)(א).

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 32מז (שיא כוח אדם) – מוצע לקבוע, כי שיא כוח האדם בתאגיד וכל שינוי בו יאושר בידי המועצה לאחר קבלת אישור הממונה על התקציבים במשרד האוצר (להלן – מגבלת שיא כוח האדם) וכי אם לא אישר הממונה על התקציבים את שיא כוח האדם בתאגיד, כפי שמפורט בסעיף קטן (א), תהיה המועצה מנועה מלאשר את הצעת התקציב לפי תפקידה בסעיף 32ז המוצע.

בסעיף קטן (ה) מוצע לקבוע, כי גביית האגרות לפי פרק זה תתבצע באמצעות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות לפי חוק המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

(ג) לא יאוחר מתום 45 ימים מתום שנת כספים, יודיע המנהל הכללי למועצה, לשרים ולשר האוצר, בדרך שיקבע שר האוצר, אם התקיימה מגבלת שיא כוח האדם בשנת הכספים שחלפה.

(ד) הודיע המנהל הכללי בהודעתו לפי סעיף קטן (ג) כי התקיימה מגבלת שיא כוח האדם בשנת הכספים שחלפה, יבחן שר האוצר את הודעת המנהל הכללי ויחליט אם אכן התקיימה המגבלה כאמור, והוא רשאי לבקש מהמנהל הכללי כל מידע הדרוש לו לשם קבלת ההחלטה כאמור; ההחלטה לפי סעיף קטן זה תינתן לא יאוחר מתום 30 ימים ממועד קבלת הודעת המנהל הכללי, ואם נדרש מידע נוסף לפי סעיף קטן זה – ממועד קבלת המידע.

(ה) הודיע המנהל הכללי בהודעתו לפי סעיף קטן (ג) כי לא התקיימה מגבלת שיא כוח האדם בשנת הכספים שחלפה או החליט כך שר האוצר לפי הוראות סעיף קטן (ד), יחול, החל במועד ההודעה או ההחלטה, לפי העניין (בסעיף קטן זה – המועד הקובע), וכל עוד לא החליט שר האוצר אחרת, הוראות אלה:

(1) התאגיד לא יקבל עובדים חדשים;

(2) התאגיד לא יתקשר עם אדם לשם קבלת שירות שבוצע ערב המועד הקובע בידי עובד התאגיד.

סימן ט': הוראות שונות

ביצוע ותקנות 32מח. (א) השרים ממונים על ביצוע פרק זה, והם רשאים להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

(ב) השרים לפי העניין רשאים, בצו, לפי העניין, לשנות את התוספות.

ד ב ר י ה ס ב ר

הוא רשאי לבקש מהמנהל הכללי כל מידע הדרוש לו לשם כך. ההחלטה של שר האוצר בעניין תינתן לא יאוחר מתום 30 ימים ממועד קבלת הודעת המנהל הכללי, ואם נדרש מידע נוסף מהמנהל הכללי – ממועד קבלת המידע. סעיף קטן (ה) עוסק במצב שבו המנהל הכללי הודיע, כי לא התקיימה מגבלת שיא כוח האדם בשנת הכספים שחלפה או שר האוצר החליט כך לפי סעיף קטן (ד). במקרה זה, וכל עוד לא החליט שר האוצר אחרת, יחולו ההוראות הבאות: התאגיד לא יקבל עובדים חדשים ולא יתקשר עם אדם לשם קבלת שירות שבוצע ערב מועד קבלת ההודעה של המנהל הכללי או ההחלטה של שר האוצר, לפי העניין.

סעיף 32מח (ביצוע ותקנות) – מוצע לקבוע, כי שר החקלאות ושר הבריאות יהיו ממונים על ביצוע פרק זה והם רשאים להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

בסעיף קטן (ג) מוצע להטיל על המנהל הכללי של התאגיד חובה, כי לא יאוחר מתום 45 ימים מתום שנת הכספים, עליו להודיע למועצה, לשר החקלאות, שר הבריאות ושר האוצר, בדרך שיקבע שר האוצר, אם התקיימה מגבלת שיא כוח האדם בשנת הכספים שחלפה.

סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) עוסקים בהודעה האמורה של המנהל הכללי לפי סעיף קטן (ג). סעיף קטן (ד) עניינו מצב שבו ההודעה של המנהל הכללי היא, כי התקיימה מגבלת שיא כוח האדם בשנת הכספים שחלפה. במצב זה, על שר האוצר להחליט אם אכן התקיימה המגבלה האמורה. לצורך קבלת ההחלטה האמורה של שר האוצר,

תוספת ראשונה

(סעיף 32א)

חיקוקים לפיקוח על מזון מן החי

1. פרק ז' לחוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ה-2015;
2. פקודת מחלות בעלי חיים;
3. חוק לפיקוח על ייצוא.

תוספת שנייה

(סעיף 32לט(א))

חלק א' – דרישות לכשירות של פקחים וטרינריים ורופאים וטרינרים מפקחים

גורם	דרישות כשירות
(א) פקחים וטרינריים	סיים 12 שנות לימוד במוסד חינוך מוכר כמשמעותו בחוק לימוד חובה, התש"ט-1949 ⁸¹ , או המציא אישור ממשרד החינוך על השכלה כללית שוות ערך לכך.
(ב) רופאים וטרינרים מפקחים	(1) בעל רישיון לעסוק ברפואה וטרינרית לפי חוק זה. (2) (א) סיים בהצלחה קורס רקע בבריאות הציבור שהוכרו על ידי המנהל, במוסד בארץ או בחו"ל. (ב) רשימת הקורסים תפורסם באתר האינטרנט של משרד הבריאות או משרד החקלאות, לפי העניין, ובכל דרך נוספת שיקבע המנהל. (ג) המנהל רשאי לקבוע ניסיון מקצועי מספק לשם פטור מחובת ההשתתפות בקורס. (ד) בחלק זה, "המנהל" – מנהל היחידה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות או הרופא הראשי לפיקוח על מוצרים מן החי בשירותים הווטרינריים במשרד, לפי העניין.

⁸¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 287.

תוספת שלישית

(סעיף 32א)

אגרות

1. סעיפים 242 ו-243 לחוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ה-2015;
2. סעיף 23(ב) לפקודת מחלות בעלי חיים;
3. סעיף 15 לחוק לפיקוח על ייצוא.
323. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, בפרט 33, האמור בו יסומן "א" ואחריו יבוא:
"החלטה של רשות לפי פרק ז' לחוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ה-2015."
324. בחוק הגבלת הפרסומת והשיווק של משקאות אלכוהוליים, התשע"ב-2010⁸² –
(1) אחרי ההגדרה "שיווק" יבוא:
"השר" – שר הבריאות";
(2) בכל מקום בחוק, במקום "שר הבריאות" יבוא "השר";
(3) בסעיף 4(12), במקום "שר התעשייה, המסחר והתעסוקה" יבוא "השר";
(4) בסעיף 11(ה), במקום "שר התעשייה המסחר והתעסוקה" יבוא "השר";
(5) בסעיף 12(ב), המילים "ושר התעשייה המסחר והתעסוקה" – יימחקו.
325. פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג-1983 – בטלה.

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים

תיקון חוק הגבלת הפרסומת והשיווק של משקאות אלכוהוליים

ביטול פקודת בריאות הציבור (מזון)

סימן י"ד: שונות

326. (א) הוראות פרק זה באות להוסיף על כל דין, לרבות פקודת המכס, פקודת הייבוא והייצוא, חוק רישוי עסקים ופקודת ההסגר.
(ב) אין במתן אישורים, רישיונות, היתרים, תעודות או מסמכים לפי פרק זה כדי לגרוע מהחובה לקבל אישורים, רישיונות, היתרים, תעודות או מסמכים אחרים לפי כל חיקוק אחר.

שמירת דינים

דבריו הסבר

[נוסח חדש], התשמ"ג-1983, מיום התחילה של הפרק, לאחר שההסדרים המהותיים הנדרשים לשם השמירה על בריאות הציבור ובטיחותו בתחום המזון נקבעו בפרק זה, אשר בא להחליף את הפקודה. ביטול הפקודה הוא גם צעד משמעותי בהתקדמות לחקיקה מתקדמת חלף חקיקה מנדטורית מיושנת.

סימן י"ד: הוראות כלליות

סעיף 326 מוצע לקבוע כי אין בהוראות פרק זה כדי לגרוע מהוראות חיקוקים אחרים שיש בהם הוראות הקשורות בפיקוח על המזון ועל העוסקים במזון, לרבות דרישה לרישיונות ואישורים לפיהם.

סעיף 323 התוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, מונה את העניינים שבהם ניתן להגיש עתירה נגד רשות מרשויות המדינה. מוצע להוסיף לתוספת זו את האפשרות להגיש עתירה נגד החלטה של רשות לפי החוק.

סעיף 324 בהתאם להעברת הסמכויות לעניין משקאות משכרים ממוסד הכלכלה למשרד הבריאות, מוצע לתקן את חוק הגבלת הפרסומת והשיווק של משקאות אלכוהוליים, התשע"ב-2010, כך שמספר סמכויות שניתנו לשר התעשייה המסחר והתעסוקה יועברו לשר הבריאות.
סעיף 325 מוצע לבטל את פקודת בריאות הציבור (מזון)

⁸² ס"ח התשע"ב, עמ' 158.

327. השר, באישור ועדת העבודה והבריאות של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את שינוי התוספות התוספות.
328. (א) השר ממונה על ביצוע פרק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.
(ב) בקביעת תקנות לפי פרק זה, יבחן השר את האפשרות לאמץ תקינה בין לאומית או הסדרים הנהוגים בקרב מדינות מפותחות, או לקבוע הסדרים ברוח תקינה או הסדרים כאמור.
329. מנהל שירות המזון יפרסם מדי שנה באתר האינטרנט את תוצרי הפיקוח לפי פרק זה, המבוסס על ניהול סיכונים המקובל בתחום המזון במדינות מפותחות, לא יאוחר מהאחד באפריל בכל שנה.
330. (א) מבקש רישיון ייצור, רישיון הובלה, רישיון אחסנה, אישור ייצור נאות או תעודות ואישורים לעניין ייצוא ישלם אגרות כמפורט בתוספת התשיעית.
(ב) השר באישור ועדת העבודה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע, אגרות נוספות, לשנות אגרות ולקבוע תנאים לפטור או הנחה מאגרה.
(ג) סכומי האגרות המפורטים בפרק זה יעודכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף זה – יום העדכון). בהתאם לשיעור שינוי המדד החדש הידוע באותו מועד לעומת המדד הבסיסי; הסכומים האמורים יעוגלו לסכום הקרוב שהוא מכפלה של עשרה שקלים חדשים; לעניין זה –
"המדד" – מדד המחירים לצבח שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
"המדד הבסיסי" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון הקודם;
"המדד החדש" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון.
(ד) האגרה בעד הגשת בקשה או מסירת הצהרה תשולם עם הגשת הבקשה או עם מסירת ההצהרה, לפי העניין; האגרה בעד תעודה תשולם כתנאי לקבלתה.
(ה) על גביית אגרות לפי פרק זה, למעט גבייה כאמור בסעיף 222(א), תחול פקודת המסים (גבייה).
331. פרק זה והתקנות לפיו לא יחולו על ייצור מזון, ייבוא, ייצוא או מכירתו, אם עושה זאת אדם לצרכיו המשפחתיים או הפרטיים, למעט ההגבלה על ייבוא כאמור בסעיף 81.

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 327 מוצע לקבוע כי השר רשאי לשנות את התוספות בצו, וזאת באישור ועדת העבודה והרווחה והבריאות של הכנסת.
- סעיף 328 מוצע לקבוע כי השר רשאי להתקין תקנות לביצוע הפרק. עוד מוצע כי קביעת התקנות תיעשה, ככל הניתן, בהתאם לתקינה בין לאומית או הסדרים נהוגים בקרב מדינות מפותחות.
- סעיף 329 כדי להנגיש לציבור את היקף הפיקוח על המזון ועל העוסקים במזון והפעולות שנעשות בעניין, מוצע לקבוע כי מנהל שירות המזון יפרסם מדי שנה באתר האינטרנט של שירות המזון הארצי את תוצרי הפיקוח לפי החוק שבוצע במהלך השנה החולפת על בסיס ניהול סיכונים מקובל בתחום המזון במדינות המפותחות, לא יאוחר מיום האחד באפריל בכל שנה.
- סעיף 330 מוצע לקבוע בתוספת את סכום האגרות שישולמו בעד רישיונות ואישורים לפי חוק, כמפורט בתוספת התשיעית. כמו כן, השר יהיה רשאי לקבוע אגרות נוספות, לשנות אגרות ולקבוע תנאים שונים בעניין אגרות. כדי להבטיח פיקוח יעיל, מוצע לקבוע כי תשלום אגרה בעד תעודה כלשהי על פי החוק יהיה תנאי לקבלת התעודה. עוד מוצע כי סכומי האגרות יעודכנו מדי שנה בהתאם לשינויים במדד המחירים לצבח, ועל גביית האגרות תחול פקודת המסים (גבייה).
- סעיף 331 מוצע לקבוע כי הוראות הפרק לא יחולו על ייצור, ייבוא, ייצוא או צריכה פרטיים או משפחתיים, למעט כאשר מדובר בייבוא אישי של מזון שמנהל שירות המזון אסר לייבא בייבוא אישי או שקבע מגבלות לגבי ייבוא בייבוא אישי, בהתאם לסמכותו לפי סעיף 81 לפרק.

תחולה על המדינה 332. פרק זה חל על המדינה.

תחולה על מערכת הביטחון 333. (א) השר הממונה, בהסכמת השר, יורה בנוהל על אופן יישום הוראות פרק זה בגוף ביטחוני.

(ב) הוראות סעיפים 274 ו-276 לא יחולו לגבי מוזן המיוצר, מסופק או מוגש בגוף ביטחוני, ואולם השר הממונה, בהסכמת השר, רשאי לקבוע, בצו, כי הוראות סעיפים אלה, כולן או חלקן, יחולו על גוף מהגופים הביטחוניים, ככל שייקבע כאמור.

(ג) אין בסעיף זה כדי למנוע בדיקת מוזן המיוצר, המסופק או המוגש כאמור בסעיף קטן (ג) כשהוא מצוי מחוץ לגופי מערכת הביטחון.

(ד) בסעיף זה –

”גוף ביטחוני” – אחד הגופים המנויים בהגדרה ”מערכת הביטחון”;

”השר הממונה” – כהגדרתו בחוק הגנת הסביבה;

”מערכת הביטחון” – כהגדרתה בחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע”א-2011.⁸³

תחילה והוראות מעבר 334. (א) תחילתו של פרק זה, למעט האמור בסעיף קטן (ב) להלן, בתום שנה מיום פרסומו ברשומות (להלן – יום התחילה).

(ב) לענין פרק ו' לחוק הרופאים הווטרנריים, כנוסחו בפרק זה –

(1) תחילתו של פרק זה בתום ארבע שנים מיום פרסומו של הפרק (בסעיף קטן זה – יום תחילת הפרק). ואולם, ניתן יהיה למנות חברי מועצה כאמור בסעיף 132 ולפעול לכינון סמכויותיו של התאגיד עוד בטרם יום התחילה;

(2) לאחר שנתיים ותשעים ימים מיום תחילת הפרק, שר הבריאות, בהסכמת השר ושר האוצר יהיה רשאי להקדים את המועד שבו התאגיד יחל למלא תפקידיו לגבי פיקוח וטרינרי חוץ-מפעלי (בסעיף זה – מועד התחילה של פיקוח וטרינרי חוץ-מפעלי);

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (ב)

מוצע לקבוע כי יום התחילה של הפרק המסדיר את הקמת התאגיד לפיקוח וטרינרי זה יהיה בתום ארבע שנים מיום פרסומו של חוק הגנה על בריאות הציבור (מוזן), התשע”ה-2015. ואולם, כדי לאפשר זמן היערכות לתחילת העבודה של התאגיד, ניתן יהיה למנות חברי מועצה לתאגיד ולפעול לכינון סמכויותיו של התאגיד עוד בטרם יום התחילה. על אף האמור, מוצע לקבוע כי לאחר שנתיים ותשעים ימים, שר הבריאות, בהסכמת שר החקלאות ושר האוצר, יהיה רשאי להקדים את המועד שבו התאגיד יחל למלא את תפקידיו לגבי פיקוח וטרינרי חוץ-מפעלי.

עוד מוצע לקבוע, כי מועד התחילה של פיקוח וטרינרי לפי סעיף 252 לפרק זה, יהיה לפי מועד התחילה של פיקוח וטרינרי חוץ-מפעלי כאמור, או לפי מועד שיקבע שר הבריאות, בהסכמת שר החקלאות ושר האוצר, לפי המוקדם.

סעיף 332. סעיף 42 לפקודת הפרשנות קובע כי ”אין חיקוק בא לגרוע מכל זכות של המדינה, או להטיל עליה חובה, אלא אם כן נאמר בו במפורש”. לפיכך, מוצע לקבוע באופן מפורש כי פרק זה יחול על המדינה.

סעיף 333. בשל אופייה וצרכיה הייחודיים של מערכת הביטחון, מוצע לקבוע כי הוראות הפרק יחולו על גופים ביטחוניים, לרבות הסמכת מפקחים והסמכויות הנתונות להם במסגרת הפרק, בהתאם לנוהל שייקבע בין השר הממונה על הגוף הביטחוני לבין שר הבריאות ובהתאם לצו שיקבע השר הממונה בהסכמת שר הבריאות. ואולם, מובהר כי אין סעיף זה בא כדי למנוע בדיקה של מוזן המיועד לגופי מערכת הביטחון – כאשר הוא נמצא עדיין מחוץ לגופים אלה.

סעיף 334. מוצע לקבוע הוראות מעבר בעניינים שונים בפרק.

לסעיף קטן (א)

באופן כללי, יום התחילה של הפרק יהיה שנה מיום פרסומו.

⁸³ ס”ח התשע”א, עמ’ 738.

(3) המועד שבו התאגיד יחל למלא תפקידיו לגבי פיקוח וטרינרי לפי סעיף 252 לחוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ה-2015, יהיה מועד התחילה של פיקוח וטרינרי חוץ-מפעלי או לפי מועד שיקבע שר הבריאות, בהסכמת השר ושר האוצר, לפי המוקדם.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) –

(1) תחילתם של סעיפים 108 ו-117 כנוסחם בפרק זה – ב-1 בחודש שלאחר יום התחילה;

(2) הוראות סעיף 37, לעניין ייחוס סגולה של חיוזק הגוף או אחד מאיבריו או מערכותיו, יחולו מתום שישה חודשים מיום התחילה;

(3) הוראות סעיפים 283(א)(19) ו-20, 283(א)(20) ו-283(ב)(44) ו-45 יחולו בתקופה שמיום תחילתה של תקופת המעבר עד יום לפני יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי במפעלים; לעניין זה, "יום תחילתה של תקופת המעבר", ו"יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי במפעלים" – כהגדרתם בסעיף 252;

(4) בתקופה שמיום תחילתו של פרק זה עד יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים, כהגדרתו בסעיף 252, יקראו את פסקה (3) להגדרה "רופא ממשלתי" שבסעיף 1 כך שבמקום האמור בה יבוא "רופא וטרינר שהוא עובד רשות מקומית".

(ד) רישיון שניתן לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), התשכ"א-1960⁸⁴, שהיה תקף ביום התחילה יראוהו כאילו ניתן לפי סעיף 55 לחוק זה, לתקופה של שנתיים ממועד פקיעת הרישיון האמור.

(ה) הוראות סעיף 55(א)(3) לא תחול לגבי עבירות אשר בוצעו טרם יום פרסומו של חוק זה (להלן – יום הפרסום) בידי מי שהיה לו רישיון לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), התשכ"א-1960, למשך תקופה של 10 שנים לפחות לפני יום הפרסום;

(ו) מי שהיה רשום בשירות המזון הארצי כיבואן, ערב יום התחילה, יראו אותו כאילו נרשם לפי סעיף 140.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (ג)

והחסנתו), התשכ"א-1960, והיה תקף ערב יום התחילה, יראו אותו כאילו ניתן על פי החוק והוא יהיה תקף לשנתיים מיום התחילה.

לסעיף קטן (ה)

אחד התנאים שבהקיימם לא יינתן רישיון ייצור על פי חוק הוא ביצוע עבירה, שלדעת נותן הרישיון, מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להחזיק ברישיון מטעמים של שמירה על בריאות הציבור. לפיכך מוצע לקבוע כי הוראה זו לא תחול על מי שמחזיק ברישיון ייצור במשך 10 שנים לפחות לפני יום פרסום הפרק.

לסעיף קטן (ו)

מוצע לקבוע כי מי שהיה רשום כיבואן לפני יום התחילה ייחשב כאילו הוא נרשם במרשם היבואנים בהתאם לסעיף 140 לפרק.

מוצע לקבוע כי מועד התחילה לעניין אגרות לפי סעיפים 107 ו-118 יהיה בתחילת החודש שלאחר יום התחילה של הפרק. לעניין ייחוס סגולה של חיוזק הגוף למזון, מוצע לקבוע כי מועד התחילה יהיה שישה חודשים ממועד התחילה של הפרק, שכן מדובר באסדרה חדשה. בתקנות בריאות הציבור (מזון) (איסור ייחוס סגולת ריפוי למצרך מזון), התשל"ח-1978, אין הוראות לעניין איסור של ייחוס חיוזק כאמור. לכן, בכדי לתת תקופת התארגנות מספקת ליבואנים וליצרנים להתאים את המוצרים שהם מייצרים או מייבאים, בהתאמה, להוראה זו, נקבעה תחולה נדחית לחלק זה בלבד מתוך הוראות סעיף 38 לפרק.

לסעיף קטן (ד)

מוצע לקבוע כי רישיון ייצור שניתן כדין לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו

⁸⁴ ק"ת התשכ"א, עמ' 590.

(ז) מזון רגיש שערב יום התחילה היה מנוי ברשימת המזונות הרגישים שמתפרסמת באתר האינטרנט של שירות המזון, יראו אותו כאילו הוכרז שהוא מזון רגיש לפי סעיף 86, וזאת לתקופה של שלוש שנים מיום התחילה או עד שהוכרז מחדש כמזון רגיש בהתאם לסעיף האמור, לפי המוקדם.

(ח) הנחיות שירות המזון הקובעות דרישות לבטיחות ולאיכות מזון, ובכלל זה לעניין מזון חדש, שפורסמו באתר האינטרנט של שירות המזון ערב יום התחילה, ימשיכו לחול וינהגו לפיהן ויראו אותן כמנויות בפסקה (1) להגדרה "חקיקת המזון" שבסעיף 2, עד שייקבעו הוראות שיחליפו אותן לפי פרק זה.

(ט) אישורים והחלטות של שירות המזון שניתנו ערב יום התחילה לצורך יבוא מזון ושחרורו מתחנת הסגר, ימשיכו לחול לעניין שלגביו ניתנו, עד לפקיעתם או עד למתן החלטה אחרת.

(י) הוראות נוהל של שירות המזון שפורסמו ערב יום התחילה לעניין יבוא מזון ושחרורו מתחנת הסגר, ימשיכו לחול וינהגו לפיהן עד שיוקנו תקנות שיחליפו אותן.

(יא) על אף האמור בסעיף 175, מי שעסק ערב יום הפרסום בהובלת מזון שנקבע לגביו בחקיקת המזון כי הוא טעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת, יראו אותו כאילו קיבל רישיון הובלה לפי סעיף 175 שיעמוד בתוקפו עד תום שלוש שנים מיום התחילה או עד תום חצי שנה ממועד התקנת תקנות לעניין הובלה לפי סעיף 183, לפי המוקדם.

(יב) על אף האמור בסעיף 129(ב), עד להתקנת תקנות לפי סעיף 27 יחול סעיף 3 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון קוד של מזון ארוז מראש), התשמ"ד-1983⁸⁵.

(יג) מי שערב יום התחילה היה מוסמך למפקח לפי פקודת הבריאות הציבור (מזון), או לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957⁸⁶, יראו אותו כמפקח שהוסמך על ידי השר לפי סעיף 274 לחוק זה, עד תום שלוש שנים מיום התחילה.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (ז)

מוצע לקבוע כי הוראות נוהל של שירות המזון הארצי לעניין יבוא מזון ושחרורו מתחנת הסגר יהיו בתוקף עד להחלפתן בתקנות.

לסעיף קטן (יא)

מוצע לקבוע כי מי שעסק ערב יום הפרסום בהובלת מזון שנקבע לגביו בחקיקת המזון כי הוא טעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת יראה כבעל רישיון הובלה למשך שלוש שנים מיום פרסום הפרק או עד להתקנת תקנות בעניין, לפי המוקדם.

לסעיף קטן (יב)

לעניין מזון ארוז מראש, מוצע כי יחול סעיף 3 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון קוד של מזון ארוז מראש), התשמ"ד-1983, וזאת עד להתקנת תקנות בעניין.

לסעיף קטן (יג)

מוצע לקבוע כי מי שערב יום התחילה היה מוסמך כמפקח מכוח פקודת בריאות הציבור (מזון) או לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1978, יראו אותו כמפקח על פי הפרק למשך שלוש שנים מיום התחילה.

לסעיף קטן (ז)

כיום יש רשימה של מזונות רגישים המפורסמת באתר האינטרנט של שירות המזון הארצי. על פי הפרק, יתבצע תהליך שבסופו ייתכן שמזון יוכרז כרגיש. לפיכך, מוצע לקבוע כי מזון רגיש שהוגדר ככזה ערב יום התחילה, יראו אותו כאילו הוכרז כמזון רגיש לפי סעיף 86, וזאת לתקופה של שלוש שנים או עד שהוכרז מחדש כמזון רגיש, לפי המוקדם.

לסעיף קטן (ח)

מוצע לקבוע כי כל הנחיות שירות המזון הארצי הקובעות דרישות לבטיחות ולאיכות מזון, ובכלל זה לעניין מזון חדש, שפורסמו באתר האינטרנט של שירות המזון ערב יום התחילה, ימשיכו לחול וייחשבו לחלק מחקיקת המזון כהגדרתה בפרק, וזאת עד לקביעת הוראות חלופיות.

לסעיף קטן (ט)

מוצע לקבוע כי אישורים והחלטות שניתנו לעניין יבוא מזון ושחרורו מתחנת הסגר יהיו תקפים עד לפקיעתם או עד למתן החלטה אחרת.

⁸⁵ ק"ת התשמ"ד, עמ' 289.

⁸⁶ ס"ח התשי"ח, עמ' 24.

(יד) מעבדה שעבר יום התחילה היתה מנויה ברשימת המעבדות המוכרות המתפרסמת באתר האינטרנט של משרד הבריאות, יראו אותה כמעבדה בישראל שהוכרה לפי סעיף 197, לעניין הבדיקות שהוכרה לגביהן, עד תום שלוש שנים מיום התקנת תקנות לפי סעיף 27(ב)(4);

(טו) (1) הוראות פרק זה יחולו על ייבוא, ייצוא, ייצור ושיווק של משקאות משכרים בחלוף שישה חודשים מיום התחילה, או במועד מוקדם יותר שנקבע בתקנות לפי סעיף 44, ואולם רשאי השר, בהסכמת שר הכלכלה, לדחות, בצו, את המועד האמור לתקופות נוספות שלא יעלו על שישה חודשים כל אחת.

(2) עד למועד החלת ההוראות כאמור בפסקה (1), יחולו לעניין ייבוא, ייצוא, ייצור ושיווק של משקאות משכרים ההוראות לעניין זה כפי שהיו בתוקף ערב יום התחילה.

(טז) לעניין פרק ו' לחוק הרופאים הווטרינרים, כנוסחו בפרק זה –

(1) עד 90 ימים מיום מינויו יציע המנהל הכללי הראשון של התאגיד, לעובד המועצה לענף הלול ולעובד רשות מקומית להתקבל כעובד התאגיד, והכול בהתאם לצורכי התאגיד;

(2) עובד כאמור בפסקה (1) שהמנהל הכללי הציע לו להתקבל לעבוד בתאגיד לפי הוראת סעיף קטן (א), ישיב להצעה בתוך 21 ימים מיום קבלתה; לא השיב העובד להצעה בתוך הזמן האמור, יראו אותו כמי שסירב להצעה;

(3) עובד כאמור בסעיף קטן (א) שהתקבל לתאגיד לפי הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), יהיה זכאי בעד עבודתו בתאגיד, לתנאי השכר שלהם היה זכאי כדיון, כעובד מועצת הלול או כעובד הרשות המקומית, לפי העניין, ערב קליטתו בתאגיד, ובלבד שאושר לתאגיד, לפי הוראות סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, להנהיג תנאים אלה;

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (יד)

להציע לעובד המועצה לענף הלול שעבר מינויו של המנהל הכללי הראשון לתאגיד, עסק בפקוח וטרינרי ומינויו אושר בידי מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות וכן לעובד רשות מקומית שהינו רופא וטרינר שעבר מינויו של המנהל הכללי כאמור, עסק בפקוח וטרינרי על בית מטבחיים, בית שחיטה לעופות, מפעל שאושר ליצוא או מחסן, ומינויו אושר בידי מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות, להתקבל כעובד התאגיד, והכול בהתאם לצורכי התאגיד.

בפסקה (2) מוצע לקבוע, כי עובד כאמור בפסקה (1) שהוצע לו להתקבל לעבודה בתאגיד, ישיב להצעה בתוך 21 ימים מיום קבלתה וכי אם לא השיב העובד להצעה בתוך הזמן האמור, יראו אותו כמי שסירב לה.

בפסקה (3) מוצע להסדיר, כי עובד שהתקבל לתאגיד לפי הוראות פסקאות (1) ו-(2) יהיה זכאי בעד עבודתו בתאגיד, לתנאי השכר שלהם היה זכאי כדיון, כעובד מועצת הלול או עובד הרשות המקומית, לפי העניין, ערב קליטתו בתאגיד, ובלבד שאושר לתאגיד, לפי הוראות סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, להנהיג תנאים אלה.

מוצע לקבוע כי מעבדה שעבר יום התחילה הוכרה כמעבדה ונכללה ברשימה המתפרסמת באתר האינטרנט של משרד הבריאות, יראו אותה כמעבדה שהוכרה לפי סעיף 197 לפרק, עד תום שלוש שנים מיום התקנת התקנות בעניין.

לסעיף קטן (טו)

מוצע לקבוע כי ההוראות הקבועות בפרק לעניין משקאות משכרים ייכנסו לתוקף כעבור שישה חודשים מיום התחילה או במועד מוקדם יותר שנקבע בתקנות. שר הבריאות, בהסכמת שר הכלכלה, רשאי לדחות מועד זה בתקופות נוספות שלא יעלו על חצי שנה כל אחת. כמו כן מוצע לקבוע כי עד לקביעת הוראות כאמור ימשיכו לחול לעניין משקאות משכרים ההוראות שהיו בתוקף לעניין זה ערב יום התחילה.

לסעיף קטן (טז)

בפסקה (1) מוצע לקבוע הוראת מעבר לעת הקמת התאגיד, שבמסגרתה בתוך 90 ימים מיום מינויו של המנהל הכללי הראשון של התאגיד, על המנהל הכללי האמור

(4) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 32מ(א);

(5) בפסקאות (1) עד (4) –

“עובד המועצה לענף הלול” – מי שערב מינויו של המנהל הכללי כאמור בסעיף קטן (א), היה עובד של המועצה שהוקמה לפי חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ”ד–1963, עסק באותו מועד בפיקוח וטרינרי, ומינויו אושר בידי מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר; “עובד רשות מקומית” – רופא וטרינר שערב מינויו של המנהל הכללי כאמור בסעיף קטן (א), היה עובד רשות מקומית, באותו מועד הוא ביצע פיקוח וטרינרי על בית מטבחים, בית שחיטה לעופות, מפעל או מחסן שאושר ליצוא או מחסן, ומינויו אושר בידי מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר;

(6) על אף האמור בסעיף 32לט, מי שמונה, ערב יום התחילה, לבצע פיקוח וטרינרי על מזון מן החי על פי החיקוקים שבתוספת הראשונה לא יידרש לעמוד בדרישה בפרט 1 בחלק א' לתוספת השנייה, והוא יהיה רשאי להשלים את הדרישה בפרט 2 בחלק א' לתוספת השנייה בתוך 3 שנים מיום כניסת הפרק לתוקף.

(יז) הצווים, ההוראות והתקנות המפורטים בפסקאות (1) עד (16) שלהלן יעמדו בתוקפם, כל עוד לא נכנסו לתוקפן תקנות שיחליפו אותם וכל עוד לא בוטלו בידי השר או שר אחר המוסמך לבטל אותם לפי דין:

(1) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון מוצרים), התשי”ז–1950⁸⁷;

(2) צו ההגנה (הוצאת בשר ודגים מבית קירור), התשט”ו–1955⁸⁸;

(3) צו ההגנה (הובלת חלב), התשט”ז–1956⁸⁹;

(4) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (איכות מזון), התשי”ח–1958⁹⁰;

(5) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (איכות חלב), התשי”ח–1958⁹¹;

(6) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חלב פרות), התש”ך–1959⁹²;

(7) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), התשכ”א–1960⁹³;

ד ב ר י ה ס ב ר

מזון מן החי, לא יידרש לעמוד בדרישה בפרט 1 בחלק א' לתוספת השנייה לעניין פקחים וטרינריים וכן יוכל להשלים את הדרישה בפרט 2 בחלק א' לתוספת השנייה בתוך 3 שנים לעניין רופאים וטרינריים מפקחים.

לסעיף קטן (יז)

מוצע לקבוע כי צווים, תקנות וההוראות המפורטים בסעיף יהיו בתוקף כל עוד לא נכנסו לתוקפן תקנות

פסקה (4) מבקשת לקבוע, כי אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 32מ(א) לעיל לעניין קבלה לעבודה.

פסקאות (6) ו-(7) מבקשות לקבוע הוראות מעבר לעניין דרישות הכשירות של פקחים וטרינריים ורופאים וטרינריים מפקחים שערב יום התחילה ביצעו פיקוח וטרינרי על מזון מן החי על פי החיקוקים שבתוספת הראשונה. לפיהם, מי שמונה על פי החיקוקים האמורים לבצע פיקוח וטרינרי על

⁸⁷ ק”ת התשי”ז, עמ’ 529.

⁸⁸ ק”ת התשט”ו, עמ’ 809.

⁸⁹ ק”ת התשט”ז, עמ’ 1109.

⁹⁰ ק”ת התשי”ח, עמ’ 878.

⁹¹ ק”ת התשי”ח, עמ’ 1938.

⁹² ק”ת התש”ך, עמ’ 189.

⁹³ ק”ת התשכ”א, עמ’ 590.

- (8) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הובלת לחם), התשכ"א-1960⁹⁴;
- (9) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תחליף דבש), התשכ"א-1960⁹⁵;
- (10) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור גלידה ומכירתה), התשכ"ג-1963⁹⁶;
- (11) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בשר טחון), התשל"ו-1975⁹⁷;
- (12) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בשר טחון חי מתובל), התשל"ו-1975⁹⁸;
- (13) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (נקניק ונקניקיות), התשל"ו-1976⁹⁹;
- (14) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון קוד של מזון ארוז מראש), התשמ"ד-1983;
- (15) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון תאריך על מוצרי בשר ומוצרי דגים), התשמ"ד-1984¹⁰⁰;
- (16) תקנות העבירות המינהליות (קנס מנהלי – איכות מזון), התשמ"ח-1988¹⁰¹.
- (יח) תקנות שהותקנו לפי פקודת בריאות הציבור (מזון) (בסעיף קטן זה – התקנות הקיימות), יעמדו בתוקפן כנוסחן ערב יום התחילה ויראו אותן לענין פרק זה, לרבות לענין סימנים ו' ו'י"א, כאילו הותקנו לפי הסעיפים בפרק זה שבהם נתונה הסמכות להתקנת תקנות באותם עניינים, והכול זולת אם נקבעו בפרק זה הוראות במקומן בעניינים שהוסדרו בתקנה מהתקנות הקיימות, או אם לא הוקנתה בפרק זה סמכות לקבוע הוראות בעניינים המוסדרים בתקנות הקיימות, וכל עוד התקנות הקיימות לא שוננו או בוטלו לפי פרק זה.

תוספת ראשונה

((סעיף 29(3)))

סוגי חומרים רעילים או מזיקים –

1. שאריות חומרי הדברה;
2. מתכות כבדות;
3. רעלנים;
4. דיוקסינים;
5. פוליכלורוינטייד ביפנוול;

דבריו הסבר

התחילה. כמו כן, יראו אותן כאילו הותקנו לפי הסעיפים בפרק, לרבות לענין סימנים ו' ו'י"א. זאת, אם לא נקבע אחרת הוראות מחליפות בעניינים שאותם מסדירות התקנות כיום, או אם מדובר בעניינים שלא מוסדרים בפרק זה, ובתנאי שהתקנות הנוכחיות לא שוננו או בוטלו.

שיחליפו אותן וכל עוד לא בוטלו על ידי השר או שר אחר המוסמך לבטלם לפי דין.

לסעיף קטן (יח)

מוצע לקבוע כי כל התקנות שהותקנו מכוח פקודת בריאות הציבור (מזון) יעמדו בתוקפן כנוסחן ערב יום

⁹⁴ ק"ת התשכ"א, עמ' 436.

⁹⁵ ק"ת התשכ"א, עמ' 374.

⁹⁶ ק"ת התשכ"ג, עמ' 1743.

⁹⁷ ק"ת התשל"ו, עמ' 178.

⁹⁸ ק"ת התשל"ו, עמ' 188.

⁹⁹ ק"ת התשל"ו, עמ' 262.

¹⁰⁰ ק"ת התשמ"ד, עמ' 1032.

¹⁰¹ ק"ת התשמ"ח, עמ' 718.

6. רדיוניקלידים;
7. פחמימנים ארומטיים;
8. שאריות תרופות;
9. מלמין;
10. תמרוקים.

תוספת שנייה

(סעיף 102)

הצהרה בדבר יבוא מזון רגיל

אני החתום מטה מצהיר בזה כי:

1. קראתי את נוהלי יבוא מזון ואפעל לפיהם.
2. המוצרים אותם איבא יעמדו בכל עת שהם בחזקתי וככל שהדבר באחריותו, בהוראות חקיקת המזון החלה על המוצרים ובהתאם לדרישות שירות המזון הארצי.
3. כל שינוי או תוספת בפרטי בקשת רישום יבואן (פרטי היבואן, פרטי המחסן, רישיון העסק או רישיון היצרן של המחסן וכו') לגביהם אקבל/קיבלתי תעודת רישום יבואן או אישורי הצהרה ידווחו לרשם היבואנים בכתב בתוך 7 ימי עבודה.
4. לא יבוצעו כל פעולות שחרור דרך המכס קודם קבלת אישור מתחנת המעבר.
5. אסמן את המזון בהתאם לדרישות "חקיקת המזון" החלות על המוצר ולא אעבירו לאחר אלא אם מסומן בהתאם לדרישות כאמור.
6. אשמור את כל המסמכים לצורך עקיבות הנדרשים לפי תת-סימן ו' לפרק ז' לחוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ה-2015, זמינים לדרישת הגופים המפקחים בכל עת, בהתאם לדרישות ביחס למסמכים בפקודה.
7. אנהל רשימת עסקים להם מכרתי את המזון שייבאתי.
8. אדווח לרשם היבואנים על חריגות בתוצאות בדיקה ו/או מידע אחר אשר התקבל הנוגעים לאיכות ולבטיחות המוצרים המיובאים על ידי.
9. אפעל בהתאם לדרישות שירות מזון הארצי המתפרסמות מעת לעת, לרבות דרישות הכלולות בנוהל החזרה יזומה מהשיווק ("Recall").

תאריך: חתימה וחותמת היבואן:

.....

.....

תוספת שלישית

(סעיף 107)

התחייבות היבואן הנלווית להצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל

אני החתום מטה, לאחר שמילאתי את כל הפרטים הנדרשים לפי סעיף 105 לחוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ה-2015 (להלן – החוק), מתחייב בזה כי –

(1) הפרטים שמסרתי בהצהרה נכונים, והיא חלה לגבי כל המשלוחים העתידיים של המזון הרגיל המסוים שבהצהרה;

(2) כל משלוח עתידי של המזון נושא ההצהרה יעמוד בדרישות חקיקת המזון, החלות בישראל על המזון בעת כניסתו לישראל, ובכפוף להוראות סעיף 123 לחוק;

(3) יש/אין בידי אחד מבין המסמכים המפורטים בתת-סימן ו' לפרק ז' לחוק.

חתימה וחותמת היבואן:

תאריך:

תוספת רביעית

(סעיף 137)

תוספת חמישית

(סעיפים 27, 283(א)(1), 287(2) ו-288(1))

חלק א': רשימת תקנות לעניין ייצור, ייבוא או שיווק מזון בניגוד לקבוע בהן

חלק ב': רשימת תקנות לעניין ייצור, ייבוא או מכירת מזון בניגוד לקבוע בהן

תוספת שישית

(סעיפים 167(ב)(3) ו-283(ב)(31))

רשימת תקנות החלות על משווק מן האזור

תוספת שביעית

(סעיף 198)

תעודת בדיקה

תיאור הדוגמה הנבדקת:

אני הח"מ מאשר בזה שבדקתי את הדוגמה המתוארת לעיל והריני מצהיר כי תוצאת בדיקתי היא כדלקמן:

ולראיה באתי על החתום היום בחודש שנה

שם וחותמת עובד המעבדה

* מחק את המיותר

תוספת שמינית

(סעיפים 164, 288(11) ו־34))

רשימת תקנות הקובעות תנאים בדבר שיווק מזון

תוספת תשיעית

(סעיף 330)

אגרות

(1) בעד טיפול בבקשה לרישיון או לחידושו במועדים המפורטים להלן, תשולם אגרה כמפורט להלן:

טור ג' טיפול בבקשה לחידוש רישיון שהוגשה 45 ימים לפחות בטרם יום פקיעתו	טור ד' טיפול בבקשה לחידוש רישיון שלא הוגשה במועד האמור בעמודה ג'	טור ב' טיפול בבקשה לקבלת רישיון חדש	טור א' סוג העסק הטעון רישום
		780	אחסנה
		275	הובלה
		930	טחנת קמח
			יצרן או עוסק שלא פורט
		550	המעסיק עד 10 עובדים
		780	המעסיק מ־1 עד 50 עובדים
		930	המעסיק למעלה מ־50 עובדים

(2) בעד טיפול בבקשה למתן אישור ייצור נאות או לחידושו תשולם אגרה בסך שקלים חדשים;

(3) בעד תעודת רישיון או אישור ייצור נאות תשולם אגרה בסך 50 שקלים חדשים.

(4) בעד תעודה או אישור לייצוא מזון, תשולם אגרה בסך 150 שקלים חדשים.